

உயிர்நிழல்

பல்கனி புறாவுடும் பஞ்சுவுடும்

சற்று விலகிய
நீலத்திரைச்சீலை
விழியில் விழுந்து
பல்க்கனி விளிம்பின் மேலே
அமர்ந்தது
கபிலநிறப்புறா.

அப்புறா வந்து
பல்க்கனி விளிம்பில்
இருப்பது போன்று
அபூர்வமாய் அப்பா
தொழிற்சாலைக் களைப்பிலும்
களையிழந்து விடுவதில்லை.

எப்பவாவது வந்துபோகும்
ஏதோவுக்காக காத்திருப்பது
அர்த்தமாய் படுகிறது இப்போதெல்லாம்
புறாவின் வருகைக்குப்பின்.

சுருதின தல்லைநடுகு

உயிரிழல்

Uyiruzhal **2**

Vol. II No.2
MARCH - APRIL 1999

தொகுப்பாசிரியர்கள்:
லக்ஷ்மி
நி.நவ்ணராஜா
கலைச் செல்வன்

வடிவமைப்பு: கிருஷ்ணராஜா

அட்டை ஓவியம்: பிக்காலோ

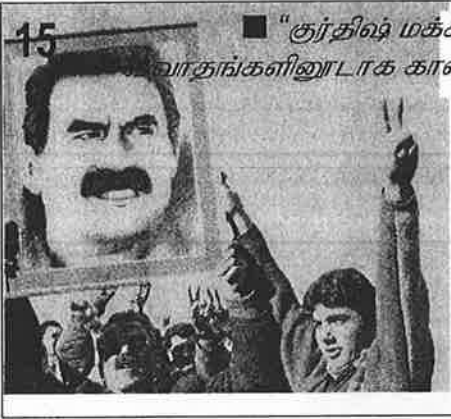
அன்பளிப்பு:
பிரதி ஒன்று - 15FF, வருட சந்தா - 100FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)
இலங்கை, இந்தியா -இலவசம்

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:
CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMPTE 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL

கொட்புகள்கு:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXIL.FR@aol.com

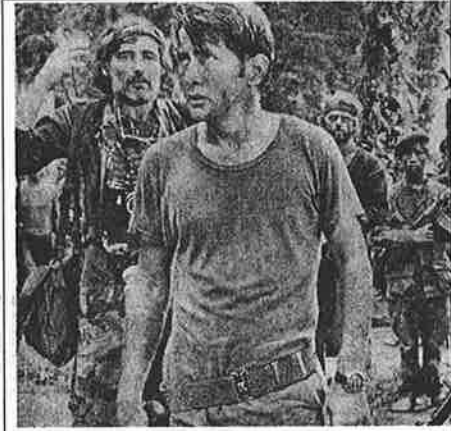
N° d'enregistrement de l'association : 13023204

வெளியீடு: எக்ஸில்

15 ■ "குர்திஷ் மக்களின் இலட்சியமான குர்திஸ்தானை வெறும் அரசியல்
வாதங்களினூடாக காலதாமதப்படுத்துவதன் மூலம் தவறவிட்டுவிடக்கூடாது"
அப்துல்லா ஒச்சலனும்
தொடரும் குர்திஷ் மக்களின் துயரங்களும்

உமாகாந்தன்

04 ■ அமெரிக்கா வியட்நாமிற்கு ஏன்
போர்வீரர்களை அனுப்பியது?
வியட்நாமும் திரைப்படங்களும்
ரதன்

56 ■ ஹாலிவுட் சூழலை நிராகரித்த
வர், ஹாலிவுட் தரும் பிம்பங்களை
யும் நிராகரித்தவராகவே வாழ்ந்
தார்.
ஸ்டான்லி குப்ரிக்: சொர்க்கமும்
நரகமும் குறித்த தரிசனம்
யமுனா ராஜேந்திரன்

பல்க்கனி புறாவும் பருதவிப்பும்	02
ப்ரதீபா தில்லைநாதன்.....	
வெளி - வாசல்	
காமன் வசந்தன் - குளிர்நாடன்.....	09
கூடும் சந்தையும்	
மணிவண்ணன்.....	11
சதுரங்கம் - வசந்தி-ராஜா.....	12
கழுகு -சமதி றூபன்.....	14
அக்கரைப்பச்சை -றஞ்சி(சுவிஸ்).....	20
எங்குதான் விடுதலை	
நெய்தல்மகன்.....	21
நதி -சக்கரவர்த்தி.....	22
இக்கரைக்கு... -அதிமதுரா.....	36
கேள்விகள் -அருந்ததி.....	37
தமிழவனோடு ஓர் உரையாடல்	
கலைச்செல்வன்.....	41
பகிரங்கக்கடிதம்	
ஸ்பாட்டகஸ்தாசன்.....	50
பற்றை இலைக்கஞ்சி	
திருமாவளவன்.....	52
சா விளைச்சல்	
சிவலிங்கம் சிவபாலன்.....	53
காலம் - மாற்றம் = தலையிடி	
றஞ்சினி (Frankfurt).....	62
கோணல் பக்கங்கள்	
சாருநிவேதிதா.....	63
நிழல்கள்.....	65

26 ■ நிறம் (இனம்) வர்க்கம்
தொடர்பான
கண்ணோட்டங்களைத்
தீர்மானிப்பதில்
வரலாற்று வளர்ச்சியும்
இடமும் முக்கிய பங்கு
வகிக்கிறது
ஆபிரிக்க மார்க்சியர்
வால்ட்டர் ரோட்னியின்
சிந்தனைத்தளம்
தேவா (சுவிஸ்)

வியட்நாமும் திரைப்படங்களும்

ரதன்

1960 ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக உலகப் படத்தில் ஏதோவொரு நாடாக இருந்த வியட்நாம், 1960க்குப் பின் உலகின் மிகப்பெரிய வல்லரசான அமெரிக்காவின் மக்கள், பயத்தில் Viet what? எனக் கேட்க வைத்தது.

Full Metal Jacket

இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் பின்னர், போரின் வெற்றிக்கு காரணம் தாம்தான் என தம்பட்டம் அடித்த அமெரிக்கா, தலைகுனிய நிலைதளர்ந்து சமுத்திரத்தில் அடித்துச்செல்லக் காரணமாகியது வியட்நாம். அமெரிக்காவின் பிரபல ஜனாதிபதி ஜோன் F. கென்னடி கொலை செய்யப்படுவதற்கும் காரணமாகியது இந்த வியட்நாம் யுத்தம் என்ற விமர்சனமும் உண்டு.

வியட்நாம் - சிறு அறிமுகம்

கி.மு. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே வியட்நாம் மக்கள் தனித்துவமான, கலாச்சார இனமாக இருந்தார்கள். சீனாவின் Yangtze நதியின் கிழக்குப் பகுதியில் இவர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அப்பொழுது Yuch என்ற இனக்குழுவாக இவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டார்கள். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக சீனாவுடன் ஏற்பட்ட போர்களின் விளைவாக இப்பொழுது இவர்கள் இருக்கும் பகுதிக்கு தள்ளப்பட்டார்கள். 1883ம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டின் வசமாகியது இவர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசம். பிரான்ஸ் இப்பிரதேசத்தை மூன்று மாநிலங்களாகப் பிரித்தது. Tonkin - வடக்கு மாநிலம், Annam - மத்திய மாநிலம், Cochin China - கிழக்கு மாநிலம். 1887ம் ஆண்டு இம்மூன்று மாநிலங்களையும் Indochine (இந்தோசைனா) என பெயரிட்டார்கள். 1954ம் ஆண்டு வியட்நாம் சுதந்திர நாடாகியது. இதன் பின்னர் வட வியட்நாம், தென் வியட்நாம் என மாறியது. 1975ம் ஆண்டு Saigon பிரதேசம் வீழ்ச்சியடைந்தது, வியட்நாம் சோஷலிசக் குடியரசாக மாறியது.

1960ம் ஆண்டு அமெரிக்கா படிப்படியாக தனது தலையை வியட்நாமுக்குள் நீட்டியது. 1975ம் ஆண்டு Saigonஇன் வீழ்ச்சியுடன் அமெரிக்கா வெளி

யேறியது. இந்தப்போர் பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. போர், போரிற்கான எதிர்க்குரல், போரின் பின்னர் வீரர்கள், காயமடைந்த, உடல் ஊனமுள்ள வீரர்கள் எனப் பல விடயங்களாக இப்போரை உற்று நோக்கவேண்டியுள்ளது.

இவற்றுடன் போரிற்கான அரசியல், அதில் ஆதரவான அரசியல்வாதிகளின் கருத்துக்கள், எதிரானவர்களின் கருத்துக்கள், எதிரானவர்களின் எதிர்காலம், அமெரிக்க உளவுப் படைகளின் இயக்கம் போன்றனவும் ஆராயப்பட வேண்டிய மேலதிக அம்சங்கள். இவற்றுடன் வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களின் பங்களிப்பு முக்கியமாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று.

இக்கட்டுரை, வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களில் ஒன்றான திரைப்படம் எவ்வாறு இப்போரிலும் அதன் பின்னரும் செயல்பட்டது எனச் சில தகவல்களை முன்வைக்கவுள்ளது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிந்து சுமார் 50 வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இப்பொழுதும் அப்போர் பற்றிய படங்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. இறுதியாக, சென்ற வருடம் வெளிவந்த Saving Private Ryan என்ற படம் உட்பட, பல படங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இதேபோன்று கொரிய போர் பற்றியும், ஆப்கானிஸ்தான் யுத்தம்பற்றியும் பல படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. போரைப்பற்றிய முழுமையான ஆய்வுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், வெறும் போர்வீரர்களின் வீரத்தனம் பற்றிய மாயைகளை உருவாக்குபவையே அதிகம். ஆனாலும் போர்பற்றிய விமர்சனக் கருத்துக்களுடன் வெளிவந்த திரைப்படங்களும் பல உண்டு. இந்நிலை வியட்நாம் போரின் பின்னரும் தொடர்கின்றது.

போரிற்கு முற்பட்ட படங்கள் (Prewar movies)

போரிற்கு முன்பாக வியட்நாம்பற்றி அமெரிக்கா அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே திரைப்படங்கள் எண்ணிக்கையளவில் மிகமிகக் குறைவாகவே

வெளிவந்தன. 1958ம் ஆண்டு The Quiet American என்ற படம் வெளிவந்தது. The Ugly American என்ற படம் 1963ல் வெளி வந்தது. பொதுவாக இத்திரைப்படங்கள் காதல், வீரசாகசம் போன்ற அம்சங்களுடன் அமெரிக்கர்கள் நல்லவர்கள், இடதுசாரிகள் மோசமானவர்கள் என்ற கருத்தையும் தவறாது கொண்டவையாக இருந்தன. Saigon(1948), Lotus Lady (1930), China Gate (1957), Fire Gates to Hell (1955), Brushfire (1962) எனப் பல படங்கள்.

போரின்போது எடுக்கப்பட்ட படங்கள்

1969ம் ஆண்டளவில் சுமார் 350 000 அமெரிக்க வீரர்கள் வியட்நாமில் இருந்தார்கள். 300 வீரர்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் இறந்தவண்ணமிருந்தனர். இந் நிலையில் ஹொலிவூட் தூங்கியிருக்குமா? இல்லை. ஆனால் இப்போர்பற்றிய திரைப்படங்களுக்கு பல கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன.

1968ம் ஆண்டு Robin Mooreஇன் நாவலை மையமாகக்கொண்டு The Green Berets என்ற திரைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. இதற்கு பல தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. இதில் நடித்த John Wayne தமது தனிப்பட்ட நட்புக் காரணமாக ஜனாதிபதி ஜோன்சனுக்கு கடிதம் எழுதினார். இதனைத் தொடர்ந்தே இப்படம் வெளியிட அனுமதிக்கப்பட்டது. John Wayne இரண்டாம் உலகப்போர், கொரிய யுத்தம் போன்றவற்றை மையமாகக்கொண்ட திரைப்படங்களில் நடித்தவர். இப்படம் வியட்நாம் போர்பற்றிய விமர்சனங்களை சிறிதளவில் கொண்டிருந்தது. இதுவே இதன் ஆரம்பத் தடைக்குக் காரணமாயிருந்தது.

அமெரிக்க பாதுகாப்பு அமைச்சு வரையறையின் - Delineation of DoD Audio Visual Public Affairs Responsibilities and Policies (Dated November 03, 1966) - பிரகாரம் நாட்டை அவமதிக்கும் படங்களுக்கு நிதி உதவ அனுமதியும் இல்லை. அதேபோல் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சம்பவங்களைக் கொண்ட திரைப்படங்களுக்கே அனுமதி வழங்கப்படும். Pentagon பல திரைக்கதைகளை பரிசீலித்து நிராகரித்தது. Pentagonஇன் சிபாரிசுக்களை பெரும்பாலான தயாரிப்பாளர்கள் ஏற்கவில்லை.

இக்காலகட்டத்தில் வெளியான படங்கள் Green Berets (1968), Operation CIA (1965), Some May Live (1967), To the Shores of Hell (1966), A Yank in Viet-Nam (1964) ஆகியன. இப் படங்கள் அனைத்தும் வழமையான வீரசாகச, காதல் படங்களே. அத்துடன் இவற்றிற்கு Pentagon நிதிஉதவியும் அளிக்கிறது.

போரிற்கு எதிரான படங்கள்

போர் உச்சக் கட்டத்தில் இருந்தபொழுது பல படங்கள் போரிற்கு எதிராக குரல் கொடுத்தன. இவை வியட்நாம் போர்பற்றி நேரடியாக விமர்சிக்காவிட்டாலும் போரின் பாதிப்புகளை உணர்த்தின. 1970இல் வெளிவந்த Strawberry Statement படத்தில் மாணவர்கள் கல்லூரி நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றுகிறார்கள். காரணம், கல்லூரிப் பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சிக்காக அரசு வழங்கிய பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதே. இதனைக் காண்பித்தே இப்போ

ராட்டம் மாணவர்கள் Give Peace A Chance என்ற சுலோகத்துடன் சே குவாரா, மாவோ சேதுங் ஆகியவர்கள் படங்கள் முன்னால் காட்சியளிக்கிறார்கள். இறுதியில் பாதுகாப்புப்படை கண்ணீர்ப்புகை, தடியடிகளுடன் கல்லூரியைக் கைப்பற்றுகிறார்கள்.

R.P.M. (Revolutions Per Minute) மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க படம். இதுவும் கல்லூரியில் நடைபெறும் போராட்டம் சம்பந்தப்பட்டது.

போரிற்கு எதிரான படங்கள், போராட்டங்கள், கலவரம், அரசியல்வாதிகளின் பேச்சுக்கள், போரின் பாதிப்புகள் போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தன. பல விவரணப் படங்களும் இக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்தன. Peter Davisஇன் இயக்கத்தில் வெளிவந்த Hearts and Minds என்ற விவரணப்படம் "ஒரு சிறு உண்மை பெரும் பொய்யை மறைத்து விடும்" என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. Emile de Antonioவின் இயக்கத்தில் வெளிவந்த Year of the Pig கைதிகள் அநுபவிக்கும் சித்திரவதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பெரும்பாலும் இதில் நடித்தவர்கள் புதிய நடிகர்களே. பெயர்பெற்ற நடிகர்கள் தங்கள் பெயரைக் கெடுக்க விரும்பவில்லை. இவ்வாறான படங்களில் நடித்த புதிய முகங்கள் இன்று பிரபலங்கள். Michael Douglas, Jack Nicholson, Alan Alda, Kanen Black, Peter Fonda, Harrison Ford, Kim Darby, Denis Hopper, Robert De Niro போன்றோர் இன்று ஹொலிவூட்டின் பிரபலங்கள். போரிற்கு எதிரான சுமார் 68 படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் சில: The Graduate (1967), Prison (1971), Tell me Lies (1968), Homer (1970), R.P.M. (1970).

போரின் பின்னர் வெளி வந்த படங்கள்

வியட்நாம் யுத்தத்தில் பங்குபற்றிய வீரர்கள் அமெரிக்கா திரும்பியபொழுது இவர்கள் பெரும் வீரர்களாக கருதப்பட்டார்கள். ஆனால் சுமார் 75ஆயிரம் வீரர்கள் உடல் ஊனமுற்ற நிலையிலேதான் திரும்பினார்கள். திரும்பியவர்களில் 90வீதமானோர் தெரிவித்த கருத்துக்களின்படி "தாங்கள் உயிருடன் திரும்பி மீள்வோமா என்பதை தாங்கள் கனவில் கூட நினைத்திருக்கவில்லை" என்று தெரிவித்தனர். போரிற்கு வீரர்கள் அனுப்பப்பட்டபோது அமெரிக்க அரசாங்கம் தெரிவித்த கருத்தின் பிரகாரம் 90வீதமான வீரர்கள் உயர்தர வகுப்பில் சித்தியடைந்தவர்கள். படித்தவர்கள். இது ஒரு பிரச்சாரமே. இவ் வீரர்கள் உண்மையில் அப்படிச் செயல்பட்டார்கள் என்பது உலகமறிந்ததே. ஹொலிவூட் இப்போரை வியாபார உத்தியாகப் பாவித்தது.

கொலை, கொள்ளை, பாலியல் பலாத்காரம் செய்யும் வீரர்களாக எடுக்கப்பட்ட படங்கள் Angels from Hell (1968)

இதில் போரில் இருந்து மீளும் வீரர் தம்மை போருக்கு அனுப்பிய அரசின் மேல் உள்ள கோபத்தில் மோட்டார் சைக்கிள் கொள்ளைக் கும்பலை உருவாக்கி கொலை, கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

Satan's Sadists

வியட்நாம் போரில் இருந்து மீளும் வீரர் கொலை, கொள்ளையுடன், கத்திமுனையில் பாலியல் பலாத்காரம், கழிப்பறையில் கொலை எனத் தொடர்கிறார். இவர், தான் இவற்றை வியட்நாமில் கற்றுநீந்தேன் எனக் கூறுகிறார்.

Welcome Home, Soldier Boys (1972)

நான்கு அமெரிக்க வீரர்கள் போரில் இருந்து திரும்பியவர்கள் பயணம் ஒன்றை மேற்கொள்கிறார்கள். செல்லும் வழியில் பெண் ஒருத்தியைப் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்தி, அவளைக் காட்டினுள் தூக்கி வீசிவிடுகின்றார்கள். அடுத்த நகரத்தையடைந்தவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கிருந்த ஒருவர் கூறுகிறார் "வீரர்கள் வியட்நாமில் அப்பாவி மக்களைக் கொலை செய்தார்கள்" என. இவர்களில் ஒருவர் கூறுகிறார் "நான் 113 வீரர்களைக் கொன்றேன்" என. அங்கிருந்த ஒருவர் கேட்கிறார் "கொலை செய்வது கடினமாக இல்லையா" என. அதற்கு இவரின் பதில் "ஆரம்பத்தில் கடினமாக இருந்தது. போகப்போக சிறப்பாகச் செய்திருக்கலாம் என்ற மனோநிலைக்கு மாறிவிட்டது" என்கிறார். அதே நகரத்தில் Gas நிலைய மனேஜருடன் ஏற்பட்ட தகராறை அடுத்து முழு நகரத்தை யுமே எரித்துவிட்டுச் செல்கிறார்கள். பின்னர் அமெரிக்க இராணுவ உடைகளை அணிந்து போரிட தயாராக நிற்கிறார்கள். சுமார் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட படங்கள் இவ்வரிசையில் வெளிவந்தன. Vanishing Point (1971), The Visitors (1972) Jud (1970) Cease Fire (1985), Search and Destroy (1981), Tracks (1974) போன்றன சில.

பாத்திரப் படைப்புக்கள்

VIET VET (வியட்நாம் போர்வீரன்) என அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட இப்போர் வீரர்கள் எவ்வாறு திரைப்படங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் வேலையற்றவர்களாவும் கொலை, கொள்ளை, வங்கிக்கொள்ளை, பாலியல் பலாத்காரம் என பல தரப்பட்ட சமூகக் குற்றங்கள் செய்தவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டார்கள். பெண்பாத்திரங்களிற் பெரும்பாலானவை விபச்சாரிகளே. இவ் வீரர்களின் தாய், சகோதரி, காதலி, மனைவி போன்ற பாத்திரங்கள் மிக மிகக் குறைவே.

Clint Eastwood, The Enforcer (1976), வியட்நாம் வீரர் பொலிஸ் தலைமையகத்தை தாக்கி மேயரை கடத்தி அப்பாவி பெண்களை கொலை செய்வதாக காட்டப்படுகிறது. சுமார் 100க்கு மேற்பட்ட படங்கள் இவ் வரிசையில் வெளிவந்தன. வியட்நாம் வீரர்கள் கொலை, கொள்ளை, பாலியல் பலாத்காரம் போன்ற வற்றில்தான் வியட்நாமில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பதை ஹொலிவுட் உறுதியாக நம்பியிருந்ததுபோல்

. Apocalypse Now

இப்படங்களின் எண்ணிக்கை சுட்டிக் காட்டுகிறது. இல்லையேல் இது ஒரு வியாபார உத்தியாக பயன்படுத்தப்பட்டதா? தமிழ்த்திரைப்படங்களில் கூட இவ்வாறு அரசியல்வாதிகள் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் விழிப்புணர்வு ஏன் ஏற்படவில்லை. இப்படங்களின் பாத்திரப் படைப்புக்கள் மாத்திரம் அவ்வாறு காட்டப்படுகின்றன. அவர்கள் பிரம்மாண்ட

மான, மயிர்க்கூச்செறியும் சண்டைக்காட்சிகள், வீரசாகசங்கள். பாலியல் காட்சிகள் போன்றன வற்றிலேயே கவனம் செலுத்தினார்கள். இக்காட்சிகள் பாத்திரங்களின் தன்மையை மீறி மக்கள் மனதில் மக்கள் பதிந்துவிட்டன.

POW திரைப்படங்கள் (Prisoner of War)

கைதிகளாக வியட்நாமில் இருந்து மீண்டோர் பற்றிய படங்கள். இக் கைதிகளை ஹொலிவுட் அனுதாபத்துடனேயே பார்த்தது. இவர்கள் பற்றிய படங்களில் பெரும்பாலானவை, இவர்கள் கைதிகளாக சிறையில் இருக்கும்பொழுது, வெளி உலகத்தைக் காணப் பயப்பட்டார்கள் எனக் காட்டுகின்றன. இவர்கள் அமெரிக்கா திரும்பியவுடன் இவர்களுக்கு அதிர்ச்சிகள் காத்து நிற்கின்றன. மனைவி வேறு திருமணம் செய்து கொண்டுள்ளாள். பிள்ளையை யாரோ தத்து எடுத்து விடுகிறார்கள். (The Forgotten Man) Rolling Thunder எனும் படத்தில் கைதியின் மனைவி மற்றொரு வியட்நாம் வீரரால் கொலை செய்யப்படுகிறாள்.

When Hell Was in Session என்ற படத்தில் வியட்நாம், அமெரிக்க கைதிகளை எவ்வாறு சித்திரவதை செய்கிறது என்பதனைக் காட்டுகிறது. இவ்வரிசையில் வந்த படங்கள் சில Bindy (1984), Dog Tags (1990), First Blood (1982), House (1986), In Love and War (1987).

அனுதாபத்திற்குரிய கைதிகள் பற்றிய படங்கள்

வியட்நாம் போரின் பின்னர், உடல் ஊனமுற்ற வீரர்கள் பலர் அமெரிக்கா திரும்பினர். அனுதாபக் கண்ணோட்டத்துடனும், இவர்களை சிறந்த வீரர்களாகவும் கருதி சில படங்கள் வெளிவந்தன. Cage (1988) : போரினால் மனோநிலை பாதிக்கப்பட்ட வீரர், மனத்தில் சிறுவனாகவும் உருவத்தில் பெரியவனாகவும் உள்ளார். இவரை ஒரு கூண்டினுள் அடைத்து வைக்கிறார்கள். இவர் தனது சிறு வெற்றிகளுக்கு பரிசாகக் கேட்பது கோன் ஐஸ்கிறீம்.

Fighting back என்னும் படத்தில் படுகாயமுற்ற வீரர், மிகச் சிறந்த (Rugby) வீரராக வருவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

சூப்பர்ஹீரோ படங்கள்

இரண்டரை இலட்சம் அமெரிக்க வீரர்களால் வெல்லமுடியாத வியட்நாமை ஒருவர் முறியடிப்பதாக காட்டப்படும் படங்கள். வியட்நாம் என்றவுடன் ரூபகத்துக்கு ஒருவது Stallone, Norris ஆகியோர். அதனைவிட Rambo என்றால் மிகையாகாது. இவர்களை மையமாகக்கொண்ட படங்கள் பெருவெற்றி யீட்டின. இப்படங்கள் ஒன்றிரண்டே ஏனைய பல படங்கள் கூறியவற்றை முறியடித்தன. எம்ஜிஆர், ரஜினிகாந்த் ஆகியோர் படங்களில் செய்வதைவிட பல மடங்கு சாகசங்கள் செய்தனர். இவ்வரிசையில் American Commandos (1985), Behind Enemy Lines (1987) Rambo III (1988), Rambo: First Blood II (1985), Braddock: Missing In Action III (1988), Missing in Action I (1984), Missing In Action II (1985), Eye of the Eagle (1987), Eye of the Eagle II (1988) போன்றன சில. இவ்வரிசையில் வெளிவந்த படங்கள் பல வசூலில் பெரும் வெற்றியீட்டின.

போர்பற்றிய விமர்சனரீதியான படங்கள்

போரில் வியட்நாம் வீரர்கள் நடந்துகொண்ட முறைகள், போர்க்களம் எப்படிப்பட்டது. அமெரிக்க அரசாங்கம், அரசு நடந்துகொண்ட முறைகள் எனப் பல விடயங்களை பல படங்கள் விமர்சித்தன.

Casualties of War - இயக்குநர் Brian De Palma (1989)

வியட்நாமிய பெண்ணைக் கடத்திச் சென்று பாலியற்பலாத்காரம் செய்கிறார்கள் போர்வீரர்கள். பின்னர் இவர்களுக்கு எதிராக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

ஒலிவர் ஸ்ரோன் வியட்நாமில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். அமெரிக்க போர்வீரராக வியட்நாமுடன் யுத்தம் செய்துள்ளார். இவர் அமெரிக்கா திரும்பி Yale பல்கலைக்கழகத்தில் திரைப்படத்துறையில் பட்டம் பெற்றவர். இவர் இயக்கிய மூன்று படங்கள் வியட்நாம் போர்பற்றிய பல விமர்சனங்களை எழுப்புகிறது. Platoon (1986), Born of the Fourth of July (1989), Heaven and Earth.

இவர் எழுப்பும் கேள்விகள் பல.

அமெரிக்கா வியட்நாமிற்கு ஏன் போர்வீரர்களை அனுப்பியது?

போர்பற்றிய உண்மையான தகவல்கள் ஏன் உடனுக்குடன் வெளிக்கொணரப்படவில்லை?

காயமடைந்த, உடல் ஊனமுற்ற வீரர்களிற்கு அரசு என்ன செய்கிறது?

நாடு திரும்பிய வீரர்களிற்கு மறுவாழ்விற்கான திட்டங்கள் உண்டா?

குற்றம் புரிந்த வீரர்களிற்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டதா? வீரர்கள் நடந்து கொண்ட முறைகள்?

கண்முடித்தனமாக அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்

பட்டமை?

பல நகரங்கள் கண்முடித்தனமாக குண்டுகள் வீசி அழிக்கப்பட்டமை?

நீதி எங்கே?

இவரது கேள்விகளுக்கு பதில்கள் இன்றுவரையில்லை.

சமகாலத்தில் தீர்க்கமாக, விமர்சனரீதியாக பல நல்ல படங்களை இவர் படைத்துள்ளார்.

Hamburger Hill என்னும் படம், பத்து நாட்களில் Hill 937ஐ எவ்வாறு அடைகிறார்கள் என்பதனைக் காட்டுகிறது. ஆனால் வீரர்கள் எவ்வாறு இப்போரைப் பார்க்கின்றார்கள் என்பதை மிகவும் ஆழமாகக் காட்டுகிறது. அவர்களை எவ்வாறு அரசு நடாத்துகிறது என்பதனையும் விமர்சிக்கிறது. உண்மையில் பெரும்பாலான வீரர்கள் சுய விருப்பத்துடன் போரிட்டார்களா? இப்படம் கேள்வி எழுப்புகிறது.

ஒலிவர் ஸ்ரோனின் Born of the Fourth of July - உடல் ஊனமுற்ற வீரர் இப்போரை மீளாய்வு செய்கிறார்.

Heaven and Earth - Lely Hayship என்ற வியட்நாமியப் பெண் எழுத்தாளரின் சுய அனுபவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டது. இவர் போரில் அமெரிக்கவீரர்களால் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டு பின்னர் அமெரிக்க வீரர் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து அமெரிக்கா செல்கிறார். அங்கு ஏற்படும் கலாச்சார மாற்றங்கள், கணவர் தற்கொலை செய்வது போன்ற சம்பவங்களின் பின்னணியில் படம் செல்கிறது.

Full Metal Jacketஇல் எவ்வாறு போர்வீரர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது என்பதும் காட்டப்படுகிறது.

வியட்நாம் வீரர்கள் நாடு திரும்பி தற்கொலை செய்வதாகப் பல படங்களில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் மனோநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்ததாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளன. Full Metal Jacket, Heaven and Earth, Tribes, Vanishing Point போன்ற பல படங்களில் இவ்வாறான தற்கொலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

Platoon

இப்படங்கள் பெரும்பாலானவை தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலும் சில படங்கள் இத்தாலி, மெக்ஸிக்கோ, கலிபோர்னியா ஆகிய இடங்களிலும், இலங்கையில் The Iron Triangle உம், கனடாவில் Distant Thunderஉம் இங்கிலாந்தில் Full Metal Jacketஉம் எடுக்கப்பட்டன.

இங்கு தரப்பட்ட படங்கள் அனைத்தும் ஹொலிவுட் சம்பந்தப்பட்ட படங்கள். இதனைவிட பிரான்ஸ், இத்தாலி, கனடா, ஜேர்மனி, இங்கிலாந்து, வியட்நாம் போன்ற பல நாடுகளும் வேறு மொழிகளில் படங்களை எடுத்துள்ளன.

வியட்நாம் போர் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்படு

வதற்கு உலகமக்களின் ஒருமித்த குரலும் ஒரு காரணமாகவும், அமெரிக்காவில் கூட மக்கள் எதிர்ப்புக் குரல்கள் பலமாக விருந்தன. ஆனால் அமெரிக்காவின் பத்திரிகை வானொலி, தொலைக்காட்சி தொடர்பு சாதனங்கள் இவற்றை விழுங்கி விட்டன. Rambo, Missing in Action போன்ற சூப்பர் ஹீரோ படங்களின் வெற்றிக்குப் பிரதான காரணமாகவும் இவை அமைந்தன.

Heaven and Earth

தோல்வியை வெற்றியாக மாற்றவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. வியட்நாமின் தோல்வி அமெரிக்காவை U.N. என்ற போர்வைக்குள் இப்போது ஈராக்குடன் போரிட வைத்துள்ளது.

வியட்நாம் போர் எவ்வாறு ஏனைய போராட்டங்களுக்கு படிப்பினையைக் கொடுக்கிறதோ அதே போல் இத் திரைப்படங்களும் எங்களை நாங்களே மீளாய்வு செய்வதற்கு உதவிபுரியும்.

"ஒரு சிறிய உண்மையை மறைப்பதற்கு பெரிய பொய் ஒன்று போதும்" என்ற கூற்று உண்மையாகிவிடக் கூடாது. அதுவே எனது அவா.

உசாத்துணை நூல்கள் :

OLIVER STONE - Chris Salewicz (Orion Media)

VAT THE MOVIES - Michael Lee Channing (Fawcett Columbine)

WORLD CINEMA, THE OXFORD HISTORY OF (Oxford University Press)

ஒலிவர் ஸ்ரோனும் அமெரிக்க அரசியலும்

சமகால இயக்குநர்களுள் தமது அனுபவங்கள், பாதிப்புக்கள், கருத்துக்கள் என்பனவற்றை சுயமாயும் துணிச்சலுடனும் கூறும் இயக்குநர்களுள் ஒலிவர் ஸ்ரோனும் ஒருவர்.

வியட்நாம் போர் பற்றிய இவரது படங்கள்: Platoon, Born of the Fourth of July, Heaven and Earth. எல் சல்வடோர் பற்றிய பிரச்சினையைக் கொண்டது SALVADOR. அமெரிக்க அதிபர் கென்னடியின் கொலைபற்றிய கேள்வியை எழுப்புகிறது JFK. நிக்சனின் அரசியல் வாழ்வு பற்றிய விமர்சனம் NIXON.

இத்திரைப்படங்கள் வாயிலாக இவர் எழுப்பும் கேள்விகள் பல.

மனிதனுக்கு இருக்கும் விலங்கியல்பை பின்வரும் விலங்கியல் பண்புகள் மெருகேற்றுகின்றன.

1. பணத்தின் பெறுமதியும் சந்தையும் (The power of Money and Market)
2. அரச சக்தியும் மாநில சக்தியும் (State power, Government power)
3. Corporate power, which is probably greater even than state power.
4. வெகுசன தொடர்பு சாதனங்கள்.

Institute of International Studiesஐச் சேர்ந்த Harry Krei-

sterக்கு அளித்த பேட்டியின் போது மேற்கண்டவாறு கூறினார் ஒலிவர்.

கென்னடி கொலை நடந்த 2 நாட்களில் National Security Action 273 உருவாக்கப்பட்டது.

கென்னடி, வியட்நாமில் இருந்து தமது படைகளைத் திருப்பி அழைப்பதில் உறுதியாகவிருந்தார். அவரது கொலையை பல்வேறு அரசியல்

பின்னணியில் ஆராயவேண்டியுள்ளது.

CIAக்கும் நாசிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? மற்ற நாடுகளை அடிமைப்படுத்தவும், தமது ஆதிக் கத்தைச் செலுத்தவும், போர்த்தளபாடங்களை உற்பத்தி செய்யவும் பல மடங்கு மக்கள் பணத்தை அமெரிக்கா செலவழிக்கிறது. கென்னடி இறந்து சில வருடங்களில் குருஷ்சேவ்ஷம் பதவி இழந்தார். இன்று இவர்கள் இருவரும் இருந்திருந்தால் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும். கென்னடி, மக்கள் நேசிக்கும் தலைவராக மாறியிருந்தார்.

நிக்சனின் வாட்டர்கேட் ஊழல்பற்றிய சுமார் 400 மணித்தியாலங்களுக்கான பதிவுகள் காணாமற் போயின. நிக்சன் கியூபா அதிபரைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தார். இது பற்றிய முழு விபரங்கள் வெளியிடப்படவில்லை.

வியட்நாம் போரின்போது அமெரிக்கா நடந்து கொண்டமுறை சம்பந்தமானவை எதுவும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. லாவோஸ், கம்போடியா ஆகிய நகரங்களுக்கு அமெரிக்கா குண்டுகள் வீசியதை மக்கள் இன்னமும் மறக்கவில்லை. மத்திய அமெரிக்காவில் (ஹொன்டுராஸ், எல்சல்வடோர்) அமெரிக்கப் படைகள் நிலைகொள்வது ஏன்?

ABC, NBC, CBS போன்ற தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களின் செய்திப்பிரிவுகள் ஒவ்வொருநாளும் ஆப்கானிஸ்தான் பற்றி The Russians did it, The Russians did it என்ற மந்திரத்தைத் திருப்பித் திருப்பிக் கூறினார்கள். உண்மையில் ஆப்கானிஸ்தான் பிரச்சினையை அலசினால் அமெரிக்கா, ஈரான் போன்ற நாடுகளின் பாதிப்பை அறியலாம்.

எங்களால் மக்களுக்கு சுபீட்சத்தைக் கொடுக்க முடியும். எங்களது பழைய வாழ்க்கையை, தற்போதைய வாழ்க்கையைக் கேள்வி எழுப்பவேண்டும். விமர்சிக்கவேண்டும். எங்களது சந்ததிகள் போரைப்பற்றியும் எமது நாடு செய்யும் அநியாயங்களையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். நாளை சந்ததிகள் புதிய சந்ததிகளாக உருவாகவேண்டும்.

மேற்கண்டவாறு ஒலிவர் ஸ்ரோன் தெரிவித்தார். (Institute of International Studiesஇல் Harry Kreisterக்கு அளித்த பேட்டியிலிருந்தும் அதன்பின் அங்கு பேசிய பேச்சிலிருந்தும் தொகுக்கப்பட்டன.)

வெளி-வாசல்

ஒரு பின்நவீனத்துவக்காலை

காமன் வசந்தன் - குளிர்நாடன்

கூடுங்குளிர் கால அதிகாலை ஒன்றில், என்னுடைய வீட்டுக்கதவை உரத்துத் தட்டுகிற தைரியம் இங்கு ஒருவனுக்கு மட்டுந்தான் உண்டு.

போக்கோபோமோலொக்கா.

அவனுடைய இயற்பெயர் அது அல்ல; நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் எங்களுடைய நண்பர் வட்டத்துள் அவனுடைய செல்லப்பெயர் அதுதான். இந்தப் பெயர் ஒரு இடுகுறிப்பெயரும் அல்ல; காரணப்பெயர்தான். என்ன காரணம் என்பதை நான் உங்களுக்கு விளக்கவேண்டும். போக்கோபோமோலொக்கா தன்னுடைய கலாநிதிப்பட்டத்தின் இறுதி ஆண்டில் வசிப்பவன்; காலனித்துவத்திற்கு முன்னும் பின்னும் எழுந்த/இருந்த கலை, பண்பாட்டு 'உற்பத்தி'களைப்பற்றியும் அவற்றின் பலதள/பலதர/பன்முக எதிர்ப்புப்பாடுகளைப்பற்றி ஆய்வுசெய்து கொண்டே (ஏ!) இருப்பவன். அல்ஜீரிய-பிரெஞ்சு-கொங்கோ-ஹேர்மன் இனங்களின் கலப்புப் பிறப்பால் விளைந்தவன். (Hybrid!!!) கருத்தியல்ரீதியாகவும் கலப்பியல்ரீதியாகவும் பின்நவீனத்துவத்தினதும் பின்காலனித்துவத்தினதும் முடிதாங்கி அவன். நானோ 'சுத்த' தமிழன். (மன்னிக்க வேண்டும். சுத்தம் என்பது வடமொழி! அதனைத் தவிர்ப்போம்) நானோ தாய் தமிழன் (45% பஞ்சமன்!)

எனக்கும் போக்கோபோமோலொக்காவுக்கும் நான்கு வருட நட்பு. எனக்கு அவன் வைத்துள்ள பெயர் மிலோசெவிச் என்று ரகசியமாக அறிந்துள்ளேன். என்னுடைய தேசியவாதத்தில் அவ்வளவு அன்பு அவனுக்கு. போகட்டும்.

போக்கோபோமோலொக்கா என்பது Post-colonial, Post-modern, Location என்கிற தொடரில் வருகிற சொற்களின் முதல்வகுத்துக்களின் தொகை: POCO-POMO-LOCA. லொக்கா என்பதற்குச் சிங்கள மொழியில் இருக்கிற அர்த்தத்தையும் நீங்கள் போன ஸாகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

மூன்று தெருக்கள் தள்ளி வாழ்கிற போக்கோபோமோலொக்கா, இந்த நேரத்தில் வந்து கதவைத் தட்டுகிறானே, என்ன காரணம்? குழப்பியிருக்கிற அவனுடைய மையம் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டதோ?

"என்னடா?" என்றேன்.

"Ganதை பார்த்துவிட்டேன். அது என்னுடைய Locationஐக் குழப்பிவிட்டது." என்றான்.

"என்னது?"

"Ganதை. நண்பனே, Ganதை" என்றான். எனக்குப் புரிந்தபாடாக இல்லை. அது என்ன புதுவகையான ஆந்தையோ தெரியவில்லை.

"Ganதையா? என்ன அது? ஏதாவது தமிழ்ப் பழமொழி கேள்விப்பட்டிருவிட்டாய்போல" என்றேன்.

"அல்ல, அல்ல. தூக்கக்கலக்கத்தில் இருக்கும் என் நண்பனே! நான் சொல்வது திரைப்படம் ஒன்று - Ganதை - ஒரு அகிம்சைப் போராளி பற்றியது - இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர். உனக்கு மறந்து போய்விட்டதா?" என்று அவன் விளக்கியபோதுதான் அவன் சொல்ல வந்த விஷயம் வெளித்தது.

"ஓ! Gandhi - காந்தி படம்பற்றியா சொல்கிறாய்?" என்று திருப்பிச் சொன்னபோதுதான் அவனுக்குப் படத்தின் பெயர் Ganதை அல்ல Gandhi என்று புரிந்திருக்கவேண்டும்.

"Gandhi என்றா சொல்வது? OK எந்தச் சொல்லுக்கும், எந்தப் பெயருக்கும் ஒரே உச்சரிப்பு அல்லது ஒரே வகையான spellingதான் என்று இருப்பது ஒரு வகையான பாஸிஸம்தான். எனவே நீ Gandhi என்று சொல்; நான் Ganதை என்கிறேன் - வேறு யாராவது Ganந்ஹி என்று சொல்லட்டும்" என்று. அவன் தன்னுடைய போக்கோ-கோமா ஏவுகணையை வீச ஆரம்பித்தான். வழமையாக அவனுடைய ஏவுகணைகளுக்கு என்னிடம் இருக்கிற தடுப்பு Patriot ஏவுகணை! எனினும் இந்தமுறை வேறு கணைகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்று தீர்மானித்திருந்தேன்.

றிச்சார்ட் அட்டன்பரோவின் காந்தி திரைப்படம் எப்படி போக்கோபோமோலொக்காவின் Locationஐ மாற்றிவிட்டது என்பதில் இந்த அதிகாலைக் குளிரில் எனக்கு அவ்வளவு ஈடுபாடு இருக்கவில்லை. அவனுடைய குருநாதர்களில் ஒருவரான Jean Baudrillard வளைகுடாப்போரைப்பற்றி எழுதியமாதிரி, வன்முறையும் போரும் இப்போது hyper-realityயில் நிகழ்கின்றன. எனவே அரசியல் செத்துப்போய்விட்டது என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தவனுடைய சிந்தனைகளில் 'காந்தி'படம் இடியைத் தூக்கிப்போட்டு விட்டதோ என்பது தெரியவில்லை. அது ஒரு மோசமான படம் என்றும் காந்தியை உன்னதமாக மனோர

தியப்படுத்துவதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை என்றும், இன்றைய ஹிந்துத்துவப்பாஸிஸ சூழலில் ரகுபதி ராகவ ராஜாராம், காந்தி எல்லாம் பிரச்சினைக் குரிய விஷயம் என்று சொன்னதையும் அவன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

"இரத்தமும் தசையுமான ஒரு அரசியலில் நான் இப்போது நம்பிக்கை கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறேன்." என்று பிரகடனம் செய்தான்.

"மவனே! எத்தனை பேரின் குடலை உருவி மாலையாப் போடுகிற உத்தேசம்?" என்றேன்.

"நீ முதலாவது ஆள் இல்லை. பயப்படாதே." என்றான். தப்பிவிட்டேன் பாருங்கள்.

பின்நவீனத்துவ, பின் காலனித்துவ, பின்-பின்-மார்க்ஸிய எழுத்தாளர்கள் சிலரின் எழுத்துக்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கு நான் போக்கோபோமோலொக்காவின் தயவை அடிக்கடி நாடுவதுண்டு என்பதை நான் தாழ்மையுடன் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களில் பலர் எழுதுவது ஏன் புரிபடாமல்/பிடிபடாமல் இருக்கிறது என்று கேட்டபோது அவை மீயுயர்கதையாடல்; அந்தத் தளத்திற்குப் போகாவிட்டால் அவை உனக்கு விளங்காதென்றான். சரிதான் என்று விட்டுவிட்டேன்.

பின்னர் ஒருதரம் போக்கோ முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவரான காயத்ரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக்கின் சொற்பொழிவொன்றைக் கேட்க நேர்ந்தது. அதற்குப் பிற்பாடான கலந்துரையாடலில், மிகவும் சிநேகமாகவும் நேசமாகவும் இருந்த அவரிடம் "உங்களுடைய பல எழுத்துக்கள் புரிந்துகொள்வதற்குக் கடினமாக உள்ளனவே" என்று கேட்டுவிட்டேன்.

அம்மணி இணக்கமாகச் சிரித்தார். "உண்மைதான். நாங்கள் ஆரம்பத்தில் எழுதியது கல்விசார் உயர்குடிக்காகத்தான். அந்த நடையும் பாங்கும் ஒருவகையில் பாசாங்குமிக்கதுதான். எங்களை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள அத்தகைய தொரு தேவை இருந்தது. ஆனால் நான் இப்போது அப்படி எழுதுவதில்லை." எனக்கு மிகவும் மகிழ்வாகப் போய்விட்டது.

உங்களுக்கு இன்னொன்று தெரியுமா? என்று கேட்டுவிட்டு அவர் மேலும் தொடர்ந்தார்.

"என்னுடைய புகழ்பெற்ற கட்டுரைகளில் ஒன்றான Can the subaltern speak?, edit பண்ணப்படாமலேயே பிரசுரமாகிவிட்டது. அதனைத் திருத்தம் செய்யவும் செப்பம் செய்யவும் எனக்கு நேரமே வரவில்லை!" என்றுவிட்டு இன்னும் சிரித்தார்.

இதனை போக்கோபோமோலொக்காவிடம் நான் சொன்னபோது அவன் உடனேயே தூங்க ஆரம்பித்துவிட்டான்.

இந்தமுறை போக்கோபோமோலொக்காவிடம் விளக்கம் கேட்க என இரண்டு பந்திகளை எடுத்து,

வைத்திருந்தேன். அந்த இரண்டுமே 'முக்கியத்துவம்' வாய்ந்தவை. மோசமான எழுத்துக்காக ஆண்டுதோறும் பரிசு வழங்குவதை Philosophy and Literature என்னும் புலமைசார் இதழ் ஒன்று வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய ஆசிரியர் பேராசிரியர் டெனிஸ் டற்றன்.(d. dutton @ fina.canterbury.ac.nz)

இதோ முதலாவது பந்தி. இதனை எழுதியவர் D.G. Leaty. நூல்: Writing in Foundation: Matter the Body Itself.

Total presence breaks on the univocal predication of the exterior absolute the absolute existent (of that of which it is not possible to univocally predicate an outside, while the equivocal predication of the outside of the absolute exterior is possible of that of which the reality so predicated is not the reality, viz., of the dark/of the self, the identity of which is not outside the absolute identity of the outside, which is to say that the equivocal predication of identity is possible of the self-identity which is not identity, while identity is univocally predicated of the limit to the darkness, of the limit of the reality of the self.) This is the real exteriority of the absolute outside: the reality of the absolutely unconditioned absolute outside univocally predicated of the dark: the light univocally predicated of the darkness: the shining of the light univocally predicated of the limit of the darkness: actuality univocally predicated of the other of the self identity: existence univocally predicated of the absolutely unconditioned other of the self. The precision of the shining of the light breaking the dark is the other - identity of the light. The precision of the absolutely minimum transcendence of the dark is the light itself/the absolutely unconditioned exteriority of existence for the first time/the absolute facial identity of existence/ the proportion of the new creation sans depth/the light itself ex nihilo: the dark itself univocally identified, i.e., not self-identity identity itself equivocally, not the dark itself equivocally, in 'self-alienation', not 'self-identity itself in self-alienation' 'released' in and by 'otherness', and 'actual other', 'itself' not the abysmal inversion of the light; the reality of the darkness equivocally, absolute identity equivocally predicated of the self/selfhood equivocally predicated of the dark (the reality of this darkness the other-self-covering of identity which is the identification person-self)

இரண்டாவது 'பந்தி', போக்கோபோமோலொக்காவின் மிக அபிமான எழுத்தர் ஹோமி. கே. பாராவின் Location of Culture நூலில் இருந்து:

"If, for awhile, the ruse of desire is calculable for the uses of discipline soon the repetition of guilt, justification, pseudo-scientific theories, superstition, spurious authorities and classifications can be seen as the desperate effort to 'normalize' formally the disturbance of a discourse of splitting that violates the rational, enlightened claims of its enunciatory modality"

போக்கோபோமோலொக்கா. இந்த இரண்டு பந்திகளோடு போனவன் இன்னும் வரவில்லை. அடுத்த முறை வருகிறபோது கோணங்கியின் 'உப்புக்கத்தியில் மறையும் சிறுத்தை'யில் இருந்து பின்வரும் பந்தியை வாசித்துக் காட்டலாமென்றிருக்கிறேன்.

"...கதையாக மாறியிருந்தது.

வராலிக்கொடி முடிச்சப்போல் துருத்திய மூட்டும் எலும்புகளும் கல்லில் அண்ணாந்து கிடந்த நாகமலைச் சமணர்கையில் ஏந்திய வரகுக்கதிர் அடுக்கைக்கொண்டு இசை இலக்கணம் வகுக்க ஏழ்பெரும் பாலையினின்றும் நூற்றிழுன்று பண்கள் தோன்ற சிலம்பின் அரங்கேற்றுக்காதை உரைப்ப பட்டினித்தவத்தில் நீண்ட உடல்மீது தாவர அகராதி முளைத்து காற்றின் குரல் அடுக்கில் தமிழ் ஒலிப்ப நரம்புகள் ஓடி மூச்சினை ஆட்கொண்ட கல்மூங்கில் நாசியில் மிருகமூர்க்க மூச்சில் எரியும் இசைக்கு யாழ் அரக்கர் ராவணயாழின் பூதகண சுரவரிசை ஐந்திணைகளில் மறைந்த மணிமேகலையின் அட்சயப்பேழையில் இசை எண்கள் புரண்டுவர முற்பிறப்பு எலும்புகளின் செந்நிறத்தில் திணைப்புவில் ஆயிரம் நரம்புத்தொகை கொண்ட பேரியாழ் அதிர்ந்து கௌதமரின் விரிகதிர்கள் நாண எரிதழல்கொள் மேனி புலப்பட தொல்படிவக் காளான் குடையின்கீழ் கற்பவளமாய் சமணர் கல்படுக்கையில் கீறும் ஆயிரம் உதிர்நரம்பு இசைபடிய உடல்மொழி மலையின் சாயலில் சிறுத்தையின் உதயகால வெளிப்பிரதேசத்தில் நெருஞ்சியில் மலரும் அருகரின் மொழித்

தேகம் பிஞ்சும் பூவுமாய் தும்பிகள் இறகு சிவக்க நிலஆவரைகளின் காரநெடியும் சூரியனின் குளிர்ந்த வட்டத்தில் அம்மண ரூபங்களில் பறவைகளும் பூச்சிகளும் வண்டுகளும் மெந்துகள்களும் சுழன்று தொலைவில் வட்டமிட்டு வெளிர்மஞ்சள் சூரியனில் நகங்களைத் தீட்டும் மிருகங்களின் ஈரமூச்சு சமணர் அம்மண உடலில் பட்டு கல் படுக்கையில் தாவர மிருக மனித மொழி உருமாறும் தொல்காப்பியத் திணைப்புவில் நத்தையின் உணர்கொம்புகள் தேடித்தேடி ஊர்ந்து செல்ல சீவிச் சீவிக் கிடந்த குகைப்படுக்கையில் சுருள் நத்தைகள் சமணர் உடல்மீது நகர்ந்து நுரை எச்சிலால் ஸ்பரிசித்த மெலிவுக்கும் மெலிவான உடல் உயிர் கொண்ட சமணரின் கட்புலனாகா லிபியும் கண்களுமே இலக்கியம்,

இதற்கிடையில் வாசகப் பெருமக்கள் யாருக் காவது நான் மேலே குறிப்பிட்ட ஆங்கில, தமிழ்ப் பந்தி?! வசனம்?! எழுத்து?! எதுவாயினும் சரி, அது விளங்கினால் தயவுசெய்து விளங்க வைக்கவும்.

புரட்சிகர வணக்கங்கள்!!!

ஓட்டு சிந்தையும்

12. 2. 99 அன்று
சார்சலில்
கொடூரமாகக்
கொலை செய்யப்பட்ட
நிசாந்தினிக்கு
இக்கவிதை
சமர்ப்பணம்

ஆற்றில் அலையும் புட்கள்
மனிதம் செத்த சேற்றில்
இரத்தம் குடிக்கும்
செட்டை முளைத்த மரநாய்
வனமும் வதைஅறையும் புதை
குழியுமாய் குலையும் கூடு

இந்தச் சந்தையில் ஓர்
வெள்ளை முட்டையை
உடைத்து வீசியது யார்?
பசியோடும் பாடப்புத்தகத்தோடும்

கை விளக்காய் தூக்கிய இப்போது
குரங்கு நன்னும் தேங்காய்ப் பாதி
எங்கள் கூரைநிலவு
குடலோடு
செட்டை முளைத்த மரநாய்

புகையிரதப்
பாதைவழி இரையும் சந்தையில்
அடுத்து விலை தீர்க்கப்படும் பறவை?
அடுத்ததாய் உடைத்தெறியப்படும் வெள்ளை முட்டை?
ஒரு பாளை மணிகளாய்
எந்த உறவுகளோடு இனி
எக்கரையில் அமர்ந்து கூவப்போகிறீர்கள் நீங்கள்?

மணிவண்ணன்

30.03.1999

சுத்யங்கம்

உத்தரவா

நகர்ந்துகொண்டிருக்கும் சூட் கேஸ் மேல் ஒரு கண்ணும், கண்ணாடித் தடுப்புக்கப்பால் தெரிகின்ற மனித முகங்களுள், எது தன் ஆளாக இருக்கும், ஓர் ஆராய்வுப் பார்வையுமாக நிலை கொள்ளாது தவித்தாள் கல்பனா. சூட்கேசம் வந்தபாடில்லை. அரை குறையாக இரண்டொரு தடவை மட்டுமே புகைப்படத்தில் சிரத்தையின்றிப் பார்த்த அந்த முகமும் பிடிபடவில்லை. பல இந்தியத்தன்மையான முகங்கள் தெரிந்தன. அதில் வெள்ளை வெளேரென்று இருப்பவர்களை, வடஇந்தியர் என்று ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்த்த போது நான்கைந்து பேர்களே எஞ்சினர். அதில் மிகவும் கரை போரமாகத் தயங்கியபடி நின்று நுந்த இரு வாலிபர்களில் ஒருவன் தான் தன் வருங்காலக்கணவன் என்பது புரிய அவன் யார் என்பதை அறிய ஆவலானாள்.

ஒருவன் மாநிறமாக, அலையலையான கேசத்துடன் திடகாத்திரமாகவும், மற்றவன் சிறிது கறுவலாக உயரமாக பயிற்றங்காய் போலவும் தெரிந்தான்.

கோட்டுச் சூட்டுடன் பார்த்த புகைப்பட உருவத்தை, இவ்விரு உருவங்களுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க, இருவருடனும் ஒத்துவரவில்லை. வெளியே போனால் தெரியும் தானே என்று, தன் ஆராய்ச்சியைப் புறக்கணிக்க முயன்றாலும், பயிற்றங்காய் உருவத்தின் மீது ஒருவித ஈர்ப்பு ஏற்பட்டதை உணர முடிந்தது.

சூட்கேசை எடுத்துக்கொண்டு அவள் வெளியே வரவும், அடையாளம் கண்டுகொண்ட அவர்கள் அவளை நோக்கி வரவும் சரியாக இருந்தது.

தன்னை நோக்கி வரும் வேகத்திலிருந்து, அத்திடகாத்திரமான இளைஞனே தன் கணவன் சுரேஷ் என்று புரிந்துபோக, ஆரம்பமே சப்பென்று ஆகிவிட்டது கல்பனாவிற்கு.

"இதென்ன விவஸ்தை கெட்ட சிந்தனைகள். நாடு இருக்கும் சூழ்நிலையில் உயிர் தப்பினாலே போதும் என்று. பேசிச் செய்யும் திருமணத்துக்கு சம்மதித்து விட்டு, சுயம்வரமா நடத்துகி

றேன்." என்று தன்னையே கடிந்துகொண்டாள்.

"என்ன கல்பா, பிரயாணமெல்லாம் நல்லாயிருந்ததா" என்றபடி அருகில் வந்து வண்டியைப் பெற்றுக்கொண்டவன், அருகில் நின்று வளை "என் நண்பன் ரவி" என்று அறிமுகம் செய்துவைத்தான்.

அதற்குள் ரவி கார் நிற்பாட்டியிருந்த இடத்திற்குச் சென்று காருடன் வந்து பிளாட்போம் ஓரமாக நிற்பாட்டினான். "எப்பிடி கல்பனா என்னுடைய அக்குறா. கிட்டடியிலைதான் வாங்கினான்" எனும் சுரேஷுக்கு பதில் கூறத் தெரியாது திருதிருவென விழிக்கும் கல்பனாவைக் கவனித்த ரவி, "என்னடா இப்பத்தான் வந்திறங்கியிருக்கிறா. அவளுக்கு என்ன தெரியும்." என்று கூறுவதைக் கூடக் கவனிக்காது, வழியெல்லாம் தன் காரின் விஸைபற்றி, அதை வாங்குவதற்குத் தான் செய்த ஓவரைம்பற்றி, அதன் நிறம்பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தவனுக்கு பின்சீட்டில் அவள் தூங்கிப் போனது தெரிந்திருக்க நியாயமில்லைத்தான். கார்ப்புலங்கி நிற்கவும், திடுக்கிட்டுக் கண்விழித்தான் கல்பனா. சிறிது நேரம் எங்கிருக்கிறோம் என்று புரியாமல் விழித்தவள், வெளியே சூட்கேஸ்களை இறக்குவதில் மும்முரமாயிருக்கும் சுரேஷையும் ரவியையும் கண்டு, "ஓ! கனடா வந்து விட்டோமல்லவா" என்று எண்ணியபோது, தன்னையுமறியாமல் ஒருவித ஏமாற்ற உணர்வும் அதனால் அடிவயிற்றில் ஒரு கலக்கமும் தோன்றுவதை உணர்ந்தாள்.

"இதென்ன, இவ்வளவு பணம் செலவழித்து முன்பின் தெரியாத ஒரு ஜீவன், வீடு, கார் என்று வசதிகளுடன் என்னை அரவணைக்கக் காத்திருக்கின்றது. இன்னும் ஒரு நாள் கூட அவனுடன் பழகி, அவனைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கவில்லை. அதற்குள் இதென்ன

உணர்வு..."

மனசுடன் சேர்த்து உடலையும் குலுக்கிக் கொண்டவள், வலிந்து உற்சாகத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு சுரேஷைப் பின் தொடர்ந்தாள். வீட்டின் கதவைத் திறந்தவன், "கல்பா நான் உமக்காக வாங்கிய வசந்தமாளிகை பிடித்திருக்கிறதா பாரும" என்று கூற, அவனைப் பரிதாபத்துடன் பார்த்தாள் அவள்.

"அட அசடே, வசந்தமாளிகை காதலின் சின்னமல்லவா? முதலில் எமக்குள் காதல் வருகிறதா என்று பார்ப்போம். அதன்பின் பெயர் வைப்போம். முதலில் உன் நடத்தைகள் மூலம், என் காதலைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சியேண்டா கண்ணா. அதுவரை இது ஒரு வீடாகவே இருக்கட்டும்." மனதுள் எண்ணியவாறு வலதுகாலை எடுத்து உள்ளே வைத்தாள்.

வீடு உட்புறம் கண்ணைப்பறிக்கும் வர்ணங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பூவேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட சோபா, விலை உயர்ந்த காப்பெட், ரி.வி., வோல்யூனிட், அலங்காரப் பூக்கள் என்று சிறிது மிகையாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

"எப்படியப்பா என்றை செலக்ஷன்ஸ், நீர் வரப் போகிறீர் என்று தெரிந்தவுடனேயே பழைய பொருட்களைக் கழித்துவிட்டுப் புதுசா டெக்கறேற் பண்ணினேன்"

அப்பாவியாக, அவள் எண்ண ஓட்டங்கள் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளாமல், அடுக்கிக் கொண்டே செல்கின்றான் சுரேஷ்.

"அட, பெண்ணின் உணர்வுகள் பற்றிச் சிந்திக்கத் தெரியாத ஆண்மகனே, நான்தான் வருகின்றேன் என்று தெரியுமே வந்தபின் கலந்தாலோசித்து வாங்கவேண்டும் என்று தோன்றவில்லையா உனக்கு? கணவன் விருப்பம்தான் மனைவியினதும் என்று எண்ணும் சராசரி ஆண்மகன்தானா நீயும். எனக்கு மென்நிறங்கள் தானே பிடிக்கும். இக்கண்ணைப்பறிக்கும் வர்ணங்களுக்குள் எப்படி என் நாட்களைக் கழிக்கப் போகின்றேனோ..." பலவாறும் எண்ணியவாறு, பிடித்திருப்பதான பாவனையில் புன்னகைத்தாள்.

இப்படியாய் எல்லா விஷயங்களிலும் தானே முடிவெடுப்பவனாயும், மனைவி என்பவளுக்கும் விருப்பு வெறுப்பு என்று ஒன்று உள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவனாயும் இருந்த அவனுடன் வாழமுடிந்தது. ஆனால் காதல் பிறக்கவில்லை.

காதல்பற்றி எண்ணியபோது, சினிமாவில், கதை கவிதைகளில் கூறப்படும் உணர்வுகள் எல்லாம் உண்மைதானா? என்றிருக்கும். "காதலுக்காய் உயிரைக் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்களே, அது வெறும் கதைக்காக எழுதப்படும் மிகையான கூற்றா? அல்லது அது உண்மையிலேயே ஒரு தெய்வீக அனுபவமாயிருப்பின், நான் அதை இழந்துவிட்டேனா? அவசரப்பட்டு, பேசிச் செய்யும் திருமணத்திற்கு சம்மதித்துவிட்டேனா? அங்கு இருந்திருந்தால் பல்கலைக்கழக இறுதியாண்டுகளில், என் அலை வரிசையில் சிந்திக்கக்கூடிய ஒரு வணைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியிருக்குமோ...?"

பலவாரும் சிந்தித்து மனதைக் குழப்பிக்கொண்டவள் மனதில் ரவியின் முகம் ஒருமுறை தோன்றி மறைந்தது.

விமானநிலையத்தில் கண்ணாடித் தடுப்புக்கப்பால் அவன் தோற்றம் கண்டு சின்னதாக ஈர்க்கப்பட்டது ஞாபகம் வர, "ஓ! இதைத்தான் சினிமாவில் சட்டென்று சலனம் வருவதாகச் சொல்கிறார்களே" என எண்ணிக்கொண்டாள். தோற்றத்தால் மட்டுமா, தன் பண்பான நடத்தைகளினாற் கூட ரவி அவள் மனதைத் ஈர்க்கவே செய்தான். பணம் சம்பாதிப்பதும், ஷோவாக வாழ்வதுமே குறிக்கோளான தன் கணவனுக்கு, ஒரு வேலைமட்டும் பார்த்துக்கொண்டு உழைக்கும் பணத்தில் கதை, கவிதைப் புத்தகங்களாக வாங்கிக் குவித்துக் கொண்டு எளிமையாக வாழும் இவன் எப்படி நண்பனானான் என்று அவள் அதிசயிப்பதுண்டு.

"இப்படியே இரு. நாளைக்கு ஒரு மனிசி வந்து உன்னைக்குறை சொல்லட்டும் பிறகுதான் திருந்துவாய்" என்று சுரேஷ் கேலி செய்யும் போதெல்லாம் "என் வரு

மானத்துக்குள் குடும்பம் நடத்தத் தெரிந்த, புரிந்துணர்வுள்ள பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டால் சரி தானே. என்னுடன் சேர்ந்து கவிதை படிக்க ஒருத்தி கிடைக்கமாட்டாளா என்ன" என்று பதிலுக்குக் கூறுவான் ரவி.

கல்பனாவிற்கு இவர்கள் இருவரில் யார் சொல்வது சரி என்பது பற்றிக்கூடக் குழப்பமாக இருக்கும். கவிதை, கதை, எளிமை சொல்வதற்கு அழகாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இக்குளிர் பிரதேசத்தில் மனைவி, குழந்தைகள் என்று குடும்பம் விரிவடையும்போது பணம் இல்லாமல் நிமிதியான வாழ்க்கை சாத்தியமா? என்றுகூட இருக்கும். ஆனாலும் தன் கணவனுடைய தன்மையான ஆடம்பர வாழ்க்கையை விட, இவனுடன் கூழ் குடித்து வாழ்ந்தாலும் அதில் ஒரு அர்த்தம் இருக்கும் என்று படும்.

பெண் வெளியே சென்று வேலைசெய்து வாழ்வதில் தன் கணவனுக்கு இஷ்டமில்லை என்பதை அறிந்து முதலில் அதிர்ந்து போனாலும், சரி விட்டுப்பிடிப்போம். நாளடைவில் மனம் மாறமாட்டானா என்பதாய்விட்டுவிட்டாள்.

பொழுது போகாமல் திண்டாடியபோது, ரவி கொண்டு வந்து தந்த கதை, கவிதைப் புத்தகங்கள் கைகொடுத்தன. அரைகுறை இலக்கிய அறிவுடன் இருந்தவள் ரவியுடன் பேசியதில் நிறையப் புரிந்துகொண்டாள். கவிதை எழுத நிறைய நேரம் செலவளித்தாள்.

கவிதைப் பிரசவத்திற்காய் அதிகாலை, பறவைகள் ஒலியெழுப்பும் சமயம் உலாவப்போனாள். அதிகாலைச் சூரியன் முகத்தில் மஞ்சள்பூசு, பச்சைப்புல்லையும், புலநுனிப் பனித்துளியையும் கூட்டமாய் பறக்கும் சிட்டுக்குருவிகளையும் கண்டு குதூகலித்தாள்.

இயற்கையை அநுபவிக்கப் பழகியதில் வாழ்வின் குறைகள் மறந்து போயின.

தான் மட்டும் தனியாக அனுபவிக்கும் அக்குதூகலத்தைக் கணவனுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்பி, தன்னுடன் காலையில் வரும்படி அழைப்பாள். இரவு

வேலை செய்துவிட்டு வந்து அதிகாலைத் தூக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவன் மறுத்துவிடுவான். தனியே போக என்னமோ போலிருக்கும்.

"ரவி என் கணவனாக அமைந்திருந்தால் வாழ்க்கை எத்தனை இனித்திருக்கும். பேசிச் செய்த திருமணந்தான் இவனுக்குப் பதிலாய் அவன் அமைந்திருக்கலாம் தானே." என்று தோன்றும். அதே சமயம் ரவி போன்றவர்களிடம் ஒரு பெண்ணை ஊரிலிருந்து அழைக்க ரிக்கட்டுக்குக்கூட பணம் இருக்காதே என்பது உறைக்க, வாழ்வின் யதார்த்தத்தை எண்ணிச் சிரித்துக் கொள்வாள்.

இந்நிலையில் ஒருநாள் ரவியின் தாயாரிடம் இருந்து கடிதம் வந்தது. கனடாவில் இருக்கும் தங்கள் உறவுக்காரர் தங்கள் மகளுக்கு ரவியைத் திருமணம் செய்து வைக்க விரும்புவதாகவும், மொன்றியலில் அவர்களைப் போய்ச் சந்திக்கும்படியும் ரவி கடத்திவிடுவான் என்றும் சுரேஷையே முன்னின்று நடத்தி வைக்கும்படியும் எழுதியிருந்தாள்.

தன்னால் இப்போ திருமணம் செய்ய முடியாது என்று ரவி மறுத்தும், விடாமல் வற்புறுத்திக் கூட்டிச்சென்று பேசி முடித்து, திருமணத்தையும் முன்னின்று நடத்தி வைத்தான் சுரேஷ்.

ஒரு மாதம் கழிய, ரவியையும் அவன் இளம் மனைவியையும் மதிய உணவுக்கு அழைத்திருந்தனர் சுரேஷ் தம்பதியினர். திருமணவீட்டில் அரைகுறையாகவே கண்ட அந்த இளம்பெண்ணை, இப்போ நெருக்கமாக ரவியுடன் காண, மனதில் சிறிது நெருடலை உணர்ந்தாள் கல்பனா.

"இதென்ன, திருமணமாகிக் கணவனுடன் வாழ்ந்துகொண்டு, விவஸ்தை கொட்ட மனது" என்று மனதைத் திட்டிக் கொண்டாலும், அவன் மனைவியை காட்டும் பரிவு, அவளைக் கேட்டுக் கேட்டு செய்யும் பண்பு, பேசும்போது அந்த இனிமை... எல்லாம் சில மணி நேரங்களுக்கீள்ளாகவே கண்டு கொள்ளக்கூடியதாகவிருந்தது.

"ஏன் இதெல்லாம் இவருக்குத் தெரியவில்லை. காரும் வீடுமே

வாழ்க்கை என்று நினைக்கிறாரா? பெண்மையை மதிக்கும் பண்பை இவருக்கு ஒருவருமே சொல்லித் தரவில்லையா? கவிதை, கதை படிப்பவராயிருந்தால் புரிந்திருக்குமோ...?

பலவாறு மனதைப்போட்டுக் குழப்பிக்கொண்டிருந்தவளுக்கு, அவர்கள் போனாலே போதும் என்பது போலிருந்தது.

உணவுவேளை கழிந்ததும் ஆண்கள் இருவரும் வெளியே சென்றுவிட, பெண்கள் இருவரும் தனித்திருக்க வேண்டியதாயிற்று.

"இப்போ நானிருக்கும் மனநிலையில் இவளோடு எதைப்பேசுவது?" என்று குழம்பியவளாக காலநிலைபற்றி, ஊர் நிலைபற்றி பற்றி ஒப்புக்குப் பேசிக்கொண்டிருந்த போதுதான் அது நடந்தது...

சாதாரணமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த அப்பெண் திடீரென்று கண்கலங்கினாள். "அக்கா, என்னை ஏமாற்றித் திருமணம் செய்து வைத்துவிட்டார்கள். கனடாவில் கனகாலம் இருக்கிறார். வசதியாக இருப்பார் என்று எண்ணித்தான் சம்மதித்தேன். ஒரு வீடில்லை. காரில்லை, ஆசைப்பட்ட சாமான் வாங்க வழியுமில்லை. வீடு நிறைய புத்தகங்கள் தான். எந்த நேரமும் கவிதை எழுத்தும் வாசிப்பும்தான். உங்கடை அவரும் இவரோடே தானே வந்தவர். என்னமாதிரி உங்களை வைத்திருக்கிறார். இரண்டு வேலை செய்துகொண்டு எவ்வளவு சுறுசுறுப்பு. தானாவது ஆருக்கும் காட்டத்தக்கதாஸ்ரலை இரக்கலாம்தானே. எளிமையாம் என்று இன்னும் சிறீலங்கா சேட்டுகளோடே பயிற்றங்காய் உடம்பைக் காட்டுகிறமாதிரிப் போட்டுக் கொண்டு... இவ்வளவு காலமும் இருக்கிறார். ஒரு நாலுபேரோடே இங்கிலிஸிலை ஸ்ரலைக்கதைக்கிறாரே? எப்பவும் தமிழும், கதையும், கவிதையும் பற்றித்தான் கதைக்கிறார். எனக்கு அவரோடு வாழமுடியாமல் இருக்கக்கா."

கேவிக் கொண்டு தன்னைக் கட்டியணைத்துக்கீதறும் அப்பெண்ணை ஆதரவுடன் அணைத்துக்கொள்கிறாள் கல்பனா. ●

கழி

சுமதி ருபன்

அவள் கால்ச்சக்கரங்கள் ஓய்வின்றி சுழல்கிறது சூரியப் புலவின் முன் இங்கேயும் பெண்ணின் பெருமைக்காய் எழுதல் நிகழ்த்தான் செய்கிறது குளிரோ வெய்யிலோ காலத்தோடு புணர்தல் கடமைக்காய் பம்பரமாதல் புலம் பெயர்ந்தபோதும் மாறுபடாத ஒன்று.

உழைப்பு பெருக்கப்பட்டு உடல் வகுக்கப்பட்டாலும் பத்தினி பட்டத்திற்காய் புன்னகைத்து பாடாய் படுவது முதுகில் ஏற்றப்பட்ட புதிய பளு.

அவன் புருஷ லட்சணத்திற்காய் எட்டு மணிநேர உழைப்பு போக

சோபாவில் கால்நீட்டி வாய்பிளந்து தூங்குதல் காப்புக் கை சாப்பாடு சுவையென்று புருவம் தூக்கி சப்புக்கொட்டி உண்ணுதல் காலித்தட்டை கழுவிப்போட்டு தொலைக்காட்சி செய்தி பார்த்தல்

முடிவில் கழுகுபோல கட்டிலில் காத்திருப்பான் அவள் வரவுக்காய்.

அப்துல்லா ஒச்சலனும் தொடரும் குர்திஷ் மக்களின் துயராங்களும்

தி. உமாகாந்தன்

குர்திஷ் மக்களின் விடுதலைப்போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கி முன்னெடுத்தவரும் PKK என்றழைக்கப்படும் குர்திஷ்தான் தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவருமாகிய அப்துல்லா ஒச்சலன், கென்யாவின் தலைநகரான நைரோபியில் துருக்கிய அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்டு கடந்த பெப்ரவரி மாதம் 16ம் திகதி துருக்கிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார் என்ற செய்தி, உலகம் முழுவதும் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலையின் பால் ஆர்வம் கொண்டவர்களின் நெஞ்சங்களில் நெருப்பாக இறங்கியது. முதலாளித்துவ செய்தித் தொடர்பு ஸ்தாபனங்களோ மர்மம் நிறைந்த ஒரு விறுவிறுப்பான கதையாக ஒச்சலனின் கைதுபற்றிய செய்திகளை வெளியிட்டன. காலம் காலமாக குர்திஷ் மக்களின் மீது அடக்குமுறை ஆட்சியைத் திணித்து வரும் துருக்கிய அரசாங்கம் தனது மகிழ்ச்சியின் உச்சம் கட்டத்தை வெளிப்படுத்தியது. அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் தமது சந்தோஷத்தை பகிரங்கமாகவே தெரிவித்துக் கொண்டன. ஒச்சலனுக்கு புகலிடம் கொடுக்க மறுத்து தமது கதவுகளை அடைத்துக்கொண்ட மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளோ மதில் மேல் பூனைகளாக அடக்கி வாசித்தன.

ஆனால் தமது தேசம் பறிக்கப்பட்டு, உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, தேசங்கள்தோறும் அகதிகளாகச் சிதறி வாழும் குர்திஷ் மக்கள் சினம் கொண்டு பல நாடுகளில் கிளர்ந்தெழுந்தனர். ஒடுக்குபவர்கள் திணித்த வன்முறையால் வாழ்விழந்துபோன குர்திஷ் மக்கள்

வன்செயல்களுக்குள்ளேயே வாழ்வு திணிக்கப்பட்டுப்போன குர்திஷ் மக்கள் சினந்தெழுந்து தமது போராட்டங்களிலும் வன்முறையை வெளிப்படுத்தினர். ஒச்சலனின் கைதுக்கெதிரான குர்திஷ் மக்களின் போராட்டங்கள், ஐரோப்பாவின் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நகரங்களில் நடந்தன. ஸ்வீடனின் ஸ்ரொக்ஹொல்ம் நகரில், டென்மார்க்கின் கோப்பன் ஹாகன் நகரில், உலக நீதிமன்றம் அமைந்திருக்கும் நெதர்லாந்தின் ஹச் நகரில் - இவை அனைத்தையும்விட உத்வேகம் கொண்ட போராட்டங்கள் ஜேர்மனியின் ஹம்பேர்க், ஹனோவர், பேர்லின், டுஸிஸ்டோவ், கொலோன், பொன், லெய்ப்ஸிக், ஸ்ருட் காட், பிரான்பேட் ஆகிய நகரங்களிலும் சுவற்சலாந்தின் சூரிச், பேர்ண், ஜெனிவா போன்ற நகரங்களிலும் அவுஸ்திரியாவின் வியன்னா நகரிலும், பிரான்ஸில் பாரிஸ், கொஸோவோ குறித்த பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துவரும் நம்புபயே நகரிலும் மற்றும் ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றம் அமைந்திருக்கும் ஸ்ட்ராஸ்பூர்க் நகரிலும், மற்றும் மார்ஸெய்யிலும் குர்திஷ் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர். இது மட்டுமல்ல ஏதென்ஸ், யெரேவன், புக்காரெஸ், மொஸ்கோ, வியாடிவொஸ் ரொக் ஆகிய நகரங்களிலும் பெய்ரூத், துருக்கி, டோக்கியோ, ஈரான் போன்ற இடங்களில் மட்டுமல்ல, கனடாவின் ஓட்டாவா, வான்சுவர், அவுஸ்திரேலியாவின் சிட்னி, மெல்போர்ன், அடி

லேட் ஆகிய நகரங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தினர். நடத்தியும் வருகின்றனர். துருக்கிய,

கிரேக்க,கென்ய, இஸ்ரேலிய தூதரகங் களுக்கெதிராக தமது ஆத்திரத்தை குர்திஷ் மக்கள் வெளிப்படுத்தினர். "ஒச்சலனுக்கு ஏதாவது நடந்தால் நாங்கள் உலகின் ஒவ்வொரு பூக்களையும் அழிப்போம்! ஒவ்வொரு பறவையின் தலையையும் அறுப்போம்!" என்று வீதிக்கு வந்த குர்திஷ் மக்கள் கோஷமிட்டனர். வன்முறையால் காயப்பட்டுப்போன குர்திஷ் மக்களின் நிலையை இக்கோஷம் தெளிவாகவே விளக்குகிறது. இதன் வெளிப்பாடே, இவ்வார்ப்பாட்டங்களின்போது பலர் தமக்குத் தாமே தீழுட்டிக்கொண்ட சம்பவங்களாகும்.

அப்துல்லா ஒச்சலன் கைது செய்யப்பட்ட முறை குறித்தும், அதன் பின்னர் அவர் நடத்தப்பட்ட முறை குறித்தும் ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் குறித்து வாய் கிழியப் பேசும் பெரும்பான்மையான உலக நாடுகள் அனைத்துமே தலைகுனிவ வேண்டும். குறிப்பாக அமெரிக்காவும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் குர்திஷ் மக்களுக்கு ஒரு பெரும் வரலாற்றுத் துரோகத்தை இழைத்துவிட்டன. பலநூற்றாண்டுகளாக குர்திஷ் மக்கள் அனுபவித்து வரும் துயரங்கள் அனைத்தையும் மூடி மறைத்து சர்வதேச முதலாளித்துவ செய்தித் தொடர்புகள்கள் தமது விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பமும் சர்வதேச இரசிய பொலிஸ் கூட்டமைப்பும், இலஞ்சமும், ஊழலும் எப்படி ஒச்சலனைக் கைதுசெய்ய வழிகோலின என விறுவிறுப்பான கதை எழுதி தமது விற்பனையைப் பெருக்கிக் கொள்ள வழிகோலுகின்றன.

APO என்று குர்திஷ் மக்களால் அன்பாக அழைக்கப்பட்டு நேசிக்கப்படும் அப்துல்லா ஒச்சலன், இப்போது தமது 50வது வயதை அண்மிக்கின்றார். 1949ம் ஆண்டு துருக்கியின் தென்கிழக்குக் கிராமங்களில் ஒன்றான Halfetியில் ஏழை விவசாயக்குடும்பத்தில் அப்துல்லா ஒச்சலன் பிறந்தார். இவரது தகப்பனார் குர்திஷ். தாயார் துருக்கியர். கிராமப் பாடசாலையில் படிப்பை முடித்த ஒச்சலன், துருக்கியின் தலைநகரான அங்காராவிலுள்ள தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் படிப்பைத் தொடர்ந்து பின்னர் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல்விஞ்ஞான மாணவனானார். அப்போதிலிருந்து அவரது அரசியல் ஆர்வம் விரிவடைந்தது. அரசியல் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தன. தமது குர்திஷ் இனமக்களின்மீது திணிக்கப்படும் ஒடுக்குமுறைகள், திட்டமிட்டுத் தமது இனம் அழிக்கப்பட்டு வருவது ஒச்சலனை விழிப்படைய வைத்தது. விளைவு, தமது பல்கலைக் கழகப் பட்டப்படிப்பை முன்றாவது ஆண்டுடன் கைவிட்ட ஒச்சலன் மார்க்சிய-லெனினியத் தளத்தில் ஒரு சிறு அரசியல் அமைப்பை ஆரம்பித்தார். குர்திஸ்தான், துருக்கியால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதேசம் என்றும், ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டத்

தின்மூலமே குர்திஸ்தானை துருக்கியிடமிருந்து விடுவிக்கவேண்டும் என்றும் ஒச்சலன் அறைகூவல் விடுத்தார். "குர்திஷ் மக்களின் இலட்சியமான குர்திஸ்தானை வெறும் அரசியல் விவாதங்களினூடாக காலதாமதப்படுத்துவதன் மூலம் தவறவிட்டுவிடக்கூடாது" என்னும் கூற்றுடன் 1978இல் PKK எனப்படும் குர்திஸ்தான் தொழிலாளர் கட்சியை ஆரம்பித்தார். பல்வேறு தளங்களிலும் குறிப்பாக உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் PKK துருக்கிய, அரசுபடைகளுக்கும், அரசு நிலைகளுக்கும் எதிரான தனது தாக்குதல்களை விஸ்தரித்தது. PKK தனது தாக்குதல்களை விஸ்தரிக்க, துருக்கி இராணுவம் PKKக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற பெயரில் குர்திஷ் மக்களுக்கெதிரான ஒடுக்குமுறைகளை அதிகரித்தது. துருக்கியின் மொத்தச் செலவீட்டில் மூன்றிலொரு பங்கு அரசுபடைகளின் அழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டது. NATO அமைப்

பில் இரண்டாவது அதிகளவு எண்ணிக்கை கொண்ட துருக்கிய இராணுவத்துக்கு நவீன ஆயுதங்கள் வாங்கிக் குவிக்கப்பட்டன. துருக்கியில் உள்ள தனது தளத்துக்கு ஆபத்து வராமலிருக்கவும், குர்திஷ் மக்களின் போராட்டத்தை ஒடுக்கவும் அமெரிக்கா ஆயுதங்களை அள்ளி வழங்கியது. PKK துருக்கியின் ஒடுக்கு முறை இராணுவத்திற் கெதிரான தாக்குதல்களைப் பல முனைகளிலும் விஸ்தரிக்க, தனது தொடர்புகளை உலகின் இதர விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களுடன் ஏற்படுத்த வெறிதொண்டது துருக்கிய அரசாங்கம். ஒச்சலனைக் கொல்வது அல்லது கைது செய்வதே துருக்கிய அரசின்

ஒரே இலக்காயிற்று. ஒச்சலன் ஒரு பயங்கரவாதியென்றும் குழந்தைகளைக் கூடக் கொலைசெய்யும் ஒரு மோசமான கொலைகாரனென்றும் துருக்கிய அரசாங்கம் பொய்ப் பிரச்சாரத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டது. அதுமட்டுமல்ல ஒச்சலனைக் கைதுசெய்வதற்கான தனது சதிவலைகளையும் திட்டமிட்டுப் பின்னியது. எழுபதுகளின் இறுதியில் ஒச்சலன் திருமணம் செய்தார். அதன் பின்னரே அவர் உணர்ந்து கொண்டார். தனது மனைவியும் துருக்கிய உளவுப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்று. தனது மக்களுக்கும், தன்னை நோக்கியும் விரியும் துருக்கிய அரசின் அராஜகம் ஒச்சலனின் அரசியல் பாதையை மாற்றியது. மார்க்சிஸ அடித்தளத்தில் அரசியலை ஆரம்பித்த ஒச்சலன் ஒரு தீவிர தேசியவாதியானார். அரசியல் நோக்கைவிட இராணுவப் பார்வைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். "மேலும் மேலும் குர்திஷ் போராளிகளை உருவாக்குவதே எனது வேலை. ஏனெனில் போராளிகள் இல்லையேல் எமக்கான இராணுவமுமில்லை." என்றார் துருக்கிய இராணுவக் கரங்கள் தமது சகல

பாதககளையும் இறுக்குவதை உணர்ந்து கொண்ட ஒச்சலன் 1980இல் துருக்கியைவிட்டு சிரியாவின் பெக்கா பள்ளத்தாக்குப் பகுதிக்குச் சென்றார். அங்கிருந்த அவர் துருக்கிய அரசுக்கெதிரான PKK யின் இராணுவத் தாக்குதல்களை வழிநடத்தினார். இராணுவீதியான PKKயின் நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த ஒச்சலன் உலகின் அரசியல் மாற்றங்களைக் கவனிக்கத் தவறினார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் PKK நடத்திய வன்முறைப் போராட்டங்கள் அந்நாட்டு மக்களிடையே பெரும் வெறுப்பைத் தோற்றுவித்தது. இதற்கு ஆதரவாக துருக்கியும் அமெரிக்காவும் முதலாளித்துவ செய்தித் தொடர்புட்கங்களையும் பாவித்து குர்திஷ் மக்களின் போராட்டத்தைப் பயங்கரவாதமாக காட்ட முனைந்தன. சோவியத் யூனியன், அமெரிக்காவினால் திட்டமிட்டு உடைக்கப்பட்டபின், அமெரிக்க எதிர்ப்புப் பாதகையை பிடித்துவந்த நாடுகள், பெரும் அமெரிக்க நிர்ப்பந்தங்களை எதிர்நோக்கவேண்டி வந்தது. இவ்வகையான ஒரு நிர்ப்பந்தமே, ஒச்சலனுக்கு புகலிடம் கொடுத்து வந்த சிரியத் தலைவர் ஆசாத்துக்கும் ஏற்பட்டது. சோவியத் ஆதரவு இல்லாமல் பேரளதில் சிரியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்குலைவை அமெரிக்கா தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி சிரியாவின்மீது அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களை விதிக்க ஆரம்பித்தது. இதன் காரணமாக பெரும் வரலாற்று எதிரிகளான இஸ்ரேலுக்கும் சிரியாவுக்கும் இடையில் இரகசிய உறவுகள் ஏற்பட்டன. அமெரிக்காவுக்கும் சிரியாவுக்கும் இடையில் நட்புறவு ஏற்பட்டது போதாதற்கு சிரியாவின் எல்லை யில் துருக்கி தனது படைகளைக் குவித்து வைத்து ஒச்சலனை வெளியேற்றிவிடுமாறு நிர்ப்பந்தித்தது. இந்த நிர்ப்பந்தங்களுக்கு சிரியா பணிந்தது. ஒச்சலனைத் தனது நாட்டைவிட்டு வெளியேறுமாறு நிர்ப்பந்தித்தது. இராணுவ நோக்குக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அரசியலைப் புறக்கணித்த ஒச்சலனுக்கு உலகின் அரசியல் யதார்த்தம் உறைத்தது. ஆனால் காலம்தான் தாமதமாகிவிட்டது.

1998ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் சிரியாவைவிட்டு வெளியேறும்போது தமது பயணம் இத்தகையசிக்கல் வாய்ந்ததாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார். சிரியாவிலிருந்து வெளியேறிய ஒச்சலன் முதலில் போனது மொஸ்கோவிற்கு. மொஸ்கோ முன்புபோல புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கும், தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்குமான மெக்கா அல்ல என்பது அங்கு போனபின்தான் ஒச்சலனுக்குப் புலனாகியது. ஏற்கனவே ஏராளமான அரசியல், பொருளாதாரச் குழப்பங்களுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் ரஷ்யா, இன்னுமொரு குழப்பத்தைக் கூட்டிக்

கொள்ள விரும்பாமல் ஒச்சலனை இத்தாலிக்கு அனுப்பியது. இத்தாலியில் ஒச்சலன் 1998 நவம்பர் 12ம் திகதியிலிருந்து 1999 ஜனவரி 16ம் திகதி வரை தங்கினார். இவரது அரசியல் புகலிடம் கோரும் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது. இவரது வழக்கறிஞர்களும் ஆதரவாளர்களும் ஒச்சலனுக்கு புகலிடம் கோரி கிட்டத்தட்ட அனைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளின் கதவுகளையும் தட்டினார்கள். ஆனால் அனைத்துக் கதவுகளும் இறுக்கி மூடப்பட்டன. பின்லாந்து, டென்மார்க், லக்ஸம்பேர்க் போன்ற நாடுகள் கூட ஒச்சலனுக்கு கதவை அடைத்தன. குர்திஷ் மக்களின்மீது பெரும் அக்கறைகொண்ட, மறைந்த பிரெஞ்சு ஜனாதிபதியின் மனைவியான திருமதி டானியல் மித்திரோன் ரோம் சென்று ஒச்சலனை நேரடியாகச் சந்தித்ததுடன் அவருக்கு பிரான்சில் அல்லது இதர நாடுகளில் புகலிடம் பெற்றுக் கொடுக்க பெருத்த முயற்சிகளைச் செய்த போதும் எதுவுமே பயனளிக்க வில்லை. உலக யதார்த்தம் ஒச்சலனின் பார்வையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஒட்டுமொத்தமான இராணுவப் பார்வையை ஒச்சலன் மாற்றினார். ரோமில் அவர் அளித்த பேட்டியொன்றில் தாம் ஆயுதங்களிடமிருந்து விடைபெறப்போவதாகக் கூறிய ஒச்சலன், "ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதிக்குரிய முக்கியத்துவம் எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நான் இப்போது அங்காராவுடன் ஒரு அமைதியான அரசியல் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவதைத்தான் விரும்புகிறேன். ஆனால் இதற்கு முன்னர் துருக்கி, குர்திஷ் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்றார். ஒச்சலனுக்குப் புகலிடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தத்தை அமெரிக்காவே இதர நாடுகளுக்கு விதித்தது. அது மட்டுமல்ல, PKK ஜேர்மனியில் இழைத்த வன்செயல்களுக்குப் பொறுப்பானவர் என்ற காரணத்தால், ஒச்சலனை ஜேர்மனியிடம் இத்தாலி கையளிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமும் புதிதாய்க் கிளம்பியது. இந்நிலையில் அழுத்தங்களைத் தாங்கமுடியாத இத்தாலி, ஒச்சலனுக்கு விடை கொடுத்தது. ஒச்சலனின் அடுத்த துரிப்பிடம் ரஷ்யாவின் Nijmi-Novgorod நகர். அங்கிருந்து பெல்லாஸூனின் மின்ஸ்க் நகர். அங்கிருந்து மீண்டும் ரஷ்யாவின் Karabakh நகருக்கு. இங்கு ஒச்சலன், நெதர்லாந்தில் இருக்கும் சர்வதேச நீதி மன்றத்தில் சரணடைவது எனத் தீர்மானித்தார். ஆனால் நெதர்லாந்தின் வான் பிராந்தியத்தில் வைத்தே ஒச்சலனின் விமானம் நெதர்லாந்தில் தரையிறங்குவதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இதனால் கிறீஸின் ஏதென்ஸ் நகருக்கு ஒச்சலன் சென்றார். கிரேக்க அரசிடம் புகலிடம் கோரினார். துருக்கியின் இரா

ணுவ பலம் கிறீசுக்குப் பயத்தைக் கொடுத்தது. அமெரிக்க நிர்ப்பந்தம் தொடர்ந்தது. கிறீஸ் ஒச்சலனை கென்யாவின் தலைநகரான நைரோபிக்கு அனுப்பியது. அங்கிருந்து ஒச்சலனுக்கு ஏற்ற நாடொன்றை ஒழுங்கு செய்வதாக அல்லது நெதர்லாந்துக்கு அனுப்புவதாக வாக்குறுதியளித்தது.

ஆனால் சமீபத்தில் நைரோபியில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் நடந்த பாரிய குண்டு வெடிப்பைத் தொடர்ந்து, அமெரிக்க FBI இன் பாரிய கண்காணிப்பில் நைரோபி இருக்கும்போது, கிறீஸ் எப்படி ஒச்சலனை அங்கு அனுப்பியது? அதன்பின் ஒச்சலன் எப்படிக்க கைதுசெய்யப்பட்டார்? இவை அனைத்தும் அமெரிக்காவின் சதிவலைப் பின்னலே. பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத அமெரிக்க உயர் அதிகாரி ஒருவர், கடந்த நான்கு மாதங்களாக அமெரிக்கா ஒச்சலனைக் கைதுசெய்யும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது என்கிறார். ஒச்சலன் சிரியாவிலிருந்து வெளியேறிய நிமிடத்திலிருந்து எமது உளவு நிறுவனங்களும், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப சாதனங்களும் அவரைக் கண்காணித்தன, அவர் எங்கே போகிறார், என்ன செய்ய முயல்கிறார் என அனைத்து விவரங்களும் எம்க்குக் கிடைத்தன. பலநாடுகளின்மீது நிர்ப்பந்தங்களை விதித்து ஒச்சலனுக்கு புகலிடம் மறுக்கச் செய்தோம். ஒச்சலனை விரக்தியின் விளிம்புக்குத் தள்ளினோம். இதன்மூலமே இவரைக் கைது செய்தோம் என்றார். துருக்கியைப் போலவே அமெரிக்காவும் ஒச்சலனை ஒரு சர்வதேசப் பயங்கரவாதி என்கின்றது. PKK ஒரு சர்வதேசப் பயங்கரவாத இயக்கம் என்கிறது. கடந்தவருடம் அமெரிக்காவில் தடை செய்யப்பட்ட பயங்கரவாத இயக்கப்பட்டியலில் PKK யும் ஒன்று. அது மட்டுமல்ல, அமெரிக்கா துருக்கியுடன் மிகநெருக்கமான இராணுவ உளவுத் தொடர்புகளை வைத்துள்ளது. துருக்கியும் நேட்டோ அணிநாடுகளில் ஒன்றாயிருப்பதால் துருக்கியின் Incirlik நகரிலுள்ள நேட்டோ தளத்திலிருந்து அமெரிக்க விமானங்கள் ஈராக்கின் மீது பறந்து உளவறியவும் தாக்குதல் நடத்தவும் முடிகிறது. இத்தளத்திலுள்ள இலத்திரன்கருவிமையத்திலிருந்தே ஈராக்க குறித்த தகவல்கள் அனைத்தையும் அமெரி

க்க உளவு ஸ்தாபனங்கள் திரட்டுகின்றன. இச்செயலின் மூலம் அமெரிக்கா குர்திஷ் மக்களுக்கு பெரும் வரலாற்றுத் துரோகத்தை இழைத்துள்ளது.

குர்திஷ் மக்களின் வரலாறு துயர் நிறைந்தது. இன்று உலகம் முழுவதும் 25 மில்லியன் குர்திஷ் மக்கள் சிதறி வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்கென்று இன்று சொந்தமாக நாடெதுவுமில்லை. இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் குர்திஸ்தான் என அழைக்கப்பட்டு - இன்று துருக்கி, சிரியா, ஈரான், ஈராக், ஆர்மேனியா ஆகிய நாடுகளிடம் சிக்குண்டுவிட்ட பிரதேசங்களில் தமது அடையாளங்கள் பறிக்கப்பட்டு வாழ்கிறார்கள். இன்னும் பலர் மத்தியகிழக்கு மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குத் தப்பிச் சென்று விரும்பத்தகா விருந்தாளிகளாக வாழ்கிறார்கள். துருக்கியின் மொத்த மக்கள் தொகை 62 மில்லியன். இதில் 12 மில்லியன் குர்திஷ் மக்கள். கடந்த 15 வருடங்களாக துருக்கியின் அடக்குமுறைக்கெதிராக துருக்கியின் தென்கிழக்குப் பகுதியை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ்வைத்துக்கொண்டு PKK யின் மூலம் ஒச்சலன் நடத்திய போராட்டத்தில் துருக்கிய இராணுவம், PKK போராளிகள் துருக்கிய குர்திஷ் மக்கள் உட்பட 37000 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஈராக்கில் 4 மில்லியன் குர்திஷ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் இப்போது ஓரளவு சுயஉரிமை உள்ளவர்களாக ஈராக் அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டு போதும். இந்த மக்கள்மீது 1980 இல் சதாமின் அரசு நடாத்திய இரசாயன ஆயுதத்தாக்குதல்கள் ஒரு மறக்கமுடியாத கொடுமை. ஈரானில் வாழ்வது 6 மில்லியன் குர்திஷ் மக்கள். உரிமை மறுக்கப்பட்ட இந்த மக்களை தமது எதிரிகளுக்கு எதிராக ஈரான் அரசு பயன்படுத்துகிறது. சிரியாவிலிருந்து விரட்டப்படும் PKK போராளிகளுக்கு, எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் என்ற வகையில், ஈரான் இப்போது புகலிடம் அளிக்கிறது. சிரியாவில் 8 இலட்சம் குர்திஷ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்த உரிமைகளை இழந்தவர்களாகவே அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். நேற்றுவரை துருக்கியை மிரட்ட இவர்களை சிரியா பயன்படுத்தியது. இன்று துருக்கியின் மிரட்டலுக்கு சிரியா பயன்படுகிறது. தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள குர்திஷ் மக்களைப் பலிக்கடாவாக்குகிறது. ஆர்மேனியாவில் 60 ஆயிரம் குர்திஷ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். சிறுபான்மை மக்கள் அநுபவிக்கும் அனைத்துக் கொடுமைகளையும் இவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள். இந்த நாடுகள் அனைத்துமே, ஏன் உலகின் வல்லரசு நாடுகளுமே குர்திஷ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதில் அக்கறை கொள்ளாமல் பகடைக்காய்களாக குர்திஷ் மக்களைப் பயன்படுத்தவே விரும்புகிறார்கள். 1918 இல் ஒரு தடவை சர்வதேச சமூகம் Sèvres ஒப்பந்தத்தின்மூலம் சிவப்பு குர்திஸ்தான் எனப்படும் சுயஉரிமைகொண்ட குர்திஸ்தான் பிரதேசமொன்றை சோவியத் யூனியனின் அஸைர்பைஜான் பிரதேசத்தில் அமைக்க அனுமதித்தது. ஆனால் 1923ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 23 ம்திகதி மேற்கொள்ளப்பட்ட The Treaty of Lausanne, இந்த சுயாதீன பிரதேச அமைப்பை இரத்துச் செய்தது. இதன் பின்

காலக்குறி
காலம்: 4. நவம்பர் 1999

**வெளியீடும்
ஆசிரியரும்**
A.J. Khan
18, Alagiri Nagar
IInd Street
Vadapalani,
Chennai - 600 026
Tamil Nadu, India

பிரான்சில்
கிடைக்குமிடம்:
EXIL
27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

னர் சர்வதேச சமூகம் குர்திஷ் மக்களின் துயரங்களை மறந்துவிட்டது. 1980இல் குர்திஷ் மக்கள்மீது நடத்திய இராசாயன ஆயுதத்தாக்குதலும் அதன்பின் 1984இலிருந்து ஒச்சலன், ஒடுக்குமுறைத் துருக்கிய அரசுக்கெதிராக நடத்திவரும் ஆயுதப் போராட்டமும் சர்வதேச சமூகத்தின் பார்வையை சற்று குர்திஷ் மக்களின்மீது திருப்பியுள்ளது.

வெறும் வரட்டுப்பிடிவாதங்களின்றி, வெல்லமுடியாத யுத்தமொன்றில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு இழப்புக்களை மட்டுமே சம்பாதித்து இனத்தை அழிவுப்பாதைக்கு தள்ளுவதைவிட உரிமைகளை வெல்வதற்கான அரசியல் பாதையை தேர்ந்தெடுத்தது ஒச்சலனின் அசாதாரணமான துணிவேயாகும். இவரைப் பற்றி தன்னை அடையாளம் காட்டிக்கொள்ள விரும்பாத ஒரு குர்திஷ் எழுத்தாளர் இப்படிக் கூறுகிறார். "ஒச்சலன் ஒரு முரண்பாடுகள் நிறைந்த மனிதன். அவரைச் சுற்றி அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். வன்முறையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதைத்தவிர ஒரு புனித இலட்சியத்துக்காக ஒச்சலனுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருப்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் 90களின் அரசியலைப் புரிந்துகொண்ட ஒரு அரசியல் தலைவராக அவர் இல்லை என்பதே ஒரு கசப்பான உண்மை." இது ஒரு கசப்பான உண்மையான போதும், ஒச்சலன் ரோமில் இருந்தபோது அவரைச் சந்தித்து நீண்டநேரம் உரையாடியவர் முன்னாள் பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி மித்திரோனின் மனைவியும், பல்வேறு விடுதலை அமைப்புகளுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளை வைத்திருக்கும் FRANCE LIBERTE அமைப்பின் தலைவியுமான திருமதி டானியல் மித்திரோன். அவர் FRANCE-3 தொலைக்காட்சிக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில், ஒச்சலனிடம் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தம்மை அதிசயிக்கவைத்தது என்றும் தமது மக்களின் உரிமைகளை எப்படியாவது பெற்றுவிடவேண்டும். இத்தற்கான சர்வதேச ஆதரவைப் பெறவேண்டும் இம்முயற்சிகளுக்காக தாம் எதையும் செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறினார். இந்த வரலாற்றுச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி இரு தரப்பினர்க்கிடையேயான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி, நீண்ட துயர வரலாறாகத் தொடரும் குர்திஷ் மக்களின் பிரச்சினையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் சந்தர்ப்பத்தை ஐரோப்பிய நாடுகள் இழந்துவிட்டன. இதன்பின்னர் இந்நாடுகளுக்கு மனிதஉரிமைகள் பற்றியோ, ஜனநாயகம் பற்றியோ, சுதந்திரம் பற்றியோ பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேள்வி எழுப்பினார். இது மட்டுமல்ல, திருமதி மித்திரோன் மேலும் கூறியது. கடந்த மூன்று வருடங்களாக ஒச்சலன் சமாதானத்துக்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். அவர் ஒரு பயங்கரவாதியல்ல. குர்திஷ் மக்கள் வாழும் 4 ஆயிரம் கிராமங்களைத் தரைமட்டமாக்கி, அழித்து 3 மில்லியன் குர்திஷ் மக்களை அவர்களது வாழிடங்களிலிருந்து விரட்டியடித்த துருக்கிய அரசின் நடவடிக்கைகள் தான் பயங்கரவாதத்துக்கான வரைவிலக்கணம் என்கிறார். அத்துடன், பல நூற்றாண்டு காலப் பிரச்சினைக்கு, இந்த நூற்றாண்டு முடிவடையும் நேரத்தில் முற்றுப்புள்ளி வைத்து சமாதானத்துடன் புதிய நூற்றாண்டுக்குள் நுழையும் சந்தர்ப்பத்தை சர்வதேச சமூகம் இழந்துவிட்டது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒச்சலன் கைதின் பின், தமிழர் பெருக்கெடுத்து விட்ட துருக்கிய இராணுவம் குர்திஷ் மக்களின் புது வருட தினத்தன்று ஆயிரக்கணக்கான குர்திஷ் மக்களைக் கைதுசெய்துள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாகானோரை துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின்மூலம் காயப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் வட ஈராக்கிலுள்ள ஒச்சலனின் ஆதரவாளர்கள் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான துருக்கிய இராணுவத்தினர் விமானப்படையின் துணையுடன் பெரும் தாக்குதல் நடத்தியுள்ளனர். ஒரு மோசமான கிரிமினலை நடத்துவதுபோல ஒச்சலனை விலங்குகளால் பிணைத்து, கண்களைக் கட்டி, போதை மருந்துகளை ஏற்றி கடத்திச் சென்று துருக்கியின் மர்மரா தீவில் கட்டும் பாதுகாப்புள்ள சிறைவைத்திருக்கும் துருக்கி அரசு அவர்மீது நீதியற்ற இராணுவ விசாரணை நடத்தப்போவது உண்மை. அது மட்டுமல்ல குர்திஷ் போராளிகள் ஆயுதங்களை கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்றும் சுயாட்சிப்பற்றிப் பேசுவதற்கு எக்காரணமுமே இல்லை என்றும் துருக்கிப் பிரதமர் Ecevit கூறிவிட்டார். குர்திஷ் கெரில்லா தலைவர்களடனோ அல்லது அவர்களது ஆதரவாளர்களடனோ தாம் பேசப்போவதில்லை என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். அதேசமயம் PKKயும் துருக்கிய இராணுவத்துக்கும் பொருளாதார இலக்குகளுக்கும் எதிரான தமது தாக்குதல்களை அதிகரித்துள்ளன. இராணுவத்தின் மீதான கண்ணிவெடித் தாக்குதல்களும் தற்கொலைப் போராளிகளின் தாக்குதல்களும் அதிகரித்துள்ளன. அது மட்டுமல்ல, ஈராக்குக்கு எண்ணெய் விநியோகம் செய்யும் துருக்கியின் பிரதான குழாய் இணைப்பொன்றும் PKKயினால் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கில்லாமல் இருதரப்பும் நகர்த்தும் வன்முறைக்காய்கள் குர்திஷ் மக்களின் துயரவரலாற்றுப் பக்கங்களை மேலும் அதிகரிக்கத்தான்போகின்றன.

ஒச்சலன் கைதின் பின், தமிழர் பெருக்கெடுத்து விட்ட துருக்கிய இராணுவம் குர்திஷ் மக்களின் புது வருட தினத்தன்று ஆயிரக்கணக்கான குர்திஷ் மக்களைக் கைதுசெய்துள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாகானோரை துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின்மூலம் காயப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் வட ஈராக்கிலுள்ள ஒச்சலனின் ஆதரவாளர்கள் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான துருக்கிய இராணுவத்தினர் விமானப்படையின் துணையுடன் பெரும் தாக்குதல் நடத்தியுள்ளனர். ஒரு மோசமான கிரிமினலை நடத்துவதுபோல ஒச்சலனை விலங்குகளால் பிணைத்து, கண்களைக் கட்டி, போதை மருந்துகளை ஏற்றி கடத்திச் சென்று துருக்கியின் மர்மரா தீவில் கட்டும் பாதுகாப்புள்ள சிறைவைத்திருக்கும் துருக்கி அரசு அவர்மீது நீதியற்ற இராணுவ விசாரணை நடத்தப்போவது உண்மை. அது மட்டுமல்ல குர்திஷ் போராளிகள் ஆயுதங்களை கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்றும் சுயாட்சிப்பற்றிப் பேசுவதற்கு எக்காரணமுமே இல்லை என்றும் துருக்கிப் பிரதமர் Ecevit கூறிவிட்டார். குர்திஷ் கெரில்லா தலைவர்களடனோ அல்லது அவர்களது ஆதரவாளர்களடனோ தாம் பேசப்போவதில்லை என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். அதேசமயம் PKKயும் துருக்கிய இராணுவத்துக்கும் பொருளாதார இலக்குகளுக்கும் எதிரான தமது தாக்குதல்களை அதிகரித்துள்ளன. இராணுவத்தின் மீதான கண்ணிவெடித் தாக்குதல்களும் தற்கொலைப் போராளிகளின் தாக்குதல்களும் அதிகரித்துள்ளன. அது மட்டுமல்ல, ஈராக்குக்கு எண்ணெய் விநியோகம் செய்யும் துருக்கியின் பிரதான குழாய் இணைப்பொன்றும் PKKயினால் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கில்லாமல் இருதரப்பும் நகர்த்தும் வன்முறைக்காய்கள் குர்திஷ் மக்களின் துயரவரலாற்றுப் பக்கங்களை மேலும் அதிகரிக்கத்தான்போகின்றன.

புனர் காலாண்டிதழ்

படைப்புக்கள் மற்றும் விமர்சனங்களுக்கு:
ஆசிரியர் இரா. இரமேஷ் 7, கண்ணகி தெரு திருவள்ளூர் நகர் அரும்பாக்கம்.
சென்னை - 600 106
இந்தியா.

வந்தது. தனிமை அகதி வாழ்க்கை.

அவள் ஒரு கிழமையாக தனக்குள்ளேயே புலம்பி அழுதாள். தனது வயிற்றில் இருக்கும் கருவை என்ன செய்வது என்று தவித்தாள். எப்படி தனியாக தீபன் இல்லாமல் சமாளிப்பது என்று ஏங்கினாள். இரவு முழுவதும் தூக்கமில்லை. இல்லாவிட்டால் என்ன? மனதில் நம்பிக்கை சற்றும் குறையவில்லை. மனம் சொல்கிறது: ஏதாவது வரும், ஏதாவது நடக்கும், உலகத்தில் நம்பிக்கையிழக்கத் தேவையில்லை. நம்பிக்கையே வாழ்க்கை என்று தானே எனது 2 வயதுக் குழந்தையுடனும் வயிற்றில் இன்னொரு இரண்டு மாதக் குழந்தையுடனும் பயணம் செய்கிறேன். தீபன் என்னை சமாதானம் பண்ணும் போதெல்லாம், எப்படியும் நான் சிவிஸ் நாட்டைவிட்டு இரண்டு வருடத்தில் வந்துவிடுவேன் என்று உறுதிமொழி கூறினான். நனைந்த கண்ணிமைகளைத் துடைத்த ராகவி தனது மனதை சமாதானம் செய்து கொண்டாள்.

விமானத்தில் இரண்டாவது தடவையாக. இரண்டாவது ஏஜென்சி மூலமாக பயணம் செய்கிறாள் ராகவி. கறுப்புக்கம்பளி, அதைப் போர்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பது நன்றாகத் தானிருக்கிறது. கனடா எயார்ப் போட்டில் இறங்கி. அவளது விசாரணைகள் முடிந்த பின் நண்பர்களுடன் வீடு போய்ச் சேர்ந்தாள். நண்பர்கள் எவ்வளவோ உதவி செய்தாலும் ராகவிக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை. ராகவி ஓரிரு வாரங்களில் தனிமையானாள். அவளது திருமணம் சிவிஸில் வெகு சிறப்பாக நடந்தது. ராகவிக்கும் தீபனுக்கும் ஒரு அழகான பெண்குழந்தை பிறந்தது. அவளுக்கு வயசு இரண்டு. அவளின் எதிர்காலத்தை யோசித்துத்தான் தீபன், ராகவியையும் குழந்தையையும் கனடாவுக்கு அனுப்பினான். இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சைதான்

என்று அங்கு போனபின்தான் ராகவிக்கு புரிந்தது. கனடாவை விட சிவிஸிலேயே வாழ்ந்திருக்கலாம் என்று ராகவி தனக்குள்ளேயே முணுமுணுத்துக் கொள்வாள். இரண்டாவது பிள்ளையும் பிறந்தது. பிள்ளைகளின் சமையுடன் தன்கணவனின் வருகைக்காக கனடாவில் காத்திருந்தாள் ராகவி.

தீபன் தனது குடும்பத்திற்காக இரண்டு வேலை செய்து கடுமையாக உழைத்தான். பிள்ளைகள் அப்பாவின் முகத்தையே மறந்து விட்டன என்று ராகவியின் கடிதத்தின் மூலம் தீபன் கண்டு கொண்டான். என்ன செய்வது? அவனது குடும்பத்தை கனடா அனுப்புவதற்கு

வாங்கிய கடனே இன்னும் அடைத்தபாடில்லை. கஸ்ட்பட்டு சேர்த்த காசை சீட்டில் போட்டதில், சீட்டு பிடித்தவன் காசு தராமல் சுற்றிவிட்டான். எப்படி உழைத்தாலும் முடிவதில்லையே என்று தீபன் சலித்துக் கொள்வான். அவனது அடிமனதில் ஏதோ ஒரு பயம். என்னதான் இருந்தாலும் குடும்ப வாழ்க்கை என்பதை மனைவி, கணவன் இருவருமே பாங்கிடுவதுதான் நல்லது. அவனது மனைவியான ராகவி வயசில் குறைந்தவள். அவளுக்கும் வாழவேண்டும் என்ற அபிலாசைகள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்றும், தான் பிழைவிட்டு விட்டோமோ என்றும் சிலவேளை தீபன் யோசிப்பது உண்டு. இன்னும் இரண்டு வருடங்கள் தானே பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு சமாளிப்பம் என்று கவலைகளை மறந்தான்.

அக்கரை பச்சை

றஞ்சி (சுவிஸ்)

ராகவி ரெலிபோனில் கூறியது, தீபனின் நித்திரைக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது. என்னங்க நீங்க, கெதியாக கனடாவுக்கு வந்து சேருங்கோ. இங்கை தனியாக இருப்பது அவ்வளவு நல்லாயில்லை. பிள்ளைகளும் அப்பா எப்ப வருவார் என்று கேட்கினம். நான் எத்தனை நாளைக்குத் தான் ஒரேபதிலை சொல்வது. பிருதிவியும் வளர்ந்து விட்டாள். அடிக்கடி உங்களைப் பற்றித்தான் விசாரிப்பான். உழைத்தது காணும் இருக்கிறதை வைச்சு சமாளிப்பம். இங்கு நீங்கள் வந்தால் நானும் பாட் ரைம்மாக வேலைக்கு போகலாம். பிள்ளைகளும் சந்தோசமாக இருப்பார்கள் என்றாள். தீபனின் நினைவுகள் கடந்தகாலத்தை நோக்கிச் சென்றன. ராகவியை காதுலித்தது மணம் முடித்தது. மூன்று வருடம் ஒன்றாக வாழ்ந்த வாழ்க்கை. போன்றவைகள். வாழ்க்கையின் அபிலாசைகளை கழுத்தை நெரித்துக் கொல்லுவதாகவே தீபன் நினைத்தான். எல்லாம் எதற்காக, ஒன்றும் இல்லை. என்ன வெல்லாம் ஆசைகள். கனவுகள்.

எல்லாம் நிறம் மங்கி, ராகவியை ஒரு சமைதாங்கியாக்கிவிட்டேனோ என்று அவனது மண்டை குழம்பத் தொடங்கியது. மன நிம்மதிக்காக காரை எடுத்துக் கொண்டு வெளியில் போனவன் திரும்பி வரவேயில்லை.

ராகவிக்கு நண்பர்களிடமிருந்து ரெலிபோன் வந்தது. போனை வைத்த ராகவிக்கு நம்பவே முடியவில்லை. விவரிக்க முடியாத வேதனையால் அவளது இதயம் சுக்கல்களாகச் சிதறின. ராகவியின் உள்ளத்தில் எழுந்த துக்கத்தையும், அதன் துன்பத்தையும் நாவின் மொழிகளால் விவரிப்பது இயலாத காரியம். அது இதயம். இதயத்தினூடு தனது சொந்த பாஷையில் உணர்த்த வேண்டிய ஒரு புனிதமான துக்கம். ராகவி அழவேயில்லை. விறைத்துப் போயிருந்தாள் அவளது மனம் மரத்துப்போயிருந்தது... வந்தது மீண்டும் தனிமை, அகதி வாழ்க்கை...

அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை - இனியெமக்கு யார் போடுவார் அகதிப் பிச்சை

(அக்கரை...)

யுத்தமும் ரத்தமும் பார்த்தோம், பறந்தோம் எத்தனை சமுத்திர மலைகள் கடந்தோம்

(அக்கரை...)

அழையா விருந்தாளி நல்ல உழைப்பாளி மலிவான சலி மறுவார்த்தை பேசும் கங்கை கடந்தோம் கடாரம் வென்றோம் கனடாக் கனவில் அத்திலாந்தில் மிதந்தோம் செவ்வாய் பரப்பும் சந்திர வெளியும் ஆழ் கடல் திடலும் மிச்சமாய் இருக்கோ

(அக்கரை...)

[நன்றி: இப்பாட்டு அமுதனால் றிஜெக்ட் என்னும் நாடகத்திற்காக எழுதப்பட்டது. இவ்வாக்கத்திற்கு இது பொருந்தும் என்ற வகையில் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.]

காலச்சூடு
காலச்சூடு

காலாண்டிதழ்

தொடர்புகளுக்கு:
காலச்சூடு, 151 கே.பி.சாலை,
நாகர்கோவில் 629 001, இந்தியா
தொலைபேசி 04652-22525

பிரான்சில் கிடைக்குமிடம்:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France.

e-mail: EXILFR@aol.com

**அநாதகான்
அநாதகான்?**

கண்ணிரில்
மிதக்கும்
நாட்டிலிருந்து
பனிதாவும்
வெள்ளை மண
புகுந்தாள்!
ஐப்பசி மாதம்
முத்த குடிமகளோடு
முதலிரவு நடந்தது
கார்த்திகை மாதம்
மார்கழி மாதம்!
மூன்று மாதக்
'கர்ப்பிணி'!
அகம் புலம்பிய
மௌனத்தின்
மரணத்தில்
உண்மைகள்
புதைக்கப்பட்டது
வாயும் - வயிறும்
வெளிச்சம் போட்டது
புதிர் கௌவிக்கொள்ள
எங்கே வளர்ந்தது?
பிதாமகன் எதிரொளி
நடத்தை கெட்டவள்
விலக்கப்பட்டாள்
இவன் காமப் பசியில்
எத்தனை 'சீனி'களை
ருசித்தான் - விட்டான்
விஞ்ஞானத் தீரர்கள்
'எக்ஸ்ப்ரீ'யின்
பேரிருட்டிலும்
ஒளிந்துவிடுகிறது
காலச்சூடு
நீள்வரிசையில்
பெண்கள்...
முதலும் - முடிவுமாக!
வட்டத்திற்குள்
ஆண்கள்...
வட்டத்தில்
முதலும் - முடிவும்
கண்டுபிடியுங்கள்?
விலங்குகளால்
வில்லங்கமாக
பாலியல்
பலாத்காரப்பட்டவள்
ஆதிக் குடிமகனால்
நடத்தை கெட்டவள்
என்று...
விலக்கப்பட்டாள்?

அநாதகான்

இத்தனை ஏழ்மையாய்
நெளிய எங்கே கற்றுக்
கொண்டது இந்த நதி?

அடிபட்ட கிழட்டுப்பாம்புகூட உயிர்
ரத்ப்பும் அவசரத்தில் கொஞ்ச
மேனும் வேகமாய் நெளியுமே,
பாவம்!

அகத்தியனின் கமண்டலத்
தில் கொஞ்சக்காலம். கர்நாட்
கத்தில் கனகாலமாய் அடைபட்
டுக்கிடப்பதே வாடிக்கையாகிப்
போன இந் நதிக்கு.

முன்பெல்லாம் எப்படிப் பெருக்
கெடுத்து ஓடும். படித்துறையில்
கால்கள் நனைய நனைய சொக்
கிக்கிடப்பது எத்தனை சுகம்.

மணல்பரப்பில் படித்துறை
காய்ந்து கிடக்கிறது. இரண்டு
பரிசல்கள் கவிழ்த்தப்பட்டுக்
கிடக்கிறது. நெடுங்காலமாய்
இப்படியே கிடக்கிறதோ என்
னவோ. பின்புறம் அப்பிய தார்
செடிகளை முளைவிடச்
செய்திருக்கிறது. நீர் சூழியில்
பரிசல் சுத்த கைகளை அகல
விரித்து வானம் பார்த்து
தலையை நீரில் நனையவிட்டுக்
கிடப்பது எத்தனை சுகம்.

சீக்கரெட் ஒன்றைப்
பொருத்தி - புகையை மெல்ல
இழுத்து ஊதுகிறேன். காற்றில்
அது வேகமாய் கரைகின்றது.
"சத்தியம் பண்ணீங்களை
இனிமே சீக்கரட் பொருத்திறதில்
லண்ணு!" வறண்டு கிடக்கும்
நதிக்கரையைப் பார்த்துக்
கொண்டு - அக்கறையாயோ
அல்லது பேச்சை எப்படித்
தொடங்குவது என்று தெரியா
மலோ என்னிடம் கேட்கின்றாய்.

கண்களையெட்டும் மெல்லத்
திருப்பி உன்னைப் பார்க்கின்
றேன். மெல்லீதாய் சிறு வளை
யம். கருவளையம் உன் கண்
களை வட்டமிட ஆரம்பத்திருக்
கிறது. கடைவிழியோரமாய் என்
னைப் பார்த்து பின் தவிர்க்கின்
றாய். இப்பவும் உன் விழியோரம்
எஞ்சி நிற்கிறது காதல்.

மீண்டும் என் பார்வை வறண்ட
நதியை நோக்குகின்றது.

ஒற்றையடிப்பாதையளவு
ஓடும் நதிஓடையை விட்டு மற்
றைய மணல்பரப்புகளில் தூரத்தில்
குடிசைபோட்டு குடியிருக்கின்

சக்கரவர்த்தி

றார்கள். இந்நதி ஒருபோதும்
பெருக்கெடுக்காது என்று முடிவு
எடுத்து விட்டார்களா? நதிகள்
தோறும் குடிசைகள் குடிசைகள்.
எதிர்காலத்தின்மீதுதான்
இவர்களுக்கு எவ்வளவு நம்
பிக்கை.

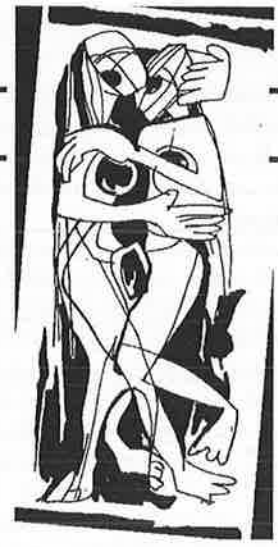
இந் நதிபற்றி உன்னுடன்
ஏதேனும் பேசவேண்டும்போல்
உள்ளூர் ஓர் உந்துதல். ஆனா
லும் முடியாது இருக்கின்றது. எப்
படித் தொடங்குவது? ஓர் வார்த்
தைகூட - முடியாது இருக்கின்
றதே. மெல்லீதாயும் சில சமயம்
அதிவேகமாயும் இதயம் சீரற்று
துடிதுடிக்கிறது.

"எப்... எப்படி இருக்கிறாய்?"
உன்னைப் பார்த்து கேட்கக்கூட
முடியாது இருக்கின்றது. தொண்
டைக்குள் வார்த்தை சிக்க - எச்
சிலை விழுங்கிக் கொள்கிறேன்.
சே... நாக்குக்கூட வரண்டு
போனது.

உன்னையும் என்னையும் -
மரக்கிளை சுண்டுக்குள் இருக்
கும் காக்கைக் குஞ்சோ அல்
லது குயில் குஞ்சோ - கவிழ்ந்து
கிடக்கும் இப்பரிசல்களையும்
இந்நதியையும் தவிர மற்றப்படி
இவ்விடம் தனிமைதான்.

உன்னால்கூட, என்னுடன்
இயல்பாய் பேச்சைத் தொடங்க
முடியாது இருக்கிறது.

விரல் இடுக்கில் எதுவோ
உறுத்த ஒரு வினாடி கடந்து கவ
னிக்கிறேன். சீக்கரட் நெருப்பு
விரல் இடுக்கை சுட்டுக்கொண்டு
இருக்கிறது. அவசரமாய் கையை

உதற நெருப்பு கீழ் விழுந்து
புகைக்கிறது.

"என்னாச்சி, என்னாச்சி, விரல
சுட்டிடுச்சா?" பதறிக்கொண்டே
என்னை பிடித்து பார்க்கிறாய்.

"காமிங்க, சே... இன்னமும்
நீங்க மாறல்ல... கொஞ்சமும்
மாறயில்ல..." என் கை பிடித்துப்
பார்த்து வாயால் காற்று ஊதிவி
டுகிறாய். உன் வாயில் இருந்து
வரும் காற்றுப்பட எரிகாயம் இத
மாய் இருக்கிறது.

"மண்டுப் பையன், மண்டுப்
பையன் புத்தி வேணாம்." என்
னைத் திட்டிக்கொண்டே எதுக்
காகவோ குளிக்கின்றாய். உன்
னில் இருந்து எதுவோ என்னை
உரசிவிட்டுப் போகிறது. உறுத்
தலுடன் அதை உற்றுக்கவனிக்
கிறேன். உடம்பு ஒரு தடவை
குலுங்கி அடங்கியது. சந்தே
கித்து இன்னும் ஒரு தடவை.
உற்றுக் கவனிக்கிறேன். உன்
தாலிச்சரடுதான்.

வேகமாய் - அதிவேகமாய்
துடிதுடிக்கத் தொடங்கியது
இருதயம். லப்டப்ட... லப்டப்ட...
லப்டப்ட லப்டப்ட லப்டப்ட லப்டப்ட...

ஆடிமாதம். ஆடிப்பெருக்கு.
கரை நனைத்து
நாணல் சாய்ந்து
சுழித்துப் பெருக்கெடுத்து
ஓடுகிறது நதி. நதி எங்கும் பூ,
நதி எங்கும் வாழைமடல்
படகு. படகு எங்கும் தீபம்
தீபம். கரைகள் தோறும்
பெண்கள் பெண்கள்.
"எங்கையும் கிடையாது

சதாகர், இங்க மாத்திரம்தான். எங்க ஊர் பொண்ணுங்க எந்த ஊருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டுப் போனாலும் இன்னைக்கு இங்க வந்திருவாள் தாலி பெருக்கிற துக்கு.

காயா ரொம்பவும் சந்தோசித்து இருந்தாள். நதிக்கரைக்கு சதாகரை அழைத்து வந்து ஒவ்வொன்றாய் காண்பிக்கின்றாள்.

அவனுக்கு சகலதும் புதினம். "தாலி பெருக்கிறது எண்டால் என்ன?" நிஜமாலுமே அவனுக்குத் தெரியாது.

"ஐய இதுகூட தெரியாது. புதுத்தாலிய கழுத்தில கட்டிட்டு பழைய மஞ்சள் கயிறு கழட்டி - அந்தா போகுது பாருங்க வாழை மடல் படகு - அதில பூ, தீபத்தோட தாலிய வைச்சி ஆத்தில விட்டறணும். அது போய் காவேரி பூம்பட்டணத்தில் கடல்ல விழும். இது ஒரு ஐதீகம். புருசன் பூரண ஆயிசா இருக்கணும்கிற ஆசையில் பன்ற ஒரு சடங்கு. லல்லி இல்ல" சொல்லிவிட்டு அவனை ஒரு மார்க்கமாய் பார்க்கிறாள் காயா. அவனும் பார்த்தான். பின் மெல்லப் புன்னகைத்தான். அவள்கூட... மெல்ல மெல்ல காயாவின் பார்வை மாறிக் கொண்டே வந்தது. முன்னர் ஒரு போதும் இப்படியாவன் பார்க்காதே இல்லை. மெல்லதாய் புன்னகைத்துக்கொண்டு இமைக்காது பார்க்கிறாள். அவனுக்கு புரிகிறது அவனை அவள் ஆசையாய் பார்க்கிறாள். காதலாய் பார்க்கிறாள். அவனும் அவளை அப்படிப் பார்ப்பதா இல்லையா என்று புரியவில்லை அவனுக்கு.

"சதாகர் நாம கல்யாணம் பண்ணிக்கலாமா?" பட்டென கேட்கிறாள். அவளை அவனுக்கு புரிதல் சிரமமாயுள்ளது. மனம் உள்ளூர் காதல் உண்டென்பது உண்மைதான். ஆனாலும் திருமணம் என்பது பெரிய சமாச்சாரம் அல்லவா? பத்தொன்பதும் பதினெட்டும் தன்னந்தனியாக முடிவு எடுக்கின்ற காரியமா?

"இல்ல காயா நாம எப்படி?"

"நாம எப்படின்னா?"

என்ன சொல்வது என்று சதாகருக்கு புரியவில்லை. நதியைப் பார்க்கிறான். முன்னரைக் காட்டிலும் நதி இப்போது வேகமாய் ஓடுவதாய் தோன்றுகிறது.

அவன் மெளனித்து படித்துறையில் அமர்ந்து கொள்கிறான். கால்களை நதி நனைத்துப் போகிறது. காயா இன்னும் இரண்டு படி கீழ் இறங்கி நதிக்கு முதுகு காட்டி அவனுக்கு முகம் காட்டி கை இரண்டையும் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு குழந்தையைக் குழந்தை பார்ப்பது போன்று பார்க்கின்றாள். அவள் சேலையை முழங்கால்வரை நதி நனைத்துப் போகிறது.

"சொல்லங்க சதாகர் நாம கல்யாணம் பண்ணிக்கலாமா?"

"நாம எப்படி? தயக்கத்துடன் திரும்பவும் அதே வார்த்தை.

"மண்டுப்பையா, மண்டுப்பையா சம்மானாச்சுக்கும் ஆமா என்று சொல்லேன்" சொல்லிக் கொண்டே படியேறி அவன் அருகே உரசி அமர்ந்தாள். இருள் வேக வேகமாய் படரத் தொடங்கியது. இருளும் பொழுதில் காதல் வேகமாய் பற்றிக் கொள்கிறது.

இத்தனை நெருக்கமாய் காயா அவன் அருகில் இதுவரை இருந்ததில்லை. அவளில் ஏதோ வாசனை வேறு. இதுதான் பெண் வாசனையா? இத்தனை சுகந்தமானதா பெண் வாசனை.

"சரி நாம கல்யாணம் முடிப்பம்"

இனியும் யோசிக்கமுடியவில்லை. அதுக்கான பக்குவமும் இல்லை. அவன் சொல்லி முடிக்கும் முன்பாகவே எங்கோ எழுந்து ஓடினாள் காயா. எங்கே என்று புரியவில்லை.

அவனுக்கு பதட்டமாய் இருந்தது.

சந்தோசமாய் இருந்தது.

இறக்கை முளைத்தமாதிரி இருந்தது.

நதியில் மல்லாக்க மிதப்பது மாதிரிக்கூட இருந்தது.

போனவள் ஐந்து நிமிடம் கடந்து வந்தாள். வந்தவள் கையில் வாழைமடலில் செய்த சிறு படகு, பூ, தீபம் இருந்தது.

லேசாய் அதிர்ந்து "இதெல்லாம் என்னத்துக்கு?" என்றான்.

"தாலி பெருக்கவேணாமா மண்டுப்பையா?" கோபமாய்க் கேட்டாள்.

"அது கல்யாணம் செய்தவையள்தானே தாலி பெருக்கிறது."

"நாமதான் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறமே"

"எப்ப?"

"இப்போ"

பொத்திய கையை விரித்துக் காட்டினாள். மஞ்சள் கயிறு, மஞ்சள் கிழங்கொன்றை இணைத்துக் கட்டியிருந்தது. அவனிடம் அதைக்கொடுத்துவிட்டு தலையைநிமிர்த்தி கழுத்தைக்காட்டினாள்.

படித்துறையில் அருகருகே அமர்ந்து கால்களை நதியில் நனைப்போட மீன்கள் உரசிப் போயின.

அவள் கையில் இருந்த தாலிக்கயிறை வாங்கி நீட்டிய கழுத்தில் கட்டி விட்டான்.

மனசுக்குள்ளும் நதி பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

"உங்க மடியில் படுத்துக்கப் போறேன்."

படுத்துக்கொண்டாள். வானம் இருட்டிவிட்டிருந்தது. மடியில் கிடப்பவளின் தலை கோதி விட்டான். கன்னத்து ஓரத்தில் படரும் முடிகளை சேர்த்து காதின் பின்புறம் விட்டு கன்னம் தடவி விட்டான்.

"உங்கட வீட்டுல தேடமாட்டாங்களே" அவன் கேட்க, காயா மடிவிட்டு எழுந்தாள்.

"இல்லை"

நதி லேசான சலனத்துடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நதி மேல் பரப்பில் நிலை உடைந்து உடைந்து எழுந்தது.

"இல்லயா?"

"ஆமா"

"ஆமாவா?"

"ஆமாய்யா... நான்தான் கல்யாணம் பண்ணிட்டேனே. அப்பறம் என்ன? இனிமே என்னயப்பற்றி புருஷன்தான் கவலைப்படணும். மண்டுப்பையா"

கவலையும் இல்லாது களங்கமும் இல்லாது இருந்தாள். வாழைமடல் படகில் தீபம்

ஏற்றி பூ வைத்தாள். புதுத்தாலி ஒன்றைத் தானாகவே கட்டிக் கொண்டு - முன்னர் கட்டிய தாலியை அவிழ்த்து பூமீது தீபம் அருகே வைத்து நதியில் இறங்கி படகை நதியில் விட்டாள். அது அழகாய் அசைந்து அசைந்து நதியில் மிதந்தது.

என்ன நம்பிக்கையோ? ஆனாலும் இது மனதுக்கு பிடித்திருந்தது. ச்சே... தாலி எத்தனை சுகமான சமாச்சாரம். கயிற்றில் கட்டி நதியின் கரையில் அசையும் பரிசல் கவிதையாய் நெளிக்கிறது. சமயங்களில் பலத்த காற்று நாணல் புதரில் உரசு உரசு - அது உண்டாக்கும் ஓசை அது வேறுவகை ரம்மியம்.

நதியோரம்
நதியோர நாணல்
பகலற்ற பொழுது
தனிமை
பெண்
மேனி ஸ்லிர்த்து ஜிவ்வென்று
பாய்கின்றது உடலெங்கும் ரசம்.
"எனக்கதில போகணும்"
காயா பரிசலைக் காட்டிச் சொல்கிறாள்.

இதுதான். இந்த கணம்தான் பெண்ணுக்காக ஆண் மலைபுரட்டிப் போடும் பொழுது. எழுந்து சென்று - கயிற்றை அவிழ்த்து பரிசலை இழுத்து வந்தான். சந்தோசித்து - சேலை முழுவதும் நனைய நனைய பரிசலில் ஏறி கால நீட்டி அமர்ந்து கொள்கிறாள் காயா. அவனும் ஏறி அவளருகே அமர் பரிசல் சம நிலை தவறி அசைந்து சுழல்கிறது.

இறுக்க அவனை அணைத்துக் கொள்கிறாள். பயத்தாலோ - தனிமை தந்த நெருக்கத் தாலோ - அல்லது உரிமையினாலோ புரியவில்லை.

மல்லாந்து படுத்து அகலகைவிரித்துக் கொள்கிறான். மேலே நிர்வாண நிலவு. கூச்சமில்லா நட்சத்திரங்கள்.

"அங்க பாருங்களேன்" ஆசையாய் நதியின் இருட்டுப் பகுதியை காட்டுகிறாள். தூரத்தே தீபம் புள்ளியாய் தெரிகிறது.

ஆற்றோட்டத்துக்கு ஏதுவாய் தன்னிச்சையாய் அசைந்து போகிறது பரிசல்.

அவனில் அவள் சரிகிறாள். காயா ஈரமாய் இருக்கிறாள். அவனும்.

நிலவு தரும் ஒளி மட்டுமே காதலை உச்சமாய் பெருக்கும். நாணல் புதரில் பரிசல் சிக்கிக் கொள்கிறது. நிலவொளியில் விரசம் வர அவள் உடல் லேசாய் நடுங்கிக் கொள்கிறது. நுண் அதிர்வில் உதடுகள் துடித்துக் கொள்கின்றன. கட்டுப்படுத்த முடியாது கீழ் உதட்டைப் பற்களால் கடித்து பிடித்துக் கொள்கிறாள். வேகமாய் அதிவேகமாய் அவன் இதயம் துடிக்கத் தொடங்கியது.

லப்ட்ப்... லப்ட்ப்... லப்ட்ப்...
லப்ட்ப்... லப்ட்ப்... லப்ட்ப்...
லப்ட்ப்... லப்ட்ப்... லப்ட்ப்...
துடிதுடிக்கும் இதயத்தை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு பார்வையைத் திருப்புகிறேன். கருக்காய்ந்து திடக்கிறது நாணல் புதர்.

நீ. தாலிச்சரடைத் தூக்கி மார்ப்புக்குள் புதைத்துக் கொள்கிறாய். பின் முந்தானையை இழுத்துப் போர்த்திக்கொண்டு இரண்டு எட்டு பின் விலகிப் போய் பதட்டப்பட்டுக் கொள்கின்றாய்.

பதட்டத்தை எனக்குக் காட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகவே என்னவோ மரத்தை நியிர்ந்து பார்க்கிறாய். நான் உன்னையே பார்க்கிறேன். உன்னையும் என்னையும் எது பிரித்துப் போட்டது? நாடுகளா? ஜாதி, மதம், பேதம், மொழி இவைகளைப் போன்று நாடுகளும் காதலைப் பிரிக்குமா? பிரிக்கும். பிரித்ததே...

"சிலோன்ல இப்பவும் சண்டை போடுறாங்களா?" மரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே கேட்கிறாய். என்ன பதில் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியாது இருக்கிறது. மௌனித்து, உன்னில் இருந்த பார்வையைத் திருப்பி மணல் பரப்பைப் பார்க்கிறேன். இரண்டு லாரிகளில் மணல் ஏற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

கிறார்கள்.
"நீங்க சிலோனுக்கு போயிற்று வந்ததா சொல்லிற்று போனீங்க. அப்புறம் வரவேயில்லை"

நீ வேறு யாரோவையும் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டதற்கான காரணத்தை சொல்வதற்குத் தொடங்குகிறாய் என்பது புரிகின்றது. இப்போதும் நான் மௌனித்தே இருக்கிறேன்.

"என்னதான் இருந்தாலும் நான் பொம்புள இல்லியா. எவ்வளவு காலம் பெத்தவங்கள ஏமாத்த முடியும் சொல்லுங்க. உங்ககிட்ட இருந்தும் எந்த தகவலும் இல்லை. அதுதான் அப்பாவோட இஸ்டப்படி நான்..."

சத்தம் போட்டு அழுதுவிடுவாயோ என்று எனக்கு பயம் வேறு வந்து விட்டது. "எத்தனை புள்ளயள் உங்களுக்கு?"

பேசுவதற்கு லேசான தைரியம் எனக்கு வருகிறது.

"ரெண்டு. ரெண்டும் பொம்புள பசங்க. மூத்தவ காலேஜ் போயிட்டு இருக்கா..." சொல்லி விட்டு லேசாகத் தயங்கி வேறு ஏதோ சொல்ல எத்தனித்து விட்டு - அதை மறந்ததாக நினைத்துபின் தொடர்கிறாய் - "அடுத்தவ இப்பதான் நைந்த ஸ்ரான்ட்டட். உங்களுக்கு எத்தனை பசங்க ஒண்ணுதானே!"

"உங்களுக்கு எப்படி?" ஆச்சரியமாயிற்று எனக்கு.

"இன்னும் எத்தனை நான் இங்க இருக்கிறது இருக்கீங்க?" பேச்சை வேறு திசை திருப்புகிறாய்.

"இன்னும் நாலு நாளைக்குத் தான் வீசா இருக்கு. உங்கட கஸ்பன்ட் பற்றி ஒண்டும் சொல்லலையே.

"ரொம்ப நல்லவங்க" உண்மை சொல்கின்றாயா பொய் சொல்கின்றாயா என்று புரியவில்லை. எதுவாக இருந்தாலும் மனது சந்தோசித்துக் கொள்கிறது.

"சிலோனுக்கு போயிற்று ஒரு மாசத்தில திரும்ப வந்திருன்னுட்டுதானே போனீங்க... ஏமாத்திட்டீங்க இல்ல..." தொண்டை கட்டிக்கொள்கிறது உனக்கு.

கண்ணீர் வேறு சலனத்துடன் வழிகிறது.

நான் மனமுடைந்து போகிறேன். நான்கூட அழுதுவிடுவேனோ என்று தோன்றுகிறது. அழுதுவிடு அழுதுவிடு என்று என்னை எதுவோ உந்த என் கண்களும் கசப்பாகின்றது.

"இல்ல... அங்க போன உடன ஆயி புடிச்சிட்டான்" தடுமாறிக் தடுமாறி சொல்லிவிடுகிறேன்.

"ஐயோ பகவானே அப்புறம்?"
"அப்புறம் என்ன அப்புறம். ஒரு வருசம் கழிச்சி இங்க வந்து பார்த்தா எல்லாம் மாறிப் போயிட்டிடுது. ரேவதியிட்ட கேட்டன், நீங்க கல்யாணம்பண்ணி கும்பகோணத்திற்கு வாழ்க்கைப்பட்டு போயிட்டீர் சொன்னான். ஒரு வரிசம் இங்கதான் காணோ, உச்சிப்பிள்ளையார் எண்டு சுத்தித் திரிஞ்சிட்டு கண்டா போயிட்டீர்"

மணல் பரப்பில் சுழன்றடித்தது காற்று.

வறண்ட நதி காற்றில் பறந்தது. வானம் மூசாப்பாய் இருக்க மழை வேறு வரும்போலும் இருந்தது. காற்றடிக்க காற்றடிக்க காய்ந்த நாணல் சரசரத்தது.

"நான் தப்பு பண்ணிட்டேன்... நான் தப்பு பண்ணிட்டேன்..."
முந்தானையைச் சுருட்டி வாயைப் பொத்திக்கொண்டு அழுக்கின்றாய்.

அடித்த காற்று கொத்தாய் உன் முடியை முகத்தில் சரித்து விட்டுப் போகிறது. அது அப்படியே கிடக்க நீ அழுது கொண்டே இருக்கின்றாய்.

உன்னைவிட்டு விலத்திப் போய் படித்துறையில் அமர்ந்து கொள்கிறேன். மணல் நதி கால்களை உறுத்துகிறது.

"என்னோட மகன் இங்கதான் படிக்கிறான். நம்மளோட பண்பாடு தெரிஞ்சுகொள்ளட்டுமே எண்டு இங்க கொண்டு வந்து விட்டு இருக்கன்" சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்காக பேச்சை வேறுதிசை திருப்புகின்றேன்.

கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு படித்துறையில் நீயும் இடைவெளிவிட்டு அமர்ந்து கொள்கிறாய்.

முன்னர் எல்லாம் எத்தனை நெருக்கமாய் கால்களை நளையப் போட்டுக்கொண்டு இருட்ட இருட்ட பேசு வார்த்தைகளின்றி மயங்கிக் கிடப்போம்.

உனக்கும் எனக்கும் இடையில் இன்று எத்தனை தூரம் இடைவெளி விழுந்து போனது.

"உங்க பையன் அசப்பில் உங்க மாதிரியே இருக்கான். அவன்கூட தாடி வச்சிருக்கான் இல்ல. நீங்க தாடிக்கு டை அடிக் கலாம்ல ரொம்ப நரைச்சப் போய் இருக்கிறது..."

நீ அழுவதை நிறுத்தி இருக்கிறாய். கண் ஓரமாய் கருவளையம் தாண்டி - கண்ணீர்மட்டு கண் மழை துரைந்து இழுப்பட்டு இருக்கிறது.

"உங்களுக்கு அவன தெரியுமா?" தலையை மேலும் கீழும் ஆட்டிவிட்டு மௌனமாய் நிலம் பார்க்கிறாய். எனக்கு ரொம்பவும் ஆச்சரியம்.

"எப்படி?"
"காவேரியும் அதே காலேஜ்ல தான் படிக்கிறாப்பல"

"காவேரியா... யாரது?"
"என்னோட முத்த பொண்ணு" "அடடா அப்படியா?" நானோ ஆச்சரியமான ஆச்சரியப்பட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னட்ட அவன் அப்படி எதுவும் சொல்லல்லியே"

"நாம யார் யாரெண்ணு அவங்களுக்கு தெரியாதில்லையா. அடிக்கடி எங்க விட்டுக்கு காவேரி கூட்டி வருவா. சின்ன வயசில நங்க இருந்த மாதிரியே... பேச்சு வேற வித்தி யாசமா இருந்திச்சா. அப்பதான் லேசான சந்தேகத்தோட விசாரிச்சேன். என்னோட கணக்கில் தப்பு இல்ல. எவ்வளவு சந்தோசமா இருந்திச்சி தெரியுமா? இங்கிலீஸ்ல கவிதைகூட எழுதி றான்ல..."

எத்தனை சந்தோசம். வாழ்க்கை இத்தனை சுவாரஸ்யமானதா? தெய்வமே தெய்வமே எனக்கின்னும் நூறுகோடி மாஸ்டப் பிறப்புக் கொடேன்.
"உங்க பையன் இன்னும் எவ்வளவு காலம் இங்க..."

"தெரியாது... அவனோட

விருப்பம்.... அவனோட அம்மாவுக்கு அவ்வளவு பெரிய விருப்பம் இல்ல இங்கயவன் தனியா இருக்கிறது"

மழைமேகம் வானத்தைச் சூழ்ந்து கொள்கிறது. நீ வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறாய். உன் நெற்றிப்பொட்டில் சிறு துளி ஒன்று விழுகிறது. நீ பட்டென சில கணம் கண்களை மூடிக் கொள்கிறாய். ரசிக்கின்றாயா?

"நாங்கல்லாம் இருக்கம்ல... அவன இங்கேயே விட்டுடுங்க னேன்" மனசுக்குள் எதையோ பொத்தி வைத்துச் சொல்கின்றாய்.

"இதில என்னோட விருப்பம் மட்டும் இல்லியே... அவனுக்கும் புடிக்கவேணும் தானே இந்த நாடு" "அவனுக்கு இந்த ஊர் ரொம்ப புடிச்சிருக்கு"

"சொன்னானா உங்களிட்ட" "ஆமா"

சொல்லிவிட்டு எச்சிலை விழுக்கிக்கொள்கிறாய். பரவலாக மழைத்துளி விழத் தொடங்குகிறது. முந்தானையை எடுத்து உன் தலையை மூடிக்கொள்கிறாய். அப்புறம் என்ன நினைத்தாயோ தெரியவில்லை. முக்காடை விலத்திவிட்டு சிறு தூறலில் நனைந்துகொள்கிறாய்.

"உங்க பையனும் எம் பொண்ணும் ஒருத்தர் மேல ஒருத்தர் ரொம்ப இஸ்டமா, ப்ரியமா இருக்காங்க. அவன விட்டுறுங்களேன் அவங்களாச்சம்..."

மழை சட்டென பலக்கிறது. மழையே மழையே விடாது பெய்யேன். இன்னும் இன்னும் அடாது பெய்யேன். நதி நலையப் பெய்யேன். நதியில் வெள்ளம் பெருகப் பெய்யேன்.

நதியே நீ சுழித்துப் பெருக்கெடுத்து ஓடாயோ? கரை தழுவி சலசலத்து பெருக்கெடுத்து ஓடேன்.

நாணலே நீயும் செழித்து சடைத்து வளர்ந்துவிடு. பரிசல்களே நீங்களும் நதியில் மிதக்க மாட்டீர்களா?

மழை விடாது பெய்துகொண்டே இருக்கிறது. ●

ஆப்ரீக்க மார்க்சீயர் வால்ட்டர் ரோட்னியின் சீந்தனைத்தளம்

தொகுப்பும் மொழியாக்கமும் : தேவா

“புத்திஜீவிகள், கலைஞர்கள், தத்துவாசிரியர்கள், ஆய்வாளர்களின் திறமைகள் சமுதாயத்தின் அடிப்படைக்கட்டுமானத்தில் இரண்டறக்கலந்து செயல்பாடாக, உணர்வாக, அபிலாசையாகப் பரிமளிக்காதவரை இவர்களின் திறமை பெறுமதியைப் பெறாமலே போய் விடும்.” - செக்கோவ் ரோறி

அறிமுகம்: யமுனா ராஜேந்திரன்

மிக அசலான மூன்றாமுலக மார்க்சீயச் சிந்தனையாளர்களில் ஒருவர் வால்ட்டர் ரோட்னி. 1980ம் ஆண்டு ஜூன் 13 வெடிகுண்டு வீசி அவர் படுகொலை செய்யப்படும்போது அவருக்கு 38 வயதே ஆகியிருந்தது. மிக முக்கியமான ஆபிரிக்க சிந்தனையாளர் அவர். அவரது குறுகிய காலத்தில் அந்நிய ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட ஆவணங்கள் நமக்கு மலைப்பும் ஆச்சரியமும் தருபவை. கோட்பாட்டையும் நடைமுறையையும் இணைத்து வாழ்ந்த மிகச்சில கல்வியாளர்களில் அவர் ஒருவர்.

வால்ட்டர் ரோட்னி 1942ம் ஆண்டு மார்ச் 23ம் நாள் கயானா ராட்சல் ஜியார்ஜ் டவன் நகரத்தில் பென்ட் வீதியில் அவரது குடியிருப்பில் பிறந்தார். அவரது தந்தை ஒரு தையற்காரர். தாய் தையல்காரருக்கு உதவிப்பெண்ணாகவும் குடும்பப் பெண்ணாகவும் இருந்தவர். அவ்வப்போது சிறுசிறு ஒப்பந்தங்களை ஒப்பிக் கொண்டு சுயாதீனமாகத் தொழில் செய்தவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள். மரபுரீதியான அர்த்தத்தில் அவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தவர் என்று சொல்ல முடியாது என்கிறார் ரோட்னி. வேண்டுமானால் சுதந்திரமான கைவினைஞர் என்று சொல்லலாம் என்கிறார்.

ரோட்னி அவரது கல்லூரிப் படிப்பை ஐமேக்காவின் மேற்கிந்திய பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றார். அவரது டாக்டர் பட்டத்திற்கான படிப்பை இலண்டன் ஸ்கூல் ஆப் ஓரியண்டல் அன்ட் ஆபிரிக்கன் ஸ்டடிஸ் நிறுவனத்தில் பெற்றார். அவரது 24வது வயதில் அவர் டாக்டர் பட்டத்துக்காக சமர்ப்பித்த ஆய்வின் பொருள் : A History of the upper Guinea coastal 1545-1800 என்பதாகும். 1970ம் ஆண்டு ஆக்ஸ் போர்ட் பல்கலைக்கழகம் இதை நூலாகக் கொண்டுவந்துள்ளது.

ரோட்னி பரவலாகப் பயணம் செய்து அனுபவங்கள் திரட்டிய ஆய்வாளர். வால்ட்டர் ரோட்னியின் பேசப்பட்ட புத்தகங்களும், புத்தக வடிவிலேயே எழுதப் பட்ட நூல்களும் இரண்டே இரண்டுதான். இதுவன்றி நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளை அவர் எழுதியிருக்கிறார். அவரது உரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்பற்றி நிகழ்ந்த கருத்தரங்குகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அவர் எழுதிய நூல்கள் கீழ்வருவன:

1. The Groundings with my Brothers: With an introduction by Richard Small
Ed: Bogle-L-overture publications Ltd., 141 Coldershaw Road, London W13 (1969)
2. How Europe underdeveloped Africa. Howard university Press 1974/USA

ஜெர்மன் போர்த்துக்கேசிய, ஐப்பானிய மொழிகளில் மொழி யாக்கங்கள் வெளியாகியுள்ளன. முதல் புத்தகம் ஐமேக்கா (Jamaica) நாட்டின் வரலாற்றின் நிகழ்காலப் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் நின்று, முழு ஆபிரிக்காவின் வரலாறு, அதன் பண்பாட்டு மேன்மை. அதனது ஆளுமைகள்பற்றி ஆய்வு செய்வதோடு கறுப்பு மக்களின் அதிகாரம் (Black Power) பற்றிய பிரச்சனையையும் விவாதிக்கும் நூலாக இருக்கிறது.

குறிப்பாக கிறிஸ்து பாரம்பரியத்தின் நேரடி வாரிசாக மன்னராக முடிசூடக் கொண்ட எதியோப்பிய மன்னர் ஸலாசியை முழு ஆபிரிக்காவின் எழுச்சிச் சின்னமாகப் பார்த்தார்கள். ஐமேக்காவின் ரஸ்தாபாரி நம்பிக்கையைப் பின்பற்றிய மக்கள் தமக் கென்று கம்ப்யூன்களை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் கஞ்சா பயிரிடுவதையும் அதைப் பாவிப்பதையும் வாழ்முறையின் பகுதியில் நன்றாகக் கற்றவர்கள். ஆபிரிக்க மனிதனின் பெருமிதமிக்க ஆன்மீக வாழ்க்கை முறையாக அதைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள் அந்நம்பிக்கையாளர்கள். எதியோப்பியா தவிர பிற ஆபிரிக்க நாடுகள் அனைத்தும் அடிமை வியாபாரத்தை (slave trade)க் கொண்டிருந்த சமூகங்களாக இருந்தவை. எதியோப்பிய மனிதன் மட்டுமே சுதந்திர மனிதனாக, கிறிஸ்து ராஜ்யத்தின் நிகழ்கால ஆபிரிக்க சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவியவனாக இருந்தவன். ஆகவே ரஸ்தாபாரி நம்பிக்கை முழு ஆபிரிக்க மனிதனின் பெருமிதமாக ஆகவேண்டும் என வலியுறுத்தினர் இதை ஏற்றவர்கள். இத்தகைய சிந்தனையாளர்களில் மிக முக்கியமானவர் மார்க்கஸ் கார்வே (Marcus Corway).

ரஸ்தாபாரி வாழ்க்கைமுறையை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடனும், வர்க்கக் கண்ணோட்டத்துடனும், பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்திலும் அணுகியவர் ரோட்னி. ரோட்னி ரஸ்தாபாரி வாழ்நிலையை மனித நிர்ணயமாக (human state) நிர்ந்தரமான வாழ்முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில் அடிமை மக்களின், வறுமையில் வாடிய ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலையுணர்வின் வரலாற்றுக் கட்டமாகவே அதைக் கண்டார்.

வால்டர் ரோட்னியின் மேதமை என்பது இரண்டு விதங்களிலேயே இருக்கிறது.

1. இனம்நிறம், போன்றவற்றுக்கும் வர்க்கத்துக்கும் இடையிலான பிரச்சனையை தீர்க்க முடியா முரணாக அவர் பார்க்கவில்லை.

வர்க்கக்கண்ணோட்டம் இனம்நிறம் போன்றவை எழுப்பும் ஸ்தூலமான வரலாற்றுப் பிரச்சனையை கவனம் கொள்ளவேண்டும். செரித்துக் கொண்டு கடந்து செல்லமுடியும் என்று நம்பினார்.

11. தேசியம் X சோசலிசமும் நிர்ந்தர முரண்பாடு கொண்டவை என்று அவர் கருதவில்லை. அகண்ட ஆபிரிக்கா அல்லது மொத்த ஆபிரிக்கா (Pan Africanism) என்பதை அவர் சோசலிசக் கருத்தியலுடனும், சர்வதேசியத்துடனும் இணைத்துப் பார்த்தார்.

அவருடைய சிந்தனையமைப்பில் காலம், இடம், புவியியல் போன்றன அவரது அரசியல் தந்திரோபாயங்களை வகுப்பதில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

உதாரணமாக:

1. கியூபாவில் இன, நிற முரண்பாடு பிரதானம் இல்லை என்கிறார். ஏனெனில் அங்கே வர்க்கம் இரண்டையும் தழுவினது வளர்ச்சியற்ற நிலையில் இருந்தது.

11. அமெரிக்காவில் இன, நிற முரண்பாடு பிரதானம் என்கிறார். ஏனெனில் அங்கு அடிப்படை மனித உரிமை இயக்கங்களின் மூலமே கறுப்பினப் பிரக்ஞை வளர்ந்தது. தொழிலாளி வர்க்கம் என்பது அங்கு தொழிலாளி வர்க்கம்தான் என்கிறார். அவர் ஒரு மிகச் சுயாதீனமான மார்க்ஸிஸ்டாகச் செயற்பட்டார். நிறம் (இனம்) வர்க்கம் தொடர்பான கண்ணோட்டங்களைத் தீர்மானிப்பதில் வரலாற்று வளர்ச்சியும் இடமும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்றார். அமெரிக்க அனுபவத்தை தான்சானியாவுக்கும், தான்சானிய அனுபவத்தை கயானாவுக்கும், கயானா அனுபவத்தை கியூபாவுக்கும் பொருத்த முடியாது என்றார். ஆழ்ந்த பகுப்பையும் பகுப்பாய்வையும் புதிய அணுகுமுறையையும் அவர் வேண்டினார்.

இரண்டாவது புத்தகமான How Europe Underdeveloped Africa முழுக்கவும் ஆபிரிக்கா பற்றிய ஐரோப்பிய மையவாத சிந்தனையைத் தகர்க்கும் ஆய்வு நோக்கினின்றே

முதன்மையாக எழுந்தது. என்கிறார்.

இப்புத்தகத்தின் ஆய்வுகளுக்குள் இரண்டு வாசகங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

1. ஐரோப்பியர்கள் ஆபிரிக்கர்களுக்கிடையிலான 'அடிமை வியாபாரம்' என்பது அவர்கள் நுழையும் முன்பே நிலவிய ஒரு சமூகமுறை என்கிறார்கள். ரோட்னி இதை மறுக்கிறார். ஐரோப்பியர்கள் கடல்கடந்த வியாபாரம், மூலதனத்தை தமது நாடுகளுக்கு எடுத்து வரவேண்டும் எனும் ஆசை. அவர்களது விஞ்ஞான தொழில் நுட்பம் புரட்சிக்கான ஆதாரங்கள் எல்லாம் நேரடியில்லாமல் அடிமை வியாபாரத்திலேயே தங்கியிருந்தமையை வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் நிறுவுகிறார் ரோட்னி.

11. குறைவளர்ச்சி (underdevelopment) என்பதே சமகாலத்தில் ஐரோப்பிய அதிவளர்ச்சிக்கான சுரண்டலால் ஐரோப்பிய நலனுக்காக ஏற்பட்டது என்கிறார் ரோட்னி. இதுவன்றி ரோட்னி மிகஆர்வத்துடன் செயற்பட்ட இரண்டு தளங்கள் உண்டு. அவை: A. ஆபிரிக்காவில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தோற்றம் என்பதை அடிமை உழைப்பு பரவியதில் இருந்தே அவர் காண்கிறார்.

உபரி உழைப்பு, அந்நியமான படைப்பு என்பது மேற்கில் தொழிலாள வர்க்கம் தோன்றும் முன்பே ஆபிரிக்காவில் ஐரோப்பியர்களால் உருவாக்கப்பட்டது என்கிறார்.

B. மாற்றுக் கல்வி என்பது குறித்து பாவ்லோ பிரெய்ரியின் சிந்தனைகளின் வழி அவர் வெளிப்பட்டார்.

கயானாவில் அவருக்கு பர்ன்ஹாம் ஆட்சி பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பிக்கும் உரிமையை மறுத்த போது தொழிலாளர் வகுப்புக்கான மக்கள் கல்விநிலையங்களை அவர் துவங்கினார்.

பல்கலைக்கழக அமைப்புக்குள்ளேயே மாற்று ஆய்வுகளைத் தூண்ட Guerilla Intelletual என்னும் கருத்தாக்கத்தை அவர் முன்வைத்தார்.

ரோட்னி, பாவ்லோ(கல்வியியல்), பிரான்ஸ் பருன் (விடுதலை உளவியல்), CLR ஜேம்ஸ் (மார்க்ஸிய முறையியல்), மார்க்கஸ் கார்வே, ரெக்மோ (பான்-ஆபிரிக்க னிஸம்), லெனின் (சர்வதேசியப் புரட்சி) போன்ற மேதைகளின் சுயாதீனமான ஆபிரிக்கப் பிரதிமையாகத் திகழ்ந்தார்.

ரோட்னி அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் லண்டனில் வாழ்ந்தபோது, ஜமேக்காவின் மற்றொரு புகழ்பெற்ற மார்க்ஸியரான CLR ஜேம்ஸோடு சேர்ந்து செயல்பட்டார். ஹைட்பார்க் விவாதங்களில் பங்கேற்றார். கயானாவில் காலனியாதிக்கத்தால் குடிபெற்றப்பட்ட இந்திய மக்களுக்கும் ஆபிரிக்க மக்களுக்குமான வர்க்க ஒற்றுமையை உருவாக்குவதில் பங்கு பற்றினார், ரோட்னி உழைக்கும் மக்கள் கட்டமைப்பில் 1974ம் ஆண்டு இணைந்தார். 1979ம் ஆண்டு அது அரசியல் கட்சியாக ஸ்தாபிதம் பெற்றது.

ரோட்னி ஐரோப்பிய சிந்தனை, கரீபியன் வரலாறு, பூர்வீக ஆபிரிக்க மக்களின் பண்பாடு, அமெரிக்க அடிப்படை உரிமை இயக்கத்தின் செயல்பாடு போன்றவற்றில் ஆழ்ந்த படிப்பு கொண்டவர். சோவியத் யூனியனுக்கும் வியட்நாமுக்கும் கியூபாவுக்கும் அவர் பயணம் மேற்கொண்டார்.

ரோட்னி கயானாவின் அரசியலில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய தலையீட்டுக்கு IMF ஊடுருவலுக்கு எதிராக நின்றார். பர்ன்ஹாமின் எதேச்சாதிகார ஆட்சிக்கு இது கிலி கொடுத்தது. ரோட்னியை தனக்கு அரசியல் எதிரியாகப் பார்த்தார் பர்ன்ஹாம். அரசியல் எதிரியைத் தீர்த்துக் கட்டுவதன்மூலம் அரசியல் சித்தாந்தத்தை இல்லாததாக்க விரும்பினான் அந்தச் சர்வாதிகாரி.

ஜூன் 13, 1980ம் ஆண்டு ரோட்னி அவர் வீட்டுக்கருகே வெடிகுண்டு வீசிக் கொல்லப்பட்டார். அதற்கு முன்பாக அவர் வீடு சூறையாடப்பட்டது. அங்கிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட அவரது கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவர் இறுதியாக எழுதிக் கொண்டிருந்த புத்தகங்கள் இருந்தன. அந்தப் புத்தகங்களை அவர் கயானாவின் குழந்தைகளுக்காக எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

கயானாவின் கறுப்பு மக்கள் பற்றி,
கயானாவின் இந்திய மக்கள் பற்றி,
கயானாவின் சீன இன மக்கள் பற்றி

கயானாவின் அமேசோ இண்டியன் மக்கள்பற்றி.
இன ஒற்றுமைக்கான அறைகூவலாக எழுதிக் கொண்டிருந்த குழந்தைகள் புத்தகங்களே அவை, அவற்றில் ஒரே ஒரு புத்தகம் மட்டுமே எழுதி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றவை இன்னும் எழுதப்படவேண்டும்.

மேலும் படிப்பதற்காகச் சில புத்தகங்கள்:

1. One Love : Rastafari : History Doctrine and living by Jan Bones -Voice of Rasta Publishing House 1985.
2. Walter Rodney : Revolutionary and Scholar : A Tribute : Various Authors Centre for Afro-American studies USA 1982.
3. Walter Rodney Speaks : The Making of an African Intellectual - Institute of Black World USA 1990.

1990இல் கரீபியன் மக்களால் 10வது நினைவுதினம் நினைவுசுரப்பெற்ற வால்டர் ரோட்னி. சர்வதேச

அளவில் சரித்திராசிரியராக கல் விமானாக அரசியல் ஈடுபாட்டாளராகப் புகழ் பெற்றவர். கயானாவில் குண்டு வெடிப்பில் காலமான ரோட்னி தனது பின் சந்ததியருக்கு விட்டுச் சென்ற அரசியல் - அறிவுசார் புலமை உண்மையிலேயே ஒப்பற்றதும் பெறுமதி மிக்கதமாகும். கரீபியன் பிரதேசம் பற்றி ஒரு முழுமையான பார்வை, இரண்டா வதாக வழியவர்கள், அதிகார ஆளுமை அமைப்புகளினுள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட, அன்றேல் முற்றும் முழுவதுமாக எவ்வித அனுமதியுற்றவர்களின் வாழ்க்கைத்தர முன்னேற்றத்துக்கான தளராத இறுதிவரையிலான ஈடுபாடு.

கல்விமானாக ரோட்னியின் பங்களிப்பு பலவகைகளில் எட்டவேட்பெளடன் - பிரான்ஸ் வறோன் - ஜோசே மார்தி - அந்தோனியோ மாச்சேயா - சில் வெஸ்டர் வில்லியம்ஸ் - கேபேர்ட் கரிசன் - நிக்கலஸ் குல்லியன் - உர்ரியா பஸ்ஸிபெல்டர் - ஜோர்ஜ் ஜி. எம். ஜேம்ஸ் - கிலெமன் பாரீனி - சி.எஸ்.ஆர், ஜேம்ஸ் - ஜோர்ஜ் பட் மோரே - எரிக் வில்லியம்ஸ் - றிச்சர்ட் பீ. மோர் - மார்டினஸ் கார்வே - இவர்களுடைய பல கல்விமான்களைத் தந்த கரீபியனின் வளர்ச்சியடைந்த புத்திஜீவித்தளம் ஈன்ற இன்னுமொரு குழந்தை - மேற் குறிப்பிட்டோரின் தொடர்ச்சி. செழுமையான கரீபியனின் அறிவியல் தளத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டு தனது அறிவினைக் கட்டியெழுப்பவும் அறிவியல் தத்துவார்த்தத் தேடுதல்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தியதுடன் தனது படிப்பினைகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தி இவைகளைச் சமூகத்தின் குரலாகக் காலத்தின் தேவையையொட்டி எழுப்பினார்.

ஒரு தனி மனிதனின் வாழ்க்கைச் செயல்பாடு அவர் பற்றிய ஆய்வுகளுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளுமிருப்பினும் சமூகம் சார்பான சில குறிப்பிட்ட பங்களிப்புகள் சரித்திரத்தின் நிகழ்வாகக் கணக்கில் கொள்ளாது ஒதுக்கிவிட முடியாது. ரோட்னியின் வாழ்க்கையில் தான் எதற்காகப் போராடவேண்டுமென்பதையும் அதில் தனது பங்களிப்பு எதுவாக இருக்கவேண்டுமென்பதையும் தெளிவாகவே கணித்தும் உணர்ந்தும் இருந்தார். மக்களை ஒன்று கூட்டவேண்டிய தேவை ஏற்படும்

போதோ, வளர்ச்சித் திசையைச் சுட்டிக்காட்ட - மனித உணர்வுகளை நம்பிக்கையின்மை சூழ்ந்து செயலிழக்கச் செய்யும் நேரங்களில் நம்பிக்கையை ஈடுபாட்டைச் செயல்பாடுகளைத் தட்டியெழுப்பச் சரித்திரத்தின் காலச் சந்திகளில் சில மாறுபட்ட மனிதர்கள் தோன்றிக்கொண்டேயிருந்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறே மாறுபட்ட தனி மனிதர்களில் ரோட்னியுமொருவர். உழைக்கும் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காகத் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட இவர், சரித்திரத்தில் உழைக்கும் வர்க்கம் பற்றிய தெளிவான கணிப்புக்களைக் கொண்டிருந்த படியால் - இவ் வர்க்கத்தின் தெளிவான இடையறாத குரலாக ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தார்.

இங்கு குறிப்பிடத் தேவையற்றதாயினும் இவர் காலத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த சமூக சக்திகள், சமூக நிலைமைகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே இவரது பங்களிப்பும் அமைந்திருந்தது. ஐரிடோக்காவின் சமூக அமைப்போ அன்றேல் குவானிய, தன்சானிய சமூகமாயிருப்பினும் இவைகளை ஒன்றிணைத்து சமூகத்தில் மனித விழுமியங்களுக்கான போராட்டமாகவோ - விடுதலைப் போராட்டமாகவோ மாற்ற வேண்டிய கட்டாயத் தன்மையை உணர்ந்து தனது செயல்பாடுகளை வகுத்துக் கொண்டார். இடைவிடாத தனது நடவடிக்கைகளில் புத்திஜீவிகளின் பங்களிப்புப்பற்றிக் குரலெழுப்பிக் கொண்டேயிருந்தார். குறிப்பாக உழைக்கும் வர்க்கத்திலிருந்து உருவாகிய புத்திஜீவிகள் பற்றி இவர் கொண்ட கணிப்பு - பார்வை குறிப்பிடத்தக்கது. அறிவு, அதன் செயல்பாடு இவற்றிற்கிடையிலான உறவு பற்றி குறோசி-கிறாம்ஸ்கி செக்கோயி ரோறி - கிறாவ்வி பானோன் போன்றவர்களின் அடிப்படைகளைத் தத்துவார்த்தரீதியில் கேள்விக்குள்ளாக்கினார். மரபுரீதியான புத்திஜீவிகள் - ஆளும் வர்க்கத்திற்குத் தங்கள் சேவையை அர்ப்பணித்தவர்கள் மத்தியிலிருந்து தன்னை முற்றும் முழுவதுமாக தனிமைப்படுத்திக் கொண்டார்.

வால்டர் ரோட்னி பற்றிய கணிப்பில் தெளிவாகவே விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதொன்று தங்கள் திறமை - அறிவு - அனுபவங்களை உழைக்கும் மக்

களின் விவசாயக் கூலிகளின் - வேலையற்றோர் இன்னும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டோர் போன்றவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்திய உயிரோட்டமுள்ள புத்திஜீவியாக (organic intellectual) இருந்துள்ளார் என்பதுவே. இவ்வாறான 'உயிரோட்டமுள்ள புத்திஜீவி' தனது வர்க்கத்தில் முக்கியமானதொரு பங்கை வகிக்கிறார். எனினும் இச் செயல்பாடு விரிவான அரசியல் அணிசேரல் அமைப்பிலும் - அரசியல் பங்களிப்பிலும் சார்ந்திருக்கின்றது என்பது தெளிவானது. உழைக்கும் வர்க்கத்துடன் தங்களை இணைத்துக்கொள்வதில் சில புத்திஜீவிகளின் பிரச்சினைப்பற்றி ரோட்னி தெளிவாகவே அறிந்திருந்தார். "எனக்கும் புத்திஜீவிகளுக்கும் - அதாவது புத்திஜீவிகளாக இயங்குபவர்களுக்கும் இடையில் எந்த விதமான சச்சரவுமில்லை. ஏனெனில் வேலைப் பிரிவினையின்படி அவர்கள், புத்திஜீவிகள், ஆனால் சமூகப் போராட்டங்களில் நேரடியாகப் பங்குகொள்ள முடியாத சகோதர சகோதரிகள் தங்கள் விசேட அறிவினைப் போராட்டத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பாதையில் பாவிக்க வேண்டிய கடமையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியெனில், இக்கால கட்டங்களில் எழும் பிரச்சனைகளைக் காரண காரியங்களாடன் ஆராயவும் தீர்வுகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் - இது தொடர்பாகத் தொழில் நுட்பரீதியிலோ அரசியல் ரீதியிலோ உதவுவது."

தனது விவாதத்தைத் தொடர்கையில், ஒரு 'புரட்சிகரப் புத்திஜீவி' புரட்சியில் நேரடியாகப் பங்கு கொள்வதுடன் நேரடியாகப் பங்கு கொள்பவர்களின் தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆகவே தான் இதை ஒரு சவாலாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். புரட்சியில் தொடர்பற்றவர்களாயிருப்பவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆய்வு செய்து கொள்ளவும் தங்கள் தனிப்பட்ட அறிவுரீதியான முன்னேற்றம் புரட்சியுடன் தொடர்பு கொள்ளாவிடில் புரட்சி அவர்களைக் கடந்து செல்லத்தான் உதவுவதாகவிருக்கும். முடிவாக ரோட்னி தனது விவாதத்தின் முடிவில் கறுப்பின புத்திஜீவிகள் தங்களைக் கறுப்பின மக்களின் இவ்வாறான புரட்சிகர நடவடிக்கைகளில் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார். அவரது கல்வி, அரசியல் பற்றிய தத்துவார்த்த அடிப்படை ஆளுமை கீழிருந்து மேல்முகமாக இருக்கவேண்டும். அதாவது அதிகாரமும் ஆளுமையும் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்திடமோ குழுவிடமோ அன்றி சமூகத்தின் கீழ் மட்டத்திலிருந்து வரவேண்டுமென்பதைச் சாராம்சமாகக் கொண்டே அமைந்திருந்தது. குரலற்றவர்களின் குரல் ஒலிக்கவேண்டும். செயல் திறமை முடக்கப்பட்டவர்கள், கைவிடப்பட்டவர்களின் பார்வை விரிவடைய வேண்டும். அவர்களின் தொழிற்பாட்டுத் தளம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும் அவரது வாதத்தின் முடிவாகவிருந்தது.

ஐமேக்கக்காலம்:

வெஸ்ட் இண்டியன் சர்வகலாசாலையில் ரோட்னி

யின் பதவிக்காலம் ஒன்பது மாதங்களே நீடித்தது. இதன் பின்பு இவர் இங்கு கடமையாற்ற முடியாது தடை செய்யப்பட்டார். ஆனால் இவரது அரசியல் 'தலையீடுகள்' இந்தக் குறுகிய ஒன்பது மாதகாலத்தின் அடிப்படையில் எழுந்ததல்ல. இதே சர்வகலாசாலையில் முன்னர் மூன்று வருடங்களை மாணவனாகக் கழித்திருந்தார். ஆகையால் ஐமேக்க நிலப்பரப்பு, இதன் சமூக அமைப்பு, காலாந்திரமான போராட்ட நிலைமை, வர்க்கப்போராட்டத்திற்கெதிராக வறிய வர்க்கப் முகக் கொடுக்கவேண்டிய அடக்குமுறைப்பற்றிய இவரது அறிவு அனுபவங்கள் மேலெழுந்த வாரியானதல்லாத ஆழமானதாகவே இருந்தது. ஐமேக்கச் சமுதாயத்தின்மீதான ஈடுபாடு, இச்சமூகப் பற்றிய ஆய்வைப் பெருக்கவல்லவையாய் அமைந்திருந்தன. இச் சம்பவங்கள் நடைபெற்ற காலகட்டங்களில் சமுதாயத்தின் பரிதாபமான நிலைமைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவிருந்தது. இந்நிலைமையில் மாற்றத்தைப் புகுத்தவேண்டிய சமூகப்பொறுப்பு இக் கல்வியாளனுக்கு எவ்வளவு முக்கியமாகவிருந்ததென்பது தெளிவாகிறது.

"சரித்திரத்தைச் சாதாரண மக்களுக்குச் சென்றடையச் செய்வது" என்ற நிகழ்வை பிரபலமடையச் செய்வது மாத்திரமாக அமையாது கல்வி அறிவு பெறுவது பற்றிய சமூகத்தின் நடைமுறையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் பிரத்தியேக, பூர்சுவாத் தனமான சிந்தனை அடிப்படையினை உடைத்தெறிவதாக அமைந்திருந்தது. இவரது இந்த நிலைப்பாடு காலனித்துவத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் - காலனித்துவக் காலத்தில் உயர்கல்வியினைப் பெற்றவர்கள் தங்களை உழைக்கும் வர்க்கத்திலிருந்து தோன்றிய புத்திஜீவிகளிலிருந்து எதிர்ப்பறையானதாகவே இருந்தது. இந்த நிலைமை - காலனித்துவச் சிந்தனையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான புத்திஜீவிகளின் முயற்சி. இதனை ரோட்னி தீவிரமாக முன் கொண்டு செல்லத் தயாராகவிருந்தார். இந்நிலை சம்பந்தமாக ரோட்னியின் கருத்துக்கள் பிரான்ஸ் பறோனின் பாணியினை ஒத்திருந்தது.

ஆபிரிக்க ஐமேக்க உழைக்கும் வர்க்கத்துடன் குறிப்பாக ரஸ்தபாரிகளுடன் தன்னை இனங்கண்டு கொண்டது ரோட்னி வரையில் ஆச்சரியமானதல்ல. ஏனெனில் உழைக்கும் வர்க்கப்பின்னணியைக் கொண்ட ரோட்னி தனது இன உணர்வை மழுக்கிக் கொள்ளாததுடன் பான் ஆபிரிக்கக் கொள்கையையும் தீவிரமாகவே ஆதரித்தார். தன்னைச் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்துடன் இவர் இனங்கண்டு கொள்ள இவரது தனிப்பட்ட அரசியல் ஈடுபாட்டுத் தளங்களும் காரணமாகச் செயற்பட்டன. ஆனதினால்தான் கறுப்

பின் மக்கள் சக்தி பற்றிய இவரது கருத்துக்கள் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கனவையாகவும் அமைந்தன.

"கறுப்பின மக்களின் சக்தி கரீபியன் பிரதேசத்தில் கறுப்பின உணர்வையும் சோசலிசத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கலவையாகக் காணப்பட்டது. இவர் (ரோட்னி) இந்த கோட்பாட்டினூடாக கறுப்பின ஜமேக்கர்களுக்குக் குறிப்பாக நகர்ப்புறத்தவர்களுக்கு சமூக உணர்வினையும் கலாச்சார புரட்சிகர உணர்வையும் ஊட்டுவதன்மூலம் ஜமேக்கர் சமூகத்தினை மாற்றியமைக்கும் நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தினார்"

இன்னுமொரு நிலையில் பொருளாதார அரசியல் அடிப்படைகளில் இனம் சம்பந்தமான இவரது நிலைப்பாடுகள் மார்க்ஸ் கார்வே, ஜார்ஜ் பட்மோர், ஐயிமி சசார், ரிச்சர்ட் பி, பட்மோர் போன்ற ஏற்கனவே பரிச்சயமான சிந்தனைப் பாணியின் தொடர்ச்சியாக அமைந்திருந்தது. புரட்சியில் ஓர் இனத்தின் பங்கு ரோட்னிக்கும் - மேற்குறிப்பிட்ட மற்றையவர்களுக்கும் வர்க்கமென்பதற்குள் திணிக்கப்பட்டதல்லாததாகப் பிரத்தியேகமானதும் அதேவேளையில் புரட்சியென்னும் மாபெரும் குடையின் கீழ் அடக்கு முறைக் கெதிரான வர்க்கப் போராட்டத்துடன் தொடர்புடையதாக இனங்காணப்பட வேண்டுமெனக் கருதினர். சேசரிள் கூற்று "அரசியல்ரீதியான விடுதலை எங்களைக் கறுப்பின மக்கள் என்ற ரீதியிலிருந்து எப்போதுமே மாற்றியமைக்காது. நாங்கள் கறுப்பின மக்கள்தான் - சரித்திரத்தின் வினோதமான பின்னணிகளைக் கொண்டு கறுப்பின மக்கள்தான்." ரோட்னியின் கறுப்பின மக்கள் சக்தி பற்றிய ஓர் காலத்திலான நிலைப்பாடு இச் சிந்தனையைத் தழுவிச் சென்றிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

சரித்திரரீதியாக இனத்தின் பிரசன்னம் என்றுமே தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருப்பதை ஜமேக்காவில் அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. ஜமேக்கா எப்பொழுதுமே இனம்-நிறம்-வர்க்க ரீதியான பிரிவுகளைச் சமூகத்தினுள் கொண்டுள்ளதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. கோர்டன் வூயிஸ் இதனை மூன்று தட்டுக்கள் கொண்ட பிரமிட் அமைப்பு என விவரிக்கிறார். வெள்ளையின மேற்தட்டு வர்க்கம் பெரும் வியாபாரிகள் - பழைய அதிகார வர்க்கத்தின் தொடர்புச் சந்ததிகள் - நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கம் - விகிதாசாரத்தில் பெரும் பங்கினை வகிக்கும் - கிராமிய நகர்ப்புற உழைக்கும் வர்க்கம் - இவரது சமூக அமைப்புப்பற்றிய கண்பிபின் தொடர்ச்சியாக "ஜமேக்காவின் வருந்தத்தக்க சமூக நடைமுறை வித்தியாசமானது. இனரீதியான பாகுபாடு வெளிப்படையாகப் பேசப்படாவிடினும் சமூகத்தில் புரையோடிப்போன ஓர் நடைமுறை இதனது தாக்கம் சமூகத்தின் எல்லாத்தளத்தினிலும் ஆழமாக வேரோடியிருப்பதால் தனி இரு மனிதர்களிலிருந்து இரு இனங்களுக்கிடையிலான உறவுவரை இதனது ஆதிக்கத்தைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இவ்வாறான நிலைமை இன நிற வேறு பாட்டில் மைந்த சமூகத் தளங்களை நிலையாக வைத்துக் கொள்ளப் பெரிதும் உதவுவதாக அமைகிறது."

வூயிசின் இந்த அவதானிப்பு எவ்வகையிலும் தனிமையானதொன்றல்ல. பல ஆய்வாளர்கள் இந்த முடிவினிற்கு வந்துள்ளனர். 1960கள் பற்றிய விபரணத்தில் கார்ல் ஸ்ரோன், (ரோட்னி இவரது ஆய்வைக் கவனத்

தில், கொண்டிருக்கலாம்) "கறுப்பின மக்கள் பரவலாக்கப்பட்ட கல்விமுறையின் மூலம் நடுத்தர வர்க்கத்தை எட்ட முயன்றாலும் அவர்களது புதிய வாய்ப்புக்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாகவே அமைந்திருந்தது. சட்டம் - மருத்துவம் - பொறியியல் - பொதுப்பணித்துறை - போன்றவற்றில் இவர்கள் எளிதில் நுழைய முடியாததுடன் தனியார் துறையில் நடுநிலை-முதிர்நிலை நிர்வாகப் பதவிகளும் இனவாத அடிப்படையில் உயர்மட்ட ஆனால் இனரீதியாகக் குறைந்த விகிதாசாரத்தை வகிப்பவர்கள் கட்டுப்பாட்டினுள்ளே இருந்து வந்தது."

ஜமேக்காவின் துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சி கறுப்பின மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வாய்ப்பினை அளித்தாலும் ஸ்ரோனின் கூற்றுப்படி இவை ஆவலான எதிர்பார்ப்பின் பின் வித்தியாசமான முயல்வாக அமைந்தது.

பெரிய அளவிலான நிறுவனங்கள் பழைய-புதிய பணம் படைத்தவர்களால் வங்கி - காப்புறுதி - உற்பத்தி - கொள்வனவு விற்பனை - விவசாய உற்பத்தி ஏற்றுமதி - நிர்மாணம் - உல்லாசப் பிரயாணம் இன்னும் பல சேவை நிறுவனங்கள் போன்ற பல தரப்பட்ட துறைகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் வேலை வாய்ப்புக்கள் வாழ்க்கைத்தர உயர்வு போன்றவைகள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்களவு மக்களிற்கே வாய்ப்பாக அமைந்தது. பெரும்பாலான கறுப்பின மக்களுக்கு நிலைமையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

இவ்வாறான ஏற்றத்தாழ்வுகள் - பரவலாக்கப்படாத பொருளாதாரம் போன்ற நிலைமையில் ரோட்னியின் கருத்துக்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பையும் ஆளும் வர்க்கத்தினரது கடுங்கோபத்தையும் இவருக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தது. ரஸ்தபாரிஸத்திற்கும் இவரது தத்துவங்களிற்குமிடையிலான ஒற்றுமையும் இந்நிலையிலேயே தலையெடுக்கத் தொடங்கின.

ரஸ்தபாரி வேர்கள்:

ரஸ்தபாரிசம் ஜமேக்காவில் பொருளாதாரச் சீர்குலைவுக் காலத்தில் காலனித்துவ ஆட்சியின் சீர்கேடுகளின்போது உருவாகிய கோட்பாடு. ஆரம்பத்தில் சில குறிப்பிட்ட தனிமனிதர்களின் மார்க்ஸ் கார்வேயின் படிப்பினைகளின்படி கறுப்பின மக்களின் விடுதலை - ஆயிரிக்காவில்தான் பெறக் கூடியதாகவிருக்கும் என்ற கோட்பாட்டினைச் சுற்றிய

சிந்தனையில் ஒன்றிணைந்தனர். முதலாவது கைலி சேலேசியின் முடிசூட்டல் 1930ல் நடந்தேறியதன் பின் இச்சிறிய ஜமேக்கக் குழு - மார்க்குஸின் தீர்க்க தரிசனம் நிறைவேறியதாக நம்பினர். ரஸ்தபாரிசம் பற்றியும் அதன் அரசியல் தன்மைகள்பற்றியும் அதன் காலக் கிரம வளர்ச்சி பற்றியும் ஜோர்ஜ் பக்போட் : அரசியல்ரீதியான ரஸ்தபாரிகளின் கோட்பாடுகள் - கிரவே - பெட் போர்ட் போன்றவர்களின் சிந்தனை மட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை இன்னுமொரு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியது ரஸ்த பாரிசம். ஜமேக்காவின் கிராமப்புறங்களில் ஆபிரிக்க விவசாயக் கூலிகள் மத்தியில் உருவாகியது. தோமஸ் இந்த ஈஸ்ற் பகுதியில் போல்கே நிலம் கோரிய கிளர்ச்சியைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியில் நடத்திய பகுதியே ரஸ்தபாரிஸத்தின் ஆரம்பத் தளமாக அமைந்தது. ஆரம்பகால வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள், வெள்ளை இனப் பெருந்தோட்ட உடைமையாளர்கள் ரஸ்தபாரிசம்பற்றி கிலி கொள்ளத் தொடங்கினர். நடைமுறையில் இருந்து வரும் காலனித்துவ அமைப்பிற்குத் தடங்கல் விளைவிக்கக் கூடியதாக அமையுமெனவும் இவர்கள் பார்வையில் ரஸ்தபாரிசம் கம்யூனிச அடிப்படையைக் கொண்டதாகக் கருதினர்.

ரஸ்தபாரிசத்தை எளிதாக எண்ணிக் கழித்து விட முடியாது. இது ஏதோ மழைக்கு முளைத்த காளான் சமயமல்ல, காலனித்துவ நிலைமையில் நிலைமைகள் சீரடைந்தால் தானாகவே மங்கிப் போவதற்கு, உண்மையில் பொருளாதார சீராக்கச் சமூகத்தின் சில பகுதிகளில் சீரடைய, வர்க்கத்திற்கிடையிலான இடைவெளி பெருகியது. இதனால் தனிமைப்படுத்தலும் வாய்ப்புக் குறுக்கமும் முதன்மை பெறத் தொடங்க ரஸ்தபாரிகளின் வளர்ச்சிக்கு இந்நிலைமை ஆதரவாகவே அமைந்தது.

ரஸ்தபாரிகள் தங்களை ஆபிரிக்காவுடனும் ஆபிரிக்கத் தன்மையுடனும் இனங்கண்டனர். நெற்றில் போர்ட் ரஸ்தபாரிகளை "தங்களது ஆபிரிக்க ஈடுபாடு பற்றி வெட்கமே கொள்ளாதவர்கள், கடந்த கால ஆபிரிக்காபற்றிய அறிவிற்கான தீராத தாகங் கொண்டவர்கள்" என விபரித்தார். இவர்கள் 'சிதறுண்ட எதியோப்பியர்கள்' என்ற தத்துவத்தை அரசவணைத்துக் கொண்டவர்கள். தங்களையும் அவர்கள் ஆபிரிக்கர்களாகவும் ஜமேக்காவில் 'அகதிகள்' வாழ்க்கை வாழ்வதாகவும் கருதினர். ஆன்மீக ஆபிரிக்காவைப் பின்பற்றும் இவர்கள் மேற்கத்திய சமூகவாழ்வு கலாச்சாரம் (பபிலோன்) என்பவற்றை வலுமையாக எதிர்ப்பதுடன் பழமையான ஆபிரிக்க மரபுகள் - பழக்க வழக்கங்கள் - வாழ்க்கை எதிர்பார்ப்புகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் - ரஸ்தபாரிகள் மட்டில் முதலாவது கைலி செலேச மிக முக்கியமான ஒருவராகக் கருதுகிறவர்கள் ரஸ்தபாரிகள் பற்றிய தனது ஆய்வுக்கணிப்பில் ரோட்னி இவர்களை இவ்வாறு காணுகிறார்.

"தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வர்க்கத்தினை உள்ளடக்கிய ஜமேக்க அரசு முகங்கொடுக்கவேண்டிய பிரச்ச

னைகளில் தீவிரமானதும் உறுதிவாய்ந்த எதிர்ப்பினையும் எண்ணிக்கையில் அதிகமான ரஸ்தபாரிகள் தங்கள் வாழ்க்கை முறைமூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் உறுதியாகவும் பிடிவாதமாகவும்

தங்களை ஜமேக்கச் சமூகத்திடமிருந்து பிரித்தெடுத்துக் கொண்டதுடன் தங்கள் மதநம்பிக்கை கலாச்சாரமென்பவற்றை எதியோப்பியத்தொன்மைப்பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாகக் கையாளுகின்றனர்."

இன்று ரஸ்தபாரிகள் தொடர்ந்தும் தங்களது எதிர்ப்பினை இம்பீரியல் கலாச்சாரத்திற்கெதிராகத் தொடருவதுடன் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்த இவர்கள் உள்ளாட்டு அண்டைநாட்டு அளவிலல்லாது சர்வதேசரீதியிலும் இசை, உடை, மொழி மற்றும் உலகளாவிய கருத்துக்கள் கலைவடிவங்களினூடாக தங்களது பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

ரஸ்தபாரிகளின் ஆபிரிக்க அடிப்படையும் ஆபிரிக்கக் கலாச்சாரத் தன்மையும் வேகமாக ரோட்னியை இவர்கள் பக்கம் திரும்ப வைத்தது. சீக்கிரமாகவே இவ்விருவரும் விவாதங்களிலும் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

ரோட்னிக்கும் ரஸ்தபாரி சகோதரர்களிற்கும் இடையிலான உறவு பரஸ்பர மரியாதையடிப்படையிலேயே அமைந்தது. பொதுவாகவே ரஸ்தபாரிகள் ஆபிரிக்க சம்பந்தமான விடயங்களில் ஆர்வமுள்ளவர்களுடன் விவாதிக்க ஆவலுள்ளவர்கள். இளைய சரித்திராசிரியருடன் விவாதங்களின் மூலம் இம்மாபெரும் கண்டடத்தைப்பற்றிய அறிவினை மேலும் பெருக்கிக் கொள்ளவும் இவரது ஆபிரிக்க வாழ்படிப்பினைகளை அறிந்து கொள்ளவும் செய்தனர். எங்கள் மத்தியில் ரோட்னி ஒருவரானதும் நாம் அவருக்குப் பல விடயங்களைக் கற்பித்தோம். அவரும் பல விடயங்களை எங்களுக்குக் கற்பித்தார். நாங்கள் விரைவாகக் கற்றுக்கொள்ள உதவியது ரஸ்தபாரிச் சகோதரர்கள். இவர் உண்மையில் ஆபிரிக்காவை நேசிக்கிறாரோ எனப் பரிசோதிக்கப் பல சொற்போர்களில் ஈடுபட்டதும் இவர் எப்போதுமே இவ்வாறான விவாதங்களிற்குத் தயாராயிருந்ததுமே.

ரஸ்தபாரிகளில் ஒரு சாரார் ரோட்னி பற்றிய இன்னுமொரு கருத்தினையும் கொண்டிருந்தனர். தாங்கள் ஏற்கனவே ஆபிரிக்க உணர்வடிப்படையில் வளர்ச்சியடைந்து விட்டதாகவும் ரோட்னியுடன் ஒப்பிடுகையில் தாங்கள் சாராம்ச ரீதியாக முன்னேறியவர்கள் என்றும் இவர்களில் சிலர் ஆபிரிக்கக் கண்டத்திற்கு ரோட்னியின் வெளிப்பாட்டிற்கு முன்னமே சென்று வந்தவர்களெனவும் விவாதித்தனர். -

உதாரணமாக ரஸ்-சாம் பிரவுண் தனது கருத்தில் தானும் மற்றைய மூத்த ரஸ்தா அங்கத்தவர்களும் ரோட்னியை "ஆசிரியராகவல்லாது மாணவராகவே காண்கின்றோம் - அவர் எங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளவே வந்துள்ளார்." மேலும் எனது - எனது ரஸ்தாபாரி நண்பர்களின் ஆபிரிக்க ஈடுபாடு, அறிவுச் சேகரிப்பு, ஆய்வு என்பன நீண்ட காலமான தொரு தொடர் நிகழ்ச்சியென்றும் எங்களது வயதினை ரோட்னியின் வயதுடன் ஒப்பிடும்போது இவ்விடயம் தெளிவாகிறதெனவும் கருதினார். அத்துடன் ரஸ் சாம் பிரவுண் தன்னைப்பற்றிக் கூறுகையில், எனது வயது, அனுபவம், அறிவு அடிப்படையில் நான் ரோட்னியிடமிருந்து எதையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கவியலாது. ரோட்னியும் இவ்வாறே கருதுவாரெனவும் தான் நம்புவதாகக் கூறினார். ரோட்னியும் தான் ரஸ்தாபாரிகளிடமிருந்து நிறைய விடயங்களைக் கற்றுக்கொண்டதை மறுக்கவில்லை. ரஸ் சாம் பிரவுணின் கூற்று ரஸ்தா சமுதாயம் ஆபிரிக்கா சம்பந்தமான ஆழமான விசேட அறிவினைக் கொண்டதென்பதை இவர்கள் (ரஸ்தாபாரிகள்) நம்புகிறார்களென்பதுடன் சில வேளைகளில் இதுவே இவர்களைத் தலைக்கணம் பிடித்தவர்களாகவும் காட்டத் தொடங்கியது.

ரோட்னியோ ரஸ்தாபாரிகளை கறுப்பினத்தின் பெருமைக்காகவும் உரிமைக்காகவும் உணர்வு பூர்வமாகப் போராடுபவர்களாகக் கண்டார். அவரது குறிப்பில் "எங்கள் சந்ததியின் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இக்காலப் பகுதியில் ரஸ்தாபாரிகள் 'கறுப்பின உணர்வு' பற்றிய உணர்வினை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய சக்தியாய் விளங்குகின்றனர்" சரித்திராசிரியராக அரசியல் முனைப்பாளராக ரோட்னி ரஸ்தாபாரிகளின் பபிலோனிற்கெதிரான எதிர்ப்பினையும் - அவர்கள் முகக் கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சனைகள் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள அவர்கள் பக்கம் தன் கவனத்தைத் திருப்பினார். ஜமேக்கா சமுதாயத்திற்கெதிரான இவர்களது சமய கலாச்சார ஒட்டாத் தன்மை மாத்திரமல்லாது பொருளாதாரக் காரணங்களையும் ரோட்னி கண்டார். "எல்லா எல்லைகளையும் கடந்து வறுமை கறுப்பின மக்களைச் சென்றடைவது ஓர் ஆச்சரியமான உண்மை. இவர்கள் சிறியளவிலோ பெரும்பான்மையினராயினும் குளிர் பிரதேசமோ உஸ்ணப் பிரதேசமோ இயற்கை வளத்தில் வறுமையானதோ செழுமையான பிரதேசமோ வறுமை இந்நிலைமைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து கறுப்பின மக்களைச் சென்றடைந்து விடுகிறது."

இவரது கொள்கைகள் - அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தல் இவைகளை முன்பு பார்த்தோம். உழைக்கும் வர்க்கக் கறுப்பின மக்கள் குறிப்பாக ரஸ்தாபாரிகள் இயற்கையாகவே இவரது நேரடிக் கவனத்தைக் கவர்ந்த குழுவாக அமைந்ததில் எந்தவிதமான ஆச்சரியமும் இல்லை. இக் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் இவரது கவனம் முழுவதும் கறுப்பின ஆண்களும் பெண்களும் தங்களைப் பற்றிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவும் சரித்திரம் இன்றைய நிலைமையை

உணர்த்தும் ஊடகமாகப் பயன்பட வேண்டும். அத்துடன் சந்தர்ப்பங்கள் வழிமுறைகளை ஆராய்ந்தறிந்து நிர்வாக இயந்திரத்தினுள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது முற்றும் முழுவதும் மதியற்றவர்கள் தங்களது

உரிமைகளை ஆளுமையில் பங்கேற்க வழி வகுக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மேலோங்கி நிற்பதைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. ரோட்னி கற்பனையில் மாத்திரம் இனிமையானதான அன்றேல் நடைமுறைப்படுத்த முடியாத ஆபிரிக்கக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்டவரல்ல:

"நாங்கள் பெற்ற ஆபிரிக்காபற்றிய சரித்திரச் சாராம்சம் எங்களது புரட்சிக்கு நேரடித் தொடர்புடையதாகவும் அதேவேளையில் அடிப்படையான வழிமுறைகள் நடைமுறைகள் மூலம் புரட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லும்போது இச்சரித்திர அறிவு இரண்டாமிடத்தைத்தான் வகிக்கவேண்டும். எங்களது சிந்தனைக்கும் நடைமுறைகளுக்குமிடையில் எந்தவிதமான மாறுபாடுமிருக்கக்கூடாது. எங்களது உடனடியான தேவை ஆளுமையை வென்றெடுப்பதுதான். ஆபிரிக்காவின் சந்ததியினர் ஆபிரிக்காவின்னும் வெளியேயுமாக இந்தப் போராட்டத்தை ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டனர்"

இந்த இவரது நடவடிக்கை கொள்கைகளுக்கும் நடைமுறைக்குமுள்ள தொடர்பு சரித்திர அறிவும் அதனை அத்திவாரமிட்ட அரசியல் நடவடிக்கைகளும் ரோட்னியைத் தெளிவாக இவரது முன்னோடிகளிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.

ரஸ்தாபாரிகளுடனான ரோட்னியின் விவாதங்களில் இவரது அரசியல் - தத்துவார்த்தத்திற்கான ஆதரவை இவர் வென்றெடுத்தாரென்பது உண்மைதான். "பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் மாணவர்களின் சிந்தனையிலிருந்து காலனித்துவத்தைக் கடித்துக் குதறிக் கொல்லும் ஆபிரிக்கச் சிறுத்தை" ஆயினும் ரஸ்தாபாரிகள் ஒட்டுமொத்தமாக இவரது அரசியல் சிந்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காலனித்துவக் கலாச்சார எதிர்ப்பு என்ற மட்டத்தினைக் கடந்து பான் ஆபிரிக்க மாக்க்சிசக் கொள்கைகளை ரஸ்தாபாரிகளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

"ரோட்னி ஒரு நல்ல மனிதன். நான் அவர்பால் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தவன். ஆனால் அவர் பிழையான பாதையில் போய்விட்டார். அவர் ஆபிரிக்காபற்றிய ஆய்வில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். அதன் பின்பு அவர் கறுப்பு மனிதனாகவிருந்து பின்பு சிவப்பு மனிதனாக மாறிவிட்டார். ஆம், கறுப்பனாகவிருந்த இவர் கம்யூனிஸ்டாக மாறிவிட்டார்.

ரஸ் சாம் பிரவுணின் இந்தக் கருத்து அடிப்படையில்

வாத ரஸ்தாபாரிகளின் கருத்துப் பிரதிபலிப்பாகவும் அதேவேளை அரசியல் சம்பந்தமான விடயங்களில் தட்டிக் கழிக்கும் மனோபாவமும் வெளிப்படுவதை காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இதே நிலைப்பாட்டைத்தான் ரஸ்தாபாரிகள் சமூகத்தில் இவர்களுக்கு கெதிரான காரணிகள் காணப்பட்டபோதிலும் அவற்றை இதே மனோபாவத்துடன் தான் கையாளுகிறார்கள். ஜமேக்கச் சமூகம்பற்றிய விமர்சனப்பார்வை இச்சமூகத்தில் ரஸ்தாபாரிகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கமென்பன அரசியலரீதியானதுதான். - எங்களுக்கு எந்தவித 'இசம்'களிலும் நம்பிக்கையில்லை. நான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்வதால் நான் கறுப்பினத்தவன் என்ற நிலையில் எந்தமாற்றமும் ஏற்படப்போவதில்லை. சாம் பிரவுனின் குறிப்பில் "இரு எஜமான்களுக்கு ஒருவனால் பணி செய்யமுடியாது" இக்கெயில் ரவராய் ரோட்னியின் காலத்துப் பல்கலைக்கழக மாணவன். அரசியல் ஆர்வலர்கள் கம்யூனிசத்தை சமூகப் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கும் அதற்கான தீர்வுகளை அடைவதற்குமான ஒரு கருவியாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமெனக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். தனது விவாதத்தில் கம்யூனிசத்தை சில ஆபிரிக்க நாடுகளும் சீனாவும் தழுவிக்கொண்டதைக் குறிப்பிடுகிறார். (இவ்விருண்டு நாடுகளும் வெள்ளையின நாடல்ல) எனினும் இவர் விவாதத்தைத் தொடர்கையில் மார்க்சிசம் ஒரு கருவி மாத்திரமல்ல சில குறிப்பான யூரோ சென்றிக் (ஐரோப்பிய மையம்) அடிப்படையைக் கொண்டது. இது ரஸ்தாபாரிச அடிப்படைக்கு எதிரானது. இன்னால்தான் ரோட்னியின் இவ்விடைவெளி இணைப்புக்கான முயல்வு இணைக்கமுடியாத இடைவெளி எனக் கருதினார். ஆயினும் ரஸ் பிரவுண், இக்கெயில், ரவராய் என்பவர்களின் கருத்துக்களையும் கடந்து ரோட்னியின் பேச்சுக்களும் நடவடிக்கைகளும் கறுப்பின உணர்வையும் அதனுடாக அரசியலரீதியான நடவடிக்கைகள்மூலம் ஜமேக்க உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்திடவும் தொடர்ந்து முனைப்பாகச் செயலாற்றினார். ஜமேக்க சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மக்களின் நிலைமை அந்நாட்டின் குடிமகன்/மகள் என்ற அடிப்படையில் எவ்விதமான தகைமையற்றவர்களாகவே வாழுகின்றனர். கறுப்பின உணர்வடிப்படையில் அரசியலில் தேசிய அளவில் ஆதரவையும் சாதக நிலைமையையும் அடையமுதல் ரஸ்தாபாரிகள் ஏனைய கறுப்பின மக்களின் ஒருமைப்பாடு காலத்தின் கட்டாய தேவையாக விருந்தும் அந்நிகழ்வு ஆரம்பத்திலேயே அற்றுப்போய் விட்டது.

வால்டர் மீதான தடை:

றிச்சர்ட் ஸ்மால் தனது 'கிறவுண்டிங் வித் மை பிரதர்ஸ்' (Grounding with my brothers) நூலின் முகவரியில் ரோட்னி சமூகத்தில் 'மரியாதைக் குரியவர்களால் ஆபிரிக்க சரித்திரம்பற்றி உரையாற்ற அழைக்கப்பட்டபோது எல்லாமே சரியாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் இவர் சமூகத்தில் எந்தவித அந்தஸ்துமற்ற 'யாரோக்கள்' ரஸ்தாபாரிகளுடன் கூட்டுவைத்துக்

கொள்ளத் தொடங்கியவுடன் சமூகத்தின் மரியாதைச் சமூகம் இவரை வேறு அலைவரிசையில் பார்க்கத் தொடங்கியது. உயர்குடி-மத்திய வர்க்க ஜமேக்கக் குடிமக்கள் ரஸ்தாபாரிகளை எவ்வித அருகதையுமற்றவர்கள் என்று கணித்துக் கொண்டது மாத்திரமல்லாமல் 'பைத்தியத்தின் எல்லைகள்' எனவும் கருதினர்.

ஜமேக்கத் தொழில்கட்சி (JLP) ரோட்னி - ரஸ்தாபாரிகள் கூட்டை விநோதமானதொரு கூட்டாகப் பார்த்தனர். இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? ஓர் சர்வகலாசாலைப்பட்டதாரியும் புத்திசாலியும் விரிவுரையாளருமான ரோட்னி இந்தப் 'பைத்தியத்தின் எல்லை' களுடன் கூட்டுவைத்துக்கொள்வது ஒன்றில் இவரும் அவர்களப்போல் ஒரு பைத்தியம் அன்றேல் இவர்களுடன் கூட்டுவைத்துக்கொண்டு ஜமேக்காவில் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணி அதன்மூலம் தனது சொந்த அரசியல் நோக்கங்களை வென்றெடுக்க ரோட்னி முயலுகிறார். 15ம் திகதி ஒக்டோபர் மாதம் 1968ம் ஆண்டில் ஜமேக்க அரசு ரோட்னி மீதான தடையை விதித்தது. மொன்றியாலில் கறுப்பின எழுத்தாளர்கள் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டிருந்த ரோட்னி இத்தடைமூலம் மீண்டும் ஜமேக்காவினுள் வர அனுமதிக்கப்படவில்லை. - இத்தடை மீது கருத்துத் தெரிவிக்கையில் நோமன் கிர்வான் "இத்தடையின் முதன்மை நோக்கம் கிங்ஸ்டனிலும் கிராமப்புறங்களிலும் கறுப்பின மக்கள் சுய உணர்வு பெற்று வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருந்தது. ஜமேக்க சமுதாயத்தில் பெரும்பகுதியான இவர்கள் பொருளாதார அரசியல் கலாச்சார ரீதியாக எவ்விதமான முன்னேற்றமும் அற்றவர்கள் என உணரத் தொடங்கினர். இவ்வுணர்வை இடைநிறுத்தவும் அழித்தொழிக்கவுமே இந்தத்தடை நடவடிக்கை."

இந்த உணர்வினைத் தட்டியெழுப்பும் பணியினைத்தான் ரோட்னி தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். இதுவேதான் ஜமேக்க அரசிற்கு ஒரு பயமுறுத்துதலாக அமைந்ததுடன் இவரையும் 'முக்கியப்படுத்தி' பார்க்கத் தொடங்கியது. அப்போதைய உள்நாட்டமைச்சராகவிருந்த மக் நெல்லி பிரதிநிதிகள் சபையில் பேசும்போது "எனது சேவைக்காலத்திலும் ஜமேக்கப் பிரச்சனைகள்பற்றிய குறிப்புக்களை வாசித்தபோதும் ஜமேக்கச் சரித்திரத்திலேயே நாட்டின் பாதுகாப்பிற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடிய ஒருவர் இருந்திருப்பாரானால் அது ரோட்னிதான்." எனக் கூறினார். வர்த்தக சங்கத் தலைவரான வின்சன்ட் முஸ்செட் தனது தந்தியில் "ரோட்னி மீதான தடையை நான் மிக மிக வரவேற்கிறேன். அதேவேளையில் பிரதமரையும் மந்திரிசபையையும்

இந்த முடிவிற்காகப் பாராட்டுவதுடன் இப்பிரச்சினையைக் கையாண்ட விதத்தை மிகவும் மெச்சுகிறேன்." இதேபாணியில் ஆதரவு கவுன்சிலரும் மேபென் மேயருமான G.A. நெல்சனிடமிருந்தும் வந்தது. "ரோட்னியின் நடவடிக்கைகள் ஜமேக்காவின் நலனிற்கும் மேம்பாட்டிற்கும் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடியதென்பது அரசிற்குத் தெரிந்தவொன்றுதான்." பாராளுமன்றத்தில் முதல்மந்திரி சேரர், ரோட்னி தான் ஒரு கடுமையான கம்யூனிஸ்ட் என்பதை என்னைக்குமே மறைக்கவில்லை. அத்துடன் தேசவிரோத கிரிமினல் செயல்களில் ஈடுபட்ட ஒரு ரஸ்தபாரி அங்கம் வகிக்கும் ரஸ்தபாரிகளுடன் கூட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ரோட்னி மீதான தடை விதிக்கப்பட்டவுடனேயே சர்வகலாசாலை மாணவர்களும் பேராசிரியர்களில் சிலரும் கூட்டாக எதிர்ப்பைக் கண்டன ஊர்வலத்தின்மூலம் வெளிப்படுத்தினர். ரஸ்தபாரிகளும் இவர்களுடன் கலந்துகொண்டு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். நாட்கள் நகர எதிர்ப்பூர்வலம் புதிய வேகத்தைப் பெறத் தொடங்கியது. - மாணவ பேராசிரியர்கள் நகரத்தை விட்டுச் செல்ல எதிர்ப்பு புதியதொரு திசையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியது. வேலையற்றவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ரோட்னி விரிவுரையாளராக செல்வாக்குப்பெற்ற புத்திஜீவியாக இருந்தும் இவர் மீதான தடை அதுவல்ல முக்கிய காரணமாகப்பட்டது சமூகத்தில் இன, நிற அடக்குமுறைக்கெதிரான கண்டன ஆர்ப்பாட்டமாக இவர்கள் இதனை மாற்றியமைத்துக் கொண்டனர். எந்தப் பிரச்சினையை மக்களுக்கு இனங்காட்ட முயன்றாரோ அதுவே கூர்மை பெற்றுத் தனித்துவ பரிமாணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.

"இங்கு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால் ஜமேக்காச் சகோதரர்கள் என்னை தங்களின் பிரச்சினைகளின் பேச்சாளனென்று கருதினர். ஆனால் வக்கிரம் பிடித்த ஜமேக்க அரசு என்மீது தடைவிதித்தது. அதுவே அப்பிரச்சினையைக் கூர்மையடையச் செய்துவிட்டது. இது மட்டுமல்ல இன்னும் பல குறுகியகால - நீண்டகால - பிரச்சினைக் கவனங்களை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்."

அரசு ரோட்னி மீதான தடைமூலம் தனது அடக்குமுறை ஆயுதத்தைக் குடியரிமையைப் பறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தியதுடன் எதிர்ப்பாளர்கள் மீது ராணுவ போலிஸ் படையையும் ஏவிவிட்டது. "பபிலோன் தனது கரங்களை நீட்டும்" நடவடிக்கை சேரரின் அரசு காலனித்துவ அரசிடமிருந்து நன்றாகவே கற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் 1930இலும் இவ்வாறான நடவடிக்கையே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஜமேக்க அரசு - கிரவேயின் பிறந்தமண் என்னை ஒரு குயனியனை - கறுப்பினத்தவனை - ஆபிரிக்கனை தடை செய்வதைச் சரியெனக் கண்டுள்ளது. ஆயினும் ஆச்சரியமானதல்ல இவ்வரசின் பிரதம மந்திரி - நாட்டின் முதல் குடிமகன் - பல அரசியல் தலைவர்கள் - இவர்களில் கறுப்பினத்தினர் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தும் ஒரு கறுப்பினத்தவனை இவர்கள்

தடை செய்திருக்கிறார்கள். குயானிய சகோதரர்கள் சொல்லுவது சரியாகத்தான் பொருந்துகிறது. அவர்கள் எல்லோருமே வெள்ளை இதயங்கொண்ட கறுப்பினத்தவர்கள்.

ஒர் நேர்காணலில் ரோட்னி "ஜமேக்க தொழிற்கட்சி (பிரதம மந்திரியின் கட்சி)யின் கொள்கையினாலான அண்மைக்கால மாற்றம் நான் முன்பிருந்து கூறியவைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. அவர்களது கொள்கை மாற்றம் நான் கூறியவைகளை ஏற்றுக்கொண்டாற்போல் தெரிகிறது." ஜமேக்கத் தொழிலாளர்கள் மாற்றுங் கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றனர். ஆனால் அம்மாற்றங்கள் என்றுமே நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை."

ரோட்னியின் தடைக்குப்பின் போராடும் தொழிலாளர்களது முன்னேற்றம் ஒரு காலகட்டத்தில் தடைப்பட்டு நின்றதுடன் கரீபியன் பிரதேசம் முழுவதும் இவ்விளைவின் பாதிப்பைத் தாங்கி நின்றது. இத்தடை கிட்டத்தட்ட கரீபியன் அரசியல் குழுக்களை சிறிது அடங்கிப்போக வைத்தது. அதேவேளையில் பல புதிய ஜனநாயகக் கோரும் புரட்சிகர அரசியல் குழுக்கள் திடீர் தோற்றம் பெற்றதையும் பிரபலமடைந்ததையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக விருந்தது. ஜமேக்காவில் - ஆ பெங், திரினிடாட்டில் தற்பியா, தேசிய கூட்டு நடவடிக்கைக் கட்சி, மொக்கோ - அன்ரிசுவாவில் - ஆபிரிக்கக் கரீபியன் புரட்சி இயக்கம் (சுயாணாவில் றூட்டோன் - பெல்லிங் சியில் அமண்டலா என்பன புதிய தோற்ற ஆதரவு பெற்ற அரசியல் இயக்கங்களாகும்.

முடிவுரை:

ரோட்னி ஜமேக்காவிற்குச் சரித்திர விரிவுரையாளராகப் பதவியேற்றபொழுது, தனது முந்தைய அரசியல் அனுபவமாக இவரது தந்தை அங்கம் வகித்த மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சியின் அனுபவங்கள் இவருக்கு அரசியல் 'இருப்பாக' இருந்தது. தன்சானியாவில் இவர் வேலை செய்தபோது பல அரசியல் தர்க்கங்களில் ஈடுபட்டதன்மூலம் தனது அரசியல் பார்வையுடன் கூர்மைப்படுத்திக் கொண்டார். இவ்வனுபவங்களும் இவரது விசேட நுண்ணறிவுடனான பகுத்தாயும் தன்மையும் ஜமேக்காவில் இவரது சமூக அரசியல் நடவடிக்கைகளில் வெளிப்பட்டதைக் காணக்கூடியதாக அமைந்தது. ஜமேக்க அனுபவமோ பல்வேறுபட்ட அரசியல் பார்வைகளை புத்திபூர்வமான நடவடிக்கைகளுடன் வெளிக்கொண்டுவரும் முயற்சியாக அமைந்தது. தனது மரணத்திற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு இதுபற்றி நினைவுகூர்கையில் "நான் ஏதோ ஒரு வகையில் எனது

ஐமேக்காவை உங்கள்மூலம் அரசியல் அறிவில் பாரிய முன்னேற்றத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாகவே கருதுகிறேன். எனது இந்த அனுபவங்களைக் குயானிய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான பாதையில் பாவிக்கவேண்டுமென்பது எனது எண்ணம். இதனை எனது சொந்த பரிமாணவளர்ச்சியின் மூலகங்களாகக் கருதிப் பூட்டி வைப்பதில் எவ்வித பயனும் வந்து விடப் போவதில்லை."

ரோட்னியின் குவானிய அரசியல் ஈடுபாடு 1974-80களின் முதிர்ந்த முன்னேற்றமடைந்த அரசியல், சமூக - புத்திஜீவித்துவ வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டதாகவே அமைந்துமிருந்தது. இவரது ஐமேக்கக் காலம் அதனடிப்படையில் முக்கியத்துவமும் அரசியல் திருப்பங்களைக் கொண்டதாகவிருந்தும் குயானிய பிந்தியகாலச் செயல்பாடுகளின் கரீபியனை முழுமையானதாகக் காணும் பிரச்சினை நிறைந்த பார்வையின் முன்னோடியாக அமைந்தது.

ஐமேக்க அரசின் இவர்மீதான நடவடிக்கை கரீபியன் பிரதேசத்தில் அரசியல் குறுக்கீடுகளை மட்டுப்படுத்தும் நீண்டகாலப் பழக்கமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. கல்வியாளர்களினதும் புத்திஜீவிகளினதும் 'வேலைப் பத்திரங்களை' மறுக்கும் வேலையை கரீபியன் பிராந்திய அரசுகள் காலங்காலமாகக் கையாள்வதை மனதில்கொண்டு ரோட்னி குயானிய சர்வகலாசா லையில் தனக்குக் கிடைத்த பதவியைத் தொடங்காமலே விட்டு விட்டார்.

ரோட்னியின் ஐமேக்கக்காலம் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வாகக் கருதப்படுவதற்கான காரணங்கள், தான் பெற்ற கல்வியைக் காலனித்துவ மனோநிலையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தியது. அறிவைச் சுற்றிப் போடப்பட்ட 'விளங்க முடியாத தத்துவங்கள்' நிலையை உடைத்தெறிய இதனைச் சாதாரணர்கள்வரை கொண்டுவர அவரேடுத்த முயற்சிகள். அத்துடன் அறிவு-சிந்தனை-நடைமுறை மூன்றையும் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டது.

சரித்திரத்திலிருந்து நாம் படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்ளும் மரபில் ரோட்னியின் ஐமேக்க - கரீபியன் முழுமையான பிரதேசமாய்க் காணுதல். பங்களிப்பு - இப்பிரதேச மக்களின் கூட்டுச் சிந்தனையிலிருந்தும் கல்வியாளர்கள் புத்திஜீவிகளின் பார்வையிலிருந்து என்றும் நழுவிவிட இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

தலித்

தொடர்புகளுக்கு:
தலித்
அஞ்சல்பெட்டி: 11
நெய்வேலி -1 607 801
இந்தியா.

இசைவாழ்ச்சி...

கௌரவக் கணவனுடன் காரில் போகையிலே,
பச்சை விளக்கிற்காய் காத்திருக்கும் வேளைகளில்,
சிவப்பு விளக்குப் பெண் - உன்னை,
சிக்னல்களுடன் கவனித்திருக்கிறேன்.
பார்வைப்புலத்தில் நான் பட்டிடும்போதெல்லாம்,
குரோதம் உன் கண்ணில் கொப்பளிக்கக் கண்டேன்.
ஏன் பெண்ணே?
காரின் பெறுமதிக்கா?
கணவன் உடமைக்கா? - அன்றி
வேடிக்கை பார்ப்பதாலா?
உனக்குத் தெரியுமா?
என் பொறாமைப் பட்டியலில் நீயும் இருப்பது.

அதிமதுரா

அது ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்புத்தான். ஆனால் மனிசன் என்னை விடாப்பிடியாய்ப் பிடிச்சுக்கொள்ள, இண்டைக்கு வசமாத்தான் நானும் மாட்டுப்பட்டுக் கொண்டன். ஐம்பது அல்லது அதற்குமேல ஒரு ஐந்து ஆறு கூட இருக்கும் போல இருந்தது அவரது வயது. நல்ல சங்கீத ரசனைக்காரராக இருக்கவேணும். ஒரு தமிழ் மளிகைக்கடையில், வாயில வந்த ஏதோ ஒரு சினிமாப் பாட்டை முணுமுணுத்துக் கொண்டு - அது என்ற பழக்கம் - புத்தகக்கட்டுகளுக்கு முன்னால் நின்று இந்த மாதத்து வெளியீடுகள் ஏதாவது இருக்குமா என்று தட்டிப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தனான். மெல்ல பின்பக்கமாக வந்த அவர் முகத்தை முன்பக்கமாகக் கொண்டு வந்து கேட்டார்.

"தம்பிக்கு நல்ல குரல், மேடையள்ள பாடுறனியளோ" என்று.

எனக்கு என்ன சொல்லுறதெண்டே தெரியாமல் போச்சு. முழுசாச்சத்தம்கூட வெளியாலைவரேல்லை. என்ன வாக்கியங்கள் எண்டு கூடப் புரிஞ்சிருக்காது. ஏதோ சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் முணுமுணுக்கப் போக நல்லாப் பாடுறியள் என்று பாராட்டு?

ஒருவேளை நக்கலாக இருக்கலாம். ஆர் என்ன கண்டது. அதுதான் மேடையிலை பாடுறனியளோ என்று கேட்டிருப்பார் போல. இண்டைக்கு பாட்டு பாடுறன் என்று சொல்லிக்கொண்டு மேடையிலை சினிமாப்பாட்டுகளை ஒத்திகை பாக்கிறவையள் குறித்த என்ரை அபிப்பிராயமும் அவற்றை அபிப்பிராயமும் சிலவேளை ஒண்டாயிருக்கலாம்.

இதுக்கு நான் என்ன சொல்லலாம். "நான் பாட்டே பாடேல்லையே" எண்டன்.

"பகிஷ் விடுறியள் தம்பி, பிறகென்ன உமக்குள்ளையே கதைச்சுக்கொண்டு நிண்டனீர்"

நாசமாய் போச்சு இத்தாள் சீரியசாத்தான் சொல்லுறார். நான் வடிவாப் பாடினானோ. என்ன பாட்டுப் பாடினான், எனக்கே மறந்து போச்சு. ஏதோ வாயில வாறதெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே வருகுது. அதிலை ஒரு வரி, இதிலை

ஒரு வரி எண்டு அந்தந்த நேரத்திலை எது வருகுதோ அதைவாய் தன்ர பாட்டிலை முணுமுணுக்கும். அது என்ற பிறவிக்குணம்.

ஆனால் மனிசன் நல்ல சங்கீதக்காரராகவோ, இல்லை சங்கீதரசனையுள் எவராகவோ தான் இருக்கவேணும் எண்டது விளங்கிப்போச்சு. தன்ர விரல்களால தொடையில் தாளம் போட்டுக் கொண்டு கொஞ்சமா ஏதோ தலையாட்டியும் முணுமுணுக்கிறார்.

எனக்குச் சிரிப்பு வேற வந்தது. "என்ன தம்பி சிரிக்கிறீர்" என்றார். நான் கதையை மாத்தினேன்.

"இல்லை, நீங்கள் நல்ல ரசனையுள்ளவர் எண்டு நினைக்கிறன்" எண்டன்.

"எனக்கு உம்மைப்போல ஆக் கள் எண்டால் காணும் தம்பி, விடமாட்டன்" இதைச் சிரிச்சுக் கொண்டு அவர் சொல்லும்போதே எனக்குப் பக்குப் பக்கென்றது. இண்டைக்கு எல்லா அலுவலும் சரி.

"ஏன் என்னிலை என்னத்தைக் கண்டிட்டு இப்பிடிச் சொல்லுறீங்கள்" எண்டன். எனக்கும் உள்ளுக்குள் மெல்லமாய் ஒரு புளகாங்கிதமொண்டு. எனக்குத் தெரியாமல் என்னட்டை இருக்கிறதை அறியவேணுமெண்ட அவா.

"சொல்லுங்கோவன்" எண்டன்.

"உமக்கு நல்ல குரல். வடிவா அசைக்கிறீர். நீர் எடுக்கிற புத்தகங்களும் சும்மா புத்தகங்கள் இல்லை. நல்லா வாசிக்கிறீர் போலவும் கிடக்கு. பிறகென்ன இப்பிடியான ஆக்களைக் காணே

மேளிகை

அருந்ததி

"இல்லாட்டிக்கு நான் இப்பவந்த அலுவலையும் விட்டிட்டு முன்னபின்ன தெரியாத உம்மட்டை வந்து நின்றுகொண்டு பாட்டைப்பற்றிக் கதைச்சுக்கொண்டு நிற்பனே" எண்டு போட்டார் ஒரு போடு.

மனிசன், தன்ரை அலுவல்களை விட்டுப்போட்டு நிற்கிறன் எண்டு சொல்லுறது நல்ல கதைதான். மனசுக்குள்ளை நினைச்சுக்கொண்டன். புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு முக்கியமான விசயமாய் ஒரு இடத்துக்குப் போக வேணுமெண்டு வந்த என்னை புத்தகத்தையும் எடுக்கவிடாமல் கதைச்சுக்கொண்டு... எங்கை போய்த் தலையை முட்டிறது.

க்கை சந்தோசம் வரும்தானே"

இந்தப் புத்தகம் வாசிக்கிறது எண்டதெல்லாம்சரி. நல்ல குரல், வடிவா அசைக்கிறீர் எண்டதிலை தான் கொஞ்சம் இடிக்குது. வீட்டை போப் ஒருக்கா பிலத்துப்பாடிப்பார்க்கவேணும் போல இருந்தது. எதுக்கும் ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கத்தான் வேணும்.

"தம்பி குறையினைக்காதையும். உம்மோடை கனக்கக் கதைக்கவேணும் போலை கிடக்கு. வாருமன் - உதிலைபோய் ஒரு கோப்பி குடிச்சுக்கொண்டு கதைப்பம்" என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னை இழுக்காத குறையாகக் கையைப் பிடிச்சார்.

எனக்கு எல்லாம் விளங்கீட்

டுது. உது முந்தி நான் செய்த தொழில்தான். இப்ப இவர் செய்யிறார். பதினைஞ்சு பதினாறு வயசிலை இருந்து ஊரிலை நானும் என்னோடையொத்த கொஞ்ச பெடியள் செற்றும் ஒண்டாத்தான் திரு விழாவுக்கோ அல்லது நாடகங்கள் கூத்துகளுக்கோ போறது. இதிலை கூத்தெண்டா ஒரு தனி விசேசம். விடிய விடிய நடக்கும். பெரும்பாலும் நாங்கள் கூத்தை மேடைக்கு முன்னாலை இருந்து பார்க்கிற தில்லை. மேடைக்குப் பின்னால போயிருந்து கூத்துப் போடுறவையளின்ரை 'கூத்தை'த்தான் பார்க்கிறது. கூத்திலை நடக்கிறவையின்ரை மனைவிமார் எல்லாரும் மடியில கனத்தோட வந்து மேடைக்குப் பின்னால நிற்பினம். கனமெண்டா அப்பிடியொரு கனம். அதின்ர இரகசியம் முதல்ல எங்களுக்குப் பிடிபடவேயில்லை. சொல்லிவைச்சமாதிரி எல்லாப் பொம்பிளையளும் மடியைக் கனமாக்கிக்கொண்டு மேடைக்கு உள் பக்கமா, திரைக்குப் பின்னால வந்து மறைஞ்சு கொண்டு நிற்பினம். முதல்லநாங்கள் அந்தப்பக்கம் போனால் எங்களை விட மாட்டினம். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமா அதை இதைத் தூக்கிக் குடுத்து உதவி செய்து மேடைக்கு பின்பக்கம் திரை இழுக்கிறத்துக்கருகில இடத்தைப் பிடிச்சிட்டம். அப்படித்தான் அந்த மடியின்ர கனம் பற்றிய ரகசியத்தை அறிஞ்சனாங்கள். வேசம் கட்டிக் கொண்டு வேர்க்க விழு விறுக்க மேடையில தொம் தொம் என்று பெரிய சத்தம் எழுப்பிக் கொண்டு எழும்பிக் குதித்து வந்து தான் கூத்துப்பாடுவார்கள். ஒரு சுற்றுச் சுற்றிப் பாடிப் போட்டு மேடைக் கருகில வந்து முகத்தைச் சனங்கள் பார்க்காமல் திரைச்சீலையை இழுத்து மூடிக் கொண்டு கையை நீட்ட பத்திரமா மடிக்குள்ள இருந்து இவையள் ஒரு போத்தில எடுத்துக் குடுப்பினம். பவ்வியமாக அவையளும் ஒரு கையால அதை வேண்டி மடக் மடக் என்று குடிச்சப்போட்டு மெல்லமாய் ஒரு செருமலையும் செருமிக் கொண்டு திரும்பவும் இந்தா நாட்டைப் பிடிக்கிறன் பார் எண்ட கணக்கில துள்ளிக் குதிச்சுக்கொண்டு எட்டுக்கட்டை சுரு

தியில பாடிக் கொண்டு வருவினம். அதுக்குப் பிறகு பார்க்கவேணும் ஒரே அட்டகாசம்தான். காத்தெல்லாம் கிழிபடும். இப்பிடி அவர்களுடைய மனைவிமாற்ற மடிக்குள்ள இருக்கிற 'கனம்' அவையளுக்குள்ள இறங்க இறங்க கூத்தும் களைகட்டும். எங்களுக்கு இதெல்லாம் பழகிப்போக பிறகு இன்னொரு வேடக்கையை வாடிக்கையாக்கிக்கொண்டம்.

அந்த நேரத்துக் கூத்தெல்லாம் பெரிய பெரிய கதைகளோட இருக்கும். இராமாயணம், மகாபாரதம் மாதிரி.

முன்ராசா, நடுராசா, பின்ராசா என்று ஒரே ராச பாத் திரத்திற்கே மூன்று பேர் நடப்பினம். கடைசிராசா பாடேக்கை முன்னிரு ராசாக்களும் மணிமுடி பள பள ஆடைகளோட மேடைக்குப் பின்னால நிலத்தில குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பினம். கூத்தைப் பார்க்கிறவர்களிலையும் பாதிப்பேர் கொண்டு வந்த பாயை விரிச்சுப் போட்டு நல்லா நீட்டி நிமிர்ந்து கூத்தின்ர முடிவைக் கனவில கண்டு கொண்டிருப்பினம். எண்டாலும் கடைசிராசா சிங்கம் போல கர்ஜித்துப் பாடிக் கொண்டு வரேக்கை அடியடா படியடா என்று நித்திரையிலயிருந்து தண்ணி தெளிச்சு எழுப்பிவிட்ட மாதிரி எழுந்திருந்து கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு பார்க்கிறவையளும் இருக்கினம். சிலவேளைகளில கூத்து முடிவடையும்போது ஏறத்தாழ வெயில் வந்து முகத்திலயும் அடிக்கத் தொடங்கிவிடும். அப்பிடியிருந்தும் கூட கூத்துக்கு வேசம் கட்டினவையள் அநேகமாய் அதைக் கலைத்திருக்க மாட்டினம். அப்படியே பட்டாடைகள், மணிமுடிகளோட வெளியில வந்து சுருட்டோ பீடியோ அவைய வையளக்கேத்த மாதிரிப் பத்திக் கொண்டு சந்தியில இருக்கிற தேத்தண்ணிக் கடைக்கு வந்திடுவினம். வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும், தங்கள் தங்கள் தொழிலைப் பார்க்குக்கொண்டு போறவர்களையும் விட நாங்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்திடுவம். அவர்களுக்கு அந்த உலகத்தை விட்டு இறங்கிவரப் பிரியமில்லாமல் இருக்கும். வேசத்தோட இருக்கேக்கை

உண்மையிலேயே ராசாவும் மந்திரியும் மாதிரியான மகிழ்ச்சியாயும் இருக்கலாம் போல.

ஆனால் முகங்களை மாத்திரம் பார்க்கேலாம் லிருக்கும். முதல்நாள் மாஸையில பூசின முத்து வெள்ளைப் பவுடரெல்லாம் வேர்வைக்கு - கரைந்து ஒட்டி உலர்ந்துபோய் பார்க்கச் சிரிப்பாயிருக்கும். இதைவிட வேடிக்கை பெண்வேடம் போட்ட நடிகர்களைப் பார்ப்பதுதான். அப்படியே சாறியைத் தூக்கி இடுப்பு வரை மடிச்சுக்கட்டி கொண்டையையும் கழுட்டிக் கையில வைச்சுக் கொண்டு பீடியோ சுருட்டோ பத்திக் கொண்டு நிற்பினம். மார்பு ஒரு பக்கம் இறங்கி மறுபக்கம் ஏறின மாதிரி எல்லாம் குலைஞ்சு போயிருக்கும். எங்களுக்குச் சிரிப்பு பொத்துக் கொண்டு வாற மாதிரியிருக்கும். ஆனாலும் நாங்கள் எல்லாம் சிரிக்கமாட்டம். சீரியசா கூத்தை ரசிச்சு அதாலயே அவர்கள் மேல ஒரு பித்து வந்த மாதிரி நிற்பம்.

சில வேளையில அவர்களது மேடை நடப்பை விட, எங்கட இப்பிடியான நடப்பு பிரமாதமாயிருக்கும். ராச தோரணையோடயே நிண்டு தேத்தண்ணி குடிப்பினம். இருந்தாலும் எங்களை அவர்கள் பார்க்கிற பார்வையில விடிய விடிய தாங்கள் இவ்வளவு கஸ்டப்பட்ட நடிச்சதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்ல மாட்டமா என்ற ஏக்கம் இருக்கும்.

முதல்லநாள் தான் ஆரம்பித்து வைக்கிறது. ஏக்கம் ஆரிட்டை கூடத் தெரியுதெண்டு பார்த்து கிட்டப் போவன்.

"அண்ணை அந்தமாதிரி இருந்து தண்ணை. நீங்கள் முதல்முதலா செங்கோலை நிலத்தில ஓங்கிக் குத்திக்கொண்டு குதிச்சுக் குதிச்சுப் பாடினீங்களண்ணை, அதை மறக்கேலாது. கண்ணுக்கை நிக்க தண்ணை"

இதை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே மனிசன் அதே பாட்டை உரத்துப் பாடத் தொடங்கிடுவார்.

தேத்தண்ணிக் கடைக்காரர் கடைவாய்க்குள்ள சிரிக்கிறது வடிவாத் தெரியும். என்ற மற்றக் கூட்டாளியளும் ஆளுக்கொருவ

ராய் பிடிச்ச ஒரு ஏத்து ஏத்த கடை சியில தேத்தண்ணிக் கடைக்கு முன்னால கூத்து மறு ஒளிபரப்பே நடக்கும். அதிலைதான் எங்கட செல்வாக்கே இருக்கும். "தம்பிய வைக்கு நல்ல பால் தேத்தண்ணியாக் குடும்" என்று ஒரே குரலிலை கடைக்காரரைப் பார்த்து உத்தரவு போடுவினம். கடைக்காரருக்கு சொல்லவே வேணும். இந்தத் தருணத்துக்காகவே காத்துக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி,

"சாப்பிட ஏதாவது குடுக்கட்டோ" என்று கேட்டுக்கொண்டே அப்பத்தான் அடுப்பில இருந்து சடச்சட இறக்கின ரொட்டி, அப்பம் என்று எல்லாத்தையும் கொண்டு வந்து வைப்பார். நல்ல வியாபாரத்திரம் தெரிஞ்சவர்.

'ஏத்திப் போட்டு கூத்துப் பார்க்கிற'தெண்ட வழமையான தமிழ்ச் சொற்றொடரெல்லாம் எங்களைப் பார்த்துத்தான் உருவானதோ என்று பிறகு கனகாலம் நான் நினைச்சதுண்டு.

ஆனால் எங்களையே முறியடிச்ச வெற்றிகொண்டமாதிரி இந்த மனிசன் நான் பாடலை வாய்க் குள்ள முணுமுணுத்துக்கே பாராட்டு.

கடைசியில கோப்பியில வந்து நிக்குது. லாச்சப்பல்ல இப்ப நிறையத் தமிழ்ச் சாப்பாட்டுக்கடையள். எதுக்குள்ள நுழையிறதெண்ட பிரச்சினை. நெடுகலும் போற கடைக்குப் போகாமல் இண்டைக்கு வேறொன்றுக்குப் போவம் என்று அவரோடை நுழைஞ்சன். "ஆ, அண்ணை வாங்கோ, இருங்கோண்ணை." என்று கடைமுதலாளி நீண்டநாள் பழகின மாதிரி ஒரு ந்ட்போடை உட்கார வைச்சார்.

"எங்கை கன நாளாய்க் காணைல்லை, இண்டைக்கென்ன லீவோ?" எண்டெல்லாம் கேள்விகளை அடுக்கினார். எனக்குப் பொதுவாகவே இந்த வியாபாரச் சிரிப்பெல்லாம் பிடிக்காது. அண்டைக்குத்தான் பார்ப்பினம். ஆனால் ஏதோ கனகாலத்தைய நண்பன் மாதிரி, தோளில கைபோடாது குறையாய்க் கதைப்பினம். குசலம் விசாரிப்பினம். ஒரே அருவருப்பாயிருக்கும்.

"என்ன சாப்பிடுறியள்" என்று

கேட்டார்.

நான் இவரைப் பார்த்தன்.

"கடிக்க ஏதாவது கொண்டு வந்து வையுமன்" என்று சொன்னார்.

"அப்ப குடிக்க?"

"நல்ல பால்க்கோப்பியாக் கொண்டுவாருமன்" என்று அவரே சொன்னார்.

இண்டைக்கு நான் ஆற்றை முகத்தில முழிச்சனோ தெரியாது. கோப்பி பலகாரங்களைக் கொண்டு வந்து வைச்சபடியே முதலாளி கேட்டார். "அண்ணை, நீங்கள்தானே இந்தக் கவிதை யெல்லாம் எழுதிருது?"

போச்சடா. நான் முணுமுணுத்ததுக்கே பாராட்டுச் சொன்ன மனிசன் இனி என்னை இண்டைக்கு விடாது.

"சும்மா கொஞ்சம் எழுதிருனான். ஏன் நீங்கள் வாசிச்சனீங்

களோ?" என்று கேட்டன்.

"எங்கயண்ணை நேரம். ஆனால் வாசிச்சவை சொல்லியிருக்கினம் நல்ல கவிதைகள் என்று சொல்லிக் கொண்டே அடுத்த மேசையைக் கவனிக்க நகர்ந்தார்.

எல்லா வியாபாரிகளும் ஒரே அச்சத்தான் போலை கிடக்கு.. இப்பிடி நான் மனசுக்கை நினைச்சுக்கொண்டன்.

"தம்பி, இதை ஏன் என்னடடை இவ்வளவு நேரமும் சொல்லேல்லை? அதுதானே உம்மடை முகத்தைப் பார்த்தவுடனேயே உம் மட்டைக் கன திறமைகள் இருக்கவேணுமெண்டு நினைச்சனான் சரியாப்போச்சு"

புதிசா ஒன்றைக் கண்டுபிடிச்ச

விஞ்ஞானியின் மனநிலை மனிசனுக்கு, ஐயோ! ஐயோ! இதென்னடா வம்பாப் போச்சு. தலையில அடிச்சுக்கொள்ளவேணும்போலை இருத்தது.

"நான் பெரிசா ஒண்டும் எழுதிற்றதில்லை. அப்பப்ப எதையாவது கிறுக்கிறது. இதெல்லாம் சொல்லிப் பெருமைப்படுகிற விசயமே" என்று இழுத்தன்.

"எனக்கு இதிலை எல்லாம் நல்ல விருப்பம் தம்பி" என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு துண்டுப் பேப்பரிலை எதையோ எழுதிப் போட்டு என்னடடை நீட்டினார். "தம்பி, இதிலை என்ற பெரும் ரெலி போன் நம்பரும் இருக்கு. அவசியம் ஒரு நாளைக்கு வீட்டை வாரும்" எண்டார். பெயர் நல்லூர் சோமசுந்தரம் என்றிருந்தது. மனிசனிடடை இலக்கிய ரசனையும் இருக்குப் போலையை கிடக்கு. இந்தாளோடை இண்டைக்கு மினக்கெடுறது கொஞ்சம் பிரயோசனம்தான் - என்று நினைச்சுக்கொண்டு கேட்டன்.

"அப்ப நீங்கள் புத்தகமெல்லாம் வாசிக்கிறியளோ?"

"ஓம் தம்பி. இந்தப் பொடிவள் வீட்டை கொண்டு வந்து தாற பேப்பர் புத்தகங்களையெல்லாம் வாசிக்கிறனான்" என்றார்.

"சரி போவமா? எனக்கு அலுவல் இருக்கு" என்றபடி நான் சட்டென்று எழுந்தேன். கோப்பி பலகாரத்துக்கு மேசையில் காசை வைச்சபடி.

"என்ன தம்பி எழும்பிறீர்? இரும். எட இவ்வளவு நேரமும் கதைச்சும் உம்மடை பேரைக் கேக்கேல்லை. என்ன பெயர் தம்பி." என்று கேட்டுக்கொண்டே என்றை கையைப் பிடிச்ச இருத்தினார்.

"கனகலிங்கம்" என்று என்ற பேரைச் சொன்னன். முகத்தை ஒரு மாதிரிச் சுருக்கிக்கொண்டு என்னைப் பார்த்தார்.

"ஏன் பெயர் சரியில்லையோ?" என்று கேட்டன்.

"இல்லை..." என்று இழுத்தவர், "தம்பி யாழ்ப்பாணத்திலை எவடம்" என்று கேட்டார். நான் சிரிச்சன்.

"எல்லாத்துக்கும் உமக்குச் சிரிப்புத்தான். எவடம் என்று

சொல்லுமன்” எண்டார்.

“நான் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவன் தானெண்டு எப்பிடி நினைச்சீங்கள். மட்டக்கிளப்போ, திருகோணமலையோ இல்லை மன்னாராகவோ இருக்கலாம்தானே?” எண்டன்.

“கதைக்கிற கதையை வைச்சே ஒருத்தர் எந்த இடம் எண்டதைக் கண்டு பிடிக்கேலாதே” எண்டார்.

மொழியியலுக்கு இது ஒரு முக்கியமான பங்களிப்புத்தான் எண்டு நினைச்சுக்கொண்டன்.

“அப்பிட்யெண்டால் நான் எந்த ஊர் எண்டதையும் சொல்லுங்கோவன் பாப்பம்.” எண்டன்.

“சொல்லலாம்தான்...”

எண்டு இழுத்தவர், கொஞ்சம் நிறுத்திப் போட்டு பிறகு சொன்னார்.

“இஞ்ச வந்து இப்ப எல்லாரும் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கினம். இந்த யூரோப்பியன் செய்த விசர் வேலை இது. வந்தவைக்கெல்லாம் காட்டையும் குடுத்து வேலையும் குடுக்க, எல்லாருக்கும் தாங்கள் ஒண்டெண்ட நினைப்பு”

இவர் என்னத்தைச் சொல்லுறார்.

ஓகோ, அமைதியை விரும்புவவையளையும், ஆயுத்ததோடை திரியிறவையளையும் வித்தியாசம் பார்க்காமல் நாட்டிலை இருக்கவிடப்போக, அதால்தான் இங்கேயும் அடிதடியும் கொலைகளும் நடக்கிற தெண்டதைச் சொல்ல வாறாரோ.

விருட்சம்

ஆசிரியர்: அழகியசிங்கர் வெளியீட்டாளர்: என். சுப்பிரமணியன் 7, ராகவன் காலனி மேற்கு மாம்பலம், சென்னை -600 033 தொலைபேசி: 4710610 e-mail: virulcham@hotmail.com

ஆனால் அதுக்கும் ஊருக்கும் என்ன சம்பந்தம் - நான் குழம்பிக் கொண்டிருக்க.

“தம்பி, குறையினைக்காதையும். நீர் எழுதிறீர் எண்டதால கேட்கிறன். வேலைவெட்டி ஏதாவது செய்யிறீரோ” என்று கேட்டார்.

சரியாத்தான் போச்சு. மனிசனுக்கு இலக்கியம் தெரியுதோ இல்லையோ, எழுதிறவங்கள் பற்றித் தெரிஞ்சுதானிருக்கு. எண்டாலும் என்ற காசிலை கோப்பி, பல காரம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கக்கூடாது தான் எண்டு நினைச்சன்.

“ஓம், ஒரு எட்டு மணித்தியால கிளிளிங் வேலை செய்யிறானான்” எண்டு சொன்னன்.

“பாத்தீரே. இஞ்ச வந்து இந்த கூட்டுற கழுவற வேலையெல்லாம் செய்யவேண்டியிருக்கு. எல்லாம் இஞ்ச தலைகீழாப் போச்சு. ஊரிலை என்ன செய்துகொண்டிருந்தீர்?” என்று கேட்டார்.

“படிச்சுக்கொண்டிருந்தனான். எங்க ஒழுங்காப் படிச்சது. நாடகம் கூத்தெண்டு திரிஞ்சதுதான் மிச்சம்” எண்டன்.

“நான் றேடியோவிலை போடுற நாடகமெல்லாம் ஒண்டும் விடாமல் கேப்பன். உந்த மேடையில போடுறதொண்டும் பார்க்கிறேல்லை.” எண்டார்.

“ஏன்?” எண்டு கேட்டன்.

“தெரியுந்தானே, உந்த நாடகங்கள் கூத்துகளை அங்கை ஆர் போடுறதெண்டு” இப்படி நளினச் சிரிப்போடை ஒரு கேள்வியைப் போட்டார்.

ஓகோ, அந்த நேரத்தைய தர மில்லாத சினிமாப்பாணி நாடகங்கள் பற்றிய ஒரு தார்மீகக் கோபத்திலை மனிசர் இருக்கிறார்போல - எண்டு நினைச்சுக்கொண்டு கேட்டன்.

“ஏன் உங்கட காலத்தில தானே நடிக்கணி வைரமுத்து இருந்தவர். பாடுறதிலும் நடிக்கிறதிலும் அவரை மிஞ்ச அந்த நேரத்திலை ஒருத்தரும் இல்லையே” எண்டன்.

ஒரு மாதிரியாச் சிரிச்சார். பிறகு சொன்னார். “தம்பிக்கு நான் சொன்னது சரியாப் புரியேல்லை எண்டு நினைக்கிறன். அதை அதை.

அவை அவை செய்யவேணும். எல்லாரும் எல்லாத்தையும் செய்யலாமே. நாங்களும் போராடும் எண்டு கொஞ்சக்காலம் துவக்குகளைோடையும் திரிஞ்சவைதானே. வீட்டே நாங்கள்”

எனக்குப் புரிஞ்சுபோச்சு. எல்லாம் புரிஞ்சுபோச்சு... எழுந்து போவமோ எண்டு நினைக்கையிலை,

“தம்பி குறையினைக்காதையும். உம்மைப்பார்த்தால் எங்கட பிள்ளை மாதிரித்தான் தெரியுறீர். எண்டாலும் ஊரைச் சொல்லேல்லையே...?” எண்டு இழுத்தார்.

சொன்னேன். அடுத்த கேள்வியைத் தொடுத்தார்.

“ஆ அங்கையோ, அங்கையெண்டா எந்தப் பக்கம்? கோயில் பக்கமோ, இல்லை அதுக்குப் பின் பக்கமோ?”

சொன்னேன்.

“அப்ப அதிலை வாற சந்திக்கு அங்காலையோ இல்லை இங்காலையோ”

அதையும் சொன்னேன்.

“அப்ப அந்த வடலியோடையோ இல்லை குளக்கரைப் பக்கமோ?”

சொன்னேன்.

“உம்மட அப்பாவுக்கு என்ன பேர்? என்ன தொழில் செய்தவர்?”

கொஞ்சநேரம் மௌனமாக இருந்துவிட்டுப் பிறகு சொன்னேன்.

“ஏன் இவ்வளவு சிரமப்படுகிறீங்கள்? நீங்கள் நினைக்கிறது சரிதான். நான் உங்கட பிள்ளையில்லை” எண்டன்.

அவசரமாக எழுந்தார்.

“தம்பி, ஒரு விசயத்தை மறந்து போனன். நான் அவசரமாய்ப் போகவேணும்” என்றபடி திரும்பியவர் பிறகு என்னைப் பார்த்தபடி.

“சொன்னாப்போலை தம்பி, இப்பத்தான் ஞாபகம் வந்தது. நாங்கள் நாளையோடை வீடு மாறுறம். அதால இப்ப தந்த ரெலிபோன் நம்பர் வேலை செய்யாது. பிறகு உம்மைச் சந்தித்துப் புது நம்பர் தாறன்”

என்றபடியே மனிசன் வெளியேறினார்.

எல்லாம் இந்த யூரோப்பியன் செய்த விசர் வேலை - அவர் சொன்னதையே நான் மனசுக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன்.

தமிழவணை

ஓர்

உரையாடல்

நேர்கண்டவர்: கலைச்செல்வன்

6

பின்னவீனத்துவத்தை நான் ஒரு புதிய ஆய்வுமுறையாக - சிந்தனைமுறையாகவே காண்கிறேன். எல்லாவித புதிய ஆய்வு முறைகளிலிருந்தும் மார்க்சீயம் தனக்கு வேண்டிய விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பின்னவீனத்துவத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயங்களோ, முறைமையோ இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளும். அதில் தப்பில்லை. மார்க்சீயம் மதம் அல்ல. இறுகிய இரும்பு விதிகளைக் கொண்டதல்ல அது. மனித குலத்துக்கு நன்றாக வாழ சில பாதைகளைப் போட்டுக் காண்பிக்கிறது.

9

[சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி]

■ சரி, தமிழவன் இனி உங்கள் எழுத்துக்களுக்கு வருவோம்.

● நான் எழுதத் துவங்கியது ஒரு எதிர்வினையாதான். அதாவது நான் ஒரு இந்தி எதிர்ப்புத் தலைமுறையானேன். இன்று இந்தத் தலைமுறை என்று சொல்லிக்கொள்ள தமிழகத்தில் எதுவும் இல்லை. இந்தி எதிர்ப்புத் தலைமுறை என்றால் மந்திரி, எம். எல். ஏ. ஆவது என்று அர்த்தம். நான் இந்த அர்த்தத்தில் சொல்லல்ல. அதாவது பெரியார், திராவிட பாரம்பரிய எழுத்துக்கள் இவைகள் மூலமாக தமிழில் உருவான அமைவுகளை உள்ளேற்று உருவான முதல்தலைமுறைதான் என்போன்றோர். கலை இலக்கியத்தில் எனக்கு முந்திய பிராமணத் தலைமுறையைச் சார்ந்தவர்கள் சொன்ன விஷயங்கள் எனக்கு முக்கியமாகப்பட்டது. அதே நேரம் அவர்கள் சொன்னவிதம் சரியாப்படல்ல. சமஸ்கிருத கலைக்கோட்பாட்டையே வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னார்கள். இது க.நா.ச.வில் இருந்து தொடங்கும் "கலை அனுபவமாகவில்லை", "படைப்பாக்கமாக உருவம் பெறவில்லை", "வெற்றி பெறவில்லை", "வெற்றி பெற்றது" இந்தமாதிரி பேசினாங்க. ஒரு புறவய அளவைக்கு உட்படுத்த முடியாது கலையை என்று சொன்ன போது அதில தப்பு இருக்குன்னுபட்டது. அப்புறம் "கலை அனுபவமா திரள்வது" ஒரு குறிப்பிட்ட சாதிக்குத்தான் சாத்தியம் என்பது

பூகமா இருந்தது. இந்த வாதங்கள் இந்தக் கட்டத்தில் இந்தப் போக்க மார்க்சீயர்கள் கேள்வி கேட்டாங்க. ஆணா அவங்க கலை அம்சத்த, சமூக அம்சமாக குறிக்கிட்டாங்க. பெரியார் மரபில வந்தவங்க இத கேள்வி கேட்கல்ல. என் உள்ளுக்குள்ள செயல்பட்டது ஒருவித பெரியார் மரபும் மார்க்சீய மரபும் உள்ளேற்ற எதிர்வினைன்னு நினைக்கிறேன்.

■ இந்தப்போக்கு எந்தெந்த கட்டுரை, நூல்களில் வெளிப்பட்டது?

● என்னுடைய 'படைப்பும் படைப்பாளியும்' என்ற நூல் கட்டுரைகள்தான் என் பாணி எழுத்தின் ஆரம்பம் எனலாம்.

■ அதற்கு முன்பு வெளிவந்து ஈழத்திலும் தெரியவந்த 'இருபதில் கவிதை' என்ற நூல் 'புதுக்கவிதை நாலு கட்டுரை' என்ற நூல்...

● 'இருபதில் கவிதை' ஒரு இருபது வயது இளைஞனின் அன்றைய பார்வை. 'புதுக்கவிதை நாலு கட்டுரைகள்' புதுக்கவிதைத் தோற்றத்தை ஆராய்ச்சி செய்த முக்கிய மான நூல் என்றே கருதுகிறேன். அதில் ஆய்வுப்போக்கு வேறுபட்டது. ஓரளவு எக்ஸிஸ்டென்ஷியலிச பாதிப்பு அதில் இருந்தது. பிறகு, அப்போ எல்லாரும் புதுக்கவிதையை நிராகரித்தபோது நான் ஏற்கணுமனு நினைத்ததற்கான காரணங்கள் இருந்தன இந்த நூலில்.

■ 'படைப்பும் படைப்பாளியும்' ஒரு வகையில் பெரியார் தத்துவமரபில் வந்த

இலக்கியக் கோட்பாட்டைக் காட்டுகின்றதெனலாமா?

● முழுசும் சொல்லமுடியாது.

■ ஏன்?

● ஏன்னா பெரியார் தத்துவத்தில் இருந்த ஆராய்ச்சி முறையை 'கிரியேட்டிவ் ரைட்டிங்ஸ்' ஏற்கிறவங்களுக்கு ஆதரிக்கமுடியாது. ஆகையால் பெரியார் என்னை அன்றைக்கு உள்மனஅளவில்லாதான் பாதித்திருக்க முடியும். 'படைப்பும் படைப்பாளியும்' பற்றி முத்துமோகன் என்ற என் மதிப்புக்குரிய தத்துவக் கட்டுரையாளர் சொல்லு விஷயங்கள் சமீபமா புத்தகமா வந்திருக்கு. அதில நான் பிராய்டு மார்க்சிய மரபில் வருவதாய் சொல்லுறா. அது தப்பான விஷயமா எனக்குப் படல்ல. அந்தக் கட்டுரையில் மாறாத் தன்மைகளை நான் ஏற்கிறதா முத்துமோகன் கூறி என்னை இயங்கியல் வட்டத்துக்குள் வராதவர் என்று தீர்ப்புக் கூறுகிறார். இன்று யோசித்துப் பார்க்கும் போது - அதாவது தமிழ் மரபுப் பார்வைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இன்று - அந்த என் 'மாறா நிலை' தமிழ்மரபுக்குள்ளிருந்து

இலக்கியம் என்பது வாசகன், படைப்பு, சமூகம், காலம், படைப்பாளி ஆகியோர் சார்ந்த வலயத்தில் ஏற்படும் உற்பத்தி என்ற பார்வை. இவை ஸ்ட்ரக்ச்சரலிசம் என்ற பெயரில் எனக்கு வேண்டிய வாதங்களுக்கு உதவின்.

பெரியார் வழி எனக்குள் வந்து தென்பட்டிருக்கலாம் என்று படுகிறது. இத நான் நாட்டுப்புறவியல் மரபு என்றும் சொல்லியிருப்பதாக ஞாபகம். வெறும் ஹேகல் வழிப்பட்ட வெள்ளைக்காரர்களின் வாலைப் பிடிப்பதை விட, தமிழ்மரபுக்குள் ஒரு மாறாநிலை சார்ந்த அம்சம் இருந்து அது எனக்குள் வெளிப்பட்டிருந்தா அதுதான் என் சுவலியுறுத்தலாகி என் எழுத்துக்கு ஒரு தமிழ்த் தன்மை உண்டென்று உறுதிப்படுத்தும். இது என்னையும் தாண்டின ஒரு பெரிய விஷயம். இந்த இடத்தில் ஈழச் சிந்தனையாளர் தளையசிங்கத்தின் முதல்நூல் 'போர் பறை' (பிற நூல்கள் ரொம்பவும் மிஸ்டிக்கலானதாகப் போய்விடுகின்றன) இப்போது மிக முக்கியமான நூலாகப்படுது.

■ நாங்க தொடங்கின இடத்துக்கு வருவோம்.

● ஆக பிராமணர்கள் முன்வைத்த சமஸ்கிருதக் கலைக்கோட்பாட்டை நிராகரிப்பதும் அவர்கள் வலியுறுத்திய 'கிரியேட்டிவ் ரைட்டிங்' சார்ந்த விஷயங்களை ஏற்பதும் என் நிலைப்பாடாயிற்று. பிராமணர்கள்

'கிரியேட்டிவ் ரைட்டிங்ஸ்' ஒரு அனைத்திந்திய தன்மையை Indian Modernism என்று ஒருமாதிரி தோரணையாய் கொண்டு வந்த கட்டம் இது. மாற்றிமாறி தங்களுக்குள் அறிமுகம் இல்லேன்னாலும் ந.பிச்சமுர்த்தியின் கவிதை உலகமும் கன்னட புதுக்கவிதையின் தந்தை என அறியப்படும் கோபால கிருஷ்ண அடிகாவின் கவிதை உலகமும் தொடர்பு கொண்டவை. இருவரும் பிராமணர்கள் என்பது ஓர் உள்சர்டு. என் நாவல் 'ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களை' பிராமணர்களால் ஏற்கமுடியாது. அவர்களுக்கு பரிச்சயமில்லாதபாணி அது. பாரதிதாசன் பிராமணர்கள் நிராகரித்து பழி தீர்த்துக் கொண்டார்கள். பாரதிதாசனுக்கு ஞானபீட பரிசு கொடுக்கவா மலையாளத்து சங்கரகுருவுக்கு கொடுக்கவா என்று கேள்வி வந்த போது, பாரதிதாசன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இலக்கியக்கொள்கை இந்தியாவில் இல்லாததால் அல்லது வெளிப்படுத்தப்பட்டு பரிச்சயப்படாததால் மலையாளத்துக்குப் போயிற்று. ஆங்கிலம் மூலம் வந்த அழகியல் இப்போ, post colonial study மூலம் துடைச்சி சுத்தம் பண்ண ஆரம்பிச்சிருக்க காங்க. ஆங்கிலம் மூலம் பரவின இந்த அழகிய லோடு கலந்துபோன பிராமணத்துவத்தை முழுசாத்த துடைச்ச சுத்தமாக்கக் கூடிய சூத்திரர்கள் இப்பத் தான் கல்லூரிகளுக்குள்ள நுழைய ஆரம்பிச்சிருக்க காங்க. எனவே பழைய கால பி.ஏ. படிப்பாளிகளான பிராமண படைப்பாளி, விமரிசகர்கள் மூலம் பரவின கலைவிமரிசனத்தை முழுசும் நாம் மறுபரிசீலனைப் பண்ணணும். அதச் செய்யத்தான் ஆயத்தம் செய்தேன் 'படைப்பும் படைப்பாளியும்' நூலில்.

■ அந்த விமர்சகர்கள் யார் யார்?

● க.நா.சு. மூலம் வந்தவங்க. சுந்தரராமசாமி. கொஞ்சம் சி.சு.செ., வெ.சா. இப்படி சமஸ்கிருத அழகியல் தத்துவம் சார்ந்து செயல்பட்டவங்க. இதில் சில பிராமணர் அல்லாதார் கூட சேருவாங்க. அனுபவம், ரசனை, இப்படிப் பேசக்கூடியவர்கள்.

■ இவர்களை முற்றிலும் நிராகரிக்க முடியுமா?

● முடியாது. இங்கத்தான் பிரச்சனை. என்னை ஒரு நண்பர் க.நா.சு. தாசன் என்று எழுதிக் கோபத்த காட்டினார். அந்த அளவு க.நா.சு.வை முக்கியம் என்று கருதுகிறவன் நான். இவர்கள் வலியுறுத்தும் creativity யை மறுக்காம இவங்க வலியுறுத்திய சமஸ்கிருத அழகியல் அடிப்படையை நாம் நிராகரிக்க முடியும். யாராவது ஒரு ஒப்பியல் இலக்கியத்துறை மூலம் ஆராய்ச்சி செய்தா இந்த பிராமணரை இலக் கியவாதிகள் மூலமாக அவர்களின் Family ideology யாக சமஸ்கிருத அழகியல் ஆங்கில அழகியலோடு கலந்து வெளிப்பட்டுள்ளது தெளிவாகும். இதிலிருந்து மாறுபட்டு இயங்கும் படித்த பிராமணர்கள் நிறைய இந்திய நகரங்களில் சமீபத்தில் தோன்றி structuralism, poststructuralism எல்லாம் பேசி சமஸ்கிருத மனமாயையை விட்டுவிட ஆரம்பித்துள்ளார்கள்.

நாகார்சனன் இதில் ஒருவர். தமிழில் பழைய தலைமுறை பிராமணர்கள் கொஞ்சகாலம் இன்னும் இருப்ப

பார்கள். தமிழ்மரபை புரிந்து கொள்ளாமல், தலித் மரபை ஏற்கமுடியாமல் "இலக்கியம் என்பது மனதை கவரணும் ஸார்" என்று ஒரு கால, தேச. சாதி, வர்க்கம் தாண்டிய 'ரசிப்பு' பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள். இலக்கியம் ஒன்றுதான் என்பார்கள். பெண்ணிய இலக்கியமென்றோ, தலித் இலக்கியமென்றோ இல்லை என்பார்கள் இவர்கள். இப்படி எழுதும் பிராமணர் அல்லாதாரை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பெரிய படைப்பாளிகள் என்று வர்ணித்து புளகாங்கிதம் அடைவார்கள். தமிழ், ஆங்கில பத்திரிகைகளில் இப்படிப்பட்டவர்கள் தொடர்பு வைத்து வேறு கருத்துக்கள் வெளிவராதபடி செய்வார்கள். இந்த சமஸ்கிருத ஆங்கில கதம்ப அழகியல் தத்துவத்தை நிராகரிக்கத் தொடங்கியதன் அறிகுறியே என் புதிய கலைச்சொல் கொண்ட கட்டுரைகள். இதன் உச்சபட்ச நிலைப்பாடே, இலக்கியம் என்பது வாசகன், படைப்பு, சமூகம், காலம், படைப்பாளி ஆகியோர் சார்ந்த வலயத்தில் ஏற்படும் உற்பத்தி என்ற பார்வை. இவை ஸ்ட்ரக்ச்சரலிசம் என்ற பெயரில் எனக்கு வேண்டிய வாதங்களுக்கு உதவின. சமஸ்கிருத வலியுறுத்தலுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்புக்காகத் தற்காலிக கவசமாகப்

**முநானூறு,
அகநானூறு,
தொல்காப்பியம்
போன்றவற்றிலும்
அனைத்திந்திய சமண,
பௌத்த மரபிலும்
சுடிகளிலும் உள்ள
மரபை பலமாக
கொண்டாத்தான்
இந்தியாவில் தலித் மரபு
பலப்படும்.**

பயன்பட்டதுதான் ஸ்ட்ரக்ச்சரலிசம். இதன் வேர்கள் 'படைப்பும் படைப்பாளியும்', 'அமைப்பிலும் தமிழிலக்கியமும்' ஆகிய நூல்களில் உள்ளன. பிராமண சமஸ்கிருத ஸ்காலுக்கு இந்த புதிய விமர்சனத்தை எதிர்கொள்ள முடியல்ல. இவர்கள் ஒதுங்குனாங்க. இதிலவேறொரு ஆபத்து வந்தது. இவங்கவலியுறுத்திய creativity தத்துவமும் ஒதுங்கியது. எனவேதான் நான் creativityயை சமஸ்கிருதம் அற்ற முறையில் வலியுறுத்த தொல்காப்பியர், உள்ளூரை உவமை போன்ற விஷயங்களுக்கும் மொழிதல் கோட்பாட்டுக்கும் வந்துள்ளேன். பிராமணர் அல்லாதாருக்கு இதில் பயிற்சி ஏற்பட கொஞ்சநாளாகும். இங்கிலிஷ் மோகம் வேறு.

■ இப்ப உங்களிடம் கொஞ்சம் அதிகம் பிராமண எதிர்ப்பு வெளிப்படுகிறமாதிரி...

● ஆம். ஏனென்றால் நான் எழுத ஆரம்பித்த எழுபதுகளின் இறுதியில் இருந்தது போன்ற ஒரு சமஸ்கிருத அழகியல் போக்கு மீண்டும் தலைஎடுக்க ஆரம்பித்துள்ளது போலுள்ளது. அதனால் இது மத்தியில் பி.ஜே.பி. ஆட்சி வந்ததும் தமிழகத்தில் அனுதாபிகள் அதிகரித்ததும் இதற்கான பிற காரணங்கள்.

■ இந்த சமஸ்கிருதம் வழிவந்த பார்வைகளுக்கும் உங்களின் பார்வைகளுக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசங்களை நீங்கள் சொல்லமுடியுமா?

● இவர்கள் இலக்கியம் என்பது முழுமையானது என்பார்கள். நான் பின்னமானது என்கிறேன். இவர்கள் ஒருவித உணர்வு வெளிப்பாடே இலக்கியம் (ருசி) என்கிறார்கள். நான், ஓர் அறிவுத்தெறிப்பே தற்கால இலக்கியம் என்கிறேன். இவர்கள் நாவலின் ஒவ்வொரு பாகமும் ஒரு ஒழுங்குக்குள் சென்று சேர வேண்டும் என்பார்கள். நான் ஒவ்வொரு பாகமும் தன்னளவில் முழுமை பெற்று, மொத்தம் என்பது பலவித அடுக்குகளாலானது என்பேன். பெரும்பாலும் ஒரு ரொமான்டிக் இலக்கியக்கோட்பாடு இவர்களது. ரொமான்டிக்கைத் தாண்டிய இந்திய வழிப்பட்ட ஒரு போஸ்ட் மாடர்னிசம் நம் மரபு என்பது என்பார்வை. எனவே நான் படைப்பு என்பது, இவர்களுக்குப் படைப்பு இல்லை.

ஒருவித அறிவு மரபின்பாற்பட்ட இயற்கைமரபான பாரதிதாசன் இவர்கள் பார்வைக்குள் வரமாட்டார். என்பார்வை பாரதிதாசனை சவீகரிக்க இப்போது கற்றுக்கொண்டுவிட்டது. பாரதிதாசனைப் போன்ற சூத்திரமரபின் வழிவந்த பல படைப்பாளிகளையும் இனி நாம் இனங்காணவேண்டும். இந்த அனைத்திந்திய அல்லது தெற்காசிய சூத்திர மரபில் முஸ்லிம்கள் மற்றும் ஈழத்தமிழ் போன்றவையும் சேரும். அதுபோல் பழந்தமிழில் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்களை ஏற்கிறோம். திருமந்திரத்தின் மிஸ்டிக் பார்வைகளை ஏற்கவில்லை. இன்னும் தாயுமானவர், திருக்குறள், புதுக்கவிதை, சித்தர் பாடல்கள் என்ற தமிழின் உணர்வுசாரா அறிவுமரபை முழுசாய் புரிந்து கொள்ளவில்லை நாம். நான் இந்த ஒதுக்கப்பட்ட மரபைச் சார்ந்தவன்.

■ சம்பத்தில் 'உள்ளொளி' மரபாளர்கள் தலைஎடுக்கவும் சமஸ்கிருத மரபைப் பறைசாற்றவும் ஆரம்பித்துள்ளதற்கு உங்கள் கவிதை விமர்சனம் தந்தக் கோபுரத்திற்குச் சென்றதும் ஒரு காரணமாகக் கூறமுடியுமா? அதாவது உங்களை நீங்கள் எப்படி விமர்சிப்பீர்கள்?

● (போசித்து) நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டு வருகிறேன். என உரையாடல் (நான் X நீ பாணி) விமர்சனம் ஒரு dead endஐ தமிழிலக்கிய (முக்கியமாய்) கவிதை விமர்சனத்திற்குத் தந்துவிட்டதோ என்று.

நான் மரபு மார்க்சியர்கள் அகமுக கவிதை என்று புதுக்கவிதையை ஒரே போடாய்ப் போட்டுத் தள்ளுவார்கள் என்று கருதி இது உரையாடல் மரபு என்று ஸ்தாபிக்க இந்த ஒரு methodஐக்கண்டு பிடித்தேன். இதற்கு பக்தனும் மொழிதல் கோட்பாடும் (தொல்காப்பியர்) ஓரளவு பயன்பட்டனர்.

பிறகுதான் புரிந்தது. படிப்பாளிகள் இல்லாத ஒரு எழுத்துச் சூழலில் இந்தமாதிரி உயர்வகை ஆய்வு முறைமை (sophisticated method) எல்லாம் எடுபடாது என்று. ஒரே ஒருவர் (பன்னீர்ச் செல்வம்) ஆங்கிலத்

தில்இந்நூல்வந்திருந்தால் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் என்றார், 'தமிழ்கவிதையும் மொழிதல் கோட்பாடும்' என்ற நூலைப்பற்றி. மற்றப்படி என் நான் X நீ விமர்சன மரபையாரும் கண்டுக்கல்ல. ஏனெனில், "இன்னார் கவிதை தேறல்ல", "இன்னார் கவிதைக்கு இவ்வளவு மார்க்" என்றெல்லாம் நான் எழுதாததால் பலருக்கு நான் எழுதியது புரியல்லே. வேறொரு காரணம், உணர்வு மரபுக்கு எதிரான மொழிவழி மரபு (தொல்காப்பியர் போல) என் ஆய்வுமுறை என்பது.

■ இந்த ஆய்வுமுறைபற்றிச் சொல்லுங்க. தலித் எழுத்து இம் மரபு சார்ந்ததா?

● இந்தமுறை மொழியை முதன்மைப்படுத்தும். இந்திய மரபிலும் தமிழ்மரபிலும் சமணர்கள் மொழிக்கு முதன்மை கொடுத்தவர்கள். அவர்களின் கற்பனையும் மொழிவழிக் கற்பனை. கதைமரபுகூட சமண மரபுதான். இதெல்லாம் 'அவைதிக்' மரபு. 'வைதிக்' மரபு வேறு. தற்கால தமிழ் இலக்கிய அழகியல் மரபாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது ஆங்கிலம் கலந்த வைதிக மரபு. இதற்குப் புறம்பான பாரதிதாசன், திருமந்திரம், தொல்காப்பியர் மரபுகள்

தமிழகத்தின் இன்றைய பின்நவீனத்துவச் சொல்லடல்கள் ஈழத்திற்குப் பொருந்தாது. அல்லது வேறு பொருளில் தான் பொருந்தும். இது முக்கியமான விஷயம் என்று கருதுகிறேன்.

எல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டன. இதன் வழிப்பட்ட நகுலன் எடுபடல்ல. அமைப்பியல் சார்ந்த படைப்பு எழுத்துக்கள் "புரியல்லே" என்று ஒதுக்க முயல்கின்றனர். "அனுபவம் கிடைக்கல்லே" என்று ஆணவத்துடன் மதிப்புரை எழுதிவிடுகின்றனர். தலித் எழுத்து நான் கட்டப் பாடுபட்டு வரும் அனைத்திந்திய அவைதிக அழகியல் மரபு வழி வருவது.

■ நான் X நீ என்று கவிதையைப் பார்ப்பது நன்றாகவா இருக்கிறது? 'தமிழ்க் கவிதையும் மொழிதல் கோட்பாடும்' நூல் இதைத்தானே முன்வைக்கிறது...

● (சிரித்து) கவிதைமொழியில் எழுதப்பட்டது. அது மொழி என்கிற எலும்புக்கூட்டுக்குள் அடைபட்டுள்ளது. நமக்குத் தெரியாத 'அடைபடல்' தான் கவிதை என்று காட்ட பல முறைகள் உண்டு. நான் ஒரு மொழியின் முக்கியமான தன்மை - முன்னிலை என்ற மொழிப் பண்பைக் கண்டு பிடித்துக் காட்டினேன். இது தமிழின் ஆன்மாவில் புதுக்கவிதையைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் காரியம் என்று கருதினேன். தமிழ் தமிழ் என்று கத்தும் சிறுபத்திரிகைக்காரர்கள் கூட அது என்ன என்று

கேட்கவில்லை. கவிதையில் அது உள்ளது, இது உள்ளது, காதல், பசி, காமம் உள்ளது என்று எல்லாரும் சொன்னபோது கவிதையில் மொழி சங்கிலிகளின் பிணைப்பு உள்ளது கவனித்தீர்களா என்று கேட்டேன். மொழிதானே காதல், பசி, காமத்திற்கு ஊற்றுக்கண் என்றேன்.

■ இந்தமுறை உங்களை unpopular ஆக்கி விட்டதா? தலித் பெண்ணிய மரபுகள், நீங்கள் கூறும் மரபுபற்றி அறிவதால் என்ன லாபம்?

● என் method ஒரு இந்தியமரபு சார்ந்தது. மொழிமரபு என்று ஒன்று உண்டு என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் unpopular ஆனேனா என்று யோசிக்கவேண்டும். சரி வேறு என்ன கவிதை ஆய்வுமுறை உள்ளது. சொல்லுங்கள் தமிழில்? வேறும் அபிப்பிராயம் சொல்லும் முறைதானே.

சிறுபத்திரிகைச் சூழல் ஒரு எதேச் சாதிகாரச் சூழல். அதிகமும் முதிர்ச்சியற்ற இளைஞர்களையும் அதே மனோபாவம் கொண்டவர்களை யும் சார்ந்தது. அதனால் ஆழமாக படித்துக்கூறும் விஷயங்களைக் கவனிக்க அச்சூழல் அனுமதிக்கல்ல. போகிறபோக்கில் சொல்லும் பொதுப்புத்தி (common sense) சார்ந்த அபிப்பிராய ரக எழுத்துக்கு இருக்கும் மதிப்பு, நிதானமாய் ஆராய்ந்து கூறும் படிப்பு சார்ந்த சிந்தனைக்கு இருக்காது. தலித் மற்றும் பெண்ணிய சிந்தனைகளுக்கும் இந்த அனைத்திந்திய அவைதிக மரபைப்பற்றிப் பேசுவதற்கும் சம்பந்தம் உள்ளதாகப் பார்க்கிறேன். இந்திய மரபில் தலித் மற்றும் பெண்ணியச் சொல்லடல்களுக்கு இடம் உண்டு. தற்காலிகமாக வைதிக மரபின் வெற்றி இந்திய தலித் மற்றும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை அமுங்கடிக்கச் செய்துள்ளன. தாந்திரீகம், சித்தர்கள் போன்ற பல cult சார்ந்த out caste மரபுகள் இந்தியாவில் இருந்திருக்கின்றன. இவைகளை நாம் தேடவேண்டும். அதற்கான முதல் அடிதான் எனது மொழி மரபு விமர்சனம்.

ஏனென்றால் புறநானூறு, அகநானூறு, தொல்காப்பியம் போன்றவற்றிலும் அனைத்திந்திய சமண, பௌத்த மரபிலும் cultகளிலும் உள்ள மரபை பலமாகக் கொண்டாத்தான் இந்தியாவில் தலித் மரபு பலப்படும. எனவே அவைதிக மரபு வாசலைத் திறப்பதுதான் என் முதல் வேலை என்று கருதினேன். அமைப்பியல்வாதம் வழி புறப்பட்டு இந்தியாவின் இருளடைந்த குகைகளுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் குரல்களைத் தேட முனைந்தேன்.

நம் மரபுக்குள் தலித், பெண்ணிய எதிர்ப்புக் குரல்களை இனம் காணாவிட்டால் பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது. நம் எதிர்ப்பு மரபை வெளிநாட்டு சீர்திருத்தம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மரபுகளுக்குள் கொண்டுபோய் இனம் காணவேண்டி வரும். இப்படிச் செய்தா பி.ஜே.பி.காரங்க வெகு விரைவில் தாக்கிக்கொண்டு போய்விடுவாங்க. அம்பேத்கார் இதனால்தான் இந்தியமரபின் அடிநாதம் ஓடும் பௌத்தத்துக்குப் போனார். மார்க் சூக்குப் போகல்ல. இதனால் மார்க்சம் பௌத்தமும் தன்முரணான போக்குகள் என்று எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

■ மன்னிக்கவேண்டும் தமிழவன், ஒவ்வொரு சிந்தனைக்கும் ஒரு வடிவமைப்பு இருக்கத் தானே செய்கிறது. அப்படி இருக்கையில் மார்க்சியமும் பௌத்தமும் எப்படி தன் முரணற்றவை என்று கூறுகிறீர்கள்? அதிலிருந்து கொஞ்சம் இதிலிருந்து கொஞ்சம் என்று எடுத்துக்கொள்வது எப்படிச் சரியாகும்?

● இந்த உங்கள் சிந்தனையின் அடிப்படை புரியுது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு வடிவமைப்பு இருக்கும் போது அதை முழுமையாக ஏற்கணும். ஒன்றில் மேற்கத்திய சிந்தனையாக இருக்கவேண்டும் அல்லது கிழக்கத்திய அல்லது இந்தியச் சிந்தனையாக இருக்கவேண்டும். அதிலிருந்து கொஞ்சம் இதிலிருந்து கொஞ்சம் என்று எடுத்துக்கொள்ளமுடியாதென்பது உங்கள் பார்வை. இப்பார்வை ஒரு பழைய பார்வை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஓரளவு பதினெட்டுப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அறிமுகப் படுத்தப்பட்டவை. சிந்தனைகள் எப்படி ஒருங்கமைக்கப்படுகின்றன என்றால் முழுமையாக என்று வரும்

மனிதர்கள் ஒரு புறமாகவும், அரசியல்தீகாரம் திணிப்பான இன்னொன்றாகவும் செயல்படுது. பொதுவாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பிளவு மனநிலை இருப்பதையே இதுவும் விளக்குகிறது.

சிந்தனை, பெரும்பாலும் பழைய இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் ஈந்த பார்வை இது. இன்று இது எடுபடல்ல. சமூகவிஞ்ஞானங்களின் சிந்தனை அமைப்பு இன்று முற்றிலும் மாறிவிட்டது. ஒரு கவிதையில் இயங்கும் சிந்தனைக்கும் மனிதாயச் சிந்தனை (Humanities) அமைவுக்கும் அதிகம் வேறுபாடு இல்லை என்பது இன்றைய வாதம்.

■ அதாவது பின்நவீனத்துவத்தைக் குறிப்பிடுகிறீர்களா?

● பின்நவீனத்துவமும் இதைச் சொல்கிறது. எனக்குப் பின்நவீனத்துவம் அது இது என்ற லேபல்கள் முக்கியமாப் படல்ல. விஷயம்தான் முக்கியமாப் படுது. தமிழர்கள் - இந்தியர்கள் என்ற மக்கள் கூட்டம் தனக்கான மனப்போக்கைக் கொண்டது. அந்த மனப்போக்குக்கு உகந்த எதுவும் எடுபடும். உயர்ந்த சிந்தனை என்பதால் மார்க்சியம் தமிழகத்தில் மக்களைக் கவரல்ல. தமிழகத்தில் மார்க்சியத்தின் வரலாறு புறிக் கணிக்கும்போது தெளிவாகுது இது. ஆனா இன்னொரு தத்துவம் - திராவிடத் தத்துவம் - அதுவும் வெளிநாட்டார் மூலமா வந்ததுதான். அது தமிழ்

மக்களை அறிஞர்களைக் கவர்ந்திருக்கிறது. ஏனென்றால் தமிழ்மக்களின் அடையாளம் சார்ந்து இச்சிந்தனை இருந்திருக்கிறது. ஆனா ஏனோ இந்தச் சிந்தனையும் தமிழின் தேசிய அடிப்படையாக சிந்தனைமரபை கிளர்ச்சியுடன் உருவாக்கல்ல. புதுசா ஒன்று வருது. ஒரு கலக்கல் நடக்குது. அப்புறம் ஒரு இறுகல். தமிழில் நடந்த பல மாற்றங்களும் இப்படித்தான் இறுகிப்போயிருக்கு. இது ஏன் என்று பார்க்கணும். இந்தமாதிரி கடைசியாக இறுகிப்போவதால் மார்க்சியம் ஏதும் அடிப்படை மனமாற்றத்தை தமிழக வரலாற்றில் நிகழ்த்தல்ல. திராவிட சிந்தனை அளவுகூட மொழித் தளத்தில் மார்க்சியம் ஒரு இயக்கமா மாற்றத்த தரல்ல. ஆனா இந்த திராவிட மார்க்சிய இரு இயக்கங்களும் ஒரு தவறை தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு முழுசா செய்துவிட்டன. அதாவது தமிழை ஒரு மேற்கத்திய வகைமைக்குள் போட்டுவிட்டன. நான் யோசித்துப் பார்க்கிறேன். இல்லாவிட்டால் ஏன் எக்ஸிஸ்டென்சியலிசம் என்ற மேற்கத்திய சிந்தனை வரணும்? அமைப்பியல், இப்போ பின்நவீனத்துவம் இப்படி இப்படி. வள்ளலார் தொடங்கி வைத்த இயக்கம், வள்ளலாரின் சமத்துவச் சிந்தனை (சமரச சன்மார்க்கம்) தமிழ் சோஷலிசம் அல்லவா? அது ஏன் வேர் விடல்ல? தமிழ்ச் சோஷலிசமா, இங்கிலிஷ் சோஷலிசமா என்றால் நாம் இங்கிலிஷ் சோஷலிசத்துக்குப் போனோம். நம் சுய அடிப்படை முழுசா அழிக்கப்பட்டு விட்டதா? அதனால்தான் தலித் என்ற சுயமண்ணிலிருந்து உயிர்பெற்ற இயக்கம் எந்தத் தத்துவப்பார்வையுமற்ற வெறும் அரசியல் கட்சியா பிறப்பெடுத்த ஓரிரு வருடங்களுக்குள் மாறிப் போச்சா? தலித் தத்துவம்பற்றி ஆண்டு ஆண்டா பேசிய வங்கள ஒதுக்கிவிட்டு அதுவரை பெயர் தெரியாமல் இருந்த ஒரு தலித் எழில்மலையை உருவாக்கியது தமிழர்கள் பூகஜ செய்யும் கட்சி அரசியல் ஈர்ப்பு. இந்த ஈர்ப்பு மேற்கத்திய சரக்கு. ஏற்கனவே திராவிட- மார்க்சிய சட்டகங்கள் போட்ட பாதை.

■ தலித் அரசியல் நிறுவனமாக்கப்பட்டு வருவதை இப்படித்தான் பார்க்கிறீர்களா?

● தமிழ்ப்பண்பாடு ஒரு அ-அரசியல் (apolitical) பண்பாடு. ஜெட்டிஸ் கட்சி. காங்கிரஸ். திராவிட அரசியல் எல்லாம் ஒருவித திணிப்புக்கள். சுயத்தை அழித்த திணிப்புக்கள். கடைசியாய் சுயம்போய் திணிப்புக்கள் பூதாகரமா வளந்துட்டு. எனவே கர்னாடகம் போல தத்துவ இயக்கமாக, கவிதை, கதை. கலை இயக்கமா தமிழகத்தில் வரல்ல. கலைசார்ந்த இயக்கம் தோற்றத்தில் தெரியாவிட்டாலும் உண்மையில் அதுதான் பெரிய புரட்சி இயக்கம். கலை இலக்கியம் எந்த மாநிலத்தில் எந்திரத்தனமான சினிமாவாலும் எந்திரத்தனமான அரசியலாலும் அழிக்கப்படுகிறதோ அந்த மாநிலம் மண்ணின் குணத்தை அழித்து விட்டது என்று பொருள்.

ஈழத்தமிழ் அரசியல் மண்ணின் அரசியல்; தமிழக தமிழ் அரசியல் யாந்திரிக அரசியல்; ஈழத்தமிழ் அரசியல் உயர்ந்த கவிதைகளைக் கொடுக்கும். தமிழக தமிழ் அரசியல், பட்டிமன்றக் கவிதைகளையும் சினிமாப் பாட்டையும்தான் கொடுக்கும். அதனால்தான் தமிழ்

சோஷலிசம் பேசின வள்ளலார் மறக்கடிக்கப்பட்டார். இனி அவர் மீது ஒரு இயக்கக்கட்ட முடியுமா என்பது சந்தேகம். இங்கத்தான் ஈழ அறிவாளிகள் படிக்க வேண்டிய பாடம் இருக்கிறது. தமிழகத்தின் இன்றைய பின்நவீனத்துவச் சொல்லாடல்கள் ஈழத்திற்குப் பொருந்தாது. அல்லது வேறு பொருளில் தான் பொருந்தும். இது முக்கியமான விஷயம் என்று கருதுகிறேன்.

■ பின்நவீனத்துவமாகட்டும் அல்லது இருத் தலியல், அமைப்பியல் அதுபோல் மார்க்சீயம் இவை எல்லாம் மேற்கத்திய சூழலில் தோன்றி வந்தவை. மேற்கத்திய பின்புலத்தின் விளைவுகளில் இருந்து பிறக்கும் இச் சிந்தனைகளின் புதிய வெளிச்சங்கள் இந்தியச் சூழலில் விழும்போது என்ன நடக்கிறது?

● இது மிக முக்கியமான கேள்வி. இந்தியா போன்ற (அல்லது தெற்காசியா போன்ற) மிகவும் வேறுவிதமான சமூகத்தின் இயங்குமுறை ஒருவிதமானது. மேற்கத்திய சமூகத்தின் இயங்குமுறை வேறுவிதமானது. ஒரு

மேற்கத்திய பின்புல சிந்தனை முற்றிலும் மாறுபட்ட இந்தியச் சூழலில் வந்ததும் இந்தியத் தன்மைக்கு ஏற்றதாக மாறுது அல்லது நிராகரிக்கப்படுது அல்லது தன் வடிவத்தைத் தங்கவைத்து உள்ளடக்கத்த இந்தியக் குணமுள்ளதாகக்குது. இப்படி நடக்கும் மாற்றத்த புரிஞ்சாத்தான் கேரளத்து மார்க்சீயவாதி சபரிமலைக்கு வருடம்தோறும் போய் வருவதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். இதில் தப்பில்ல. தமிழில் வந்த எல்லா மேலே சொன்ன சிந்தாந்தங்களும் இப்படி மாறின. என்னால் இத விளக்கமுடியும். இந்த மாற்றம் தப்பில்ல என்று புரிந்துகொண்டால் ஒவ்வொரு பிராந்தியத் துக்குமான தனிச் சரித்திரத்த நம்புவோம். ஈழத்தில் அமைப்பியல் அறிமுகமாகும்போது அதன் அழுத்தம் தமிழ்நாட்டினதாய் இருக்காது. படைப்பாளி என்ற முனைப்பை உடைக்க அமைப்பியல் ஆசைப்படுமா என்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால் தமிழகத்தில் தனிமனித ஈகோவை பெரிதுபடுத்திக் காட்டிய மாடர்னிச கட்டத்துக்கு அடுத்தபடியாய் அமைப்பியல் வருது. மொத்தமாக ஒரு விஷயத்த பொதுமைப்படுத்திப் பேசலாம். எந்த மேற்கத்திய சிந்தனையும் நம் போன்ற மண்ணுக்கு வரும்போது அதன் குணத்திற்கேற்பத்தான்

இங்குவேர் கொள்ளும். இந்தப் பொது எண்ணத்த ஒத்துக்கொண்டோம் என்றால் நம் சூழல் பிரதானப்படும். நம் சூழல் பிரதானப்பட்டால் எந்த புதுசையும் நம் மரபில் வைத்து உரசிப் பார்ப்போம். தலித் இயக்கம் ஒரு பாடத்தச் சொல்லித் தந்திருக்கு. நமக்கு மரபும் புதிசும் இணையும் ஒரு பொருத்து சங்கிலி பலவீனமான தென்பதை. எனவே புதிய ஒன்று வந்த உடனே நம் மரபுடன் இணையாமல் - மனிதர்களின் மனதில் நிலைக்காமல் - அரசியலில் போய் நிலைக்க பிரயத் தனப்படுகிறது. நம் அரசியல் ஒரு திணிப்பு என்று ஏற்கனவே பார்த்தோம். இங்க மனிதர்கள் ஒரு புறமாகவும், அரசியலதிகாரம் திணிப்பான இன்னொன்றாகவும் செயல்படுது. பொது வாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பிளவு மனநிலை இருப்பதையே இதுவும் விளக்குகிறது.

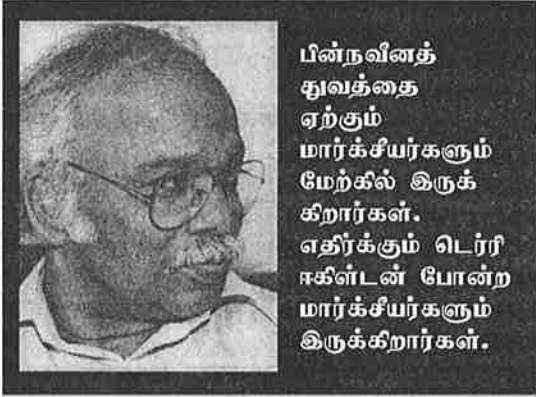
■ இப்போது கூறும் இந்த விடயத்தின் பின்னணியில் மேற்கத்திய பின்புலத்திலிருந்து வந்த உங்கள் அமைப்பியல்வாதம் நூல்பற்றி இன்று சமார் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அதன் மீதான விமர்சனங்கள் ஏதேனும் இன்று உண்டா?

● உண்மைதான். அமைப்பியல்வாதம் எழுதிய காலத்தில் இன்றைக்குப் பேசும் இந்தத்தமிழ்-அல்லது இந்திய அல்லது தெற்காசியப் பண்புடனான சிந்தனை பற்றி எனக்கு அக்கறை இருக்கல்ல. இது தான் தமிழில் நடந்த தவறு. அப்போது தமிழில் சக்தி வாய்ந்தவர் களாக இருந்த கலை கலைக்காக காரர்களும் மார்க்சீயர்களும் பெரும்பாலும் மேற்கு பின்புலத்தைத்தான் வலியுறுத்தினார்கள். சுதந்திரப்போ ராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட சி.ச.செல்லப்பா போன்றவர்கள் கூட, விமர்சனத்தில் மேற்கின் போக்கைத்தான் பின்பற்றும்படி ஆலோசனை வழங்கினார்கள். அதனால் - மற்றும் தமிழ்ச்சிந்தனை சரித்திரம், கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக மேற்கின் புத்தொளிக் கால சிந்தனை (Enlightenment) மரபுவழியில் வந்ததால், கிழக்குச் சிந்தனை இரண்டாம் பட்ச சிந்தனையாகவே கருதப்பட்டது. எனவே கன்னடம் போன்ற மொழியில் நடந்த லோகியோவாதமோ, காந்தியமோ, பின்னால் வந்த அம்பேத்காரியமோ தமிழல் பலத்த தாக்கத்த தரல்ல. தமிழ் அதிகம் மேற்கத் தைய பாணியிலேயே சென்றது. மறைமலை அடிகளின் மதச்சிந்தனை, இலக்கியச் சிந்தனைகூட இப்படிப்பட்டதுதான், பெரும்பாலும். பெரியாரின் சுயமரபு கூட மேற்கத்திய அறிவொளி மரபின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்டது என்று வியாக்கியானப்படுத்துவதில் தப்பு இருக்காது. எனவே மேற்கத்தியத்த கேள்விகேட்க யாருக்கும் தைரியம் வரல்ல. இது ஒரு பெரும் பிழை. இந்தப் பிழையின் அடிப்படை அமைப்பியல்வாதத்திலும் உண்டு. அமைப்பியல்வாதத்தின் சில பண்புகள் ஆதிவாசித் தன்மை கொண்டது என்றாலும் அமைப்புக்களின் இறுக்கம், ஆய்வுமுறையில் உள்ள கறார்த்தன்மை (rigour) இவை அறிவொளி மரபின் போக்குகளே. மேலும் மொழியியலின் விஞ்ஞானத் தன்மையின் பாற்பட்ட சாய்வு முதலியனவும் தவறுக

ளாய் இன்று படுகின்றன. என்றாலும் கிழக்கத்திய சமூகங்களுக்கான சில பண்புகள் அமைப்பியலில் உள்ளன. அது நமக்குப் பயன்படும். உடனடியாக எல்லாவற்றையும் கூறிவிடமுடியாது. விரிவாக யோசிக்கவேண்டும். ஒன்று ஒட்டுமொத்தமா சொல்லலாம்; அறிவுவாதத்தன்மை இதில் கொஞ்சம் கூடுதல்; பின்நவீனத்துவம் அதை இன்று குறைத்திருக்கிறது. அந்த அளவில் பின்நவீனத்துவத்தின் எதிர் அறிவுமரபு நமக்கு நம்மரபை மேலும் புரிந்து கொள்ளப் பயன்படும்.

■ பின்நவீனத்துவம் நிறுவப்பட முடியாத ஒன்றாக - ஒருவகைக் கைவிடப்பட்ட தத்துவமாக ஐரோப்பாவில் உணரப்படும் நிலைமை குறித்து...

● இப்படிப்பட்ட கேள்விக்குப் பின்னால் இருக்கும் மனோபாவம்பற்றி நான் யோசிக்கிறேன். அதாவது ஒவ்வொரு தத்துவத்தையும் நாம் முழுமையாக ஏற்க முடியும் என்ற பின்னணியில் இக்கேள்வி வருகிற தாக இருந்தால் இதை ஏற்க முடியாது. அதாவது மார்க்சியம், அதற்கடுத்து இருத்தலியம், அதற்கடுத்து இந்த

பின்நவீனத் துவத்தை ஏற்கும் மார்க்சியர்களும் மேற்கில் இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கும் டெர்ரி ஈகிள்டன் போன்ற மார்க்சியர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இரண்டும் பேஷன் இல்லாமல் மூன்றாவ தொன்று என்று. நம் சமூகத்தில் முதலில் மார்க்சியம் வந்தால் அடுத்த சிந்தனை வந்தவுடன் முதலில் இருந்த மார்க்சியம் முற்றாய் அகலாது. மார்க்சியத்தி் லிருந்து ஏதெது இந்த மண்ணுக்குத் தேவையோ அது நமக்குத் தெரியாமல் மண்ணுக்குள்ளும் மனிதர்களுக்குள்ளும் இறங்கி விடும். அடுத்து வந்த சிந்தனையும் அதற்கடுத்த சிந்தனையும் இப்படி இப்படித்தான் செயல்படும். எனவே பின்நவீனத்துவம் மேற்கில் கைவிடப்பட்டாலும் அதன் அறிவுவாத எதிர்ப்பு அம்சத்தப் பொறுத்தவரையிலாவது நமக்கு அது வேண்டும் என்றுதான் மரபை அழுத்திப் பேசும் எனக்குப் படுகிறது.

■ தமிழகச் சூழலில் பின்நவீனத்துவம் எப்படி வெளிப்படுத்தப் படுகிறது? அது ஓரினப்புணர்ச்சி, ஒழுங்குகளைக் குலைத்தல் போன்றவற்றில் மட்டுமே அதிக கவனம் செலுத்துகிறதா?

● உலகச் சிந்தனை மரபில் பின்நவீனத்துவம்பற்றிப் பேசுவர்கள். ஓரினப்புணர்ச்சிப்பற்றி பெண்ணியத்தில் பேசுகிறார்கள். தமிழகத்தில் ஓரிரு ஆண்கள் பேச

கிறார்கள். இப்படிப் பேசுவர்கள் ஒரு அதிர்ச்சி மதிப்புக்காகத்தான் பேசுவதாகப்படுகிறது. ஒழுங்குகளைக் குலைப்பதும் பின்நவீனத்துவத்தின் முக்கிய சிந்தனையாகத் தெரியவில்லை. விளிம்புநிலை (Marginal) மக்கள்பற்றி மேற்கத்திய பின்நவீனத்துவம் தத்துவச் சார்புடன் பேசுவதாகவும் தெரியவில்லை. இவைகளை பிற தத்துவங்களுடன் இணைப்பது போல பின்நவீனத்துவத்தின் பல்வேறு போக்குகளில் ஒன்றிரண்டு போக்குகள் எனப்பேசலாம். அதுபோல் பின்நவீனத்துவத்தை ஏற்கும் மார்க்சியர்களும் மேற்கில் இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கும் டெர்ரி ஈகிள்டன் போன்ற மார்க்சியர்களும் இருக்கிறார்கள். பொத்தம்பொதுவாக பின்நவீனத்துவம் வேண்டுமென்றோ வேண்டாமென்றோ எரிந்த கட்சி எரியாத கட்சி ஆடுவதைவிட, பின்நவீனத்துவத்தின் எந்தெந்த பண்புகள் வேண்டும், வேண்டாம் என்று பேசுவது தமிழ்ச் சூழ்நிலையில் பயன்தரும் என்பது என்கருத்து. ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிகள், தத்துவமரபுகள் சார்ந்த இந்தச் சிந்தனைமரபுகளை ஒரு சில கணங்களில் சர்ச்சித்து முடித்துவிடுவது ஆபத்தானது. அதுபோலவே பின்நவீனத்துவ இலக்கியப் போக்குகள் என்று ஒரு புது எழுத்துமுறையைக் குறிக்கிறார்கள் சிலர் மேற்கிலும். படைப்பு எழுத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இது புதுவகை உத்தி என்பது போல் எடுத்துப் பேசலாம். ஆனால் இந்த உத்திகொண்ட எழுத்து வந்த பின் பழைய எழுத்துப்பாணிகள் அஷ்டாகிவிட்டன என்ற வாதம் எடுபடாது.

■ மார்க்சியத்தில் சிந்தனை மரபுக்கும் பின்நவீனத்துவத்திற்குமான மருட்சியான உறவை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

● பின்நவீனத்துவத்தை நான் ஒரு புதிய ஆய்வுமுறையாக - சிந்தனைமுறையாகவே காண்கிறேன். எல்லாவித புதிய ஆய்வுமுறைகளிலிருந்தும் மார்க்சியம் தனக்கு வேண்டிய விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பின்நவீனத்துவத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயங்களோ, முறைமையோ இருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளும். அதில் தப்பில்லை. மார்க்சியம் மதம் அல்ல. இறுகிய இரும்பு விதிகளைக் கொண்டதல்ல அது. மனித குலத்துக்கு நன்றாக வாழ சில பாதைகளைப் போட்டுக் காண்பிக்கிறது. ∴ பிராய்டியம் வந்தவுடன் சிலர் ∴ பிராய்டியப் பண்புகளை மார்க்சியத்தோடு இணைத்தால், மார்க்சியத்தில் இல்லாத செக்ஸ்-பாலியல் ஆராய்ச்சிச் சிந்தனையை மார்க்சியத்துக்குக் கொடுக்கலாம் என்று முயன்றார்கள். அதாவது ஹெர்பர்ட் மாக்குயல், வில் ஹெல்ம் ரிச் போன்றவர்கள். புதிய சமூகவியல் சிந்தனைகள் அதிகம் ஆய்வுத்துறைகளில் வந்தவுடன் பாட்டமோர் போன்றவர்கள் மார்க்சியத்தை ஒரு சமூகவியல் பண்பு கொண்ட சிந்தனையாய் வளர்க்கப் பாடுபட்டார்கள். ஜார்ஜ் லூக்காச் போன்றவர்கள் ஹேகலியச் சிந்தனை வெளிச்சத்தில்தான் மார்க்சியம் சிறப்புப் பெறும் என்று சிந்தித்தார்கள். லூயி அல்துஸ்ஸர் ஹேகலியத்தைத் துடைத்து எடுத்தாத்தான் மார்க்சியம் உருப்படும் என்று சொன்னார். இவங்க யாருக்கும் கெட்ட நோக்கம் இருந்ததா

தெரியல்லே. அதுபோல் இன்று பின்நவீனத்துவம் வேறு துறைகளில் வந்த பார்த்து இது மார்க்சீயத்துக்குக் கொண்டு வந்தா நல்லதா இருக்குமே என்று சிலர் - அவங்களுடைய மனித அன்பின் அடிப்படையிலேயும் படிப்பறிவு, அனுபவங்களின் அடிப்படையிலேயும் முயல்கிறாங்க. அப்படி முயலும்போது :-பிரெடரிக் ஜேம்சன் போன்றவர்கள் வர்க்க ஆராய்ச்சி அடிப்படையைக் கை விடல்ல. Late capitalism, அதாவது மிகையா வளர்ந்த முதலாளித்துவத்தின் பண்டு அடிப்படையின் பின்நவீனத்துவம் என்று அவர் விளக்குகிறார். டெர்ரி ஈகிள்டன் இத ஏத்துக்கல்ல. ஏன்னா பின்நவீனத்துவத்தின் வேறுபாடுகளை களையும் போக்கு சரியில்ல என்பது அவர் கருத்து. வேறுபாடுகள் மொழியால் கட்டமைக்கப்பட்டது என்ற கூற்று உண்மையல்ல என்பது இவர் கருத்து. பின்நவீனத்துவத்தை விமர்சிக்க ஒருவகையான நகைச்சுவை கலந்த உரைநடையை ஈகிள்டன் பயன்படுத்துகிறார். தமிழில் வர்க்கப் பார்வையைவிட சாதிப்பார்வைக்கு முக்கியத்துவம் தந்தவர்கள், பின்நவீனத்துவத்தின் அடிப்படையில் அப்படிச் செய்ததா தெரியல்ல. அவர்கள் வேறு

காரணங்களுக்காகத்தான் கட்சிகளின் வர்க்கப் பார்வையைத் தாண்டிச் சாதிப்பார்வைக்கு வந்தனர். இதில் இவர்கள் அமைப்பியலால்தான் அதிகம் ஈர்க்கப்பட்டனர். அதுவும் அல்துன்ஸரின் கருத்துருவம் என்ற கோட்பாட்டால்தான். சாதி முக்கியம் என்ற சிந்தனையை அமைப்பியல் ஏற்படுத்தியதா சி.பி.ஐ. கட்சியின் சிந்தனையாளரான முத்து மோகன் கூட தனது சமீபத்திய நூலில் கூறுகிறார். அதுபோல் பெண்ணியமும் பின்நவீனத்துவத்தில் தமிழில் வந்ததா சரித்திரம் சொல்லல. ஆனா, தலித்தியம் பெண்ணியம் சுற்றுச் சூழலியல்பற்றி விவாதிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கான வாதங்களுக்கு பலம்தேட பின்நவீனத்துவத்திலிருந்து நிறைய உதவி கிடைக்குங்கறத நான் மறுக்கல்ல. ஆனா, பின்நவீனத்துவத்த முழுசா படிச்சு, விரிவான நூல் எழுதி பின்பு சர்ச்சை செய்து இது இது பயன்படும், இது இது பயன்படாது என்று சொல்லு அளவு தமிழ்ச்சூழல் வளர்ந்திருக்கிறதா என்று தெரியல்ல. ஒரு பாஷன் என்று பார்த்து அந்தப் பெயரை உச்சரிக்கிறதா தெரிகிறது.

■ அதாவது உங்கள் பார்வையில், பின்நவீனத்

துவத்தை மார்க்சீயத்தின் எதிரியாக காணும் போக் கைவிட மார்க்சீயம் பின்நவீனத்துவத்தை உள்வாங்கவேண்டியதாகப் பார்த்துக் பார்வை உள்ளது என்று சொல்லலாமா?

● ஆம் என்று நினைக்கிறேன். இதோட நம் மரபின் சிந்தனைகளோடான உரசல், விவாதம், ஏற்பு, மறுப்பு இதெல்லாம் கூட ஏற்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இன்று இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற தலித்திய எழுச்சியை மேற்கத்திய அளவுகோலால் மட்டுமே அளக்கவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. இந்த எழுச்சியை அளவுகோல்களையும் சுயத்துவங்களையும் சுயகோட்பாடுகளையும் உருவமைக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

■ இச்சூழலில் தலித் தத்துவத்திற்கும் தலித் அரசியலுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளிபற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

● இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் தருகின் ஒரு விஷயம். கடந்த சில வருடங்களாக நான் என் செயல்பாட்டை வெறும் கலைபண்பாட்டோடு ஒரு முகப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

■ இது நீங்கள் தமிழகத்துக்கு வெளியில் வாழ்கிறீர்கள் என்பதாலா?

● அதனால் மட்டுமல்ல. தமிழகத்திற்கு வெளியில் வாழ்வதால் ஏற்படும் தனிமை உணர்வு கடினமான தென்றாலும் ஏற்படும் ஆராய்ச்சி உணர்வுதமிழகத்தைத் தமிழகத்தார்கள் பார்க்காத தூரத்திலிருந்து பார்க்க உதவுகிறது. இதனால் தமிழுக்கும் தமிழர்களுக்கும் தேவையாக அவர்கள் கவனிக்கவேண்டிய கருத்துக்கள் கிடைக்கின்றன. 1965வாக்கில் இந்தி எதிர்ப்புக் காலகட்டத்தில் தோன்றிய மொழிப்பற்றும் அதற்கடுத்த கட்டத்தில் தோன்றிய மனிதப்பற்றும் இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிக்கு தொடர்ந்த உள்தளங்களாய் அமைந்து உதவி வருகின்றன. எனவேதான் சற்று சர்ச்சைக்கு உள்ளாகக்கூடிய கூற்றான "தமிழர்களின் அரசியல் ஒரு இயல்பான சமூகவளர்ச்சியல்ல; ஒரு திணிப்பு" என்று கூறினேன். அதன் தாழ்பரியம் என்ன என்றால் நம் - தமிழர்களின் - அரசியல், கலை இலக்கிய அடிப்படையிலிருந்து வந்திருக்கணும், திராவிட இயக்க ஆரம்பகட்டம் எழுத்தாளர்களையும் நடிகர்களையும் கதைவசன கர்த்தாக்களையும் இலக்கிய விமர்சகர்களையும் நாடகாசிரியர்களையும் கொண்டு அமைந்தது. ஒரு ஐம்பது ஆண்டுகளில் இவர்கள் வெறும் அமைச்சர்களாகவும், வெறும் தலைவர்களாகவும், வெறும் சினிமாக்காரர்களாகவும் ஆனார்களே ஒழிய இவர்கள் எழுதுவதை அறவே விட்டுவிட்டார்கள். அல்லது ஓட்டுக் காக எழுதும் பிச்சை எழுத்து. அவர்களின் கட்சித் தாள்களுக்கு எழுதித்தள்ளினார்கள். அடுத்தநிமிடம் அந்தத் தாள்கையில் தோன்றும் வியர்வை துடைத்து வீச்சுக்கூடிய எச்சில் பண்பு பெற்றது. மொத்தத்தில் சுய தமிழ் அடையாளம்பாழ்ப்பட்டது; இந்த அரசியல்வாதிகளிடம். உண்மையான தமிழ் அடையாளம் க.நா.சு., சி.சு.செ.

போன்றவர்களிடமும், மெளனி, புதுமைப்பித்தன் போன்ற படைப்பு எழுத்தியக்கதைத் தம் ஆளுமையாலும், செயல்பாடுகளாலும், எழுத்துக்களாலும் முன்கொண்டு சென்ற பெரும்பாலும் தியாகத் தழும்பேறிய (வணிகச் சூழலில்) தலைமுறையிலும் இவர்களைப் பூஜித்த சிறு பத்திரிகையிலும் தான் காணப்பட்டது. இந்தக் கட்டம்தாம் தலித் இயக்கம் தோன்றிய கட்டம்.

■ இதனால் தான் தலித் அரசியலை நடத்துபவர்களுக்கும் தலித் தத்துவம்பற்றிச் சிந்திப்பவர்களுக்கும் இடையில் தொடர்பில்லாமல் ஆயிற்றா?

● இது ஒரு தமிழ்சாபக்கேடு, சமீபத்திய சுமார் நாற்பது வருடத்திய தமிழ்சூழலின் விளைவு. 'இலக்கிய வெளிவட்டம்' பத்திரிகையில் எழுபதுகளில் தலித் தத்துவ சர்ச்சைக்கான அடிப்படைகள் உருவான போது அக்கட்டம் தலித் தத்துவத்தில் ஈடுபாடு காட்டியது. பின்பு இது தலித் சாதியமாக மாறியது. இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டதன் அடிப்படையிலேயே தலித்பூர்ஷ்வா அரசியல் 95வாக்கில் தோன்றுவதற்கான அடிப்படை இருந்தது.

**பொத்தம்பொதுவாக
பின்நவீனத்துவம்
வேண்டுமென்றோ
வேண்டாமென்றோ எரிந்த கட்சி
எரியாத கட்சி ஆடுவதைவிட,
பின்நவீனத்துவத்தின் எந்தெந்த
பண்புகள் வேண்டும், வேண்டாம்
என்று பேசுவது தமிழ்ச்
சூழ்நிலையில் பயன்தரும் என்பது
என் கருத்து.**

இப்போதும் தலித் தத்துவத்தில் ஈடுபாடு காட்டும் நண்பர்கள் அன்றும் செயற்பட்டார்கள். அவர்கள் தலித் பூர்ஷ்வா அரசியல் பிற்காலத்தில் தோன்றப் போவதையும் அந்த அரசியல் பிற பூர்ஷ்வா அரசியல் போன்றதாய் இருக்கப்போகிறதென்பதையும் உணர்வில்லை. எந்தக் கணத்திலே 'தலித் எழுத்தைத் தலித் தான் எழுதவேண்டும்' என்றார்களோ அந்தக்கணமே பிற்கால சாதிய தலித் பூர்ஷ்வா அரசியல் தோன்றுவதையும் எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும். பூர்ஷ்வா அரசியலுக்கான விதிமுறைகள் வேறு. பணம், தேர்தல், வால்போஸ்டர், கலவரம், அறிக்கை என்ற வார்த்தைகள் சஞ்சரிக்கும் உலகம் அது. ஆரம்பகட்ட இலட்சியங்கள், கனவுகள், சமத்துவ உள்ளூர்வர்கள் இங்கு செயல்படாது. ஆனால் இந்த பூர்ஷ்வா அரசியலை விட்டு ஓடி ஒளியவும் முடியாது. திராவிட தத்துவம் மறைமலை, பெரியார் போன்றோரோடு போய் மறைய பின்னால் வந்த முதல் மந்திரிகள் திராவிட பூர்ஷ்வா அரசியலை லாபகரமாக நடத்தினார்கள். தலித் தத்துவமும் இனி மறைந்து போக தலித் பூர்ஷ்வா அரசியல்வாதிகள் முதல் மந்திரிகளாகவும் வருவார்கள். இது நிஜச் சூழ்நிலை. இதனைவிட்டு ஓடிப்போவது ஒன்றே

முற்போக்கும் ஆகாது. வரலாறு இந்தமாதிரி சுழன்று சுழன்று தோன்றும். கார்ல் மார்க்ஸ் இந்த சுழற்சிபற்றி பிரெஞ்சு சமூகம்பற்றிக் கூறும்போது கூறுகிறார். சற்று வேறுபட்ட முறையில் அவர் பார்வை தமிழ்சமூகத்தின் தலித் மக்கள் வரலாற்றை அறியவும் உதவும். இப்படித்தான் இன்றைய பெருவாரி தலித் பூர்ஷ்வா அரசியலையும் ஓரிருவரிடமாவது நடந்து கொண்டிருக்கும் தலித் தத்துவ. இலக்கிய ஆராய்ச்சியையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

■ மொத்தத்தில் தலித் அரசியல், கலை இலக்கியம் சார்ந்த சுயமண் சார்ந்த அறிவு மரபுக்கும் மேற்கத்திய அறிவு மரபுக்கும் (இதில் மார்க்சியமும் சேரும்) ஒரு மோதல் தமிழகத்தில் வரப்போகிறதென்று கூறலாமா?

● இந்தப் பிரச்சினை வந்துவிட்டது. மார்க்சியர்கள் தமிழ் ஒரு அரசியல் உணர்வாய் ஆனதை நாம் கவனிக்கவில்லை என்று தங்களை அவ்வப்போது விமர்சிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், தமிழகத்தில். அதுபோல் தலித் சிந்தனை என்று வரும்போதும் சுய போராட்ட மரபை நாம் மறுக்கமுடியாது என்று கூறும் நாள்வரும்.

■ இதில் உங்கள் கலைஇலக்கிய முகம் நோக்கிய திரும்புதல் எதைச் சாதிக்கும்?

● எழுபதுகளில் நாங்கள் பார்த்த மார்க்சிய விமர்சனம் நேரடியாய் இலக்கியத்தை வர்க்கப்பார்வை மூலம் அணுகியது. அதன்மூலம் இலக்கியத்தை அவர்களால் சரியாய் கவனிக்கமுடியவில்லை என்று விளங்கியது. அமைப்பியல் அடுத்து வந்தது. அது வும் மேற்கத்திய முறையையே பெரும்பாலும் சார்ந்தது. ஓரளவு தமிழ்த் தன்மை இருந்ததென்றாலும். அதனால்தான் தொல் காப்பியம் சொல்லும் மொழிதல் கோட்பாடு, 'நான் X நீ' மொழி அடிப்படை விமர்சனம் போன்றவைகளின் பக்கம் திரும்பினேன்.. அது வது முழுதா 'சுய(தமிழ்) X பிற' என்று எதிர் முனைகளாய் நம் விமர்சனம் கவர் கொண்டாலும் முற்போக்கு அணியினர் சுயஅடையாள அணியினரிடம் காணப்படும் சமத்துவத்துடன் இணைய வாப்பிட்டு. இந்தியப்பண்பாடு, தமிழ்ப்பண்பாடு, தலித்பண்பாடு என்று பேசுபவர்கள் ஒருக்காலும் 'இந்துத்வ' என்ற நிலைப் பாட்டுக்குள் போய்விழத் தேவையில்லை. எனவே சுய அடையாளத்தை இந்துத்துவத்திற்கு வெளியில் கட்டுவதே என் சமீபத்திய விமர்சனத்தின் நோக்கம் எனலாம்.

■ கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

● இந்திய மரபு ஒன்றை மரபல்ல. பல சாதி, இன, மொழி, மத மரபுகளைக் கொண்டதெனக் கூறுதல். முக்கிய வைதிகமரபுக்கு எதிரான தாந்திரீகம், சித்தர், சமண பௌத்தர் மரபுகளையும் போர்சிக்கவும், பெரியார், அம்பேத்கார் போன்றோர்களின் மரபுகளுடன் இந்திய கலாச்சாரத்தைப் புனரமைப்பு செய்வதும் நாம் செய்யவேண்டியது. இதற்கு கொஞ்சம் பேர் சேர்ந்து செயல்படவேண்டும். என் இப்போதைய பயணம் இந்தக் குறியை நோக்கி. □

பகிரங்கக்கடிதம்

ஏய் உங்களைத்தான்!

அன்று, தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம் என்றான் பாரதி.

பின்பு, தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் மாவோவை படியென எஞ்சியிருக்கும் கொம்புனிள் டுகள் கூற.

இன்று, தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் So What? என்கிறார்கள் தமிழ் New Age சிந்தனையாளர்கள்.

அன்புள்ள நண்பனுக்கும், நண்பிக்கும்

நேற்றுவரை நிம்மதியாக இருந்தேன்.

ஏற்றத்தாழ்வை எதிர்த்துப் புறப்பட்ட பாதையிலேயே ஏற்றத்தாழ்வா?

இல்லை நீ பொய் சொல்கிறாய்.

என்ன! பொய் என்று ஒன்று இல்லையா? பொய்யில் உண்மையும் உண்மையில் பொய்யுமா?

இல்லை, உனக்குப் பயித்தியம் பிடித்துவிட்டது.

பயித்தியம் என்பதே எமது அதிகாரத்தின் பகுப்புத்தான் என்கிறாயா?

கடவுளே!

என்ன கடவுளையே சாகடிக்க வேண்டுமா? அய்யோ நீ என்ன பெரியாரின் ஆளா?

god is dead? சரி கடவுளுக்கே முடிவுகட்டிவிட்டாயா?

முடிவும் இல்லை தொடக்கமும் இல்லை.

சரி என்றும் ஒன்றும் இல்லை என்றால் எப்படி? நீதி நியாயம், நன்மை தீமை, சரி பிழை என இருந்தால் தானே எம்மால் சகமனிதருடன் கூட்டாக பிரச்சினையற்று வாழமுடியும். என்ன ஏனாமாகச் சிரிக்கிறாய்.

எல்லாம் கற்பிதமா? பொது நீதி, பொது நியாயம் என்று ஒன்றுமே இல்லையா?

பல்வகைநீதிகளும் பல்வகை நியாயங்களும் உள்ளனவா?

எனக்கு நீதியாக உள்ளது அடுத்தவருக்கு அநீதியாகவும், எனக்கு சரியானது மற்றவர்களுக்குப் பிழையாகவும் தெரியும் என்கிறாயே, அது எப்படி உண்மையாகும்?

யோசித்தேன் நீ அதைத்தான் சொல்வாய் என்று, உண்மை என்று ஒன்று இல்லை.

பல்வகை உண்மைகள் அப்படித்தானே? நான் உனது கோட்பாட்டைப் புரிந்துகொண்டேன் பார்த்தாயா?

நான் என்பதே சமூகக்கட்டுமானம்தான் என பிதற்றாமல் உலகயதார்த்தத்தை பார். யதார்த்தம் என்பது மொழியின் வார்ப்பா? சும்மா பிதற்றாமல் எனது

பேச்சைக் கொஞ்சம் கேட்கிறாயா?

எதற்காக நான் நிற்பாட்டவேண்டும்?

எனது பேச்சை நீ கேட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

சரியாப் போச்சு... நான் பேசவில்லை மொழிதான் என்மூலம் பேசுகிறதா? wo(m)an is dead? மனிதனையே (மனிசியையே) கொலைசெய்து விட்டாயா? ஓ! உன்னைப்பிடித்து சிறையில் அடைக்கத்தான் வேண்டும்.

ஏன் அட்டகாசமாகச் சிரிக்கிறாய்? நான் ஏற்கனவே சிறையினுள் தான் உள்ளேனா? மொழிச் சிறையினுள் அடைபட்டுக் கிடக்கிறேனா? அதை விட்டு என்னால் மீள முடியாதா? என்ன என் சுயத்தை அழியுதுதான் உனது நோக்கமோ? சுயமே மொழியின் படைப்பா? என்னைப் பார்க்க உனக்குப் பரிதாபமாக உள்ளதா?

உன்னையும் உனது பார்வையையும் மாற்றவே முடியாது என நினைக்கிறேன். என்ன சொல்கிறாய் மாற்றம் இல்லை திருப்பமா? மொழியியல் திருப்பமா? அப்படி என்றால் என்ன?... linguistic turn? உண்மையில் உன்னைத் திருத்தமுடியாது. give me a break, please! போய்விடு!

வணக்கம்! இன்று நீ வரமாட்டாய் என நினைத்தேன், என்ன செய்யப் போகிறேனா? கதைப்புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் பார்க்கத் தெரியவில்லை? மிகவும் நன்றாகப் படைத்திருக்கிறாள் கதாசிரியை. படித்தபின் தருகிறேன். நீயும் படித்துப் பார், கதையை கதாசிரியை படைக்கவில்லை, நான் தான் படைக்கிறேனா? என்ன கதை விடுகிறாய்? நான் கதையைப் படிக்கிறேனே தவிர படைக்கவில்லையே. படைப்பாளி இறந்து விட்டானா? author is dead? ஏன் இப்படி பொய் சொல்கிறாய்? இப்போதுதானே புத்தகக் கடையில் அவள் கையெழுத்துப் போட்டுத் தர புத்தகத்தை வாங்கிவந்தேன். ஏன் இப்படி ஒரு அர்த்தமே இல்லாமல் கதைக்கிறாய்? என்ன முணுமுணுக்கிறாய். Reader produces a text on his or her own terms. அப்படியென்றால் என்ன அர்த்தம். நீ தமிழன் தானே. தமிழில் சொல்லு! தமிழன் என்ற அடையாளமே கற்பிதமா? நிரந்தரமாற்றதா? அடையாளத்தை விரும்பியமாதிரி மாற்றிக் கொள்ளலாமா? யாருக்கு கதைவிடுகிறாய்? அடையாளமில்லா மனிதர் எங்கு உள்ளார் சொல்? எப்படி? அடையாளம் பற்றிய சொல்லாடலா? உன்னுடன் தொடர்ந்து கதைத்தால் என் உடலைவிட்டு உயிர் பிரிந்துவிடும். உன் மனதில் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? மனம் உடலை ஆட்டிப்படைக்கிறதா? உடல்மீது எழுத்தா? என்ன உளறுகிறாய், உடல்சூட கலாச்சாரத்தின் உருவாக்கமா? ஆணுடல் பெண்ணுடல் என்பதே கலாச்சாரத்தின் உற்பத்தியா? gender

trouble? காணும் போய்விடு. அதோ எனது காதலி வருகிறாள். தயவுசெய்து போய்விடு. என்ன? அவளும் நானும் எவ்வளவு அன்பாக இருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் நான் அவளை அடக்குகிறேன் என்கிறாயே? சரி சரி. சிலவேளைகளில் நீ சொல்வதும் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் சகல அடக்குமுறைகளையும் விரைவில் ஒழித்துவிடுவோம். என்ன உளறுகிறாய்? சாதி ஒடுக்குமுறையை அகற்றுவதற்கும் பெண்ஒடுக்குமுறையைத் தீர்ப்பதற்கும் அப்பவே வழிசொல்லிவிட்டோமே. அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்ப்பரியும். அது வந்தால், இது போய்விடும். கவலைப்படாதே. ஒடுக்கப்படுவோரின் கூட்டுத்தான் முக்கியம். கூட்டு என்றால் அடக்குமுறை, ஜனநாயக மறுப்பு என நீயாகவே எப்படி அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். வித்தியாசங்களைப் பேணுவதுதான் சரியான ஜன நாயகமா? வித்தியாசங்களை ஏற்பதின்மூலமும் மதிப்பதின்மூலமும் தான் ஜனநாயகத்தை கட்டியெழுப்பமுடியுமா?... என்ன? கட்டுடைத்தல் தான் செய்யப்படவேண்டிய ஒன்றா? போய்விடு.

நண்ப நண்பிகளுக்கு நேற்றிலிருந்து நான் மாறி விட்டேன்.

புகலிடவாழ்வில் அடிக்கடி எழுவது வாழ்வின் அர்த்தம் பற்றிய கேள்வி. இதுவரை மார்க்ஸிசம் சமூகமாற்றத்தில் நம்பிக்கை தந்ததுடன் மாற்றத்தில் எமது பங்களிப்பை வலியுறுத்தியதனால் வாழ்வின் நோக்கம் பற்றிய கவலையும் வாழ்வின் அர்த்தம் பற்றிய கவலையும் எம்மைத் தாக்கவில்லை. இறைநம்பிக்கையுள்ளவருக்கு கடவுள் கோட்பாடு கொடுத்த தன்நம்பிக்கையை, மார்க்ஸிசம் நமக்குக் கொடுத்தது.

சந்திர சுகன்

அனைத்து தொடர்புகளுக்கும்:

அம்மாவிடு

சி. 46 இரண்டாம் தெரு

நகராட்சிக் குடியிருப்பு

தஞ்சாவூர்-613007

இந்தியா.

வா, வா, கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ இன்று வரமாட்டாயோ என கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தேன். நீ சொல்வது சரிதான். நான் நேற்று உன்னை கடுமையாக பேசியது பிழைதான். மேலே உள்ளது யாருடைய கவிதை? உனக்கு விளங்காது. அது ஒரு தமிழ்க் கவிஞரின் கவிதை. அவர் ஒரு மகா கவி. அவரையும் கட்டுடைக்கவேண்டுமா? இன்று உன்னுடன் சண்டை பிடிக்கவேண்டாம் என்று இருந்தேன். அது சரி, நீ எல்லாவற்றிற்கும் ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தால் எப்படி? anything goes ஆட்கள் நீங்கள்தானா? அவர்களையும் உன்னையும் ஒப்பிடவேண்டாம் என்றால் எப்படி? அவர்கள் புதிய தமிழ் new age சிந்தனையாளர்களா? அவர்களுக்கும் உனக்கும் தொடர்பே இல்லையா? அவர்களாற்தான் உனக்குக் கெட்ட பெயரா? கெட்டது நல்லதுதான் உன்னிடத்தில் இல்லையே. நிலைமைக்கு ஏற்ப கோட்பாட்டை மாற்றலாமா? அப்படியாயின் நீ anything goes ஆள்தான். இல்லையென்றால் எப்படி? சின்ன வித்தியாசம் இருக்கலாம். எனக்கு சிறியதாகத் தெரிவது, உனக்குப் பெரிதாக உள்ளதா? சரி விடு. இந்தா, போகும்போது இப்புத்தகத்தையும் கொண்டு போ. விளம்புநிலை மனிதர்களைப்பற்றி தமிழில் வெளிவந்திருக்கும் ஒரு புத்தகம். இது அவர்களின் குரல், can subaltern speak? என என்னை ஏன் கேட்கிறாய்? எல்லாத்திற்கும் கேள்வி கேட்கிறாயே? இந்த radical chic யாருக்கு...? நிற்பாட்டாவிட்டால் போய்விடுவாயா? இது உனக்கு பகியான விடயமில்லையா? உனது குற்றச்சாட்டுகளை நான் காதில் போடாது குத்தலாகவே பேசுகின்றேனா? political correctness கோருகிறாயா? மன்னிக்கவேண்டும். ஆனால், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நாம் சரி என கருதிவருவதை, நீ எப்படி கேள்விக்கு உள்ளாக்கலாம்? பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களா? அமைப்பின் பலாத்காரமா? ஓ மன்னித்து விடு! கண் துடைப்பு வேண்டாம், வழிவிடச் சொல்கிறாயா? எனது அனுதாபம் உனக்குத் தேவையற்றதா? புளித்துவிட்ட ஒன்றா? எனது சலுகையைக் காப்பாற்ற நான் போடும் தந்திரமா? போகப் போகிறாயா? கட்டாயம் போகத்தான் வேண்டுமா? முன்பு வரும் போது உனது காதலியையும் கட்டாயம் கூட்டி வருவதாகச் சொல்லியிருந்தாய். அடுத்தமுறை வரும் போது அவளையும் கூட்டிவா. அவள் இங்கேதான் உள்ளாளா? எனக்கு என்ன கண் தெரியாது என நினைத்தாய் போலும். அவளை உன்னுள் சுமந்து திரிகிறாயா? இருவரும் ஒன்றா? என்ன சங்கரர் போல் பேசுகிறாய்? சங்கரரா இல்லை சங்கரனா? நந்தனாரை நந்தனார் என அழைக்காமல் நந்தன் என அழைப்பதற்கும். இங்கு சங்கரர் என அழைப்பதற்கும் காரணம் உண்டா? ஆ! புரிகிறது இதுதான் கட்டுடைப்பா? கட்டாயம் நாளை மறக்காமல் வருவாயா?

கடிதத்தைத் தொடர்ந்து எழுதமுடியவில்லை. மன்னிக்கவும்.

—ஸ்பாட்டகல் தாசன்

பற்றை இலைக்கஞ்சு...

மூன்று நாட்களாய்
மூடிக்கிடந்தது
வானம்

மழையைக் குளிர்
காற்றில் புணர
மூசிக்கொட்டிற்று
வெண்பனி
முடங்கிக் கிடந்தது
மனிதரும் உலகும்.

சூத்திர ஒழுக்கில் ஒழுகிய
உடலில் பிணியாய் படர்கிறது
ஒய்வு.

கண்ணீரில் கரிக்கிறது
உப்பு.

இளமையை வறுமை
மேய்ந்த காலை

வானம் உடைப்பெடுத்து
பொழிகிறது மாரி
அடை மழை

வளவை
நிறைத்திருக்கிறது வெள்ளம்
வயிற்றை
நிறைத்திருக்கிறது பசி

ஒழுக்கு வீட்டின்
மூலைத் திண்ணையிலே
ஒதுங்கியிருக்கிறோம்
பரணிற கிடந்த
தாய்மூடல் பெட்டியுள்ளே
எஞ்சியிருக்கிறது
ஒரு சிறங்கை அரிசி.

மழை ஓய்ந்ததோர் துளிப்பொழுதுள்
எட்டி நடந்து
வெட்டை பற்றையிலே
பற்றி
படர்ந்திருந்த முசுட்டையிலை
கொவ்வை.

மழைக்கொடிந்து விழுந்த
முற்றத்து முருங்கையில்
உருவியெடுத்த
ஐந்தாறு முருங்கையிலை

இவற்றோடு
புளியின் சுவை
சுண்டச் சேர்த்து
கஞ்சி காச்சித் தருகிறாள்
அம்மா.

அடுக்களையில்
சுற்றி சூழ்ந்திருந்து
பருகி மகிழ்கிறோம்
நானும்
என் இளவல்கள் நால்வரும்.

இன்று
இருண்ட கண்டத்தில்
அவள் அறியாதோர் மூலையில்
மூப்பின் பிணியோடு
பார்த்திருக்கிறாள்
அம்மா.

துருவப் பனிக்கொதுங்கி
சாளரத்து ஓரத்தில்
காத்திருக்கிறேன்
நான்.

இன்னமும் எதை வேண்டி
தொடர்கிறது
போர்.

சுருஷிமொழி

சாஸ்திரசீர்சலீ

சிவலிங்கம் சிவபாலன்

குளறியடிச்சுக்கொண்டு பேரப்பெடியன் சொன்னதும், மணியத்தாருக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. "பாவி மனிசன் சொல்லச் சொல்லக் கேளாமல் போனது" என்னதான் இருந்தாலும் மணியத்தாரும், பூநகரி பூவிலிங்கத்தாரும் அந்தக்காலம் தொடரே உறவுக்காரராயிருந்தாலும் வலு சிநேகிதம். சிநேகிதமெண்டு தொடங்கினது உந்த வண்டில் மாடுகளோடதான். மணியத்தார் வீட்டிலை ஒண்டெண்டால் பூநகரியார் முன்னுக்கு நிப்பார். அது மாதிரி பூநகரியாருக்கு ஒண்டெண்டால் மணியத்தார் தான் தலைப்பாக்கட்டோட முன்னுக்கு நிப்பார்.

பேரப் பெடியள் வந்து இதைச் சொன்னதாலை மணியத்தாருக்கு கையம் ஒடேல்லை. காலும் ஒடேல்லை. ஆர் செத்துக் கிடந்தாலும் அசையாத மணியத்தார் இப்பிடயெண்ட உடனை மயங்கி விழாத குறை. அவருக்கு இடைக்கிடை 'பிறசர்' வேறை. எண்டாலும் எதுக்கும் அசையாதவர். தோளிலை துண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். வைக்கல் திண்டு கொண்டிருந்த மாட்டை, வண்டில் நுகத்திலை கட்டினார். கொஞ்ச வைக்கலை வாரிச் சுருட்டி பழஞ்சாக்கிலை அடைஞ்சு துலாவின்றை பின்பக்கம் தூங்கவிட்டார். பின் கட்டையை, அதுதான் முட்டுக்கட்டையை உயர்த்திக் கட்டினார்.

"ஏறடா பேராண்டி வண்டில்லை" தொடர்ந்து அவர் குடுத்த சத்தச் சிக்கினலிலை மாடுகளின் சலங்கைச் சத்தத்தோட வண்டில் சவாரித்தது. "இன்னுமேன்றா அழுதுகொண்டிருக்கிறாய்" ஒரு அதட்டலுடன் பேரன் அமைதியா கிக்கொண்டான்.

"அருவி வெட்டின கையோடை நெல்லைக் கொண்டே. மருமேளிட்டைக் கொடுத்தி வேணும்" எண்டு சொன்ன மனிசன் இப்பிடயாக்கிட்டு, தலையிலை கிடந்த தலைப்பாவை அவிட்டு இருப்பில் கட்டிக்கொண்டு சூழ்ந்து கொண்ட

சுட்டத்தை "விலகுங்கோ மக்கள்" எண்டதும் எல்லாரும் விலத்தி இடம் விட்டுக் கொண்டினம். பாத்ததும் விறைச்சுப் போனார். பெருமூச்செறிய "கண்கெடு வாங்கள். இந்த வேலை செய்யு போட்டாங்கள்." மணியத்தாருக்கு தொண்டையடைச்சு குரல் தழுதழுத்தது. அக்கம்பக்கத்திலை நிண்ட வைக்கெல்லாம் விலாவாரியா சொல்லிப்போட்டு பூநகரியாற்றை வண்டில்லை கிடந்த நெல்லு மூட்டையளை யெல்லாம் தன்ரை வண்டில்லை அடுக்கினார். நாலு சீப்போட கிடந்த இதரவாழைக் குலையை யும் தாரோடை எடுத்து வண்டில் தட்டியிலை கொழு வினார். தலைகுத்துக் கரணமா வண்டில்லை தொங்கின நாலு சாவல் குஞ்சுகளையும் அப்பிடயே தன்ரை-வண்டில்லை கட்டினார்.

"எட மக்காள், நீங்கள்தான் மேனை அந்தரிச்ச இடத்திலை உதவ வேணும்... பிரேதத்தைக் கொண்டேய் நல்லம்மாவின்றை கையிலை ஒப்படையுங்கோ! நான் இதுகளைக் கொண்டு போய் உந்தாளின்றை மருமோளிட்டைக் குடுத்துட்டு, அதுகளையும் சுட்டிக்கொண்டு வாறன்." வண்டில் தொடர்ந்து சலங்கைச் சத்தத்தோடை வெளிக்கிட்டது.

"பூநகரி காம்ப அடிக் கேக்கை, அதுகளுக்குப் பாது காப்பு இல்லை எண்டிட்டு, அதுகளைச் சாவகச்சேரியிலை ஆரோ பறத்தியார் வீட்டை கொண்டேய் இருத்திப்போட்டு, பூவிலிங்கத்தார் நல்லம் மாவோடை பூநகரியிலை இருந்தவர். இந்தப் போகவிளைச்சல் பெருவாரி. இதை இப்பிடயே கொண்டபோய் சாவகச்சேரியிலை பறிச்சப்போட்டு வந்திடுவம் எண்டு இந்த வேகா வெப்பிலுக்கை வெளிக்கிட்ட மனிசன்.

வாயுக்கை போட்ட பொயிலைத்துண்டு வேறை நாக்கோடை சேர்ந்து வெளியாலை வந்துகிடக்கு. நல்லம்மாவும் பிரேதத்தைப் பார்த்தவுடனை எக்கணம் மண்டையைப் போட்டிடுமோ தெரியாது." தன்ரை பாட்டுக்கு மணியத்தார் சொல்லிக்கொண்டு போக பேரன் கேட்டுக்கொண்டு வாறான். பூநகரியாற்றை ஆசனப்பலகை உந்தமாதிரி சிதறிக்கிடக்கு. அதுவும் பூவரசம் பலகை. மனிசன் என்ன பாடுபட்டிருக்கும். நீண்ட பெருமூச்சு விட்டார். ஆனையிறவிலை இருந்து அடிச்ச 'செல்' இந்த மனிசன்ரை உடம்பைக் கிழிக் குமெண்டு ஆர் நினைச்சது. பேரன் இப்பவும் பேசாமல்தான் வாறான்.

பூவிலிங்கத்தாற்றை மூத்தவன் சேர்மணியிலையாம். அவனும் கேள்விப்பட்டால் எக்கணம் பதறித்தான் போவான். அவனும் மனிசி பிள்ளையளை இஞ்சை விட்டிட்டு, அங்க இப்பவும் அகதிமுகாமிலையுடைய இருக்கிறான். வேலைவெட்டி ஒண்டுமில்லையாம். அதை இஞ்சையே செய்திருக்கலாம். அவனுக்கு ஏழரைச்சனி பிடிச்சிட்டுது. அவன் ராதாகிருட்டினன் நல்லாபடிச்ச பெடியன். அந்தக் காலத்திலை தமிழரசுக்கட்சிக்காரங்களோடை திரிஞ்சவன். கிளறிக்கல் சோதினை பாஸ்பண்ணிப்போட்டு மறுமொழிக்காகக் காத்துக் கொண்டு நிக்க, கொங்கிர சக்காரங்கள் அந்த வேலையை அவனுக்கு குடுக்கக்கூடாது எண்டு கவுண்மேந்துக்கு மொட்டைக்கடுதாசி எழுதிப் போட்டிடாங்கள். உவனர் வேலை அப்பிடயே அங்க தம்மிட்டுப்போச்சு. பெடியன்

ஒவ்வொருநாளும் காயிதக்கா
றனைப்பாத்துப்பாத்து
அலுத்துப்போச்சு. பேந்து
தாடியோடை கொஞ்சநாளா
திரிஞ்சுது.

உதைப்பாத்திட்டு
விதானையாற்றை மருமோன்
உவனை கொழுப்புக்கு
சூட்டிக்கொண்டுபோய் பெரிய
கந்தோரிலை விசாரிக்கேக்கை
தான் தெரிஞ்சுதாம் பெட்டிசம் வந்து
விசயம். பேந்து அங்க ஆரையோ
பிடிச்சு, கைக்காலியோடை
சாராயப்போத்தில்
வாங்கிக்குடுத்து. ஒருமாதிரி
விதானையாற்றை மருமோன்தான்
அந்த வேலையை உவனுக்கு
எடுத்துக் கொடுத்தது.
திருக்கணாமலையிலை நல்ல
சம்பளத்தோடை
வேலைசெய்தவன்.

பிறகு உளுக்குள்ளை ஒரு
பெடிச்சியைக் கட்டினவன்.
எல்லாரும் வெளிநாட்டுக்கு
அள்ளப்பட இவனும்
பிறகாலையோட்டான்.
அதுகளும் இப்ப ஏதோ
நல்லாயிருக்குதுகள். பெடியன்
ஒண்டு கொழுப்பிலை
படிக்குதாம். மற்றப் பிள்ளையள்
தாயோடை சாவச்சேரியிலைதான்.

பேரப்பெடியனுக்கு
பூவிலிங்கத்தாரையும், அவர்
கிடந்த கிடையையும் பார்த்து மனம்
ஒரு நிலைக்கு வரேல்லை.
இடைக்கிடை மணியத்தாற்றை
கதையையும் காதிஸ்
போட்டுக்கொண்டு வாறான்.
மணியத்தார் வண்டில்லை
ஏறியிராமல் மாடுகளோடை சேர்ந்து
தானும் நடந்துதான் வாறார்.
மாடுகளுக்கு ஆன தீனில்லை, ஏன்
மனிசருக்கும்தான் ஆன
தீனியில்லை. அப்ப வாய்பேசா
சாதியளை எப்பிடி வருத்திறது.
அதுதான் தானும் கூடவே மாட்டினர்
நானயக் கயித்தை பிடிச்சபடி
நடந்து வாறார். பேரன்
நெல்லுமுட்டையளுக்கு மேலை
சக்கைப்பாணிகட்டி இருந்து,
யோசிச்சுக்கொண்டு வாறான்.
வண்டில் அச்சுக்கு எண்ணை
தண்ணி இல்லாமல் அது வேறை
கீச்சிடுது. அச்சம் நல்லாத் தேஞ்சு
போட்டுது. இந்த வண்டில் செய்து

கொடுத்த, ஆடுகால்
பொன்னுத்துரையும்
செத்துப்போச்சு. இப்ப ஆர்
இருக்கினம்? முன்னையமாதிரி
வண்டில் செய்ய!

அதுதான் கிடக்கிறதை
எண்டாலும் கவனமா
பாவிக்கவேணும்.

அந்தக்காலத்திலை
கவுண்மேந்திலை வேலைசெய்த
மனிசன் பூவிலிங்கத்தார்.
அம்பத்தாறிலை (1956)
பண்டாரநாயக்காவினர்
தனிச்சிங்களச் சட்டத்தோட
வேலையைத் தூக்கி
எறிஞ்சுபோட்டு "போடா நீயும் உன்
வேலையும். உன் சம்பளம் என்ற
வீட்டுக்குத் தேயிலை சீனி
வேண்டக்காணாது." எண்டுபோட்டு
வந்த மனிசன். இந்தியாவில்
இருந்து கொண்டு வந்தவையிட்ட
ரெண்டு வடக்கன் மாட்டை வாங்கி,
உந்த வண்டிலையும் வாங்கி
இவ்வளவு காலமும் நல்லபடியா
குடும்பத்தை பாத் மனிசன்.
இண்டைக்கும் கண்ணிலை
பல்லிலை பழுதில்லை. நல்லா
பேப்பர் படிக்கும். ஒரு
முடிச்சுக்கயித்தை பல்லாலை
கடிச்சுத் துண்டுதுண்டாக்கும்.
தலையிலை ஒரு நரைவிழேல்லை.
அந்தக் காலத்துச் சாப்பாடு. ஏன்
மனிசன் இப்பவும் அரைச்சு கறிதான்
திண்ணும். பத்துப்பேரைக் கட்டாத்
தூக்கி அடிச்சுப் போடக்கூடிய
மனிசன். அண்டைக்கும் பங்கர்
வெட்டினவைக்கு ரெண்டு தறியிலை
தென்னங்குத்தியைத் தறிச்சுத்
தோளிலை
தூக்கிக்கொண்டுபோய்க்
குடுத்தது. "எவ்வளவு பெரியவர்
தாறது" எண்டு அவை கேக்க
"ஏதோ தாறதைத்தா மேனை"
எண்டு, அவை குடுத்ததை
எவ்வளவு எண்டும் பாராமல்
வாங்கிக்கொண்டுபோன மனிசன்,
இண்டைக்கு இப்பிடிக்க
கிடக்குமெண்டு ஆர் நினைச்சது.
"ஏன் தனியக் கிடந்து
மாயிறியள். மருமோளோடை போய்
இருங்கோவன்." எண்டதுக்கு,
"அதுகள் இடைஞ்சல்படேக்கை
நாங்களும் போய் மிதிபடுறது
சரியில்லை" எண்ட மனிசன்.
நல்லம்மாவை விட்டிட்டுப்

போயிட்டுது.

மனிசி என்ன பாடுபடுகுதோ?
"அப்பப்ப உந்த வைரவ
கோயிலடியிலை வண்டிலை
நிப்பாட்டண்ணை தண்ணி
குடிச்சிட்டு வாறன்." பேரன்
சொல்ல ஒரு கரையிலை நிப்பாட்டி
இறங்கவிட்டார்.

பின் குத்துக்கட்டையளை
அவிட்டு, சில்லுகளுக்கு கல்லும்
கட்டிவிட்டிட்டு மாட்டினர்
கயிறுகளையும் கொஞ்சம்
இளக்கிவிட்டார்.

"பாவம் மாடுகளும் நல்லா
இளைச்சப் போச்சுதுகள்."
அதுகளையும் கொஞ்சம்
ஆறுவிட்டார். தன்ரை தலையிலை
கிடந்து
தலையாத்துண்டை எடுத்து,
முகத்தை துடைச்சுக்கொண்டு,
"கண்ணுக்கு முன்னாலை
நடக்கிறதை பாத்துக்கொண்டிரு
வைரவரே" எண்டு தன்ரை
வலது கையை எடுத்து
நெஞ்சிலை வைச்சு
வேண்டிக்கொண்டு கிணத்தடிக்குப்
போனால் அங்க
வாளியில்லை. இந்தக்
காலத்திலை எங்கை கிடக்கு
வாணி? மண்டபம் முழுதும் ஓடுகள்
இல்லாமல் கிடக்குது வைரவர்
கோவில். பக்கத்து இறப்பிலை
பனையோலைப்பட்டையும்,
பனைநாரும் கிடந்துது.
அதைப்பத்திரமா அவிட்டெடுத்து
"இந்தா மேனை பட்டையைப் பிச்சுப்
போடாதை, தாகத்திலை
வாறதுகளுக்கு உதவும்" எண்டு
பெடியனிட்டைக்குடுக்க, அவனும்
பத்திரமா தண்ணியை அள்ளி
குடிச்சப்போட்டு
பட்டையை பழையபடி
பக்குவமாத் தொங்கவிட்டான்.
"எப்பன் ஆறியிரு". தானும் அங்கை
நிண்ட வேம்பமரத்திரை வேரிலை
ஆறுதலாக இருந்தார்.
கொஞ்சநேரம் கழிய வண்டில்
மற்றத்தரம் வெளிக்கிட்டது. முந்தி
ஒருக்கா உவன்ராதா கிட்டினனும்
மணியகாறன் கந்தோரிலை வேலை
செய்தவங்களும்.
வேற இளவட்டங்களும்
பூநரிக்காட்டுப்
பக்கமா மந்தலாறு
பொறுக்க கத்தியள்,

கோடாலியள் கொண்டு
ஓற்றையடிப்பாதையாலை நெடுகப்
போயிருக்கிறாங்கள். ஒரே
அடர்காடு: ஒரு ஆறேழு மைல்
போயிருப்பார்கள். ஒரு பழைய
கட்டிடம், அதோடை
பாறிவிழுந்த தூண்களும்,
சரிஞ்சு கொட்டுண்ட
கூரையுமா பாழடைஞ்சு கட்டிடம்,
அதுக்குப் பக்கத்திலை
ஒரு குளம். நல்ல தெளிஞ்சு
தண்ணீர், வைரக்கல் கட்டு, ரெண்டு
மான் குட்டியள் மேஞ்சுகொண்டு
நிண்டிருக்கு. தூரத்திலை ஒரு
சிறுத்தை பதுங்கிக்கொண்டு
நிண்டிருக்கு. அக்கம்
பக்கத்திலை சோடை பாஞ்சு
தென்னையள் எண்டு ஒரு
பழைய அரண்மனைமாதிரி.
சங்கிலித்தோப்பு யமுனாரி
(யமுனா ஏரி) மாதிரி கிடக்க
கண்டிருக்கிறார்கள்.
இவங்களுக்கு கிட்டப்போக
பயம். ஒருவேளை செய்வினை
குணியம் செய்து,
இடமெண்டு நினைச்சாங்களோ
தெரியாது. ஒரே வெளவால்.
உள்ளுக்கை போய்ப்பாக்க
ஒருத்தனுக்கும் துணிவு
வரேல்லை. எண்டாலும்
இவங்களுக்கு ஒரு ஆச்சரியம்.
அந்த இடமெல்லாத்தையும் நிண்ட
நிலையிலை
சுத்திப்பாத்திருக்கிறாங்கள்.
ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு
விதமாப் பேசிப்போட்டு, இது ஒரு
ராசா வாழ்ந்த
இடமாக்குமெண்டிட்டு, கொலம்பஸ்
அமெரிக்காவைக் கண்டு
பிடிச்சுப் பேர் வெச்சுமாதிரி
இவங்களும் 'அரசபுரம்' எண்டு
பேரை வச்சுப்போட்டு
வந்திட்டாங்கள். கொஞ்சநாளா

ஊருக்குள்ள இதே கதைதான்.
உந்தப்பத்தை பறகுகளை
எல்லாம் வெட்டிக்கொண்டு பூச்சி
பூரான்களுக்குப் பயப்பிடாமல்
போட்டு வந்திட்டாங்கள்.
எங்களுக்குமொரு ஆசை அப்ப
இருந்ததுதான். அதை ஒருக்கால்
உப்பிடயே போய்ப்பாத்திட்டு
வந்திடுவமெண்டு. ஒண்டுமாறி
ஒண்டா வேலை வில்லட்டி,
அதுதான் போகக்
கிடைக்கேல்லை.
ஒரு கொஞ்ச வருசத்துக்குப்
பிறகு கலட்டிக்கை இருக்கிற
'பூனிவேர்சிறியிலை' படிக்கிற
பெடியெட்டை பெல்லாம் சரித்திரப்
புத்தகத்திலை
இதுபற்றிப்படிச்சவையாம், பிறகு
ஏதோ ஆராச்சி
செய்யப்போறமெண்டு கால்நடையா
சோறு தண்ணியெல்லாம்
அள்ளிக்கட்டிக்கொண்டு
போச்சுதுகள். இடத்தைக்
கண்டுபிடிச்சுதுகள்.
சுத்திப்பாத்துதுகள். பிறகாலை
குளத்துப்படிக்கட்டிலை
"இராசாதிசாரத்துக்கு உட்பட்டது"
எண்டு கிடந்துதாம். அதை அதுகள்
அப்பிடயே பேப்பருக்கு
குடுத்துதுகள். இதைப்பாத்து,
இவங்களுக்கும் ஒரே புளகம்.
தாங்கள் நினைச்சது
சரிதானெண்டு. பேரு
மெல்லே வைச்சுப்போட்டு
வந்தவங்கள். பழங்கதை
சொல்லிக்
கொண்டு வந்ததாலை களைப்புத்
தெரியேல்லை. இடைக்கிடை
பெடியன் நித்திரைதூங்கி
விழுந்துபோகாமல் பார்த்துக்
கொண்டார்.
தூங்கிவழிஞ்சு கொண்டிருந்த
பெடியனுக்கு உயிரவந்த

மாதிரி "உங்கையணை அப்பு
சகடை வருகுது" ஆகாசத்திலை
ஒரே உறுமல், மணியத்தாருக்கு
அடிவயித்தைக் கலக்கியது.
பெடியன், கோழியையும்
தூக்கிக்கொண்டு ஒடிப்போய்
வரம்புக்கரையிலை
படுத்துக்கொண்டான். மாட்டை
அவிழ்த்துக்கலைத்துவிட்ட
மணியத்தார். வண்டிலை
பாரத்தோடை முகக்குப்புற
சரியவிட்டார். அவரும் ஒரு
வரம்புக்கரையிலை குப்புற
மல்லாந்துபடுத்துக்கொண்டார்.
சனசந்தடியில்லாத இடம்.
வந்த சகடை கொண்டு
வந்ததை அப்பிடயே
விதைச்சுப்போட்டு போயிட்டது.
இடியும்புகையும் நெருப்புமா அந்த
அயலட்டையெல்லாம் பத்தி
எரிஞ்சது. "பெற்றோல் குண்டாம்"
காது கன்னமெல்லாம்
அடைச்சுப்போச்சது. ஒரு அசட்டுச்
சிரிப்புச் சிரித்தார். மாடுகள்
சத்தத்திலை வெருண்டுபோய்
நிண்டுதுகள். பழையபடி
மாடுகளை வண்டில்லை பூட்டி...
அமைதி. மயான அமைதி.
பழைய நிலைக்கு இன்னுமி
வர்கள் திரும்பவில்லை.
"இந்த நெல்லைக்
கொண்டுபோய்க்குடுத்துதால்
அதுகள் கஞ்சியையாவது
காய்ச்சிக் குடிக்குங்கள்."
பூவல்லிகத்தார் இல்லாவிட்டாலும்,
அந்தாள் வீரும்பினதைச்
செய்துபோடவேணும்.
இந்தமுறை மனிசனுக்கு நல்ல
விளைச்சல்.
அதுதான் சா விளைச்சல்.
இவர்கள் தம்முயிரை வெறுத்து
மன்னுயிரைக் காக்கப்
புறப்பட்டுவிட்டார்கள். ●

எக்ஸில் வெளிப்பாடுகள்
மறையாத மறுபாதி
புகலிடத்துப் பெண்கள் கவிதைத் தொகுப்பு
முதற் பதிப்பு: பெப்ரவரி 1991
தமிழர் தரிப்புக் குறிகளின் பயன்பாடு
சி. சிவசேகரம்
முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 1994
பிரதிகட்கு: EXIL, 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France. e-mail: EXILFR@aol.com

ஸ்டான்லி குப்ரிக்: சொர்க்கமும் நரகமும் குறித்த தரிசனம்

யமுனா ராஜேந்திரன்

மனித இயல்பின் பின்னிருக்கும் கசப்பான ரகசியம் யாதெனின் மிருகஇயல்பு எப்போதுமே மேலெழுவதற்கான சாத்தியமிருப்பதுதான். மனிதனுக்கு ஆபத்து மானுட விரோதத்திற்குத் தயாராகவிருப்பது போன்றவை அவனது மிருகத்தனத்திலேயே இருக்கிறது. அந்த ஆபத்தானது தற்போது அவன் இயந்திரமாகிவிடுவதற்கான பண்பிலேயே பொதிந்திருக்கிறது.

Susan Sontag in The Imagination of disaster : 1965

இருபதாம் நூற்றாண்டு மனிதர்கள் அதிகமான அளவில் தாந்திரீகம், மாயா தீத அனுபவங்கள், முக்தி பெறுவதற்கான தேடல்கள், ஆழ்மனத்தில் முங்கிவிடும் போதைவஸ்து பழக்கங்கள், பூமிக்கு அப்பாலான அறிதல் குறித்த நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அர்த்தத்தில் கற்பனாலோகம் மற்றும் அதியதார்த்தம் மாந்திரீக விவரணம் போன்றன இயற்பண்பை விடவும் காலத்துக்கு அருகிலான உணர்வைத் தருபவையாக இருக்கிறது.

Stanley Kubrick in Stanley Kubrick directs : 1971

மறுபடியும் நாம் தனி மனிதர்களாகவும் கூட்டு மனநிலையுள்ளவர்களாகவும் நாம் எங்கே நிலை கொண்டிருக்கிறோம் எனும் நிலையை அவதானித்து போராடவும் செயல்படவுமான அறிவைப்பெற ஆரம்பிக்கவேண்டும். இன்று எமது வெளிவகையிலான, சமூகவகையிலான குழப்பியடிக்கப்பட்ட காலங்களைக் கடந்து சமகாலத்தினின்று நாம் போராடத் தொடங்கவேண்டும்.

பின் நவீனத்துவத்திற்கு அரசியல் வடிவம் ஏதேனும் இருக்குமாயின் அதன் செயல் பிரதேசம் இது தான்: சமூக அளவிலும் வெளி அளவிலும் (social and spacial scale) உலகவயமான அறிதல் சித்திரத்தைக் கண்டுபிடித்து வெளிச்சத்திற்குக் கொணர வேண்டு மென்பதுதான்.

Frederic Jameson in Postmodernism
or the Cultural Logic of Late Capitalism

தனிமை ரகசியம் கலைஒருமை

ஸ்டான்லி குப்ரிக் எப்போதுமே பிரச்சினைக்குரிய இயக்குநராகவே இருந்து வந்திருக்கிறார். தனிமனிதர் என்கின்ற அளவில் அவர் சமூகத்தினின்றும் ஜனக்கூட்டத்தினின்றும் நிறுவனங்களில் இருந்தும் விலகி வாழ்ந்தவர். குடும்பத்தினரிடமும் நண்பர்களிடமும் படைப்பாளிகளிடமும் மட்டுமே நெருங்கிப் பழகியவர். அவரது அண்டை வீட்டுக்காரர்களோ தோட்டக்காரர்களோ அவரது ஊரைச்சேர்ந்தவர்களோ கூட அவரைப் பார்த்ததில்லை. அவரது 148 ஏக்கர் நிலமும் வீடும் உயர்ந்த மதிற்சுவர்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. எலக்ட்ரோனிக் கேட்டுகளைத் தாண்டி பார்வைகூட உள்நுழைய முடியாத ரகசியத் தனிமையில் தமது மனைவி, மூன்று பெண்குழந்தைகள், மகள் வழிக்குழந்தைகள் போன்றோருடன் அவர் வாழ்ந்தார். அவர் நேர் முகங்கள் தருவதில்லை. தன்னை முன்னிறுத்திப் பேசுகிறவர் இல்லை. தனது படம் பற்றி பாதுகாத்தும் பேசுவதில்லை. அவரது இறுதிச் சடங்குகளின் விவரணம், கலந்துகொண்டவர்கள் உட்பட வெளியுலகுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. தனிமை விரும்பியாக விலகியே வாழ்ந்தவர். தனிமை விரும்பியாக விலகியபடியே ரகசியமான நிலையில் அவரது 148 ஏக்கர் நிலத்திலேயே யூதச் சடங்குகளின் படி அவர் புதைக்கப்பட்டார். பிற மனிதர்களைத் தொந்தரவு செய்யாத அவர், பிற மனிதர்களின் தொந்தரவுக்கும் அவர் தன்னை ஆட்டுத்திக்கொள்ளவில்லை.

அறுபதுகளின் இறுதில் ஹாலிவுட் ஸ்டூடியோ அமைப்பின்மீதும், நட்சத்திர ஆதிக்கத்தின்மீதும் கொண்ட கசப்புணர்வினால் தனது படைப்பாளிமையை யாத்தும் யொள்வதற்காக இங்கிலாந்தின் ஹெர்ட் போர்ட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்த குப்ரிக் ஒரு தகவல் தொழில்நுட்பக் கோட்டையாகத் தனது வீட்டை உருவாக்கியிருந்தார். தனியாக படத்தொகுப்பு, அரங்கம், தனியே இசைப்பதிவு நிலையம் போன்றன அவரது வீட்டுக்குள்ளேயே அமைந்திருந்தன. நேரடியாகத் தனிமனிதர்களோடு அவர் உறவுகொள்ளவில்லையே தவிர, மிகச் சாதாரண மனிதர்களிடமிருந்து எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், தயாரிப்பாளர்கள்வரை நினைத்த நேரத்தில் தொடர்பு கொள்ளும் தகவல் தொழில்நுட்ப உயிரியாக அவர் இருந்தார். தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் சாத்தியங்களையும் குப்ரிக்கையும் பிரிக்க முடியாது எனச் சொல்லும் ஸ்பில்பேர்க் தாங்கள் மணிக்கணக்கில் சினிமாபற்றி உலகுபற்றி கலந்துரையாடியதைச் சொல்கிறார்.

குப்ரிக் குறித்த அஞ்சலிக் கட்டுரைகளில் குப்ரிக் secretative, reclusive, dictatorial போன்ற பதங்கள் அடிக்கடி இடம்பெற்றன. இன்னும் சிலர் arrogant என்று கடுமையாகச் சொல்லவும் செய்தார்கள். அவருடன் திரைக்கதையாசிரியர்களாகச் செயல்பட்ட இர

ண்டு நாவலாசிரியர்கள் இத்தகைய பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு தமது அவதானங்களை முன்வைத்தார்கள். குப்ரிக்கின் 2001 A Space Odyssey படத்தின் திரைக்கதையை ஆக்குவதில் செயல்பட்டவர் விஞ்ஞானப் புனைகதை ஆசிரியர் Brian Aldiss; குப்ரிக்கின் இறுதிப்படமான Eyes Wide Shut படத்தின் திரைக்கதையை அமைப்பதில் ஆரம்பத்தில் குப்ரிக்குடன் விவாதித்தவர் ஆங்கில நாவலாசிரியை Candia Mc Williams. தற்போது Frederic Raphael திரைக்கதையே இறுதியாகப் படமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. Candia, தான் குப்ரிக் என்கிற மனிதனிடமிருந்து நிறையக் கற்றுக்கொண்டதைக் குறிப்பிடுகிறார். "இலக்கியத்தில் வார்த்தைகளே அர்த்தம் பெறும்; பாத்திரங்களின் சூழலைச் சித்தரிப்பதே இலக்கியத்தின் பணி. குப்ரிக்குக்கு வார்த்தைகள் தரும் அர்த்தம் பயனற்றவை; வார்த்தையை மீறிய மௌன வெளியே காட்சி வெளி என நினைப்பவர் குப்ரிக். இலக்கியத்தில் தீர்வோ முடிச்சை அவிழ்ப்பதோ அவசியமில்லை. சினிமாவில் தீர்வு குறித்த பொறிகாட்சியில் இருக்கவேண்டும். எனது திரைக்கதை தோல்வியுற்றதின்னு இவைகளைக் கற்றுக் கொண்டேன்" என்கிறார் Candia. தனிமனித பிம்பத்தின் பொய்மையையும் சினிமா எனும் பிம்பத்தின் பொய்மையையும் மிகச் சரியாக உணர்ந்ததாலேயே, சினிமாவை அது தரும் பிம்பத்தை முன்னிறுத்தி தன்னை ஸ்தாபித்துக்கொள்ள வெகுமக்களை மாயையில் தள்ளி அவர் ஏமாற்ற விரும்பவில்லை. தனிமனிதனாக சாதாரண ஜீவியாகவே அவர் வாழ நினைத்தார். பொய்யாகப் புன்னகைக்கிற, ஹலோ சொல்கிற, கைகுலுக்குகிற, கட்டியணைக்கிற வேஷங்கள் அவருக்கு உடன்பாடானவையாக இருக்கவில்லை. ஹாலிவுட் சூழலை நிராகரித்தவர், ஹாலிவுட் தரும் பிம்பங்களையும் நிராகரித்தவராகவே வாழ்ந்தார். அவர் தனிமை விரும்பியாக இருந்ததற்கான காரணம், அவர் விம்பங்களை மறுத்தவராக, சினிமாவின் பொய்மையை மறுத்தவராக இருந்ததுதான். ரகசியமாக வாழ்ந்ததன் காரணம் தன் வாழ்வு இயல்பானதாக அன்பு நிறைந்ததாக சாதாரணமானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

அவர்மீது வைக்கப்படும் இன்னொரு குற்றச் சாட்டு அவர் சர்வாதிகாரிபோலச் செயல்பட்டார்,

மேலாதிக்கம் செய்தவராகச் (superman) செயல்பட்டவர் என்பதுதான். குர சோவுக்கும் சத்யஜித்ரேக்கும் இதே மகுடங்கள் சமத்தப்பட்டிருக்கிறது. வாழ்க்கைப் பார்வையின் அங்கமாக ஊடகத்தைத் தேர்ந்து கொண்டு, அதற்கு நேர்மையாக இருக்க நேரும் எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் இருக்கும் பிரச்சினைதான் இது. சினிமா என்பது பல்துறை அறிவும் ஒன்று கலக்கும் ஊடகம். பற்பல மனிதர்களின் சிந்தனை மோதும் வெளி. இங்கு துறைகள் பற்றின அறிவும், ஊடகம் குறித்த அறிவும் கொண்ட ஒரு கலைஞன் தனது கலை ஒருமையை உருவாக்குவது எங்ஙனம்? ஏதோ ஒரு இடத்தில் அனைவருமே சமநிலைக்கு வந்து சேரவேண்டுமே, அந்தப் புள்ளியாக இருக்கும் இடம் அல்லது நபர் யார்? எல்லாவற்றையும் பிறர்மீது திணிப்பது என்பது வேறு. தனக்கு வேண்டியதைப் பெறுவதற்காக கலைஞர்களோடு உரையாடி தனது கலைப்பார்வைவை வந்தடைந்து நிலைநாட்டுவது என்பது வேறு. தனது மிகப் பெரிய சமயலறையில் இருந்தபடி சகலவற்றையும் மனம் திறந்து விவாதித்தவர். அன்பாக நடந்து கொண்டவர் என்கிறார்கள் அவருடன் திரைக்கதை விவா தங்களில் ஈடுபட்ட Candiaவும் Aldiss உம். ஒரு மனிதன் அடாவடிக்காரனாக, பிறரைத் துன்புறுத்துபவனாக, அலட்சியப்படுத்துபவனாக இருப்பது வேறு. நீண்ட விவாதங்களை மேற்கொண்டு கலை ஒருமையின் பொருட்டு தனக்கு வேண்டியதை பிற அறிவுத்துறை சார்ந்தவர்களிடம் இருந்து பெறுவது என்பது வேறு. குப்ரிக் இரண்டாவது விசயத்தையே கடைப்பிடித்தார். குப்ரிக் ஒதுங்கி வாழ்ந்ததும் ரகசியம் காத்ததும் இதன் பொருட்டுத்தான். போலிப் பெருமைகளில் அவருக்கு நம்பிக்கையில்லை. தன்னை முன்னிறுத்தி சமரசம் செய்வதிலும் அவருக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஹாலிவுட் ஸ்ரூடியோ அமைப்பையும் நட்சத்திர ஆதிக்கத்தையும் அறிந்தவர்களுக்கு. அவரின் அனுபவங்களின் பின் அவர் வந்தடைந்த மேலாதிக்க இயக்குநர் பாணி ஆச்சரியம் தருவதில்லை. 1958/59 ஆம் ஆண்டுகள் கிரக்டக்ளஸ் உடன் சேர்ந்து Paths of Glory, Spartacus போன்ற படங்களில் செயல்பட்ட போது, தயாரிப்பாளரும் நடிகருமான கிரக்டக்ளஸ் குப்ரிக்கின் மீது நடிகர் தேர்வு, கதையமைப்பு போன்ற எல்லாவற்றின்மீதும் ஆதிக்கம் செய்தது குப்ரிக் கினால் ஒரு இயக்குனராகப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாததாக இருந்தது. ஆகவே தான் தனது பின்னைய படங்களில் படம் சம்பந்தமான மேலாதிக்கத்தை அவர் நிலைநாட்டவேண்டி யிருந்தது. 2001 A Space Odyssey சந்தர்ப்பத்தில், தான் குப்ரிக்கைச் சந்தித்தபோது நேராக பொலிவியக் காட்டிலிருந்து வந்த இலத்தீன்மெரிக்கப் புரட்சியாளன் சேகுவாரா போன்ற கலைந்த தாடி, ஆழ்ந்த பச்சைநிற இராணுவச் சீருடை, சாய்ந்த நட்சத்திரத் தொப்பி போன்றவற்றுடன் இருந்தார் எனக் குறிப்பிடும் நாவலாசிரியர் Brian Aldiss, கடைசிவரைக்கும் திரைக்கதை குறித்து திருப்தியுணர்வு கொள்ளாதவர் குப்ரிக். கடைசி நிமிடம் வரையில் மாற்றங்கள் செய்து கொண்டே இருப்பார். படத்தின் இறுதி வடிவம்

வரையிலும் தனது திருப்தியின் மையைத் தெரிவித்துக்கொண்டே இருப்பார் என்கிறார். செயற்கை அறிவு (Artificial Intelligence) பற்றிய தனது நாவல்தான் குப்ரிக்கின் அடுத்த படமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்தது எனும் Aldiss, தொழில்நுட்ப சாத்தியங்கள் இயலாதவை என்றபோது குப்ரிக் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டதையும் கூறுகிறார். The Shining படத்தின் சில காட்சிகள் 50முறைக்கும் மேலாக ரீடேக் செய்யப்பட்டதை நினைவுசுர்கிறார் ஹாலிவுட்டின் மிகப் புகழ்வாய்ந்த நடிகரும் One Flew Over the Cuckoo's Nest படத்தில் நடித்தவருமான ஜாக் நிக்கல்சன்.

குப்ரிக்கின் ஆளுமைகளில் மிகப் பலமான ஒரு அம்சம் அவர் ஒரு perfectionist என்பதுதான். கதைத் தேர்வு, விவாதம் போன்றவற்றுக்கு ஆண்டுக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வார். நிறைய ஆய்வுகளை மேற்கொள்வார். நிறையப் பரிமாணங்களுடன் திரைக்கதைகள் எழுதச் செய்வார். சின்னச்சின்ன விசயங்களிலும் திருப்தியடையும் வரையில் விட்டுத் தரமாட்டார். அவர் படங்கள் திரையிடும் சிறு நகர திரையரங்குகளுக்கும் சென்று படம் பார்ப்பார். புரொஜெக்ஷன், ஸவுண்ட் ஸிஸ்டம் போன்றன சரியில்லை என்றால் படத்தை அந்த ஆரங்கில் திரையிடக்கூடாது என்று நிபந்தனை விதிப்பார். Eyes Wide Shut ஒப்பந்தத்தில் கூட, 60மில்லியன் டாலரில் தயாரிக்கப்படும் அந்தப் படம் இறுதியில் தனக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லையானால் படத்தை வெளியிடக்கூடாது என்பதை ஒரு ஸரத்தாகச் சேர்த்திருந்தார். ஸ்ரூடியோ அமைப்பையும் விநியோக முறைமையையும் நட்சத்திர ஆதிக்கத்தையும் தன் கலை ஒருமைக்கான மேலாண்மையின் மூலம் கட்டுப்படுத்திய கலைஞராக குப்ரிக் இருந்தார்.

இன்றைய உலகச்சினிமா விமர்சகர்களில் மிகுந்த மரியாதைக்குரியவரும் விமர்சன மேதையுமான மால்கம் சொல்கிறபடி "ஸ்டான்லி குப்ரிக் படங்கள் ஒரே சமயத்தில் கலைச்சினிமாவாகவும் சமவேளையில் பொருளாதார விளைச்சல்கொண்டதாகவும் (art cinema with commercial prospect) இருந்தது. இப்படியாக உலக சினிமாவில் திகழ்ந்தவர் ஸ்டான்லி குப்ரிக் மட்டுமே."

குப்ரிக்கின் படங்களில் பரவலான அக்கறைக்குரியதான படங்கள் 2001 A Space Odyssey, Clockwork Orange, Lolita, Full Metal Jacket, Dr. Strangelove, Spartacus மற்றும் The Shining படங்கள்தான். The Shining படம் அமெரிக்க கிரைம்

கதை மன்னனாகத் திகழ்ந்த ஸ்டீபன் கிங்கின் நாவல் என்பதாலும், ஜாக் நிக்கல்சன் நடித்ததாலும் கவனம் பெற்ற படம். Spartacus அதனது, வரலாற்று முக்கியத்துவத்துக்காகவும் கிரேட் டக்ளஸ் நடித்த தற்காகவும் பெயர் பெற்ற படம். கிரேட் டக்ளஸ், ஸ்டான்லி குப்ரிக் இடையில் தோன்றிய ஆளுமைப் பிரச்சினைகளாலும் கவனம் பெற்ற படம். Clockwork Orange படத்தைப் பார்த்தபின்தான் தாங்கள் பாலியல் பலாத்காரத்திலும் கொலையிலும் ஈடுபட்டோம் என அன்றைய ஆங்கில கொலைகாரர்களின் வழக்குமன்ற சாட்சியத்தினால் படத்தை ஸ்டான்லி குப்ரிக் திரையிடுவதினின்று வாபஸ் பெற்றதினால் கவனத்தைப் பெற்ற படம். Dr. Strangelove பைத்தியக் காரத்தனமான அணுஆயுத யுத்தம் குறித்த விமர்சனத்தின் பொருட்டும், பீட்டர் செல்லர்ஸின் அதியற்புதமான நகைச்சுவை நடிப்புக்காகவும் பெயர்பெற்ற படம். Lolita, நபோக்கோவின் பிரச்சினைக்குரிய, குழந்தைகளுக்கு எதிரான பாலுறவுச்சிக்கல் குறித்த நாவல். 2001 A Space Odyssey ஆர்தர் சி. கிளார்க்கின் படைப்பொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சித்திரம். Full Metal Jacket வியட்நாம் போர் பற்றிய அவலச் சித்திரம்.

இந்தப் படங்களிலும் விமர்சகர்களால் திரும்பத் திரும்பப் பேசப்படும் படங்களாக இருப்பதும் குப்ரிக் கின் ஆளுமையைச் சொல்லும் படங்களாகவும் இருப்பதும் ஐந்து படங்கள் மட்டுமேதான். 2001 A Space Odyssey, Clockwork Orange, Dr. Strangelove போன்றன குப்ரிக்கின் விஞ்ஞானபூர்வமான எதிர்காலவியல் படங்கள். மற்றப் படங்களான Lolita, Full Metal Jacket போன்றன சமகால மனிதனின் இரண்டு முக்கியமான பிரச்சினைகளான பாலியல் மற்றும் வன்முறை குறித்தவை. குப்ரிக்கின் கடைசிப்படமும் 1999இல் வெளியாகியிருக்கும் படமுமான Eyes Wide Shut இன்னுமொரு பாலியல் குறித்த பொறாமைப் பற்றிய படமாகும்.

1928ம் ஆண்டு யூலைமாதம் 26ம் நாள் யூதக் குடும்பத்தில் பிறந்து, இங்கிலாந்தின் ஹெர்ட்ஃபோர்ட்டில், தனது தனிமைக்கோட்டையில் 1999 மார்ச் 7ஆம் நாள் மரணமுற்றபோது அவருக்கு 70 வயதே ஆகியிருந்தது. அவரது தந்தையை விடவும் இளவயதிலே மரணமுற்றார் குப்ரிக். அவரது தந்தை 90 வயதிலேயே மரணமுற்றார்.

தனது 70 ஆண்டு வாழ்வில் அவர் படைத்தவை 14 திரைப்படங்கள்தான். 18வயதில் குறும்படமெடுக்கத் தொடங்கிய இந்தப் புகைப்படக்காரர் 1998 வரை திரைப்படத்துறையில் செயல்பட்ட ஆண்டுகள் 52. இந்த ஆண்டுகளில் அவரது சிந்தனையை மைப்பைப் பாதித்தவையாக இருந்த பிரச்சினைகள்: பாலியல், வன்முறை, இயந்திரமயமாதல், மனித அந்நியமயமாதல், பொறாமை போன்றவை தான். நாவலாசிரியர் Candia Mc Williams சொல்கிறமாதிரி மனிதர்கள் தந்திரமயமான கெட்டமனம் கொண்டவர்கள் என உணர்ந்திருந்த ஸ்டான்லி குப்ரிக் தனது படங்களில் மனிதத்தை மீட்பவராகத் தான் செயல்பட்டார். தேடிச்சென்று கண்டுபிடித்தார்.

II

14 திரையுடங்கள் : 70 ஆண்டுகள்

1. 1951 : Day of the Fight

வால்ட்டர் கார்ட்டியர் எனும் குத்துச்சண்டை வீரர் பற்றிய 16 நிமிட விவரணப்படம். முதலில் புகைப்படமெடுக்க தேர்ந்துகொண்ட இக்கடமையை முடித்த குப்ரிக் தொடர்ந்து அவர் வாழ்க்கையை விவரணப்படமாகவும் எடுத்தார்.

கமெரா, படத்தொகுப்பு, இசை, புகைப்படம் போன்ற அனைத்தையுமே அவரே மேற்கொண்டார். முழுப்படத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க நினைத்த 23 வயது குப்ரிக்கின் இதே சிந்தனையை மைப்புத்தான் அவரது இறுதிப்படம் வரை தொடர்கிறது.

2. 1953 : Fear and Desire

நண்பர்களிடமும் உறவினர்களிடமும் கடன் வாங்கிய 9000டாலர் செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட 68நிமிடப் படம். ஸ்ரூடியோ அமைப்புக்கள் அனைத்துமே இப்படத்தை நிராகரித்தது. நியூயார்க்கின் கலைப்படங்களைத் திரையிடும் ஒரு சினிமா இப்படத்தைத் திரையிட்டது. அவரது மற்றைய யுத்தப்படங்களான Paths of Glory மற்றும் The Full Metal Jacket போன்ற முதிர்ச்சியடைந்த படங்களுக்கான ஆரம்பப் பயிலரங்குமாக இப்படம் இருந்ததாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். எதிரிகளிடம் சிக்கிய நான்கு இராணுவத்தினர் பற்றிய கதை இது.

3. 1955 : The Killer's Kiss

மருந்துக்கடை நடத்திய தனது நண்பரொருவரிடமிருந்து கடன்பெற்ற 40 000 டாலர்கள் செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட படம். ஒரு இரண்டாந்தர குத்துச்சண்டை வீரன்பற்றியதும் நடனமாதாகப் பணி செய்யும் அவனது காதலி பற்றியதுமான படம். நடிகர்களிடமிருந்து வசூலித்த பணமும் இதன் தயாரிப்புக்கு உதவியிருக்கிறது. பிற்பாடு United Artistes தயாரிப்பை எடுத்துக்கொண்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் படத்தை வெளியிட்டது. திகிலூட்டும் அதிர்ச்சியூட்டும் குப்ரிக் பிற்காலத்திய படங்களின் பயிலரங்குமாக இப்படத்தில் வரும் மெழுகுச்சாலைக் காட்சியொன்று இருந்தது.

4. 1956 : The Killing

திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுகிற ஒரு கொள்ளைத் திட்டம் தோல்விடைவது பற்றிய வேகமான படம். கொலைகள் முயற்சி போன்றன மலிந்த இந்தப் படத்தை United Artistes நிறுவனம் உருவாக்கியது.

5. 1958 : Paths of Glory

அமெரிக்கசினிமாவின் முக்கியமான ஆளுமைகளில் ஒருவரும் தற்போதைய பிரபல நடிகருமான மைக்கல் டக்ளஸின் தந்தையுமாகிய கிரேட் டக்ளஸ்

நடித்த படம். அவரது யுத்த எதிர்ப்பு (Antiwar) படங்களில் முதலாவது படம் எனச் சொல்லப்படுவது. முதலாம் யுத்தத்தில் துரோகமிழைத்ததாகச் சொல்லப்பட்ட பிரெஞ்சு ராணுவத்தினர் பற்றிய வழக்குமன்ற நாடகம் இப்படம். இருபது ஆண்டுகள் இப்படம் பிரான்ஸில் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது.

6. 1960 : Spartacus

கிரேக்கர்களின் சொந்தப்படம். தனது 32 வயதில் குப்ரிக் இயக்கிய படம். அடிமைகளுக்காக கலகம் செய்து கொல்லப்பட்ட கலகக்காரனின் கதை. குப்ரிக் இப்படத்திற்கு நடிகர்களை, தான் தேர்வு செய்ய முடியவில்லை. Paths of Glory இல் கொஞ்சமும் சமரசம் செய்து கொள்ளாதிருந்த குப்ரிக் இப்படத்தில் தனது சயாதீனத் தன்மையை நடைமுறையில் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டியதானார். ஒளிப்பதிவு கலையமைப்பு போன்றவற்றுக்கான ஆஸ்கார் விருதுகள் பெற்றது.

7. 1962 : Lolita

விளாதிமீர் நபோக்கோவின் பிரச்சினைக்குரிய நாவலின் திரைவடிவம். குழந்தைகளைத் தீண்டும் மனம்கொண்ட பாலுறவு வக்கிரம்பிடித்த மனிதன் (paedophile) பற்றிய மனோவியல் சித்திரம். இதே படத்தை 1998ம் ஆண்டு Fatal Attraction, Indecent proposal போன்ற படங்களை எடுத்த Adrian Mitchell எடுத்திருந்தார். படுவிகாரமான வக்கிரமான படம் இது. அறியாப் பருவப் பெண்குழந்தைக்கும் மத்தியதர வயது ஆணுக்கும் இடையிலான பிரச்சினையைச் சொன்ன அதியற்புதமான நாகரிகமான படங்களில் ஒன்று Leon எனும் பிரெஞ்சுப்படம். Leon, குப்ரிக் கின் Lolita போன்ற படங்களைப் பார்க்கிறவர்கள் அதற்குள் வாழும் கலைஞனை சாதாரணமாகவே இனம் காண முடியும்.

8. 1964 : Dr. Strangelove or How I learned to stop worrying and love the Bomb.

94 நிமிடப்படம். அணுகண்டு யுத்தமும் மனிதப் பேரழிவும் பற்றிய எதிர்காலப்படம் (Futuristic) எனச் சொல்லப்படுவது. பென்ரகன் இராணுவத்தலைமையகம் பற்றிய உலகமக்களின் பீதியைத் தூண்டிய படங்களில் ஒன்று. பீட்டர் செல்லர்ஸ் நடித்த படம்.

9. 1968 : 2001 A Space Odyssey

குப்ரிக் கின் 40வது வயதில் எடுத்த மிகமிகப் பேசப்படும் படம். தொழில்நுட்பத்தையும் இயந்திரத்

தையும் வெற்றிகொள்ளும் மனித யத்தனம் குறித்த படம். எதிர்காலம் குறித்த தரிசனமயமான படங்களில் ஒன்றாகச் சொல்லப்படுவது. ஆந்த்ரே தார்க் காவஸ்கியின் எதிர்காலப் படமான SOLARIS உடன் சேர்த்து சிந்திக்கத்தக்கதான தொழில்நுட்பம் குறித்த அறிவியல் தத்துவக் கேள்விகளை இன்னும் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் படம். ஆர்தர் சி. கிளார்க்கின் SENTINAL கதையின் திரைவடிவம்.

10. 1971 : Clockwork Orange

அந்தனி பர்கசின் ஒரு நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்ட மற்றும் மொரு எதிர்காலம் குறித்த படம் என்று சொல்லப்படுவது. கொலைகளைத் தூண்டிய படம் என விமர்சிக்கப்பட்டதால் இப்படத்தை குப்ரிக் இங்கிலாந்தில் திரையிடுவதென்றும் தானே விலக்கிக்கொண்டார். பிற்பாடு படம் தடைசெய்யப்பட்டது. இப்போது தடையை நீக்குவதற்கான முயற்சிகள் குப்ரிக் கின் மரணத்தின் பின்பு எழுந்திருக்கிறது.

11. 1975 : Barry Lyndon

ஐரிஸ் அதிகாரியொருவரின் ஆங்கில அதிகார அமைவுடனான பிரச்சினைகள் குறித்த படம். இதன் கதாசிரியர் வில்லியம் தாக்கரே. வசன கர்த்தாவாக குப்ரிக் போற்றப்பட்ட படம். ஒளிப்பதிவு, வசனம், இசை, அரங்கம், உடையமைப்பு போன்ற தொழில்நுட்ப நேர்த்திகளுக்காக ஆஸ்கார் விருதுகள் பெற்ற படம்.

12. 1980 : The Shining

ஸ்டீபன் கிங் என்னும் அமெரிக்காவின் அதிகம் விற்பனையாகும் குற்ற இலக்கியம் (crime fiction) எழுதிக் குவிக்கும் எழுத்தாளரின் நாவல்களில் ஒன்று தான் The Shining. ஜாக் நிக்கல்சன் நடித்த இப்படம் மிகவும் திகிலூட்டும் அச்சமூட்டும் படம். தீவிரமான விமர்சகர்கள் நிராகரித்த படங்களில் Barry Lyndon பட்டத்திற்கு அடுத்ததாக நிற்கும் படம் The shining.

13. 1987 : Full Metal Jacket

இலண்டன் கட்டடங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட வியட்நாம் யுத்தம் பற்றிய படம். யுத்தஎதிர்ப்புப்படவரிசைகளில் ஒன்றாக அமைகிறது. அமெரிக்க இராணுவத்தின் கருணையற்ற தன்மை, யுத்தத்தினிடையில் கொலைமட்டுமே நியாயமாவது, கொல்லப்படுவது பற்றிய பயமே அடுத்தவரைக் கொலைசெய்யக் காரணமாவது போன்ற பிரச்சினைகளை ஒரு இராணுவக்குழுவின் நடவடிக்கைகளை மையமாக வைத்துச் சொல்லும் படம். பிரான்ஸில் கொப்போலெவின் Apocalypse now, பிரையன் டீ பார்மாவின் Casualties of war, ஒலிவர் ஸ்ரோனின் Platoon போன்ற வியட்நாம் யுத்த எதிர்ப்புப் படங்களோடு நிகராக வைத்துச் சொல்ல வேண்டிய படம். முதலாம், இரண்டாம் உலக யுத்தங்கள். யூதப் பேரழிவுகள் பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் படமெடுக்கும் ஸ்டீவ் பீர்க், வியட்நாம் யுத்தக்கொடுமைகள் பற்றிப்

படமெடுக்காததன் அரசியல் இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது. ஒலிவர் ஸ்டோனின் Heaven and Earth திரைப்படம்போல் அமெரிக்கமனிதனின் மனச்சாட்சியைப் பற்றி உறுத்தும் படம் பிறிதொன்றில்லை. ஒலிவர் ஸ்டோனிடன் இப்பிரச்சினைகளில் குப்ரிக்கை ஒப்பிட்டுச் சொல்லவே முடியாது.

இராணுவத்தின் கருணையற்ற மனிதாபிமானமற்ற நடத்தையைச் சித்தரிக்கும் சீனப்படமான The Parade எனும் சென் செய்கேயின் படம். இவ்வியக்கு நற்களின் படங்களோடு ஒப்புநோக்கி விவாதிக்கத்தக்கது.

14. Eyes Wide Shut

குப்ரிக்கின் இறுதிப்படம். 1998 யூலைமாதம் படப்பிடிப்பு முடிக்கப்பட்டு மார்ச் 1999 இறுதியில் அமெரிக்காவில் வெளியான படம். ஆர்தர் ஸிட்லினியர் எனும் எழுத்தாளரின் Dream Story எனும் சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட படம். ஒரு மனோதத்துவ மருத்துவரும் அவரது மனைவியும் குறித்த ஓர் இரவுக்குள் நடக்கும் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட படம். பாஹுவும் பொறாமையும் பற்றிய படம். (a film about sexual relations and jealousy) தமக்குள்ளும் தமக்கு வரும் மனவியல் நோயாளிகளுக்குள்ளும் இருவரும் வைத்துக்கொள்ளும் பாஹுவும் அதில் விளையும் பொறாமையும் பற்றிய படம். டாம் குரூயிஸ். நிக்கோல் கிட்மன் தம்பதிகளே படத்தின் மனோவியல் மருத்துவத் தம்பதிகளாக நடிக்கிறார்கள்.

III

கொலம்பசை விலக்கி அமெரிக்காவினுள் நுழைவோம்

சமூகவியலிலும் மனோவியலிலும் ஏற்பட்ட இரண்டு புரட்சிகர சிந்தனை முறைகளாக மார்க்சியத்தையும் பிராய்டிய மனோவியல் புகுப்பாய்வையும் குறிப்பிடுவார்கள். மார்க்சியம், அரசியல் செயல்பாட்டில் மாபெரும் பாய்ச்சலைத் தந்தது. பிராய்டிசம், சர்ரியலிசம் போன்ற கலைக்கொள்கைகளைப் பிரித்தெடுத்தது. இந்த அளவு பாதிப்பைச் செலுத்திய இரண்டு உலக நிகழ்வுகளாக ஆம்ஸ்ட்ராங் சந்திரனில் இறங்கிய நிகழ்வும் ஐன்ஸ்டீனின் Time Travel கோட்பாடும் அமைந்தது. விஞ்ஞானப் புனைகதைகளில் இவை இரண்டும் புதிய எதிர்காலச் சாத்தியங்கள் பற்றிய கற்பனைகளைத் திறந்துவிட்டது. தற்போது உயிர்க்கூற்றியல் ஆய்வுகளும் cloning தொடர்பான நடைமுறைகளும் Frankenstein வகைக்கதைகளுக்கு புதிய பரிமாணங்கள் கொடுத்திருக்கிறது. Vampireகள், பைபிளின் கெட்ட ஆவிக்கதைகள் இன்றளவும் புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சமீபத்திய சான்று ரோபர்ட் டீரோ நடித்த Frankenstein திரைப்படம். கெட்ட ஆவிகள், கெட்ட அரசியல், கெட்ட பூமிக்கு அப்பாலான ஜீவராசிகள் போன்றவை மேற்குலகையும்

அமெரிக்காவையும் சதா துன்புறுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றன.

அமெரிக்க ராஜ்ய கெடுபிடிப்போர், ஜோர்ஜ் லூக்காசின் Star Wars படத்துக்கு வரலாற்றுப் பின்புலமாக அமைந்தது. ஸ்டீல்பேர்க்கின் Back to the futureக்கு Time Travel செய்து கெட்ட விஷயங்களை நல்லபடி திருத்தியமைத்துவிட்டு வரக்கூடியதாக இருந்தது. வான்டேரின் Time Copஇல் பின் திரும்பிப் போய் கெட்டவர்களை பழிவாங்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஸ்டீல்பேர்க்கின் E.T.யும் Jurassic Park இரண்டு பாகங்களும் - உலகின் சமநிலைக்காக ஜீவராசிகளை இணக்கத்துடன் நேசிக்கவேண்டும் எனும் செய்தியைச் சொன்னது. Ridley Scotஇன் Blade Runner படம் மனிதன் தோற்றுவித்த இயந்திர ஜீவிகள், இனம் காணமுடியாதபடி மனிதர்களுக்குள் கலந்து மனிதர்களுக்கு எதிரான யுத்தம் நடத்தும் எதிர்கால சாத்தியம்பற்றிச் சொன்னது.

Independance day படத்தில் பூமியின்மீது யுத்தம் தொடுக்கும் மேற்குலக ஜீவராசிகளின் திட்டத்தை, பிரம்மாண்டமான விண்கலன்மீது தன் விமானத்தை மோதி தற்கொலைமூலம் சிதறடிக்கிறார் அமெரிக்கத் தந்தை ஒருவர். மகன் பெருமிதப்படுகிறான். The son of a bitch did it என்கிறார் சண்டைக்குப்போன அமெரிக்க ஜனாதிபதி. கறுப்பனும் யூதனும் அமெரிக்காவைக் காப்பாற்றுகிறார்களாம் என்று வில்ஸ்மித் என்னும் நடிகரையும் சாடுகிறான் ஒரு வெள்ளைத் திமிர் பிடித்த அமெரிக்க விமர்சகன். Deep Impactஇல் விண்கல் ஒன்று அமெரிக்க நகரத்தை அழிக்க வருகின்றது. கறுப்பு ஜனாதிபதி மக்களை காப்பாற்றுகிறார். அப்புறம் Anasouda, Godzilla என அமெரிக்க நகரங்களை, மனிதர்களை அழிக்க எதிரிகள் வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

Star Wars, E.T. போன்ற படங்கள் வசூல் குவித்ததைப் பார்த்து தானும் அதைவிட வுர் வசூல் குவிக்கிற படங்களை எடுக்க நினைத்துத்தான் Artificial Intelligenceபற்றிய படமெடுக்கும் திட்டத்தில் ஸ்டான்லி குப்ரிக் ஈடுபட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார் நாவலாசிரியர் Brian Aldiss. குப்ரிக் நிலவிய வரலாற்றுச் சூழலில் இருந்து, சினிமா சூழலில் இருந்து, தகவல் தொழில்நுட்ப சூழலில் இருந்து ஹாலிவுட் சினிமா வகையின் சூழலில் இருந்துதான் படமெடுத்தார். ஹாலிவுட் சினிமாவும், உலகச் சூழலும் குப்ரிக்கை அந்தச் சூழலில் இயங்குமாறு செய்தன. கெட்டவர்களின் கொலை, பாலியல் பலாத்காரம், எதிர்கால இயந்திரமய சமூகம், அணுஆயுதக் கொலைகள், அரசியல் நெருக்கடிகள் போன்றனதான் குப்ரிக்கை

யும்பாதித்தன. ஆனால்குப்ரிக் இவைகளை முன்வைத்து, தொடர்ந்து பண்டங்களை உற்பத்தி செய்த சினிமா வியாபாரியாக இருக்கவில்லை.

நாவலாசிரியர் நபோக்கோவின் பாலியல் அறவியல் பிரச்சினை அவருக்கு ஆன்மீகப் பிரச்சினையாக இருந்தது. ஆகவேதான் நபோக்கோவை அவர் தனக்குப் பிடித்த மேதை (genious) என்கிறார். Dr.Strangelove இன் பைத்தியக் காரத்தனம் அழிவு வாய்ந்தது என நினைத்ததால்தான் அதைச் சித்தரித்த பீட்டர் ஸெல்லாரையும் அவர் மேதை எனக் குறிப்பிடுகிறார். Full Metal Jacket படம் வன்முறைச் சூழலில் சிக்கிக்கொண்டு தமக்குள்ளேயே கொலை காரர்களாகப்போகும் வன்முறையாளர்கள் பற்றியே சித்தரிக்கிறது. இயந்திரங்களுக்கு எதிராக மனித சிருஷ்டிகரத்தை உயர்த்திப்பிடிக்கும் படமாக 2001 A Space Odyssey படம் அமைகிறது. நிலவிய பிரச்சினைகளை பொறுப்புடன் பார்த்து படமெடுத்த இயக்குநர் ஸ்டான்லி குப்ரிக்.

பொதுவாக இடதுசாரிகளுக்கு அமெரிக்க சினிமா இயக்குநர்கள்பற்றி எதிர்மறையிலான அபிப்பிராயங்கள் நிலவுகிற சூழலில். கம்ப்யூனிஸ்டுகளை வேட்டையாடிய, சார்லி சப்ளினை வேட்டையாடிய மெக்கார்த்தியின் கம்ப்யூனிஸ எதிர்ப்பு வேட்டைகளை நினைவுகூர்ந்த சூழலில், அமெரிக்க சினிமாவின் சமூகப்பொறுப்புள்ள பரிமாணத்தைச் சுட்டும் சில இயக்குநர்களையும் சில ஆளுமைகள் நினைவுபடுகிறார்கள். ஒலிவர் ஸ்ரோன், எலியா காஸன், ஆர்ஸன் வெல்லஸ், கோஸ்டா காஸ்ரஸ் போன்றவர்கள் அவர்கள். அவர்களின் வரிசையிலேயே நாம் ஸ்டான்லி குப்ரிக்கையும் வைத்துப்பார்க்கலாம்.

ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் மரணத்தை முன்வைத்து அவரது படைப்பாற்றங்களை கேள்விக்கு உள்ளாக் குதல்மூலம், விமர்சனரீதியில் பார்ப்பதன்மூலம், ஆர்ஸன் வெல்லஸ், ஒலிவர் ஸ்ரோன் வழி ஸ்பீல் பேர்க், பிரையன் டி பார்மா, ஜோர்ஜ் லூக்காஸ் போன்றவர்களையும் விமர்சனபூர்வமாகவே பார்ப்பதன்வழி அமெரிக்க சினிமாபற்றிய ஆக்கபூர்வமான சித்தி ரத்தை நாம் பெற முடியும் என்று தோன்றுகிறது. உலகமயமாதலும் கலாச்சார ஏகாதிபத்தியமும் நம் கீதவுகளின் முன் நின்று கொண்டிருக்கிறது. நமது குழந்தைகளை அது சினிமாவென்றும் புத்தகங்கள் என்றும் உள்வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இச் சூழலில் எதிர்ப்பாரம்பரியம் ஒன்றையும் நாம் உலகு தழுவிய உருவாக்கவேண்டி யிருக்கின்றது. பிரெடிக் ஜேம்ஸன் சொல்கிறபடி சமூகப் பிரதேசமும் சரி, விண்வெளியும் சரி அடையாளம் தெரியாதபடி குழப்பியடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழப்பத் தினிடையில், நமது நிற்கும் இடத்தைத் தெளிவாக அறிவதும், அதன்மீது போராடுவதற்கும் செயல்படுவதற்குமான ஒரு வெளியை உருவாக்குவதும் தான் நமக்கு இன்று மிகப்பெரிய சவாலாக முன்நிற்கிறது. அதற்கு, ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் வழி தேடிச் சென்று கண்டுபிடிப்பதும் ஒரு பாதையாகத்தான் இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் தனிமையும் ரகசியமும், அராஜகம் எனத்தக்க மேலாதிக்க கலை ஒருமையும் நமக்குள் எழுப்பும் சிக்கல்களை விடுவிப்பது அதற்கான முதல்கண்ணியைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதாக இருக்கும் தலைதாழ்த்தி அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு கொலம்பனை விலக்கிக்கொண்டு அமெரிக்கக் கண்டத் துக்குள் நுழைவோம்.

காலம் - மாற்றம் = துலையீடி றஞ்சினி Frankfurt

என் இரவுகள் பகலைவிட
நீண்டவை
என் உணர்வுகள் அறிவை விட
அதிகமாகி
அமைதியை வேண்டியே
பொழுதுகள் கழிகிறது
ஏன் என்று எழுதுவது நின்று
இருக்கலாம் என்று ஆகிவிடுகிறது
அலையாக வந்த சிந்தனைகள்-
அமைதியாகிப் போய்விடுகின்றன
இப்போதெல்லாம் வாழ்வுபற்றிய பயம்,
எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனை-
விஸ்வரூபமாகி, மனம் மிகவும் சோர்ந்து
களைத்து கவலைப்படுகிறது
பகலை விரும்பா இரவும், இரவை விரும்பா
பகலுமாக வாழ்க்கை நகருகிறது
முன்போல் இல்லாமல்
புதியவை பழையவையை அதிகம்
நினைவூட்டிப் பயத்தைத் தருகிறது.

கோணல் பக்கங்கள்

சாரு நிவேதிதா

கடைசியில் லெஸ்பியன் என்ற வார்த்தை தமிழ்ச் சமூகத்தின் அகராதியில் இடம் பிடித்து விட்டது. இதற்காகப் பாடுபட்ட 'போராட்ட வீரர்'களில் நானும் ஒருவன் என்பதால் சந்தோஷப்படலாம் என்று பார்த்தால் முடியாது போலிருக்கிறது.

சில மாதங்களுக்கு முன்னால் தினசரிகளில் பார்த்த ஒரு செய்திதான் காரணம். ஒரு பெண் தன் பக்கத்துவீட்டுப் பெண்ணுடன் லெஸ்பியன் உறவு வைத்திருக்கிறார். இருவருமே மணமானவர்கள். தத்தம் கணவன்மார்கள் வெளியே சென்றதும், இருவரும் வீட்டுக்குள் சென்று கதவைத்தாளிட்டுக் கொள்வது வழக்கம். மாலைவரை கதவைத் திறப்பதே இல்லை.

அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் கிசுகிசு பரவுகிறது. ஒரு நாள் துரதிர்ஷ்டவசமாக ஜன்னலை மூடிக் கொள்வதற்கு அப்பெண்கள் மறந்துபோக, அன்றைய தினம் அந்தத் தெருவே ஜன்னல் வழியாக வேடிக்கை பார்த்திருக்கிறது. ஒரு பெண் அவமானம் தாங்காமல் தற்கொலை செய்து விடுகிறாள்.

பெண் இனத்தை சமூகம் இப்படியாகத்தான் பல்வேறு ஜன்னல்களின் வழியே கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பயர் திரைப்படம் ஏற்படுத்திய சர்ச்சைகளை நாம் அறிவோம். திரைப்படவிழாவில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படத்தைக் காண நேர்ந்தது. ஒரு மலையாள லெக்ஸ் படம் பார்த்து எரிச்சலையே இம் தப்படமும் என்னுள் ஏற்படுத்தியது. இது தவிர, அத்திரைப்படத்தினுள் புதைந்திருந்த ஆணாதிக்க மனோபாவம் வேறு, மிகுந்த துன்பத்தைத் தந்தது.

இரண்டு சகோதரர்கள். மூத்தவன் கோவில், பூஜை, சாமியார் என்று அலைய இளையவனுக்கு வேறு ஓர் பெண்ணிடம் ஈடுபாடு, மனைவியிடம் மனம் செல்வதில்லை, உடலும்.

அதனால் சகோதரர்களின் மனைவிமார்கள் இருவருக்கும் இடையே லெஸ்பியன் உறவு ஏற்பட்டு விடுகிறது!

ஆக, மொத்தத்தில், கணவன்மார்களின் ஆணுறுப்பு ஒழுங்காக வேலை செய்தால் பெண்களுக்கிடையே லெஸ்பியன் உறவு ஏற்படாது!

மனித உறவுகள் குறித்த என்னே ஒரு புரிதல்!

லெஸ்பியன் உறவை விபரீதமாக நினைத்து ஜன்னல் வழியே வேடிக்கை பார்த்த ஜனக்கூட்டத்தின் மனோபாவமே தீபா மேத்தாவிடமும் செயல்பட்டிருப்பதை ஊன்றப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளலாம். தீபா மேத்தா மட்டுமல்ல - மெத்தப் படித்த சைக்கியாட்ரிஸ்டுகள் கூட லெஸ்பியன் மற்றும்

ஹோமோசெக்ஷுவல் உறவுகளை அபநார்மலாகவும், வக்கிரமாகவும், மனநோயாகவுமே பார்க்கிறார்கள். இது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே சாத்தியம் என்று தோன்றுகிறது. ஆம்! இங்குதான் ஒரு துறையில் வல்லுநராக இருப்பவர்கூட illiterate மாதிரிப் பேசுவதைப் பார்க்கமுடிகிறது!

ஆனால் அறிவார்த்த ஒளிக்கீற்றுகளும் புலப்படாமல் இல்லை. நான் தினமலரில் எழுதிய 'மையல்' என்ற, லெஸ்பியன் உறவை மையமாகக்கொண்ட சிறுகதையைப் பாராட்டி நூற்றுக் கணக்கில் கடிதங்கள்!

நிற்க. இதெல்லாம் ஒரு புறம் இருக்க, இரண்டு ஆண்களுக்கிடையிலான ஹோமோசெக்ஷுவல் உறவுபற்றி ஒரு திரைப்படம் வரமுடியுமா? ஒரு இந்தியச் சமூகம் இதை எப்படி எதிர்கொள்ளும்?

(மதுரை நாடகவிழாவில் நான் வாங்கிய 'தர்ம அடி' ஞாபகம் வருகிறது!)

ஒரு கிரேக்கக் கவி பற்றிய திரைப்படம் ஒன்று. மிகச் சமீபத்தில் வாழ்ந்த கவி அவர். ஆண்களின் உடலை ஆராதித்தவர். ஹோமோசெக்ஷுவலாக வாழ்ந்தவர். அவரைப்பற்றிய அந்தப் படம் - பெயர் மறந்து போனாலும் - இன்னமும் ஞாபகத்தில் நிற்கிறது.

இப்படியெல்லாம் எழுதுவதால் நான் பாலியல் சுதந்திரம் பேசுவனாக முத்திரை குத்தப்படுகிறேன். இன்னொரு நிலையில் தமிழ்நாட்டில் பாலியல் சுதந்திரம் என்றால், அது அநேகமாக ஈவ் டீஸிங் என்பதாகத்தான் பொருள்படும். பெண்களை இன்னும் அதிகமாக ஒடுக்குவதற்கே பாலியல் சுதந்திரமும் பயன்படும்.

சமீபத்தில் இரண்டரை மணி நேரம் நடந்த ஈவ் டீஸிங் நிகழ்ச்சி ஒன்றைக் காண நேர்ந்தது. மணி ரத்னத்தின் ஈவ் டீஸிங். நிகழ்ச்சியின் பெயர் : உயிரே, தீவிரவாதம் பற்றிய படமாக இது பேசப்பட்டாலும் உண்மையில் இது ஒரு soft porno திரைப்படம். மணி ரத்னம் soft porno எடுப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இதற்கு தீவிரவாதம், தேசம், மக்கள், பிரச்சினை, என்றெல்லாம் சாயம் பூசுவதில்தான் ஆட்சேபனை.

குல்சாரின் 'மாச்சிஸ்' என்ற திரைப்படமும்தான் தீவிரவாதத்தை மையமாகக்கொண்ட படம். தீவிரவாதம் குறித்த ஆழ்ந்த அக்கறை, கவலை, துக்கம் எல்லாமும் குல்சாரிடமிருந்து நமக்குள்ளும் ஊடுருவியது. அந்தப் படத்திலிருந்துகூட எதையும் கற்றுக் கொள்ளாமல் மணி ரத்னம் இப்படி ஒரு படம் எடுத்திருப்பது காசு பண்ணுவதற்காக மட்டுமே என்

பது படத்தில் வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது.

☆☆☆☆

இப்போதெல்லாம் இலக்கியக்கூட்டங்கள் வித்தியாசமாக இருக்கின்றன. முதல் வித்தியாசம் - கூட்டம்.

விஷ்ணுபுரம் மற்றும் ஸீரோ டிகிரி நாவல்களின் விமர்சனக் கூட்டங்களிலும், காலச்சுவடு கூட்டத்திலும் மக்கள் கூட்டம் 'அலை மோதியது' என்றே சொல்லலாம்.

ஐம்பது பேர் அமரக்கூடிய அரங்கில் முன்னூறு பேர். முன்னூறு பேர் அமரக்கூடிய அரங்கில் ஆயிரம் பேர்!

அடுத்து, விற்பனை. வெளியிடப்பட்டு முன்றே மாதங்களில் விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டது ஸீரோ டிகிரி நாவல். லட்சக் கணக்கில் விற்பனையாகும் புத்திரிகையில் வாராவாரம் விளம்பரப்படுத்தி - சினிமாப் பாட்டு புல்தகம் சைலில் மிகமிக மலிவான விலையில் பல மாதங்களாக - ஏன் வருடங்களாக - விற்பனா. ஒரு லட்சம் பிரதிகள் விற்பனாக்கிறது ஒரு சாமியாரின் சைக்காலஜி புத்தகம். லட்சம் பிரதி விற்பனா அந்தப் புத்தகத்தையே பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டது ஸீரோ டிகிரி. மக்கள் பதிப்பாக மலிவு விலையில் போட்டிருந்தால் முழுநேர எழுத்தாளனாக ஆகியிருக்கலாம்! இலக்கியத்திற்கு இது 'நல்ல காலம்' போலிருக்கிறது.

இலக்கியக் கூட்டங்களில் தென்படும் மற்றோர் விஷயம் - அரசியல் கூட்டங்களின் வாடை அடிப்பது.

திராவிட அரசியலைக் கிண்டல் அடித்துக் கவிதை எழுதிய கவிஞரின் நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். விழா முழுக்க முழுக்க ஒரு அரசியல் கூட்டத்தையே ஒத்திருந்தது. பொன்னாடைகள் போர்த்தப்பட்டன! (ஆமாம், இந்தப் பொன்னாடைகளுக்கம் நமது அன்றாட வாழ்வுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா?) நாட்டியப்பேரொளிகள் பிரகாசித்தனர்! முப்பத்தைந்து வருடங்களாக ஒரே சீராக தவம் செய்வதுபோல் கவிதை எழுதிக்கொண்டிருந்த ஒரு ஒல்லியான கவிஞர் மைக்கைப் பிடித்து(எது மைக், எது கவிஞர் என்று சமயத்தில் வித்தியாசம் தெரியவில்லை) "இப்போது

கலைவேந்தன் கமல்ஹாசன் பேசுவார்" என்று பெருமையுடன் அறிவித்தார்!

('புத்திரிரானே... தமிழ்க்கவிக்கு நேர்ந்த கதியைப் பார்' என்று வியந்துகொண்டேன்)

இன்னோர் வித்தியாசம் - இது கொஞ்சம் பயமாக இருக்கிறது. இப்போதைய இலக்கியக் கூட்டங்களில் தென்படும் மதவாத, ஜாதிய நெடி. முன்பெல்லாம் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு ஒற்றைக் கீற்றாகக் கூட விபூதி பூசிக்கொண்டு வரத் தயங்குவார்கள். ஆனால் இப்போதெல்லாம் வெளிப்படையாகவே பட்டை நாமத்தைப் போட்டுக்கொண்டு சீனியர் மார்க்ஸிஸ்டின் தோள்மீது கைபோட்டபடி நெஞ்சை நிமிர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் இலக்கியவாதிகள்.

எனக்குக் காணக் கிடைத்த ஒரு அழைப்பிதழைப் பாருங்கள்:

"எனது முதல் கதைத் தொகுப்பு '36-A பள்ளம்' என்ற நூலை அகரம் வெளியிட்டுள்ளது. நூல் வெளியீட்டையும் பொன்னாரமடை ஒக்கியம்மனுக்கு சிறப்பு செய்யும் நேர்ச்சைக் கடனையும் நவம்பர் 23 அன்று திங்கட் கிழமை பொன்னாரமடை ஒக்கியம்மன் கோவிலில் வைத்துக் கொண்டாட நினைத்துள்ளேன். கொண்டாட்டத்தில் நீங்கள் நண்பர்களடன், குடும்பத்தினருடன் கலந்துகொண்டு ஒக்கியின் அருள்பெற வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

ஒக்கியின் தனிமை பாவிச் சூழ்ந்திருக்கும் இடத்தையும், தனது இருத்தலால் சதா உயிர்ப்பித்து நிறுவிக்கொண்டிருக்கும் அவளது காலத்தையும் நுனியில் நின்று தீண்டுவோம். நமது ஆவிகள் கூடியவையும்போது காலமும் இடமும் சுழன்று அவளுக்கு அனுசரணையான பெருவெளியொன்று வரக்கூடும்.

பொன்னாரமடை ஒக்கியம்மன் கோவிலுக்கு நாகர் கோவில் அண்ணா பேருந்து நிலையத்திலிருந்து... என்று வழிகாட்டிக்கொண்டு போகிறது அழைப்பிதழ்!

சாதி, மதம் எல்லாவற்றையும் தாண்டியவர்கள் தான் - புறக்கணித்தவர்கள் தான் கலைஞர்கள் என்று இது நான்வரை எண்ணியிருந்தேன்.

ஆனால் தமிழில் அப்படியில்லை போலிருக்கிறது. குலப்பெருமை, குடும்பப் பெருமை, சாதிப்பெருமை, அம்மன் பக்தி போன்றவைகளைக்கூட தாண்டமுடியாதவர்கள்தான் இங்கே கலைஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் போலும்! இனிமேல் புத்தக வெளியீட்டுவிழாவில் நாக்கில் அலகு குத்தி, பால் காவடி, சந்தனக் காவடி எடுத்து வேப்பிலை அடித்து மண்ணில் உருளும் 'அம்மன் பக்தி' சமாச்சாரங்களும் இடம்பெறும் என்று தெரிகிறது.

டாடாயிஸ்டுகள்: 'பிரான்ஸில் - பாரீசின் கக்கூஸ் ஒன்றில் - தங்கள் ஓவியக் கண்காட்சியை நடத்தியது ஞாபகத்தில் வந்து தொலைக்கிறது. சே... புத்தி... புத்தி... ஆங்கிலேயனிடம் அடிமையாகக் கிடந்த புத்தி என்று சொல்லிவிடுவார்கள். வேண்டாம்... நாம் நம்முடைய அடுத்த புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் - தீ மிதிக்குத் தயாராவோம்! அம்மனுக்கு அரோகரா! கந்தனுக்கு அரோகரா!

ஆசிரியர்:
ஜெயந்தன்
தொடர்பு: கோடு
6 தண்மீஸ்வரம்
தலைமைச்சாலை
வேளச்சேரி
சென்னை 600 042
இந்தியா.
தொலைபேசி: 044 2452893
e-mail : jeyanth@md3.vsnl.net.in

நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே நிழல்களே

நிழல்களே ஆர்வகவியூ

இதழ் நன்றாகவே வந்திருக்கிறது. ஸிமோன் தே புவா பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகளும் வந்திருந்தால் முழுமையாக இருந்திருக்கும். வசந்தி-ராஜா மற்றும் அர்விந் அப்பாதுரை இருவர் கதைகளும் உறவுகளில் ஏற்பட்டுவிட்ட சிக்கல்களும், எளிமையும் வாழ்க்கையின் ஒரு அங்கமாகிவிட்டதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் கதை அமைப்பு, சொல்லும் முறை இரண்டும் மேலும் சிறப்பாக இருந்திருக்கலாம். அடுத்த இதழ் இன்னமும் கனம்சுடி இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அம்பை

முமை, இந்தியா

Many thanks for UYIRNIZHAL which was received two days ago and I finished reading it. I was impressed by the general 'Set up' of the magazine and the balance in presentation; I liked all the poems especially that of Jeyapalan and the interview by Kalaichevan. The stories by Arvind Appathurai and Vasanthi-Raja have come out well.

All the best keep it up.

A. Muttulingam

Nairobi, Kenya

உயிர்நிழல் முதல் இதழ்க்கிடைத்தது. நன்றி. கனமான விஷயங்களுடன், சிறப்பான அச்சமைப்புடன், செறிவான இதழாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதுதான் சரி. தொடர்ந்து எக்ஸில் என்ற பெயரில் இரண்டு இதழ்கள் வந்து வாசிப்புத் தளத்தில் ஏற்படும் குழப்பத்தை நிவர்த்தி செய்ய உயிர்நிழலின் வரவு சரியானதுதான், இதழை இன்னும் முழுமையாக வாசித்து முடிக்கவில்லை. தமிழவன் நேர்காணல், மற்றும் ஒரு சில கவிதைகளை வாசித்தேன். நினைவுக்கல்வெட்டுக்கு எதிர்வினையாற்றியுள்ள றயாகரன் தனது அரசியல் நிலைப்பாட்டை ஆணித்தரமாகத் தனது பதிலில் வைக்கவில்லை. பலிகள் இராணுவ வாதத்தினின்று விடுபட்டு அரசியல் தளத்தில் கவனம் செலுத்துவராயின், றயாகரன்

பலிகளுக்கு ஆதரவான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுப்பாரா? இன்னும் வர்க்க அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறைகள் நீடிக்கிற, சாதி அடக்குமுறைகள் நீடிக்கிற ஈழத்தின் விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகள்பற்றி, அதன் மக்கள் திரள்பற்றி உயிர்நிழலும் பிற புலம்பெயர் தமிழர் சஞ்சிகைகளும் விரிவாக ஆராய்ந்தெழுதி எமக்கு அறியத் தரவேண்டும். இதழின் பெரும்பாலான கவிதைகள் எக்ஸில் குழுவினரேற்பட்ட உடைவின் விளைவான கசப்பை உணர்த்துவதாக நான் புரிந்து கொள்கிறேன். சரிதானா? என்பது விளங்கவில்லை. பொதுவாகவே உயிர்நிழல் போன்று சில சஞ்சிகைகளில் வரும் கவிதைகளை எம்மால் முழு

மையாகப் புரிந்து கொள்ளமுடிவதில்லை. வாழிடம் மறுக்கப்பட்ட சோகத்தை, ரணத்தை எழுதுவதால் இளைய அத்துல்லாஹ்வின் கவிதைகளை ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட கருத்துப்பிரிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. தமிழவன், பேச்சோடு பேச்சாக புலம்பெயர் இலக்கியம் மட்டுந்தான் அகிலஉலகத் தமிழ்ப்பரிமாணத்தை வளர்த்தெடுக்க விழைவது போலவும் தமிழகத்தின் பங்கு இதில் குறைவாக இருப்பதுபோலவும் தொனிக்க பேசி இருக்கிறார். நேர்காணல் முழுமையாக வெளிவந்தபின்னர் அது குறித்து விரிவாக எழுதலாம். புதிய தடம் 4வது வெளியீட்டை அனுப்பியுள்ளேன். மறையாத மறுபாதி, தமிழில் தரிப்புக்குறிகளின் பயன்பாடு ஆகிய இரண்டு நூல்களும் தேவைப்படுகின்றன.

மேகவண்ணன்

இராமேஸ்வரம், இந்தியா.

வணக்கம்.

உயிர்நிழல் கிடைத்தது. படித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உயிர்நிழல் மிக அருமையான பெயர். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்புவரை ஈழத்தமிழரின் சமகால இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து வாசித்து வந்தேன். இடையில் சில சொந்தக் காரணங்களால் தடைப்பட்டுப் போயிற்று. உயிர்நிழலோடு இப்போது விட்டதை

யும் பிடிக்கவேண்டும். சிமோன் தி போவுவா பற்றிய லண்டனியின் குறிப்பும் டெல்பி மற்றும் Perrotஇன் பேட்டியும் எனக்கு முக்கியமாகத் தோன்றியது. இதுபோன்ற பகுதிகள் தொடர் வேண்டும். அ.முத்துலிங்கத்தின் கதை ரொம்ப சாதாரணம். 98 பெண்கள் சந்திப்பு எனக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது.

சுகனின் கதைபற்றிய விவாதத்தில் றஞ்சி. உமா ஆகியவர்களின் பார்வை மிகவும் நியாயமாகவும் மிகுந்த முதிர்ச்சியைக் காட்டுவதாகவும் இருந்தது. ஆனால் கொஞ்சம்கூட முதிர்ச்சியில்லாமல் SUN TV பேட்டிமாதிரி இருந்தது தமிழவனின் பேட்டி. ஒரு தமிழன் ஜேர்மன் மொழி பேசுவதைப் பார்த்து மெய் சிலிர்த்ததாம்! என்ன கொடுமை! இவர்கள் ஜேர்மன் மொழி பேசுவதற்காக, தமிழவன் பார்த்து மெய்சிலிர்ப்பதற்காக, ஈழத்தில் மக்கள் தங்கள் சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக வாழவேண்டும்! காக்காய் குருவிகளைப்போல் சுட்டுக்கொல்லப்படவேண்டும்! தமிழவனின் அறிவுக்கூர்மைதான் என்னை மெய் வாய் கண்க்கு செவி எல்லாவற்றையும் சிலிர்த்து வைக்கிறது.

புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றியும் ரொம்பவும் மயிர்க்குச்சரிந்திருக்கிறார் திருவாளர் தமிழவன். "தமிழ் இலக்கியத்தை ஒரே வீச்சில் ஒரு அனைத்துலக மரபிற்குத் தள்ளும் அபாரசெயல் இது!" என்கிறார். என்ன இது தமாஷ்! யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி என்ற பெயர்களுக்குப் பதிலாக பாரீஸ், ஃப்ராங்க்ஃபர்ட் என்ற பெயர்கள் வந்துவிட்டால் அந்தக் கதைக்கு அனைத்துலக அந்தஸ்து வந்துவிடுமாம்.

நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் என்ன செய்துகொண்டிருந்தீர்களோ அதையேதான் பாரீஸிலும் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டில் என்ன செய்துகொண்டிருந்தீர்களோ அதையேதான் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும்

செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ஜனரஞ்சக பத்திரிகைகள், சிரிப்பு நாடகம், சினிமா நடிகைகள் கலந்துகொள்ளும் கலைவிழா. பிறகு முருகன் கோவில். இவர்களை ஐரோப்பா என்ன செய்தது? நியூயார்க்கில் முருகன் கோவில் கட்டுகிறார்கள். வடதுருவத்துக்கே அனுப்பினாலும் அங்கேயும் போய் முருகன் கோவில்தான் கட்டுவார்கள். ஆனால் அது பனிக்கோவிலாக இருக்கும்.

ஆக, புலம்பெயர்ந்ததால் மட்டும் நீங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தை அனைத்துலக மரபுக்குக் கொண்டு வந்துவிடவில்லை. உங்களிடம் ஏற்கனவே கலை இலக்கிய உந்துதலும் தீவிர அக்கறையும் இருந்தால் இந்த புலம்பெயர்ந்த அனுபவம் உங்களை இலக்கியத்தை இன்னும் செழுமைப்படுத்தலாம். அவ்வளவுதான். மற்றபடி திருவல்லிக்கேணி என்ற பெயருக்கு பதிலாக latin quarters என்று போட்டு விடுவதால் அகில உலகப்பார்வை வந்துவிடாது. வசந்தி ராஜாவின வடிகால் - ஐயோ அம்மா... இது தான் தமிழவன் சொல்லும் அகில உலகக்கதையா? பாலகுமாரன் கதைமாதிரியாக அல்லவா இருக்கிறது.

முதலில் இவர்கள் இலக்கியத்தைப் பயிலவேண்டும். இலக்கியத்தைப் பயிலாமல் இலக்கியம் வராது. Borges, Marquez, Uosa, Julio Cortazar என்று தீவிரமாக வாசிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்படி வடிகால் மாதிரி கதைதான் எழுதமுடியும்.

நான் சொல்வது கடுமையாக இருந்தாலும் கோபம் கொள்ளாதீர்கள். நமது நட்பு உண்மையின் அஸ்திவாரத்தில் எழவேண்டும். பொய்யான புகழ்ச்சியால் அல்ல.

அர்விந்த் அப்பாதுரையின் கதை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

சாரூநிவேதிதா
சென்னை, இந்தியா.

வெளிவந்துவிட்டது

எக்ஸில் வெளியீட்டகத்தின்
முன்றாவது வெளியீடாக

முன்றாம் உலகப் பெண்ணிலைவாதம்: இருபத்திரண்டு ஆசிரியக் கவிகளின்

எனக்குள் பெய்யும் மழை

தொகுப்பும் மொழியாக்கமும்: யுமுனா ராஜேந்திரன்

பிரதிக்கு:
EXIL

27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France.

e-mail: EXILFR@aol.com

KAVALOOR JEGANATHAN

காவலூர் ஜெகநாதன் நினைவு அறக்கட்டளை

காவலூர் ஜெகநாதன்:

சுப்பையா ஜெகநாதன் என்ற இயற்பெயரைக்கொண்ட காவலூர் ஜெகநாதன், 1955 ஜனவரி 17ம் திகதி, காவலூரின் கரம்பொன் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர். 1975ல், தமது 20வது வயதில், எழுத ஆரம்பித்த காவலூர் ஜெகநாதன் பத்து ஆண்டுகளில் முந்நூறுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும், பல நாவல்கள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இந்தக் காலப்பகுதியில், ஈழத்தில் நடைபெற்ற பல சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசுகளைப் பெற்ற இவர், பரிசு

எழுத்தாளர் என்றே இலக்கிய உலகத்தில் அழைக்கப்பட்டவர். கமத்தொழில் திணைக்களத்தில் உதவி ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராக பணியாற்றி வந்த அவர், 1983 இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் சென்று வாழ்ந்து வந்தார். 1985ம் ஆண்டு மே மாதம் 31ம் திகதி, இனத்தெரியாத ஆயுதக்குழு ஒன்றி னால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

அறக்கட்டளை

காவலூர் ஜெகநாதனின் நினைவாக அவர் குடும்பத்தினரால் இந்த அறக்கட்டளை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதற்கென பத்துலட்சம் இலங்கை ரூபாக்கள் அன்பளிப்பாக அவர் குடும்பத்தினரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தநிதி இலங்கையில் கிறிஸ்லண்ட் வங்கியில் நிலையான வைப்பில் இடப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி எக்காலத்திலும் அறக்கட்டளையின் ஆளுநர்களின் சொத்தாகும். ஜெகநாதனின் படைப்புகள் தொடர்ந்து வெளியிடப்படுவதனால் கிடைக்கும் நிதியும் இந்த அறக்கட்டளைக்கே சேர்க்கப்படும். அறக்கட்டளையின் ஆளுநர்களில் ஒருவரான சபாபதி சுப்பையா குகநாதன் அவர்களால் நடாத்தப்பட்டு வரும் ரஜனி பதிப்பகம், காவலூர் ஜெகநாதன் நூல்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டுவரும். வைப்பிலிடப்பட்டுள்ள பணத்துக்கான வட்டியை மட்டுமே, எக்காலத்திலும் செலவு செய்வதற்கு அறக்கட்டளைக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வருடந்தோறும் பரிசு

இந்த அறக்கட்டளையில் இருந்து வருடந்தோறும் - சிறந்த சிறுகதைக்கு காவலூர் ஜெகநாதன் நினைவாகவும் சிறந்த கவிதைக்கு சில்லையூர் செல்வராசன் நினைவாகவும் - ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியே 50ஆயிரம் இலங்கை ரூபாய்கள் பரிசாக வழங்கப்படும். பரிசுக்குரிய படைப்புகள்,

மூன்று இலக்கிய அறிஞர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தெரிவு செய்யப்படும். ஈழத்து சிறுகதையாசிரியர்கள், கவிஞர்களின் படைப்புகள் (அவர்கள் எந்த நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்திருந்தாலும்) மட்டுமே பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படும். படைப்புக்கள் சஞ்சிகைகளிலோ பத்திரிகைகளிலோ குறித்த ஆண்டிற்குள் பிரசுரமானவையாக இருக்கவேண்டும்.

1998ம் ஆண்டிற்கான படைப்புகள் பரிசீலனைக்காக இருப்பதால், ஆக்கதாரர்கள் தமது படைப்புகளை, வெளிவந்த பத்திரிகை, சஞ்சிகை பெயரையும் காலத்தையும் குறிப்பிட்டு அறக்கட்டளைக்கு அனுப்பி உதவலாம். மற்றும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும், இதில் ஆர்வம்காட்டி உதவுவது அறக்கட்டளையின் நோக்கத்தைச் செவ்வனே பூர்த்தி செய்ய உதவும்.

தொட்புகளுக்கு:

KAVALOOR JEGANATHAN MEMORIAL FOUNDATION

51 RUE DE LA PARABOLE, 95800 CERGY, FRANCE.

TEL : (00 33) 01 30 32 57 25

With Compliments From

SHALINI

RESTAURANT

Shalini Restaurant

23 Rue Cail , 75010 Paris

Tel: 01-40 34 20 72

M^o: La Chapelle ou Gare du Nord